ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

RECOGNOVERVNT

BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

F. W. HALL

COLLEGII DIVI IOHANNIS BAPTISTAE SOCIVS ET TVTOR

W. M. GELDART

COLLEGII SANCTAE ET INDIVIDVAE TRINITATIS
APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS I

ACHARNENSES, EQVITES, NVBES
VESPAS, PACEM, AVES

CONTINENS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

SCRIPTORUM CLASSICORUM

BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

LONDINI ET NOVI EBORACI

AP JD HUMPHREDUM MILFORD

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

RECOGNOVERVNT

BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

F. W. HALL

COLLEGII DIVI IOHANNIS BAPTISTAE SOCIVS ET TVTOR

W. M. GELDART

COLLEGII SANCTAE ET INDIVIDVAE TRINITATIS
APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS I

ACHARNENSES, EQVITES, NVBES
VESPAS, PACEM, AVES

CONTINENS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

IMPERIAL LIBRARY

SEP 2[illegible] 1920

Printed in England at the Oxford University Press

PRAEFATIO

Ne ignoret lector quid ex hac editione exspectandum sit summatim et breviter rationes quas in textu constituendo secuti simus subiungimus. Et cum omnis editio suum quasi colorem ex aestimatione codicum ducat, quanti nos codices aestimemus et quomodo corum testimonio usi simus id primum explicandum esse censemus.

Lubrica nobis in re versari videntur qui quasi stemmate unde quisque ducat originem codex ostendere conati sunt. Vix autem dubitandum est quin omnes ex uno fonte profluxerint, cui proxime accedunt antiquissimi codices R et V. Suidam quoque eodem fonte derivatum exemplar usurpasse apparet, et quidem, ut arbitratur Buengerus [1], Ravennati simillimum. Neque ceterorum codicum, sint licet multis annis inferiores, auctoritas omnino contemnenda est : primum enim veras lectiones nonnullis in locis soli praebent, quas non omnes emendatori acceptas referre facile possis : deinde, cum Ravennatem et Venetum in septem fabulis quas alter cum altero communes habet non eandem

[1] Cf. Bursian's *Jahresbericht*, 1892, p. 33 sqq.

semper rationem inter se tenere videas, sed in quibusdam (ut in *Nubibus*) conspirare magis, in quibusdam magis inter se repugnare (ut in *Equitibus*), facilius in his diiudicari poterit utri potius credendum sit, si testes non optimos quidem, sed suo iure loquentes adhibueris: denique cum Venetus haud raro ab recentioribus stare videatur, muneri eius ubi abest aliquo modo succedunt, ne unius Ravennatis testimoniis res agenda sit.

Sequitur ut quantum universae codicum auctoritati tribuendum videatur fidei paucis dicamus. Quos cum multis in locis mendosas in lectiones consentire fatendum sit, non tamen pro pessimis haberi volumus, ut habet Cobetus [1], qui non dubitat affirmare Ravennatem codicem et Venetum Marcianum inter deterrimos corruptissimosque libros esse, unde antiquitatis monumenta in lucem revocata sint. Nimia enim, si quo in loco haerebant, fiducia codicum testimonia viri docti videntur sprevisse, cum non reputarint, minimam ad nos Graecitatis praesertim comicae pervenisse partem, comico vero sermoni utpote ex vita cotidiana desumpto multa vel propria vel non aliena fuisse, quae nobis inconcinni quiddam et inusitati prae se ferre videantur. Adde quod non veri simile est maxima ex parte Byzantinorum ineptiis depravatum esse textum nostri, sed multis ante saeculis (ut fidem facit fragmentum Fayoumense [2]) et fortasse iam Alexandrinorum temporibus talem exstitisse qualis ad nos traditus est. Quibus perpensis hanc nobis normam statuimus ut nihil damnaremus nisi quod pro certo haberemus Aristophanis non esse, multa nollemus loco movere aut immutare quae suspecta

[1] *Novae Lectiones*, p. 253 sq. (1858).
[2] H. Weil, *Revue de Phil.*, 1882, p. 179 sq.

essent. Multis igitur in locis ad codicum lectiones revertimus, subscriptis tamen virorum doctorum coniecturis, ut moneretur lector esse quibus indigna Aristophane vel sententia vel loquendi ratio videretur. Aliud est coniecturarum genus quas numerorum causa praeter necessitatem critici videntur fecisse. Canticorum enim partes, sive *στροφῆς* et *ἀντιστρόφου* sive *ᾠδῆς* et *ἀντῳδῆς* sive alio quo nomine libet appellare, non ita inter se respondere accipimus ut semper syllaba syllabam atamussim acquiparet, sed modo syllabam longam *ἀλόγως* pro brevi poni, modo totius pedis vice fungi, nonnunquam etiam pedes inter se commutari ut paeonem cum ditrochaeo videas in *Lys.* 781–820[1]. Temere etiam plerique senario octonario ceterisque huiusmodi numeris iura videntur dedisse, dum quae raro fieri apparet, partim omnino fieri negant, partim subtilissimis concedunt conditionibus, quarum si aliquando oblivisceretur poeta dignissimus venia esset. Quo pacto versum, ut cum nostro loquamur *ἄριστ' ἐπῶν ἔχοντα*, *Vesp.* 496 *ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι*, frustra emendare ideo conati sunt quod offendebantur dactylo: item Bernhardius atque alii in scenariis multa mutare voluerunt, ne incideretur anapaestus, cum tamen versus *Av.* 1226 *εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί* neque legibus quas de incisione constituebant pareat neque ullo modo emendationem patiatur.

Vocabulorum formas ad inscriptionum veterumque grammaticorum normam accommodavimus, ita tamen ut usu inveterata non sine certissimis indiciis repudiaremus. Diversis enim modis nonnulla scripsisse

[1] Cf. Wilamowitz-Möllendorf, *Orestie*, ii. p. 264.

Aristophanis aequales et verisimile est et ipsae testantur inscriptiones. Et ne in hac quidem re codicum testimonia omnino despicatui habuimus nisi ubi manifestum est librarios formas suo ex saeculo petitas intulisse. Itaque ἐς insequente consonanti more tralaticio scripsimus, cum vetere Atticorum litteratura ΕΣ ambigue pro εἰς et ἐς scriberetur: υἱός constanter codices secuti dedimus cum tamen in inscriptionibus ὑός frequentius legatur: denique modo ἦν modo ἦ (1am sing. impf.) alternantibus codicibus manere passi sumus, quorum alterum duobus nostri locis postulatur, alterum Atticis in usu fuisse testantur grammatici.

Codicum lectiones in iis fabulis quas Velsenus edidit (sc. *Eq.*[1], *Thesm.*, *Ran.*, *Eccl.*, *Plut.*) ex illius accuratissima collatione arcessivimus; in ceteris varia virorum doctorum auctoritate partim nostra ipsorum adnotavimus. Nam Ravennatem et Venetum, cum Bekkeriana collatio iamdiu suspecta esset, Cobetus et Herwerdenus aliis in locis correctius contulerunt: in aliis autem errasse eos vel graviter suspicamur vel pro certo habemus. Ravennatis enim collatio quae est in bibliotheca societatis nostratis Hellenicae, non incuriose ut videtur textui Meinekiano adscripta, magna apud nos fide fuit, praesertim ubi ab illo textu discrepantes praebet lectiones: Vencti autem alter nostrum quattuor in fabulis (sc. *Nub.*, *Vesp.*, *Pac.* et *Av.*) plurimas inspecto codice lectiones notavit, etiam paginarum quibus continentur *Pax* et *Aves* exemplar photographicum a se factum reportavit. Recentiorum codicum lectiones (ubi deerat Velseni auctoritas) plerumque ex Blaydesii editione mutuati sumus.

[1] Iterum edidit Zacherus 1899.

PRAEFATIO

Ineuntibus singulis fabulis indicavimus quos in quaque plerumque citavcrimus codices, ut sciat lector qualia sint textus fundamenta vel adminicula: eosdemque siglis, ceteros vero (si quando inde opem petivimus) integro aut leviter breviato titulo citare placuit.

F. W. H.
W. M. G.

Oxonii,
Mense Ianuario M.DCCCC.

In prioribus sex fabulis denuo edendis operae pretium duximus totum apparatum criticum ad exemplaria photographica codicum R et V examinare, quorum alterum Lugduni Batavorum anno 1904, alterum Londini anno 1902 prodiit. Vnde ex antiquioribus collationibus nonnulla nos perperam rettulisse cognovimus, alia quoque aliis ex causis emendanda videbamus. Pauca igitur, quae quidem maximi momenti essent, in ipso textu vel apparatu corrigere potuimus: cetera quae corrigenda vel adicienda videbantur in appendice adnotavimus.

F. W. H.
W. M. G.

Oxonii,
Mense Septembri, MCMVI

SIGLA

R =	cod. Ravennas 137. 4 a.	saec. xi
V =	cod. Venetus inter Marcianos 474	saec. xii
A =	cod. Parisinus inter Regios 2712	saec. xiii
Γ =	cod. Laurentianus plut. 31. 15 cod. Leidensis Voss. Gr. F. 52	saec. xiv
Θ =	cod. Laurentianus 2779. 140	saec. xiv
B =	cod. Parisinus inter Regios 2715	saec. xvi
C =	cod. Parisinus inter Regios 2717	saec. xvi
Δ =	cod. Laurentianus plut. 31. 16	saec. xvi

Ald. = editio Aldina (A. D. 1498)

$\gamma\rho$. = scriptura signo $\gamma\rho(\acute{\alpha}\phi\epsilon\tau\alpha\iota)$ addito adscripta

vulg. = plerique codices

ORDO FABVLARVM

TOMVS I

ACHARNENSES
EQVITES
NVBES
VESPAE
PAX
AVES

TOMVS II

LYSISTRATA
THESMOPHORIAZVSAE
RANAE
ECCLESIAZVSAE
PLVTVS
FRAGMENTA

INDEX NOMINVM

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ᾧτε, ἐὰν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολήν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν καὶ πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὔπολις Νούμηνίαις.

Ὑπόθεσις I. 15 *κατενεχθεὶς*] *κατελεγχθεὶς* Mein. 16 *θεατὰς* Elmsl. : *δικαστὰς* codd. 23 *προσαγόντων*] *προσαποστελλόντων* Ald. 32 *Εὐθύνου*] Vat. Pal. 67 : *Εὐθυμένους* vulg.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονταί τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες οἱ δὲ χρυσίον,
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής, αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν [ὡς] ἱκανῶς φησι καὶ τὸν Περικλέα,
οὐ τὸν Λάκωνα, τῶνδε πάντων αἴτιον . . .
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

ΚΗΡΥΞ

ΑΜΦΙΘΕΟΣ

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΚΟΝΤΕΣ

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ

ΘΕΩΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΛΧΑΡΝΕΩΝ

ΘΥΓΑΤΗΡ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΔΟΣ

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΛΑΜΑΧΟΣ

ΜΕΓΑΡΕΥΣ

ΚΟΡΑ ΘΥΓΑΤΕΡΕ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΒΟΙΩΤΟΣ

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ

ΚΗΡΥΞ ΕΤΕΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΙ

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιά, τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγῷδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδών,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἶσαγ' ὦ Θέογνι τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώτιον.
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὐτηί,

Codd. hos citavimus : R Γ A et B C cum aliud atque Aldina tradunt
3 *ψαμμακοσιογάργαρα* A Suid. : *ψαμμοκοσιογάργαρα* vulg.

οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω κέχηνα σκορδινῶμαι πέρδομαι,
ἀπορῶ γράφω παρατίλλομαι λογίζομαι,
ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει 'πρίω,'
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν ὑποκρούειν λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ μεσημβρινοί.
οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον·
ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

ΚΗΡΥΞ

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ

ἤδη τις εἶπε; Κη. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
Αμ. ἐγώ. Κη. τίς ὤν; Αμ. Ἀμφίθεος. Κη. οὐκ
ἄνθρωπος; Αμ. οὔ,
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·

23 ἀωρίαν codd. et Phryn.: ἀωρίᾳ Suid. 31 λογίζομαι Bergk
33 στυγῶ . . . ποθῶ Stobaeus 39 πλὴν] πρὶν Γ

γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ὦνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κη. οἱ τοξόται.
Αμ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ περιόψεσθέ με;
Δι. ὦνδρες πρυτάνεις ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιεῖσθαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κη. κάθησο, σῖγα. Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Κη. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.
Δι. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσιν
καὶ τοῖς ταὼσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.
Κη. σίγα. Δι. βαβαιάξ. ὠκβάτανα τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ

ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἵμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ Καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσῳζόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
Πρ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. Δι. ὦ Κραναὰ πόλις
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Πρ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους

54 Κη.] πρύτανις B^2 schol. quod Brunck hic et in vv. 46, 59 reponit
58 ποιεῖσθαι R : ποιῆσαι vulg. 59 σίγα A 63 ταὼσι codd.
68 διὰ Bentl. : παρὰ τῶν R : διὰ τῶν vulg. 71 γὰρ] τἄρ' Mehler
73 δὲ] γὰρ R

τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν καὶ πιεῖν.
Δι. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
Πρ. ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο στρατιὰν λαβών,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Δι. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;
Πρ. τῇ πανσελήνῳ· κἆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἶτ' ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
Πρ. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
Δι. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
Πρ. καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας, τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Κη. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦναξ Ἡράκλεις.
πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφαρκτον βλέπεις;
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
Πρ. ἄγε δὴ σὺ βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν ὦ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ

ἰαρταμὰν ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα.
Πρ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Πρ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Ψε. οὐ λῆψι χρῦσο χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.
Δι. οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. Πρ. τί δ' αὖ λέγει;

78 κἀταφαγεῖν B : κἀταφαγεῖν τε vulg : φαγεῖν τε Morellus 85 παρε-
τίθει δ' A Ald. : καὶ παρετίθετ' R : παρετίθει θ' Athenaeus 93 τε
A : γε vulg. 95 ναύφαρκτον Dind. ex Photio : ναύφρακτον codd.
98 Πρ. B : Κη. vulg. 100 ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα A : ἔξαρξας
πισόναστρα R : alia alii 104 Ἰᾶον αὖ schol.

Δι. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
Πρ. οὔκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
Δι. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν·
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(ἀνανεύει.)
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
(ἐπινεύει.)
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγῷδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε γ' ὢν πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
Κη. σίγα, κάθιζε.
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
ἐς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐχ ἀγχόνη;
κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν; Αμ. οὑτοσὶ πάρα.
Δι. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.
Κη. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

111 τουτονί] τουτουί Mein. 116 κοὐκ R : οὐκ vulg. 118 ὅς] ὅστις R : ὅτι Mein. 119 ἐξυρημένε Suid. : ἐξευρημένε codd. 133 κεχήνετε Herodianus : κεχήνατε codd.

ΘΕΩΡΟΣ

ὁδί.

Δι. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος ἐσκηρύττεται.
Θε. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν,
Δι. μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
Θε. εἰ μὴ κατένειψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ', Δι. ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
Θε. τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθὴς ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντεβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ πλὴν τῶν παρνόπων.
Θε. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.
Κη. οἱ Θρᾷκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν.
Δι. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; Θε. Ὀδομάντων στρατός.
Δι. ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
Θε. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
Δι. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μέντἂν ὁ θρανίτης λεὼς
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλᾶς ἀπόλλυμαι,

139, 140 ὑπ' αὐτὸν . . : ἠγωνίζετο fuerunt Theori, Dicaeopolidi tribuit Nauck 146 ἀλλᾶντος A 153 ἔθνος] γένος Ald. 154 σαφῶς A B 158 ἀποτεθρίακεν Suid. Hesych. : ἀποτέθρακεν vel simile quiddam codd.

ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; Θε. ὦ μόχθηρε σὺ
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
Δι. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία 'στὶ καὶ βανὶς βέβληκέ με.
Κη. τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. οἴμοι τάλας μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ' Ἀμφίθεε. Αμ. μήπω γε πρίν γ' ἂν στῶ τρέχων·
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
Δι. τί δ' ἔστ'; Αμ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες πρίνινοι
ἀτεράμονες Μαραθωνομάχαι σφενδάμνινοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε
σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.
Δι. οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
Αμ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.
Δι. αἰβοῖ. Αμ. τί ἔστιν; Δι. οὐκ ἀρέσκουσίν μ' ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
Αμ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
Δι. ὄζουσι χαὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
Αμ. ἀλλ' αὗται σπονδαὶ τριακοντούτιδες

165 οὐκ ἀποβαλεῖτε A 176 πρίν γ' Bergk : πρὶν codd. 178 ἐγὼ μὲν δεῦρο σοι R : ἐγὼ μέν σοι δεῦρο A Γ C : σοὶ μὲν δεῦρ' ἐγὼ B (δεῦρο 'γὼ) Ald. 194 αὗταιὶ σπονδαὶ] αὗταιΐ σοι σπονδαὶ R : αὗταιΐ τοί σοι Bothe

κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. Δι. ὦ Διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπῃ θέλεις."
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς 'Αχαρνέας.
ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
Αμ. ἐγὼ δὲ φευξοῦμαί γε τοὺς 'Αχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ

τῇδε πᾶς ἕπου δίωκε καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου [στρ.
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύσατε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν
ἐμῶν·
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
ἠκολούθουν Φαύλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον, [ἀντ.
καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ
μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν 'Αχαρνέας.
ὅστις ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χωρίων·
κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ

200 κελεύω schol. qui Amphitheo h. v. tribuit 203 φευξοῦμαί R : φεύξομαί vulg. 206 μηνύσατε R : μηνύετε vulg. 216 ὑπ' ἐμοῦ τότε] ὁ Hirschig 217 ἐξέφυγεν del. Bentl. 220 Λακρατίδῃ codd. : corr. Bentl. 221 ἐγχάνοι Brunck 230 ἀντεμπαγῶ R Suid. : ἂτ' ἐμπαγῶ A Ald. : αὖτ' ἐμπαγῶ Ambrosianus L. 41

ὀξὺς ὀδυνηρὸς . . . ἐπίκωπος, ἵνα
μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλληνάδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.
Δι. *εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.*
Χο. *σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;*
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών· θύσων γὰρ ἀνὴρ ὡς ἔοικ' ἐξέρχεται.
Δι. *εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.*
προΐτω 's τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ

ὦ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτυήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.
Δι. *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'· ὦ Διόνυσε δέσποτα*
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς
σοῦ μηδὲν ἧττους βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κἀν τῷχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ὦ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος

231 *καὶ σκόλοψ ὀξὺς* Herm. ex citatione Suidae 234 Βαλλ̄ηνάδε Γ Ald. schol.: Παλληνάδε R Λ C 242 *προΐτω 's* Wolf: *πρόϊθ' ὡς* codd. 244 matri dat Ald.: Γ Υ Ν Η praef. Brunck 247 *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'* filiae tribuit Λ 253-258 matri dat Ald. 254 *οἴσεις* R: *οἴσει* vulg. 256 *ἥττους* Elmsl.: *ἧττον* codd.

ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ φαλλικόν·
σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς ἑταῖρε Βακχίου
ξύγκωμε νυκτοπεριπλάνη-
τε μοιχὲ παιδεραστά,
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπουδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως
μέσην λαβόντ' ἄραντα κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσ' ὦ
Φαλῆς Φαλῆς.
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον·
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
Χο. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
παῖε παῖε τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
Δι. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε. [στρ.
Χο. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιαρὰ κεφαλή.
Δι. ἀντὶ ποίας αἰτίας ὠχαρνέων γεραίτατοι;
Χο. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
Δι. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ ἴστε. μἀλλ' ἀκούσατε.

278 ῥοφήσεις codd. : corr. Elmsl. 294 οὐκ ἴστε. μἀλλ' Mein. : οὐκ ἴσατ' ἀλλ' R : οὐκ ἴστε ἀλλ' A : οὐκ ἴστε γ' ἀλλ' Ald. : οὐκ ἴστε τ'

Χο. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
Δι. μηδαμῶς πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθοί.
Χο. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ ποθ' ἱππεῦσι καττύματα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
Δι. ὦγαθοὶ τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
Χο. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;
Δι. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
Χο. οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
Δι. οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
Χο. τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
Δι. κἄν γε μὴ λέγω δίκαια μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου 'θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
Χο. εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
Δι. οἷον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
οὐκ ἀκούσεσθ'; οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὠχαρνηίδαι;
Χο. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. Δι. δεινά τἄρα πείσομαι.
Χο. ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς ὠχαρνικοί.

ἀλλ' Γ : ἀκούσατ' ἀλλ' Hamaker 296 πρὶν ἂν vel πρίν γ' ἂν codd. : corr. Bentl. 299 μοι σὺ Herm. : σύ μοι R : σὺ A Γ C : δὴ σὺ Ald. 301 ποθ' ἱππεῦσι Herm. : τοῖς ἱππεῦσί ποτε B : τοῖσ(ιν) ἱππεῦσί(ν) ποτ' ἐς vulg. 308 πίστις οὔτε βωμὸς A 317 λέγω] λέξω R 321 οἷον R : οἷος vulg. 322 fortasse ὦχαρνηίδια 323 τἄρα Elmsl. : γ' ἆρα vel γ' ἄρα codd.

Χο. ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. Δι. δήξομαΐ' ὑμᾶς ἐγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
Χο. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος ἄνδρες δημόται
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
Δι. βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Χο. ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις· μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς.

Δι. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. [ἀντ.
Χο. ἀπολεῖς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα;
Δι. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
Χο. ἀλλὰ γὰρ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακε-
δαιμόνιον †αὐτὸν ὅτι τῷ † τρόπῳ σοὐστὶ φίλος·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
Δι. τοὺς λίθους νύν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
Χο. οὑτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
Δι. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
Χο. ἐκσέσεισται χαμᾶζ'· οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

Δι. ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήθιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι

325 δήξομαΐ' ὑμᾶς Dind. : δείξομ' ὑμᾶς ἄρ' R : δήξομαι γὰρ (vel γ' ἄρ') ὑμᾶς vulg. 329 ἡμῖν] ὑμῶν Ald. 336 ἄρ' ὁμήλικα Reisig : ἄρα τὸν ἥλικα codd. praeter B qui ἄρα θ' ἥλικα habet 338 γὰρ habet B : om. vulg. 339 αὐτὸν ὅτι τῷ] fortasse αἶνεσον ὅτῳ φίλος R : φίλον vulg. 347 πάντως ἀνήσειν τῆς Dobr. : πάντες ἀνασείειν codd. 348 Παρνήθιοι Bentl. : παρνάσσιοι R Ald. : παρνάσιοι vulg. 351 ἐπετίλησεν Γ Suid.

τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ 'θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

Χο. τί οὖν οὐ λέγεις, ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ', [στρ.
ὅ τι ποτ' ὦ σχέτλιε τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἧπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.

Δι. ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψηφηδακεῖν.
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου
κἀκυκλοβόρει κἄπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

366 θεᾶσθε] θέασαι R 376 ψηφηδακεῖν B: ψηφοδακεῖν R A: ψήφῳ δακεῖν Ald.

Χο. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς; [ἀντ.
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἄιδος κυνῆν·
ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.

Δι. ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ

τίς οὗτος, Δι. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;

Κη: οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.

Δι. πῶς ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον; Κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. Δι. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σαφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν. Κη. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ' ὅμως·
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλῃδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐ σχολή.

Δι. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. Ευ. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ' ὅμως.

Ευ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

Δι. Εὐριπίδη, Ευ. τί λέλακας; Δι. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,

385 στρέφεις B τεχνάζει Ald. : τεχνάζεις codd. 390 τιν' Brunck : τὴν codd. 392 προσδέξεται Suid. 393 ἤδη] ἄρα μοι R 401 σοφῶς ὑποκρίνεται R

ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
Ευ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
Δι. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
Ευ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; Δι. οὐ Φοίνικος, οὔ·
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
Ευ. ποίας ποθ' ἁνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἦ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
Δι. οὐκ ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
Ευ. ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ 'θέλεις πεπλώματα,
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
Δι. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς προσαιτῶν στωμύλος δεινὸς λέγειν.
Ευ. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. Δι. ναὶ Τήλεφον·
τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
Ευ. ὦ παῖ δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. Κη. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Δι. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὃς εἶμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

413 ἐλεεινήν codd. : corr. Pors. 434 Ἰνοῦς] οἰνέος A 441 ὅσπερ Suid.: ὥσπερ codd.

Ευ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
Δι. εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ.
εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
Ευ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
Δι. ὦ θύμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
Ευ. τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;
Δι. χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Ευ. λυπηρὸς ἴσθ' ὢν κἀποχώρησον δόμων.
Δι. φεῦ·
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
Ευ. ἄπελθε νῦν μοι. Δι. μᾶλλά μοι δὸς ἓν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
Ευ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
Δι. οὔπω μὰ Δί'· οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη τουτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
Ευ. ὦνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν·
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. Δι. ἀπέρχομαι.
καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς οὗ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοὐ πρόσειμ' ἔτι·
ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
Ευ. ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.
Δι. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην

446 εὐδαιμονοίης] εὖ σοι γένοιτο Athenaeus 448 γε] καὶ Ald. 452 Εὐριπίδην P.' A Ald. 454 ὦ] αὖ Suid. 459 κοτυλίσκιον Athenaeus : κυλίσκιον codd. 460 τόδ' R : ταῦτ' vulg. ἴσθι δ' R 464 ἀφαιρήσεις A

ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον ὦ φιλτάτιον καὶ γλυκύτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος.
Ευ. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλῆε πηκτὰ δωμάτων.
Δι. ὦ θύμ' ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινέ νυν ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτηί.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπήνεσ'· ἄγε νυν ὦ τάλαινα καρδία
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
Χο. τί δράσεις; τί φήσεις; εὖ ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τἀναντία.
ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶά νυν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.
Δι. μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·

475 γλυκύτατον καὶ φιλτάτιον R : γλυκύτατον ὦ φιλτάτιον Ald. Suid.
490 εὖ add. Mein. 496 οἱ] ὦ R

τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὑπὶ Ταινάρῳ θεὸς
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κἀμοὶ γάρ ἐστ' ἀμπέλια διακεκομμένα.
ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, κοὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦθ' ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια,
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης οὐλύμπιος
ἤστραπτ' ἐβρόντα ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν οὐρανῷ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·

512 ἐστ' Bergk : ἐστιν codd. διακεκομμένα R : κεκομμένα vulg. 515 κοὐχὶ R : οὐχὶ vulg. 521 χόνδρους ἅλας Elmsl. : χονδρὰς ἅλας R : χόνδρους ἁλὸς vulg. 527 πόρνας R Athenaeus 528 κἀντεῦθεν] κἀκεῖθεν Ath. 533 μήτ' ἐν γῇ codd. : corr. Bentl.

κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν, εἴπατε.
φέρ' εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἦ πολλοῦ γε δεῖ·
καὶ κάρτα μέντἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, παλλαδίων χρυσουμένων,
στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἑδρᾶτε· τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

ἄληθες ὦπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει
δίκαια πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
Ημ.ᵃ εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
Ημ.ᵝ οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.
Ημ.ᵃ ἰὼ Λάμαχ' ὦ βλέπων ἀστραπάς,

556 ἡμῖν] ὑμῖν Ald. 562 αὖτ'] ταῦτ' R 563 οὔτι Bentl. οὐδὲ codd. 566 ὦ Herm. : ἰὼ codd.

βοήθησον ὦ γοργολόφα φανείς,
ἰὼ Λάμαχ' ὦ φίλ' ὦ φυλέτα·
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ
τειχομάχας ἀνήρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ

πόθεν βοῆς ἦκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;
Δι. ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
Ημ.[a] ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
Λα. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
Δι. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην.
Λα. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων εἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
Λα. ἰδού. Δι. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
Λα. κεῖται. Δι. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Λα. τουτὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
Λα. οὗτος τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
πτίλον γάρ ἐστιν— Δι. εἰπέ μοι τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἆρα κομπολακύθου;
Λα. οἴμ' ὡς τεθνήξεις. Δι. μηδαμῶς ὦ Λάμαχε·
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ.
Λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὤν;
Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

569 ἢ στρατηγὸς ἢ] τις ἢ Elmsl. 570 τειχομάχος codd. : corr. Dobr. 575 λόφων] φίλων R : πτίλων Thiersch 588 πτίλον γάρ ἐστιν Dicaeopolidi dant codd. : corr. Bothe

Δι. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης,
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
Λα. ἐχειροτόνησαν γάρ με— Δι. κόκκυγές γε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἵους σὺ διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς,
Τεισαμενοφαινίππους Πανουργιππαρχίδας,
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι τοὺς δ' ἐν Χάοσιν,
Γερητοθεοδώρους Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ.
Λα. ἐχειροτονήθησαν γάρ. Δι. αἴτιον δὲ τί
ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμῃγέπῃ,
τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἑτεὸν ὦ Μαριλάδη
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν †ἓν ἢ;†
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος ἢ Εὐφορίδης ἢ Πρινίδης;
εἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χάονας;
οὔ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες 'ἐξίστω' παρήνουν οἱ φίλοι.
Λα. ὦ δημοκρατία ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Δι. οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
Λα. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω καὶ ταράξω πανταχῇ
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
Δι. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.

598 γε Reiske : om. R : τε codd. 601 οἷος Γ³ 608 ἀμηγέπου R Ald. 610 ἓν ἢ] ενη R : fort. ἓν ἢ οὔ; 612 τί δ' Ἀνθράκυλλος Reiske 613 εἶδεν] οἶδεν R Γ Ald. 615 ὑπ' Bentl. : ὑπὲρ codd.

Χο. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.
ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
πρῶτον μὲν Ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἶπεν,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας Λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
ηὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν,
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.

627 τοὺς ἀναπαίστους Ald. 632 ἀποκρίνεσθαι Ald. 633 ἄξιος] αἴτιος Bentl. 636 οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων codd.: corr. Bentl. 640 ηὕρετο] εὕρετο R Suid.: εὗρε τὸ vulg. 645 ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν codd.: corr. Herm. 646 οὕτω δ'] οὕτως Elmsl. 652 ταῦθ' R: τοῦθ' A^2 Ald.

ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆσθ'· ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·
ψησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατύλλων,
οὐδὲ πανουργῶν οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
• ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μή ποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὢν ὥσπερ ἐκεῖνος
δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος ἔντονος
'Αχαρνική. [στρ.
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ' ἐρεθιζόμενος
οὐρίᾳ ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι,
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος ἔντονον ἀγροικότερον
ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει·
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους,
οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δέ, νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασιν·

655 ἀφῆσθ' Bergk. Fr. Com. p. 416: ἀφήσηθ' A Ald.: δείσηθ' C: ἀφήσετε vulg. 657 οὐδ' . . . οὐδ' Suid.: οὔθ' . . . οὔτ' codd. 665 φλεγυρὸν Ald. 671 ἀνακυκῶσι R: κυκῶσι Suid.: ἀνακυκλῶσι vulg. 674 εὔτονον ἀγροικότονον codd. praeter A 685 νεανίας codd. Suid.: νεανίαν Elmsl.

ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοἴξετε
χἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅπᾳ·
Δικαιόπολι, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;
Δι. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; Με. ἀγορασοῦντες ἵκομες.
Δι. πῶς ἔχετε; Με. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.
Δι. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; Με. οἷα δή.
ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τᾷ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
Δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σά μάν;
Δι. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
Με. παρ' ἀμὶ πολυτίματος ᾗπερ τοὶ θεοί.
Δι. ἆλας οὖν φέρεις; Με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
Δι. οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς τῶν ἀεί,
ὅκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες
πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.
Δι. τί δαὶ φέρεις; Με. χοίρως ἐγώνγα μυστικάς.
Δι. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλαί.
ἄντεινον αἰ λῇς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
Δι. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Με. χοῖρος ναὶ Δία.
Δι. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δή 'στι χοῖρος; Με. Μεγαρικά.
ἦ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἅδ'; Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
Με. οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας·
οὔ φατι τάνδε χοῖρον εἶμεν. ἀλλὰ μάν,
αἰ λῇς, περίδου μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν,
αἰ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

746 γρυλιξεῖτε Λ 749 Δικαιόπολις codd. praeter R 750 ἀγοράσοντες ἥκομεν (ἵκομεν R) codd. : corr. Elmsl. 757 ἀπηλλάξεσθε Cobet 758 τί δ' ἄλλο Megarensi continuat Ald. 759 ἀμὶ Elmsl. : ἁμὲ codd. 761 τῶν R : ὧν vulg. 766 παχεῖαι καὶ καλαί Ald. 768 δή 'στι χοῖρος Ald. : χοῖρος ἥδε R : χοῖρος A Γ 770 θᾶσθαι B^{ρ} τῶδε τὰς Blaydes : τοῦδε τὰς codd. : τόνδε' τᾶς Elmsl. 771 τάνδε R : τόνδε vulg. εἶμεν Dind. : ἦμεν codd.

Δι. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα
ἐμά γα. τὸ δέ νιν εἶμεναι τίνος δοκεῖς;
ἢ λῃῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. Με. φώνει δὴ τὸ ταχέως χοιρίον.
οὐ χρῆσθα; σιγῆς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδις.

ΚΟΡΗ

κοὶ κοῖ.

Με. αὗτα 'στὶ χοῖρος; Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφεὶς γε κύσθος ἔσται. Με. πέντ' ἐτῶν,
σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
Δι. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. Με. σά μάν;
πᾷ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; Δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
Με. νεαρὰ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἐξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
ἀλλ' αἰ τράφειν λῃῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. ὁμοματρία γάρ ἐστι κἠκ τωὐτῶ πατρός.
αἰ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοιανθῇ τριχί,
κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.
Δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
Με. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; μόνᾳ γα δαιμόνων.
καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
Δι. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
Με. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν καί κ' ἄνις γα τῶ πατρός.
Δι. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; Με. πάνθ' ἃ κα διδῷς.

778 οὐ χρῆσθα σιγῆς codd.: corr. Ahrens : οὐ χρῆσθα σιγῆν Greg. Cor. 779 τυ Blaydes : τ' R : τύ γ' vulg. 784 αὐτηγί] αὐτηΐ R Ald. 788 τράφειν Müller : τράφεν R A Γ Ald. : τρέφεν B C 791 αἰ δ' ἂν] ἀλλ' ἂν R : αἴ κα Blaydes κἀναχνοανθῇ codd. : corr. Bothe. 794 δαίμονι B 796 ἂν] ἐς Γ B ὀβελὸν R ἀμπεπαρμένον Elmsl. 798 Ποτειδᾶν Bergk : Ποσειδῶ R : Ποτείδαν Γ Ald. : Ποτείδα A καί κ' ἄνις Blaydes : κἂν ἄνευ codd. 799 κα Pors. : καὶ codd.

αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε χοῖρε. Κο. κοὶ κοῖ.
Δι. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κο. κοὶ κοὶ κοῖ.
Δι. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; Κο. κοὶ κοῖ.
Δι. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἄν; Κο. κοὶ κοὶ κοῖ.
Δι. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί,
οἷον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
Με. ἀλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. νὴ τὸν Δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε·
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
Με. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκορόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἕτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
Δι. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. Με. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμωυτῶ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὦνθρωπε ποδαπός; Με. χοιροπώλας Μεγαρικός.
Συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν
ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
Συ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι Δικαιόπολι φαντάδδομαι.
Δι. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
Συ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; Δι. κλάων γε σύ,

803 *σύ; τρώγοις ἄν;* Elmsl. : *σὺ κατατρώγοις ἂν αὐτὸς* C : *σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν* vel *σῦκα τρώγοις ἂν αὐτός* vulg. 809 Dicaeopolidi continuant codd. : corr. Hirschig 813 *τροπαλίδος* Γ : *ηροπαλλίδος* Ald. et vulg. 823 *φαντάζομαι* codd. : corr. Valckenaer 824 *ὑπὸ τοῦ;*] Megarensi dant R Γ *ἀγορανόμοι* Elmsl. : *ἀγ.* R A Γ : *οἱ δ' ἀγ.* Ald. : *ὦ ἀγ.* B 826 *τί δὴ* Brunck : *τιὴ* codd.

εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.
Με. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
Δι. θάρρει Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. Με. ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
Δι. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τράποιτ' ἐμοί.
Με. ὦ χοιρίδια πειρῆσθε κἄνις τῷ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν, αἴκα τις διδῷ.

Χο. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι,
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει
κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου·

836-41 = 842-47 = 848-53 - 854-59

828 τρέχων R : ἰὼν vulg. 832 ἀλλ' ἁμὶν Elmsl. : ἀλλὰ μὶν R : ἀλλὰ μὲν (vel μὴν) vulg. 833 πολυπραγμοσύνης schol. et codd. praeter R 835 μᾶδδαν Dind. : μᾶζαν codd. 842 πημανεῖ τι L. Dindorf : πημανεῖται codd. 843 οὐδ' ἐναπομόρξεται Suid. 849 ἀεὶ] εὖ Fritzsche : ἀπο- Reisig 850 ὁ Bentl. : οὐδ' ὁ codd.

ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
Νι. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βο. τί ἀδικείμενος;
Νι. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν·
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.
Δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;
Νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι· Δι. τίνι τρόπῳ;
Νι. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος
ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω
ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.

Χο. ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ [στρ.
ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν
οὕτως ὅπως
ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί
τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
πυρορραγὲς
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ;
Δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-

913 ἦρα ΑΓ : ηἴρω R : ἦρω vel ἤρω vulg. 916 γ' om. Ald. Suid. θρυαλλίδα Suid. 924 εὐθύς Pierson, cf. schol. : αἱ νηῦς Λ Ald. : αἱ νῆς Γ : αἱ νῆες R : αἴφνης Brennan 931 ἂν μὴ . . . κατάξῃ] μὴ καὶ . . . κατάξει duo codices Moeridis 933 πυρορραγὲς] περιρραγὲς B : πυριρραγὲς Pollux

χος καὶ κύλιξ . . .
καὶ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.

Χο. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ- [ἀντ.
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος
κατ' οἰκίαν
τοσούδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
Δι. ἰσχυρόν ἐστιν ὠγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν
κατωκάρα κρέμαιτο.
Χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
Βο. μέλλω γά τοι θερίδδειν.
Χο. ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συν-
θέριζε καὶ τοῦτον λαβὼν
πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.

Δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ Βοιώτιε.
Βο. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν Ἰσμήνιχε.
Δι. χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
κἂν τοῦτο κερδήνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ

Δικαιόπολι. Δι. τίς ἔστι; τί με βωστρεῖς;
Θε. ὅ τι;
ἐκέλευε Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς
ἐς τοὺς Χοᾶς αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγχελυν.

939 post κύλιξ dipodiam excidisse suspicatur Mein. 944 καταγείη codd. : κατεαγοίη Cobet 947 γά Blaydes : γέ R A : δέ B 950 ὅποι Fritzsche : ὅπου codd. 962 ἐκέλευσε Vat. Pal. 67

Δι. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
Θε. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει κραδαίνων τρισὶ κατάσκιος λόφοις.
Δι. οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

Χο. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον, [στρ.
οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν.
αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἐγὼ Πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
ξυγκατακλινείς, ὅτι παροινικὸς ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας
ἠργάσατο πάντα κακά, κἀνέτρεπε κἀξέχει
κἀμάχετο καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου
'πῖνε κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν'
τὰς χάρακας ἥπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

〈οὑτοσὶ δ'〉 ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ, [ἀντ.
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα 〈τάδε〉 τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή,

965 τρισὶ] τρεῖς A R κατάσκιος B'aydes : κατασκίοις codd. 967 ταρίχει Γ^2 : ταρίχῃ vulg. 970 κιχλῶν R 971 εἶδες ὦ semel Suid. 981 παροίνιος codd. : corr. Elmsl. 983 κἀνέτραπε codd. : corr. Elmsl. 986 ἐν] ἔτι Herm. 988 οὑτοσὶ δ' add. Mein. ἐπτέρωται R (sec. Herwerden) et lemma schol. : ταί vulg. 989 τάδε add. Brunck

ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων.
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ;
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν,
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄρχον, ὁ γέρων ὁδί,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾷδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.

ΚΗΡΥΞ

ἀκούετε λεώ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς Χοᾶς
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
Δι. ὦ παῖδες ὦ γυναῖκες οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ' ἐξοπτᾶτε τρέπετ' ἀφέλκετε
τὰ λαγῷα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

Χο. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, [στρ.
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας
ἄνθρωπε τῆς παρούσης.
Δι. τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας ὀπτωμένας ἴδητε;
Χο. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν. Δι. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
Χο. ἥκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ

οἴμοι τάλας. Δι. ὦ Ἡράκλεις τίς οὑτοσί;
Γε. ἀνὴρ κακοδαίμων. Δι. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

997 ὄρχον Ald. Vat. Pal. 67 : κάδον Γ : κλάδον vulg. 998 ἅπαν

Γε. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.
Δι. τί δ' ἔπαθες; Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
Δι. πόθεν; Γε. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
Δι. ὦ τριτκακόδαιμον εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
Γε. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
Γε. ἀπόλωλα τὼφθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼφθαλμὼ ταχύ.
Δι. ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
Γε. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
Γε. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
ἐς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
Δι. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
Γε. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

Χο. ἀνὴρ ἀνηύρηκέν τι ταῖς [ἀντ.
σπονδαῖσιν ἡδύ, κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
Δι. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι, τὰς σηπίας στάθευε.
Χο. ἤκουσας ὀρθιασμάτων; Δι. ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
Χο. ἀποκτενεῖς λιμῷ 'μὲ καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.

Δι. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ

Δικαιόπολι. Δι. τίς οὑτοσί; τίς οὑτοσί;
Πα. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς γε ποιῶν ὅστις ἦν.
Πα. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,

1023 ἀπὸ] ἀπὸ Bachmann

ἵνα μὴ στρατεύοιτ' ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.
Δι. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι μυρίων δραχμῶν.
ἀλλ' αὐτηὶ τίς ἔστιν; Πα. ἡ νυμφεύτρια
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.
Δι. φέρε δὴ τί σὺ λέγεις; ὡς γέλοιον ὦ θεοὶ
τὸ δέημα τῆς νύμφης ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὁτιὴ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ αἰτία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον ὦ γύναι.
οἶσθ' ὡς ποιεῖτε; τοῦτο τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῳὶ
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς Χοᾶς.
Χο. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
Λα. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
Αγ.ª ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
κἄπειτα τηρεῖν νειφόμενον τὰς ἐσβολάς.
ὑπὸ τοὺς Χοᾶς γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
Λα. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;
Δι. ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

1052 *κινοίη* R • 1055 *μυρίων* R : *χιλίων* vulg. 1062 *αἰτία* Blaydes *ἀξία* codd. 1064 *οἶσθ'*] *ἴσθ'* A *ποιεῖτε* R : *ποιεῖται* vulg. 1071, 1084 Ἄγγελος ⟨*α'*⟩, ⟨*β'*⟩ Bergk 1078, 1079 sic Elmsl. : Λα. *ἰὼ* . . . Δι. *οὐ δεινὰ* codd. : Δι. *ἰὼ* . . . Λα *οὐ δεινὰ* Blaydes

Λα. οἴμοι κακοδαίμων καταγελᾶς ἤδη σύ μου.
Δι. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
Λα. αἰαῖ
οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
Δι. αἰαῖ τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

Δικαιόπολι. Δι. τί ἔστιν; Αγ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι τράπεζαι προσκεφάλαια στρώματα
στέφανοι μύρου τραγήματ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι πλακοῦντες σησαμοῦντες ἴτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλτατ' Ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. Λα. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.
σύγκλῃε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
Λα. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γυλιὸν ἐμοί.
Δι. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
Λα. ἄλας θυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
Δι. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
Λα. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο παῖ σαπροῦ.
Δι. κἀμοὶ σὺ δημοῦ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
Λα. ἔνεγκε δεῦρο τῷ πτερῷ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
Δι. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Λα. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρούθου πτερόν.
Δι. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Λα. ὦνθρωπε παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. ὦνθρωπε βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;

1091 στέφανοι] στέφος Suid. 1097 om. codd. praeter B et Ald. 1102 σὺ δημοῦ Elmsl.: σὺ δὴ παῖ R Λ Γ: δὲ δὴ σὺ παῖ Ald. 1107, 1108 hos vv. post v. 1112 posuit Boissonade

Λα. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
Λα. ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους που κατέφαγον.
Δι. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
Λα. ὦνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Δι. οὐκ ἀλλ' ἐγὼ χὠ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδόσθαι κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
Λα. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
Λα. παῖ παῖ καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
Δι. παῖ παῖ σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λα. φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον.
ἔχ', ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέχου.
Λα. τοὺς κιλλίβαντας οἷσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
Δι. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
Λα. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
Δι. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
Λα. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
Δι. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
Λα. κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
Δι. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' ἔνδηλος γέρων
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
Λα. φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
Δι. ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λα. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
Δι. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
Λα. τὰ στρώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος,
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γυλιὸν οἴσω λαβών.
Δι. τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος,
ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

1125 *τυρόνωτον*] *γυρόνωτον* Plut. Mor. p. 853 C 1126 *πλατύς*] *πολύς* R 1128 *ἐκ τοῦ χαλκίου* Pollux 1130 *ἔνδηλος* R: *εὔδηλος* vulg. 1137, 1138 inverso ordine R: om. Λ Γ

τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν.

. . . . . .

τὸν γὰρ χοᾶ πρῶτος ἐκπέπωκα.

Λα. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

Δι. . . . . .

ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.

Λα. στυγερὸς ἐγώ. Δι. τί με σὺ κυνεῖς;

Λα. μογερὸς ἐγώ. Δι. τί με σὺ δάκνεις;

Λα. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.

Δι. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

Λα. ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.

Δι. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

Λα. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους παπαῖ,

προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.

Δι. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου

προσλάβεσθ' ὦ φίλαι.

Λα. εἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος

καὶ σκοτοδινιῶ.

Δι. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι

καὶ σκοτοβινιῶ.

Λα. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου

παιωνίαισι χερσίν.

Δι. ὡς τοὺς κριτάς με φέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;

ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

Λα. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

Δι. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

1201 in fine versus ἄν add. Ald. : αὖ Reiske post h. v. lacunam indicavimus 1206 lacunam indicavit Bothe 1208, 1209 τί με σὺ κυνεῖς; μογερὸς ἐγώ Γ (sec. Blaydes) : μογερὸς ἐγώ· τί με σὺ κυνεῖς vulg. : omnes vero libri τί με σὺ κυνεῖς Lamacho, μογερὸς ἐγώ Dicaeopolidi dant : corr. Lenting 1210 ξυμβολῆς Dind. : τῆς ἐν μάχῃ (νῦν add. Ald.) ξυμβολῆς codd. 1213 νυνὶ] νῦν γε R 1222 τοῦ Πιττάλου R : τὸν Πίτταλον Γ : τὸν Πιττάλου vel τὸν Πεττάλου vulg. 1224 με φέρετε] μ' ἐκφέρετε Ald. 1226 ὀδυρτά] ὀδυρτή Suid.

Χο. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.
Δι. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
Χο. τήνελλά νυν ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
Δι. ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.
Χο. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικος ᾄ-
δοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

1228 γ' R : om. cett. 1233 καλλίνικόν R

II

1. Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἐδημονούντων Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

2. ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῃρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἁλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

3. ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους εἰς ἱππέας εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

4. ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα, δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις, τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

5. Οἰκία ἡ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρατηγοί.

Ὑπόθεσις II: V habet totum, ΓΘ Ald. 1–4] 11 προφανῶς Ald.

III

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Παράγει τινὰ Κλέωνα τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κἄτι βυρσοπώλην πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
καὶ παραλογισμῷ διαφέροντ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην εὐθέως ⟨δὲ⟩ σκατοφάγον,
πεισθέντα ⟨τ'⟩ ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσίν τισιν
ἐν τῷ χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ, Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖν.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως,
ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

Ὑπόθεσις III est in V Γ Θ Ald.] 4 καὶ Bekk.: ἐν codd. διαφέροντ' Kuster: διαφοροῦντα (vel -οῦντες) codd. 5 δὲ add. Velsen 6 τ' add. Portus 8 κατηγορεῖ codd.: corr. Bergk

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΟΙΚΕΤΗΣ

ΝΙΚΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

ΚΛΕΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ

ΔΗΜΟΣ

ΙΠΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

'Ιατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κἄκῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. Δη. ὦ κακόδαιμον πῶς ἔχεις;
Νι. κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρο δὴ πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
Δη. καὶ Νι. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ.
Δη. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Νι. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; Δη. λέγε σύ. Νι. σὺ
μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι. Δη. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Νι. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χρὴ λέγειν;
Δη. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγὼ σοὶ φράσω.
Νι. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;
Δη. μὴ 'μοί γε, μὴ 'μοί, μὴ διασκανδικίσῃς.

Codd. hos citavimus : R V A Γ Θ perraro B C
8 δὴ R : νῦν vulg. 15, 16 transp. Sauppe

ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
Νι. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὠδὶ ξυλλαβών.
Δη. καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ἐξόπισθε νῦν
αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. Δη. αὐτό. Νι. πάνυ
καλῶς.
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτό, κᾆτ' ἐπάγων πυκνόν.
Δη. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. Νι. ἦν
οὐχ ἡδύ; Δη. νὴ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί;
Δη. ὁτιὴ τὸ δέρμα δεφομένων ἀπέρχεται.
Νι. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
Δη. †ποῖον βρέτας†; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
Νι. ἔγωγε. Δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
Νι. ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
Δη. εὖ προσβιβάζεις μ'. ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον.
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
Νι. οὐ χεῖρον· ἢν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.
Δη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργὴν κυαμοτρὼξ ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην

25 κᾆτ' ἐπάγων Enger : κατεπάγων R et vulg. : κατεπᾴδων V Γ 29 τῶν δεφομένων codd. : corr. Bentl. 31 του R : ποι vel ποῖ vulg. 32 βρέτας] βρεττέτας V : βρετέττας Ald. : βρέτας εἶπας O. Ribbeck . γὰρ] σὺ R 35 προσβιάζεις R A 35, 36 Νι. ἀλλ' . . . σκεπτέον. Δη. βούλει . . . φράσω vulg. : corr. Beer

ἦκαλλ' ἐθώπευ' ἐκολάκευ' ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι τοιαυτὶ λέγων·
ὦ Δῆμε λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθοῦ ῥόφησον ἔντραγ' ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶξαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἑστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῇ διαβάλλει· κἄτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
αἰτεῖ ταράττει δωροδοκεῖ λέγων τάδε·
'ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.'
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν ὦγαθέ,
ποίαν ὁδὸν νὼ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
Νι. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦγαθέ.
Δη. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος

55 πνέλῳ C. F. Hermann 56 παραδραμὼν V 61 ὁ δὲ γέρων R : εἶθ' ὁ γέρων vulg. 62 μεμακκοηκότα R 68 ἀναπείσετ' Vat. Pal. 128 : ἀναπείσητ' vulg. 70 ὀκταπλάσια R 73 τὴν] ἣν R : ἣν Bergk 75 οὗτος R : αὐτὸς vulg.

ὁ πρωκτὸς ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν,
τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
Νι. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. Δη. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
Νι. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
Δη. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
Νι. ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
Δη. ἄληθες οὗτος; κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε
πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας
εὐδαιμονοῦσιν ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ πότῳ;
Δη. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.
Νι. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. Δη. εἰπέ μοι Παφλαγὼν τί δρᾷ;
Νι. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
Δη. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν
σπονδήν. Νι. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος.
Δη. ἔλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ὦ δαῖμον ἀγαθὲ σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

81 ἀποθάνοιμεν A Γ² Θ : ἀποθάνωμεν vulg. 86, 87 transponere vult Mein. 89 κρουνοχυτρολήραιος Θ² : κρουνοχυτρολημαῖον Bentl.

Νι. εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
Δη. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ.
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. Δη. ὦ σοφώτατε.
φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. ἰδού. τί φησ' ὁ χρησμός; Δη. ἑτέραν ἔγχεον.
Νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν 'ἑτέραν ἔγχεον;'
Δη. ὦ Βάκι. Νι. τί ἔστι; Δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
Δη. ὦ μιαρὲ Παφλαγὼν ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; Νι. τιή;
Δη. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
Νι. καὶ πῶς; Δη. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Νι. εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.
Δη. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
Νι. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
Δη. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἅρπαξ κεκράκτης Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; Δη. νὴ Δί'. Νι. οἴμοι δείλαιος.

114 secl. Wieland 120 δός μοι δὸς τὸ] δὸς σύ μοι τὸ V^2 Ald.
121 φησ' Bentl.: φησὶν codd. 133 χρῆν Elmsl.

πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;
Δη. ἔτ' ἐστὶν εἷς ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Νι. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; Δη. εἶπω; Νι. νὴ Δία.
Δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
Δη. ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται
ὥσπερ κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. Δη. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

τί ἔστι; τί με καλεῖτε; Δη. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
Νι. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
Δη. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. ἰδού· τί ἔστιν; Δη. ὦ μακάρι' ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς αὖριον δ' ὑπέρμεγας,
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
Αλ. τί μ' ὠγάθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;
Δη. ὦ μῶρε ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; Αλ. ὁρῶ.
Δη. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
Αλ. ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κἀπὶ τοὐλεὸν τοδὶ

143 om. R^1 ἐξελῶν R^2 147 κατὰ θεὸν Cobet : καταθείων R : κατὰ θεῖον vulg. 159 Ἀθηναίων codd. : corr. Dawes 167 λαικάσει V^3 B : λαικάσεις vulg.

καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
Αλ. καθορῶ. Δη. τί δαί; τἀμπόρια καὶ τὰς ὁλκάδας;
Αλ. ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς Καρίαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καρχηδόνα.
Αλ. εὐδαιμονήσω δ' εἰ διαστραφήσομαι;
Δη. οὐκ ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γάρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. Αλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν ἀνὴρ γενήσομαι;
Δη. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὁτιὴ πονηρὸς κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
Αλ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
Δη. οἴμοι τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; Αλ. μὰ τοὺς θεοὺς
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
Αλ. ἀλλ' ὦγάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
Δη. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθὴ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἃ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
Αλ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός; Δη. εὖ νὴ τοὺς θεοὺς
καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος.
ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,

174 Καλχηδόνα Boeckh 177 ὡς] ὄντως ὡς R et Kock οὑτοσὶ]

αἴ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.
Αλ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.
Δη. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγών ἐσθ' οὑτοσί.
Αλ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν; Δη. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
Αλ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; Δη. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.
εἶθ' αἱματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς χὠ δράκων·
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
Αλ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἶμ' ἐγώ.
Δη. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει·
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.
ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Αλ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.
Δη. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
μισοῦντες αὐτόν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξηκασμένος,
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελεν

201 κεν] κα R 207 ὅ τ' ἀλλᾶς Bent.: ἀλλᾶς τ' codd. 213 ταῦθ' Cobet 215 om. R: secl. Bergk 216 μαγειρικῶς Lenting

τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
Αλ. οἴμοι κακοδαίμων ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ

οὗτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
φὺκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
Δη. οὗτος τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι' οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς. ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς,
ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
Κλ. ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
Χο. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,

236 *ξυνώμνυτον* codd. praeter R 248 *φάραγγα*] *φάλαγγα* V : *φάρυγγα* Suid. 255 *φράτορες* codd. : corr. Dind. ex Eustathio

ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,
κἄν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμυοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
Κλ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ' ἄνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
Χο. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται
ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται;
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται·
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
Κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
Χο. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
Κλ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.
Χο. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Κλ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
Αλ. ναὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
Δη. νὴ Δί' ἐξάγων γε τἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Αλ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ καταβοήσομαι βοῶν σε.
Αλ. κατακεκράξομαί σε κράζων.

262 διαλαβὼν Casaubonus 263 ἐνεκολαβήσας plerique : corr. Bentl. ex Hesych. 264–5 ante v. 261 locat Brunck 268 ἱστάναι Elmsl. 270 καὶ κοβαλικεύεται Kock : ἐκκοβαλικεύεται codd. 272 τὸ R : πρὸς vulg. 273 lacunam post h. v. indicat Sauppe 276 μέντοι γε] μὲν τόνδε Pors. τήνελλος εἶ] τήνελλά σοι Kock 277 παρέλθῃ σ' Ambrosianus L 39 : παρέλθῃς vulg. 278 'νδείκνυμι Dobr. ex schol. : δείκνυμι codd. 282 ἐξάγων Pors. : ἐξαγαγὼν codd.

Κλ. διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.
Αλ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
Κλ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
Αλ. ὑπατεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
Κλ. βλέψον ἔς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
Αλ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξει.
Αλ. κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
Κλ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
Αλ. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καὶ φανῶ σε τοῖς πρυτάνεσιν
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

Χο. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ † καὶ κεκράκτα †, τοῦ σοῦ
θράσους [στρ. α.
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφωκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
Κλ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοὐθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
Αλ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.

303-313 = 382-390

290 ἀλαζονείας codd. : corr. Elmsl. 292 ἀσκαρδάμυκτος R V Ald. : ἀσκαρδαμύκτως A Γ Θ : ἀσκαρδαμυκτί Etym. Mag. 294 γρύξεις vel γρύζεις codd. : corr. Elmsl. 295 λαλήσεις] λακήσεις B 300 καί σε φανῶ codd. : corr. Pors. 301 ἱρὰς Herm. 303 καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ] καὶ κράκτα τοῦ σοῦ A Γ Θ : fort. καὶ κεκράχθ', οὗ 312 ἐκκεκώφευκας A Γ Θ : ἐκκεκώφηκας vulg. : corr. Reiske 313 θυννοσκοπεῖς Kock

Δη. *νὴ Δία κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτόν, ὥστε κατάγελων*
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν·
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

Χο. *ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί-* [στρ. β.
δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων;
ἦ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὤν· ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργίᾳ τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν,
νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

Αλ. *καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.*
Κλ. *οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;* Αλ. *μὰ Δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.*
Χο. *ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.*
Κλ. *οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;* Αλ. *μὰ Δία.* Κλ. *ναὶ μὰ*
Δία. Αλ. *μὰ τὸν Ποσειδῶ.*
ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
Κλ. *οἴμοι διαρραγήσομαι.* Αλ. *καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.*
Χο. *πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.*
Κλ. *τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;*
Αλ. *ὅτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.*
Κλ. *ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπεσόν σοι*
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅπερ πεπουθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,

322–334 = 397–408

319 *κατάγελων*] *καὶ γέλων* Elmsl. 325 *τῶν ῥητόρων* codd.: corr. Bentl. 326 *ἀμέλγεις*] *ἀμέργεις* Bothe 339 secl. Dind.: ponitur post 336 in V Λ Γ Θ Ald. *αὐτὸ* R Ald.: *αὐτὸ τοῦτο* V et vulg. post *διαμαχοῦμαί* add. *σοι* R 340 *ἐγὼ οὐ* Bothe: *ἐγώ σ' οὐ* codd. 342 *ἔναντα* Hotibius: *ἐναντία* codd.

τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾧ̔που δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Αλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
Κλ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
θύννεια θερμὰ καταφαγών, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χοᾶ κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
Αλ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας κᾆτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
Χο. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί με,
τῶν πραγμάτων ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.
Κλ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
Αλ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Αλ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.
Χο. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμέ τἄρ', ἥνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.
Κλ. οἷόν σε δήσω ⟨'ν⟩ τῷ ξύλῳ.
Αλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
Αλ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
Αλ. περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.
Κλ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.
Αλ. τὸν πρηγορεῶνά σοὐκτεμῶ.
Δη. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν

351-2 Demostheni dat Zacher Elmsl. 360 ἐκροφήσεις codd. : corr. Pors. 364 κινήσω | βινήσω R (sec. Schöll) 365 ἐξέλξω : ἐξελλέγξω R : ἐξελῶ vulg. 366 τἄρ' Bothe : γὰρ codd. 367 'ν post δήσω add. Elmsl. 374 πρηγορῶνά Bentl.

τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος
τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.

Χο. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα καὶ λόγων [ἀντ. α.
ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμ'
ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ὧδ' . . . ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

Αλ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κἀποδόσθαι βούλεται.

Κλ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

Χο. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοὐ μεθί- [ἀντ. β.
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίᾳ.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων,
εἶθε φαύλως ὥσπερ ηὗρες ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον,
'πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.'
τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι γέροντα πυροπίπην
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

Κλ. οὗτοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.

386 οὐδ' ἐλαφρὸν post ὧδ' supplet Bergk 387 ὀλίγον] ἔλαττον R et schol. 394 ἀφαύει] ἀφανεῖ R : ἀφαίνει (αἴνω) Ribbeck 407 Ἰουλίου] Ἰουλιέα Schnitzer : Βουλίου Mein. πυρροπίπην V Ald.

Αλ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιρίδων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλιὰς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
Κλ. ἀπομαγδαλιὰς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχεῖ σὺ κυνοκεφάλλῳ;
Αλ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξῆπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·
'σκέψασθε παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών.'
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
Χο. ὦ δεξιώτατον κρέας σοφῶς γε προὐνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
Αλ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος ἐς τὼ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·
'οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.'
Χο. εὖ γε ξυνέβαλεν αὖτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
Κλ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
Αλ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἶτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
Δη. κἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
Κλ. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ·
κλέψας Ἀθηναίων. Δη. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
Αλ. σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
Κλ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;
Χο. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει·
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

412 παιδίου R 416 κυνοκεφάλῳ codd. : corr. Dind. ex Phrynicho 418 ἐπιλέγων B Ald. : λέγων vulg. : ἂν λέγων Bernhardy 421 σοφῶς Bentl. : ὡς σοφῶς codd. 437 ἤδη] ἥτοι R καὶ] ἢ R

Κλ. φεύξει γραφὰς . . .
ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Αλ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
Αλ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων— Κλ. ποίων; φράσον.
Αλ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
Κλ. κόβαλος εἶ. Αλ. πανοῦργος εἶ.
Χο. παῖ' ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
Χο. παῖ' αὐτὸν ἀνδρειότατα, καὶ
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις,
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἠδόμεσθα;
Κλ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
Χο. οἴμοι σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;
Αλ. οὔκουν μ' ἐν Ἄργει γ' οἷα πράττεις λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἐστι συμφυσώμενα
ἐγῷδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
Χο. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
Αλ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον

442 γραφὰς σὺ δειλίας Mein. Dind. 453 ἀνδρικώτατα codd. : corr. 465 πράττει Bentl.

διδοὺς ἀναπείσεις οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς τὰς ἐν πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
Αλ. πῶς οὖν, ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;
Κλ. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
Χο. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νυνί γε δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὼ κοχώνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις·
θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον,
ὡς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκράξεται.
Αλ. ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ' ὡς ἔχω τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Δη. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῳί,
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
Αλ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς τανταγί.
Δη. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. Αλ. τί δαί;
Δη. ἵν' ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως. Αλ. ταῦτα δρῶ. Δη. μέ-
μνησό νυν
δάκνειν διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χὤπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.

Χο. ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς

482 ψυχὴν] γνώμην R διδάξεις codd. 483 γε δείξεις Cobct : δὲ δείξεις C in marg. : τότε] ποτὲ R 486 ἐσπεσὼν] R (εἰσ.) : ἐμπεσὼν

ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίας ἤδη Μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,
καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας
καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτόν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφύρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προ-
θελύμνους·
ᾄται δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν 'Δωροῖ συκοπέδιλε,'
καὶ 'τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων·' οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.

503 ἡμῶν Brunck 505-6 secl. Herm. qui χαίροντες ante τοῖς in v. 504 addit 511 χωρεῖν ΑΓΘ 513 ὡς] πῶς Bentl. 517 ὀλίγοις Ambrosianus L 39: ὀλίγοις πάνυ R: ὀλίγοις ἤδη vulg.

νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνόντος
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
ὥσπερ Κονιᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
ὃν χρὴν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς,
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
χοὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων τοτὲ δ' οὐχί.
ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
κἄτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
κἄτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις
θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ἵππι' ἄναξ Πόσειδον, ᾧ [στρ.
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν
καὶ βαρυδαιμονούντων,
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ὦ χρυσοτρίαιν' ὦ
δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε,
ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ

536 Διονύσου Elmsl. 539 κραμβοφάγου Kiehl

τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν Ἀμυνίας·
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τοσουτονὶ μόνον·
ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

Ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ [ἀντ.
τῆς ἱερωτάτης ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-

570 ἠρίθμησεν] ἠρέμησεν Suid. (cod. A) cf. schol. Χαρίτων Kock

589 χορικῶν]

σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς, ὅτ' ἐς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, 'ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;'
ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα·
ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
'δεινά γ' ὦ Πόσειδον εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.'

Χο. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε.
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Αλ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ Νικόβουλος ἐγενόμην;

Χο. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι. [στρ.
ὦ καλὰ λέγων πολὺ δ' ἀμείνου' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγώ μοι δοκῶ

600 καὶ σκόροδα Ald.: σκόροδα codd.: οἱ δὲ σκόροδ' ἐλάας κρόμμυα Bergk 602 ἀνεβρύαξαν] ἀνεφρυάξανθ' Walsh 604 νεώτατοι R 610 μήτε γῇ Bentl.: μήτ' ἐν γῇ codd. 614 ἠγώνισαι Cobet 617 ἄμεινον codd.: corr. Bergler 618 εἰργασμέν' codd.: corr. Bentl.

κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τάδ' ὦ βέλ-
τιστε θαρρήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην·
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβρουτ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς †ἐρείδων† καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ'· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κἄβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
'ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες,' ἦν δ' ἐγώ,
'Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
φωνήν τ' ἀναιδῆ.' ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα· κἆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα κἀναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον· 'ὦ βουλὴ λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.'
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ 'φρασα
αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ,

628 ἐρείδων] ἐρείπων Brunck 635 τε καὶ Κύβαλοι] Κοάλεμοί τε Dobr. ex schol. Μόθων schol. : μόθωνες codd. 639 ἐπέπαρδε Halbertsma 643 πρῶτος V² cum Phrynicho 646 τῶν δ'] οἱ δ' R διεγαλήνισαν R 648 ποιησαμένοις Bentl.

τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
γνώμην ἔλεξεν· 'ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.'
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλιῶν παρῆνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰς αὔριον,
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἱ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες·
ὁ δ' ἠντεβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
'ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
πύθησθ', ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν,' λέγων.
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
'νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ' ὦ μέλε
ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω.'
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν
ἅπαντα τά τε γήτει'· ὅσ' ἦν ἐν τἀγορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.

652 ἄρα] τ' ἄμα R : τ' ἄρα Dind. 655 εἰσηγγελμέναις] ἠγγελμένας R (αι supra α), unde ἀγαθαῖσι ταῖς ἠγγελμέναις Cobet 659 διηκοσίῃσι codd. : corr. Dind. 668 λέγει Ald. : λέγῃ R : λέγῃ πάλιν Θ : λέγει πάλιν V A Γ 669 λέγων] πάλιν Pors. 674 ἀφιέναι Brunck :

οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύπταζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Χο. πάντα τοι πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντ'· [ἀντ.
ηὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον
καὶ δόλοισι ποικίλοις
ῥήμασίν θ' αἱμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
τιζε τἀπίλοιπ' ἄριστα·
ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.

Αλ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται,
ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.
Κλ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι παντα χῆ.
Αλ. ἤσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.
Κλ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
Αλ. ἢν μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', ἢν μή σ' ἐκπίω
κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.
Κλ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
Αλ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
Κλ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.
Αλ. ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

697 περιεκόκκαυσα R : περιεκόκκυσα vulg. : corr. Dind. ex Phot. 698 Δήμητρ', ἐὰν] Δήμητρά γ' εἰ R 700 ἢν] εἰ R γ' ἢν μή σ' Bentl. : γ' εἰ μή σ' R : σ' ἢν μὴ vulg. 701 κἂν ἐκροφήσας Bothe

Κλ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
Αλ. ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.
Κλ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.
Αλ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
Κλ. ἀλλ' ὦ πόνηρε σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
Αλ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
Κλ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
Αλ. κᾆθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
Κλ. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Αλ. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
Κλ. οὐκ ὤγάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. Αλ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Κλ. ὦ Δῆμε δεῦρ' ἔξελθε. Αλ. νὴ Δί' ὦ πάτερ
ἔξελθε δῆτ'. Κλ. ὦ Δημίδιον ⟨ὦ⟩ φίλτατον
ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς ὦ Παφλαγὼν ἀδικεῖ σε; Κλ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. Δη. τιή;
Κλ. ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ Δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
Δη. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν; Αλ. ἀντεραστὴς τουτουί,
ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτουί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

726 ὦ post Δημίδιον add. Elmsl. 727 οἷάπερ ὑβρίζομαι codd.:

τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.
Κλ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. Αλ. εἰπέ νυμ τί δρῶν;
Κλ. ὅ τι; †τῶν στρατηγῶν ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου,†
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
Αλ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν
ὦ Δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῇς.
Αλ. νὴ νὴ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
Δη. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ.
ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε. χρὴ πᾶρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.
Αλ. οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

Χο. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, [στρ.
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.

ἀλλὰ φυλάττου καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι πρό-
τερος σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.
Κλ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι

756 760 = 836-840

742 ὅ τι; Elmsl.: ὅτι codd. τῶν στρατηγῶν] τὸν στρατηγὸν Γ² Ald. et Sauppe ὑποδραμὼν τῶν] ὑποδραμὼν, τὸν Γ² Ald.: ὑποδραμῶν τοὺς Sauppe: ὑποδραμόντων Mein. 748 ἵνα τοῦτον R: ἵν' ἐκεῖνον vulg. 759 εὐμηχάνους πορίζων codd.: corr. Bentl. 760 ἐς] ἐπὶ Cobet 761 προσκεῖσθαί σοι] προσικεσθαί σου R

βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλα-
βακχώ,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντι-
βεβηκώς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα.
Αλ. κἄγωγ' ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατα-
τμηθεὶς
ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.
Κλ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ Δῆμε γένοιτο
πολίτης;
ὃς πρῶτα μὲν ἠνίκ' ἐβούλευον σοὶ χρήματα πλεῖστ'
ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν τοὺς δ' ἄγχων τοὺς δὲ
μεταιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.
Αλ. τοῦτο μὲν ὦ Δῆμ' οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε
δράσω.
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε
πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον
οὕτως,
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
ἐπαναίρου,
κἆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
Δη. ἄνθρωπε τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;

767 ἀμφιβεβηκώς Dawes 781 ἐν μαραθῶνι codd.: corr. Bentl.

τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
Κλ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
Αλ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἵλες.
Κλ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
Αλ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκροῦντ' ἐν ταῖς φιδάκναισι
καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις, ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις; Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
Κλ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι, ἢν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω, ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.
Αλ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνῃ.
ἢν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ, καὶ χἰδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ,

787 τοί R: om. vulg. 796 ῥοθοπυγίζων Suid. et schol. 798 πεντωβόλου Kuster 805 ἢν Dobr.: εἰ codd. 806 ἔλθῃ] ἐλθὼν Hirschig

γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·
εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον
ἰχνεύων.
ἃ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ
σαυτοῦ.

Κλ. οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλ-
λειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα
χρηστὰ
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν
ἤδη;

Αλ. ὦ πόλις Ἄργους κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ
ἀντιφερίζεις;
ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρὼν ἐπιχειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκεν·
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπο-
μάττει.

Κλ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστίν μ' ὑπὸ
τούτου,
ὁτιή σε φιλῶ; Δη. παῦ' ὦ οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
βολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυ-
φιάζων.

Αλ. μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα
δεδρακώς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν

814 μεστὴν] νῆστίν γ' Piccolomini codd. 822 καὶ] κοὐ Piccolomini 821 ὦ οὗτος Bentl. : οὑτοσὶ 826 χεροῖν codd. : corr. Bentl.

μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
Κλ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ' αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
Αλ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις, μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω νὴ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῴην, δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης πλεῖν ἢ μυᾶς τετταράκοντα.
Χο. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα, ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις, μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις τἀν τῇ πόλει τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν, ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σεαυτοῦ τε καὶ ταράττων.

καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν· κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
Κλ. οὐκ ὠγαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ. ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
Αλ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας. οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὦ Δῆμε μηχάνημ', ἵν' ᾖ σὺ βούλῃ τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'γγένηται. ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός, ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα, νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες τὰς ἐμβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

851 μηγγένηται R 856 καθαρπάσαντες] κατασπάσαντες R Γ Suid.

Δη. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
Κλ. ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον'· ὅστις εἶς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
Αλ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῳὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν φάσκων φιλεῖν; Δη. οὐ δῆτα μὰ
τὸν Ἀπόλλω.
Αλ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
Δη. κρίνω σ' ὅσων ἐγῴδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
Κλ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.
Αλ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Δη. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Κλ. οἴμοι τάλας οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

872 ἐμβάδοιν Dind. 873 ὅσων Dind.: ὅσον codd. ἄνδρ' R: ὄντ' vulg. 880 γένοιντο R

Αλ. οὔκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
Κλ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρ'. Αη. ἰαιβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;
Αλ. καὶ τοῦτό ⟨γ'⟩ ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; Δη. οἶδα μέντοι.
Αλ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
Δη. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.
Αλ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;
Δη. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
Κλ. οἵοισί μ' ὦ πανοῦργε βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
Αλ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείαις.
Κλ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν
ὦ Δῆμε μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
Αλ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν.
Κλ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σοὐκλέγων νέον ποιήσω.
Αλ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τὠφθαλμιδίω περιψῆν.
Κλ. ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
Αλ. ἐμοῦ μὲν οὖν. Κλ. ἐμοῦ μὲν οὖν.
ἐγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ,] παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως

891 *ἰαιβοῖ* Dind. : *αἰβοῖ* codd. 893 *γ'* post *τοῦτό* add. Bentl. 896 *ἔσπευδ'*] *ἔσπευσεν* R 902 *πανοῦργε* R Γ: *πόνηρε* vulg. 903 *ἀλαζονείας* R : *ἀλαζονείᾳ* vulg. : corr. Dind. 910 *ἀπομαξάμενος* V A Θ 913 *ἀναλίσκοντα τῶν σαυτοῦ* secl. Cobet

ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
Χο. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ',
ὑπερζέων· ὑφελκτέον
τῷ δαδίων ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
Κλ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην
ἱπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
Αλ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν, εὔχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἢν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθών· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἐναποπνιγείης.
Χο. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.
Δη. κἀμοὶ δοκεῖ· καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
σὺ δ' ὦ Παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις. Κλ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ

921 τῶν δαδίων Bentl.: τῶν δάδων codd.: δὲ τῶν ξύλων Ald. et ap. schol. 940 ἀποπνιγείης codd.: corr. Bergk

ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.
Δη. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὑτοσὶ
οὑμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Αλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν;
Δη. δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.
Αλ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. Δη. οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;
Αλ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
Δη. αἰβοῖ τάλας. Αλ. τί ἔστιν; Δη. ἀπόφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.
Κλ. μὴ δῆτά πώ γ' ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
πρίν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
Αλ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Αλ. κἄν γε τουτῳί,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
Κλ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἁπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
Αλ. οὑμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.
Χο. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἵν' οὑτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. Δη. πάνυ γε. καὶ σύ νυν
φέρε.
Κλ. ἰδού. Αλ. ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.

Χο. ἥδιστον φάος ἡμέρας [στρ.
ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ
τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις,
ἢν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν

955 τοῦτ' ἔνεστιν R : τοῦτό γ' ἐστίν vulg. 970 Χο. Enger : Δη. codd.

ἤκουσ' ἀντιλεγόντων,
ὡς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,
δοῖδυξ οὐδὲ τορύνη.

ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- [ἀντ.
μάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἱ ξυνεφοίτων,
τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
κἆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
ἢν μὴ Δωροδοκιστί.

Κλ. ἰδοὺ θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Αλ. οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Δη. ταυτὶ τί ἔστι; Κλ. λόγια. Δη. πάντ';
Κλ. ἐθαύμασας;
καὶ νὴ Δί' ἔτι γέ μοὔστι κιβωτὸς πλέα.
Αλ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.
Δη. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
Κλ. οὐμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
Αλ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; Κλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; Αλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

981 'γένεθ' Scaliger: γένοιθ' codd.

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον ᾧπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
φράζευ 'Ερεχθείδη λογίων ὁδόν, ἣν σοι 'Απόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σῴζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
σοὶ μισθὸν πορεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
Δη. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' 'Ερεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
Κλ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σῴζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
Αλ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ
ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
Δη. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς τὸ πέος οὑτοσὶ δάκῃ.
Αλ. φράζευ 'Ερεχθείδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
ὃς κέρκῳ σαίνων σ' ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν
ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δη. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι.
Κλ. ὦ τᾶν ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τόδε.
ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν 'Αθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται

1010 περὶ ἁπάντων πραγμάτων V qui τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι novo versu addit : τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι vulg. 1018 πρὸ σέθεν Pors. cf. schol. : πρόσθε(ν) codd. λάσκων V^2 (in marg. ἢ Γ : δάκνων V A Θ Ald. : χάσκων R 1019 δρᾷς Hotibius 1029 τὸ πέος οὑτοσὶ δάκῃ V^1 in marg. sed rasura deletum : ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ codd. 1032 ποι Cobet : ποῦ codd. 1036 τόδε J. H. Voss : τότε codd.

ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φυλάξαι,
τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; Δη. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κλ. ἔφραζεν· ὁ θεός σοι σαφῶς σῴζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
Δη. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
Αλ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών,
ὃ μόνον σιδηροῦν ἐστι τεῖχος καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σῴζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
Δη. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; Αλ. τουτονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
Δη. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
Κλ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
Αλ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόβουλε τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.
Κλ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἣν σοι ἔφραζεν.
ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο— Δη. τί τοῦτο λέγει,
πρὸ Πύλοιο;
Αλ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
Δη. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;
Αλ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δη. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Αλ. Αἰγεῖδη φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,

1045 ἓν δ' Cobet. 1045–6 ἑκών, ὃ μόνον] μόνον ὅ τι τὸ Cobet
1046 ξύλον Γ Ald. : ξύλων vulg. 1049 ἐκέλευ' ἐν Etym. Mag. : ἐκέ-

λαίθαργον ταχύπουν, δολίαν κερδὼ πολύιδριν.
οἶσθ' ὅ τι ἐστὶν τοῦτο; Δη. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
Αλ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὑτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
Δη. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; Αλ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ.
Δη. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
Αλ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Δη. εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
Αλ. ἐγὼ πορίῳ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι
χρησμὸν Λητοΐδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
Δη. ποίαν Κυλλήνην; Αλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὁτιή φησ', 'ἔμβαλε κυλλῇ.'
Κλ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν Διοπείθους.
ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός,
αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
Αλ. καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
Κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
Αλ. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.
Δη. ἰοὺ ἰού.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.

1074 τριήρης τ' Mein. 1080 τόνδ'] τοῦδ' Cobet 1084 φράζει R : φράζεις vulg. 1087 βασιλεύεις R : βασιλεύσεις vulg.

καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.
Κλ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς πορίῳ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
Δη. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
Κλ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι πορίῳ 'σκευασμένα.
Αλ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοὔψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.
Δη. ἀνύσατέ νυν ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγώ,
ὁπότερος ἂν σφῷν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
Κλ. τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. Αλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

Χο. ὦ Δῆμε καλήν γ' ἔχεις [στρ.
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις κἀξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.
Δη. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·

1108 νῦν Herm. : εὖ codd. εὖ Elmsl. : om. A : ἂν εὖ Ambrosianus
L 20 : ἂν vulg. 1110 εἴσω R : ἥδη vulg.

τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

Χο. χοὕτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, [ἀντ.
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί, κᾆθ' ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

Δη. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κἄμ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

Κλ. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Αλ. σύ γ' ὦ φθόρε.
Κλ. ὦ Δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Αλ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.
Δη. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαί σφω καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.
Αλ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; Δη. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.

1134 τούτῳ] οὕτω Dobr. 1151 ἄπαγ'] ἔρρ' v. l. in schol. 1158 εἰ δὲ R : εἴ γε vulg. φράσεις] φράσῃς V Γ εἴσομ', ἢν φράσῃς γε σύ Pors.

Αλ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. Δη. δρᾶν ταῦτα χρή.
ἄπιτον. Κλ. καὶ Αλ. ἰδού. Δη. θέοιτ' ἄν.
Αλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
Δη. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί' ἢ 'γὼ θρύψομαι.
Κλ. ὁρᾷς; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
Αλ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
Κλ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὁλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
Αλ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τηλεφαντίνῃ.
Δη. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
Αλ. ὦ Δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
Κλ. τουτὶ τέμαχός σοὔδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
Αλ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.
Δη. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Κλ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Αλ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; Αλ. ἐπίτηδες αὖτ' ἔπεμψέ σοι
ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Δη. ὡς ἡδὺς ὦ Ζεῦ καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

1162 'γὼ θρύψομαι] 'πιτρύψομαι Kock; cf. schol.

Αλ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
Κλ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Αλ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς, ἀλλ' ἐγώ.
Αλ. οἴμοι, πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;
ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἕξευρέ τι.
Κλ. ὁρᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; Αλ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκεινοὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονταί τινες
πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
Κλ. ποῦ ποῦ; Αλ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἃ σοι φέρω;
Κλ. ὀΐμοι τάλας ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
Αλ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
Δη. εἶπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
Αλ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ', ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
Δη. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.
Αλ. τί οὐ διακρίνεις Δῆμ' ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
Δη. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
Αλ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
Δη. φέρ' ἴδω τί οὖν ἔνεστιν; Αλ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
Δη. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ Δήμου φρονεῖ.
Αλ. βάδιζέ νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
. . ὁρᾷς ⟨τάδ';⟩ Δη. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.

1196 ἐκεινοὶ Elmsl.: ἐκεῖνοι codd. ἔρχονται—Κλ. (vel Αλ.) τίνες; codd.: corr. Mein. ex schol. 1200 ὑφαρπάσας Cobr. 1206 ὑπεραναιδευθήσομαι Elmsl.: ὑπεραναιδεσθήσομαι codd. 1217 νυν Reiske: γοῦν codd. 1218 τάδ' add. Elmsl.

ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
Αλ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' ἠργάζετο·
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
Δη. ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμαν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
Δη. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ
αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κατάθου ταχέως μαστιγία.
Κλ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων ὑφ' οὗ †δεήσει μ'† ἡττᾶσθαι μόνου.
Αλ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
Κλ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
Αλ. ἐν ταῖσιν εὔστραις κονδύλοις ἠρμοττόμην.
Κλ. πῶς εἶπας; ὡς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
Αλ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον·
Κλ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε τί ποτέ μ' ἐργάσει;
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
Αλ. ἠλλαντοπώλουν καί τι καὶ βινεσκόμην.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἑτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
Αλ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
Κλ. οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

1230 δεήσει μ'] δεῆσειν A Θ¹ : 'δέησέ μ' Bentl. 1237 μου] μοὺ (i. e. μοι δ) Dind. 1239 κλέπτειν A Γ Θ ἐναντία R

κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε χαίρων ἄπιθι, κεῖ σ' ἄκων ἐγὼ
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
Αλ. Ἑλλάνιε Ζεῦ σὸν τὸ νικητήριον.
Χο. ὦ χαῖρε καλλίνικε καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ,
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
Δη. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοὔνομ' εἶπ'. Αλ. Ἀγοράκριτος·
ἐν ταγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
Δη. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
Αλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' ὦ Δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

Χο. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν [στρ.
ἢ καταπαυομένοισιν
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, †μηδὲν ἐς† Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ' Ἄπολλον ⟨ἀεὶ⟩ πεινῇ, θαλεροῖς δακρύοις
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δίᾳ μὴ κακῶς πένεσθαι.
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενής,
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·

1250 κεῖ Bergk: καί codd. 1256 ἔσομαί R: γένωμαί vulg.
1263 ἀμείνω 'ν τῇ Hirschig 1266 μηδὲν ἐς] μηδ' ἀεὶ Kock
1270 οὗτος Dind.: οὑτοσὶ codd. ἀεὶ post Ἄπολλον add. Dind.
δακρύοισι Brunck 1273 δίᾳ Dind.: ἐν δίᾳ R Γ: ἐν διὰ V A Θ: ἐν διὰ τὸ Ald. μὴ Vat. Pal. 128: om. vulg.

ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι [ἀντ.
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.
φασὶ (μὲν) γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὅμως·
'ἴθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.'
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα·
'οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι τὰν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καρχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὀξίνην 'Υπέρβολον·'
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετόν,
καί τιν' εἰπεῖν ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει·
'ἀποτρόπαι' οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·'
'οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.'

1295 μὲν post φασὶ add. Bentl. 1297 ἂν ὅμως Bergk : ἂν ὁμοίως R : ἀλλ' ὅμως A I'' Θ : ἀνομοίως vulg. schol. 1303 Καλχηδόνα (vel Χαλκ.) 1307 χρῇ Bekk. : χρὴ codd. 1312 πλεούσας Reiske

Αλ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῄειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῄειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
Χο. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;
Αλ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
Χο. καὶ ποῦ 'στιν νῦν ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;
Αλ. ἐν ταῖσιν ἱοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.
Χο. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν (τιν') ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;
Αλ. οἷός περ Ἀριστείδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προ-
πυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος
ἐνοικεῖ.
Χο. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον.
Αλ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.
Χο. χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν
ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι
τροπαίου.
Δη. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν ἐλθὲ δεῦρ' Ἀγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. Αλ. ἐγώ;
ἀλλ' ὦ μέλ' οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἵ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
Δη. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποιός τις ἦ;
Αλ. πρῶτον μέν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇκκλησίᾳ,

1324 ἴδοιμεν Brunck: ἴδωμεν codd. τιν' post ποίαν add. Pors. ποῖος Reisig: καὶ ποῖος codd. 1331 τεττιγοφόρος codd. praeter Vat. Pal. 128 1339 κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ] πρὸ τοῦ κάτειπε R ποιός Ald.: καὶ ποιός codd.

'ὦ Δῆμ' ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,'
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. Δη. ἐγώ;
Αλ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
Δη. τί φῄς;
ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ᾐσθόμην;
Αλ. τὰ δ' ὠτά γ' ἄν σου νὴ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.
Δη. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
Αλ. καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
Αλ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
'οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἅλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην·'
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;
Δη. ἆρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
Αλ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.
Δη. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
Αλ. πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
Δη. ἔπειθ' ὁπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ

1346 ᾐσθόμην Ald.: ᾔδειν codd. 1347 γ' ἄν R: γάρ vulg. 1350 νὴ Δί' εἴ γε Pors.: νὴ δί' εἰ V: νὴ δία γ' εἰ vulg. 1352 τοῦθ' Λ: τοῦτο θ' ΓΘ: τοῦτον V Ald.: τοῦτων R: (καταμισθοφορεῖν) τούτοιν Elmsl. 1357 νυνδὶ Seidler: νῦν δὲ codd.

οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
Αλ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
Δη. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
Αλ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
Δη. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
'σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
συνερτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικός,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.'
Αλ. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
Δη. μὰ Δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, πανσαμένους ψηφισμάτων.
Αλ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι·
κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
Δη. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
Αλ. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
Δη. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον; Αλ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα.. Δη. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
Αλ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,

1373 οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ Ald.: ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς R: οὐδεὶς ἐν τ' ἀγορᾷ vulg. 1376 τοιαδὶ στωμύλλεται Herwerden 1377 τ' οὐκ ἀπέθανεν] διέθρεψεν A Θ 1378 συνερτικὸς codd.: corr. Dind. ex

μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
Δη. εὖ γ' ἐπενόησας οὑπέρ ἐστιν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οἷς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι.
. . . . . .

1401 λούτριον Elmsl. : λοῦτρον codd. 1408 aliquot versus chori deesse videntur

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Τὸ δρᾶμα κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ ὥς τινες δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους.

II

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα προδιασκέψαιντο ποῖοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ηὐλαβοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἁρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, τεθριπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνῃρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι τὰς δὲ Πυθοῖ ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου, φοιτήσαντος ὡς τὸν Σωκράτη μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν,

Ὑποθέσεις : desunt in R
II 11 ἀστικοῦ V : ἀστυκοῦ vulg.

μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται· ἐκκυκληθείσης δὲ τῆς διατριβῆς οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεούς, Ἀέρα προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκατασταῖσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις καὶ ὡς κατωρθωκὼς εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἴστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

IV

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴ
ἱκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον,
χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιών.
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς ⟨ἔτι⟩ κατηγορίαι πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.
τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως
κάλλιστον εἶναί φησι καὶ τεχνικώτατον.

III 1 *ἐκκυκληθείσης* Bergk : *ἐκλυθείσης* vulg. 11 *ἄγων* Brunck : *διάγων* vulg. 13 *νικᾷ* post *δίκαιον λόγον* add. Blaydes
IV 26 *ἔτι* add. Herm.

V

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ᾠήθη δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας (καὶ) ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

VI

Τοῦτο ταὐτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιῄρηται, τὰ δὲ παρεπέπλεκται καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. τὰ δὲ ὑλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἡ μὲν παράβασις τοῦ χοροῦ ἥμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

VII

Τὴν κωμῳδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

V 4 καὶ ante ἀπομέμφεσθαι add. Dind.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΣΙΑΣ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ

ΜΑΡΤΥΣ

ΑΜΥΝΙΑΣ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ

ΧΑΙΡΕΦΩΝ

ΕΡΜΗΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ

Ἰοὺ ἰού·
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;

Codd. hos citavimus : R V A Θ Δ

ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
εἶθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
Στ. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὅ μ' ἀπολώλεκεν·
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
Φε. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;
Στ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
Φε. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
Στ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα χἄτεροι τόκου
ἐνεχυράσεσθαί φασιν. Φε. ἐτεὸν ὦ πάτερ
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
Στ. δάκνει μὲ δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
Φε. ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
Στ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ.
εἶθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως,
σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,
ἡ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,

26 τουτὶ R : τοῦτο vulg. 35 ἐνεχυράσεσθαι Θ : ἐνεχυράσασθαι vulg.

δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.

ΘΕΡΑΠΩΝ

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

Στ. οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἥπτες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. **Θε.** διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;

Στ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί,
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
'ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων.' ἐγὼ δ' ἔφην,
'ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.'
ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἱππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
μίαν ηὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.
ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη Φειδιππίδιον. **Φε.** τί ὦ πάτερ;
Στ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

59 ὅτι τῶν] τῶν γὰρ Suid. 62 δὴ 'ντεῦθεν] δ' ἠντεῦθεν R : δῆν ἐντεῦθεν V : δὴ ταῦτ' Λ Θ Ald. : δὴ 'νταῦθ' Reisig 64 Χαίριππον V

Φε. ἰδού. τί ἔστιν; Στ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
Φε. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Στ. μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ πιθοῦ. Φε. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
Στ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
Φε. λέγε δή, τί κελεύεις; Στ. καί τι πείσει; Φε. πεί-
σομαι
νὴ τὸν Διόνυσον. Στ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
Φε. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;
Στ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φε. εἰσὶν δὲ τίνες; Στ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί.
Φε. αἰβοῖ πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας
τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
Στ. ἢ ἢ σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
Φε. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
Στ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ
ἐλθὼν διδάσκου. Φε. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

87 πιθοῦ] πιθοῦ μοι R : πιθοῦμαι V, unde πιθοῦ μοι. Φε. τί δὲ πίθωμαι C. F. Hermann
88 τοὺς . . . τρόπους] τὸν . . . τρόπον Suid.

Στ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα.
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
Φε. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
Στ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Φε. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
Στ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι,
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ

βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Στ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μα. ἀμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
Στ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
Μα. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Στ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ

119 τλαίην μ' ἰδεῖν . . . διακεκναισμένον Mein. 125 ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι] ἄνιππον ὄντ'. ἀλλ' εἶμι Cobet

ἥκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
Μα. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
Στ. πῶς δῆτα διεμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,
κἄτα ψυχείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Στ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα; Στ. ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
Μα. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὑπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
Στ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
Μα. ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
Στ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
Μα. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Στ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
Μα. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
καὶ τὰς περιφορὰς εἶτ' ἄνω κεχηνότος

144 Χαιρεφῶντα Σωκράτης] Χαιρεφῶν τὸν Σωκράτη Piccolomini
148 διεμέτρησε Α Θ: τοῦτο διεμέτρησεν R: τοῦτ' ἐμέτρησε V
151 ψυχέντος Mein. 157 ἔχει A

ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
Στ. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
Μα. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
Στ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
Μα. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
κάμψας ὀβελίσκον εἶτα διαβήτην λαβὼν
ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.
Στ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Μα. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
Στ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοί;
Μα. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. Στ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
Μα. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
Στ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
Μα. αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ.
Στ. μήπω γε μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μα. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
Στ. πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
Μα. ἀστρονομία μὲν αὑτηί. Στ. τουτὶ δὲ τί;
Μα. γεωμετρία. Στ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

179 παλαίστρας R^2 in ras. : τραπέζης R^1 θοἰμάτιον codd. et Arrian. Epict. : θυμάτιον Herm. 186 τῆς Λακωνικῆς A 189 τουτογὶ Δ : τοῦτό γε R Θ Ald. : τοῦτ' ἔτι V A : τοῦτό γ' ἔτι Reisig 195 ὑμῖν Bergk ex schol. : ἡμῖν codd.

Μα. γῆν ἀναμετρῆσαι. Στ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μα. οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Στ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
Μα. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι. Στ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Μα. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
Στ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὗμοὶ δημόται;
Μα. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,
ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
Στ. οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'σθ'; Μα. ὅπου 'στίν; αὐτηί.
Στ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
Μα. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. Στ. νὴ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
Μα. αὐτός. Στ. τίς αὐτός; Μα. Σωκράτης. Στ. ὦ Σώκρατες.
ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
Μα. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
Στ. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

τί με καλεῖς ὦφήμερε;
Στ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
Σω. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Στ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ; Σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.

215 πάνυ R V Λ Θ Ald. : μέγα Δ et schol., unde μεταφροντίζετε Bentl.
216 πάνυ] πάλιν Sauppe 226 ὑπερφρονεῖς] σὺ περιφρονεῖς Blaydes

εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποθ' ηὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
Στ. τί φῄς;
ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
Σω. ἦλθες δὲ κατὰ τί; Στ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
Σω. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
Στ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Σω. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
Σω. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; Στ. νὴ Δί' εἴπερ ἔστι γε.
Σω. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Στ. μάλιστά γε.
Σω. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Στ. ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. Στ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι Σώκρατες
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
Σω. οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. Στ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
Σω. λέγειν γενήσει τρῖμμα κρόταλον παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. Στ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·

238 με διδάξῃς R : μ' ἐκδιδάξῃς V A Θ Ald. 243 ἐπέτριψεν] ἔτριψεν R V 258 πάντας ταῦτα Reiske 261 ἀτρεμί R V : ἀτρέμας vulg.

καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

Σω. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ' Αἰθὴρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

Στ. μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον'
ἔχοντα.

Σω. ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ

ἀέναοι Νεφέλαι [στρ.
ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
δενδροκόμους, ἵνα
τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·

263 ἐπακούειν R V̓ : ὑπακούειν vulg. 268 μηδὲ Urbinas : μὴ vulg. 272 προχοαῖς] προχοὰς V Suid. ἀρύτεσθε Suid. : ἀρύεσθε vulg. πρόχοισιν] πρόχουσιν Ald. 274 ὑπακούσατε] ουπακούσατε R : ἐπακούσατε Ald. χαρεῖσαι] φανεῖσαι V A 282 ἀρδομένην θ' R Θ

ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Σω. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
ἦσθου φώνης ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
Στ. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
κεἰ θέμις ἐστίν, νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστί, χεσείω.
Σω. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Χο. παρθένοι ὀμβροφόροι [ἀντ.
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

286 μαρμαρέαισιν αὐγαῖς V: μαρμαρέαισ(ιν) ἐν αὐγαῖς vulg. 289 ἀθανάταις ἰδέαις codd. praeter R 296 σκώψει . . . ποιήσεις Elmsl.: σκώψῃς . . . ποιήσῃς codd. 307 πρόσοδοι] πρόδομοι R V 310 παντοδαπαῖσιν ἐν Ald.

Στ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἴσ' ὦ Σώ-
κρατες αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές
εἰσιν;
Σω. ἥκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν
ἀργοῖς·
αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
Στ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπό-
τηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὥστ' εἴ πως ἔστιν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
Σω. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ
κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτάς. Στ. φέρε ποῦ; δεῖξον. Σω. χω-
ροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι. Στ. τί
τὸ χρῆμα;
ὡς οὐ καθορῶ. Σω. παρὰ τὴν εἴσοδον. Στ. ἤδη
νυνὶ μόλις οὕτως.
Σω. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
Στ. νὴ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατ-
έχουσιν.
Σω. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες;
Στ. μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ
καπνὸν εἶναι.
Σω. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι
σοφιστάς,
Θουριομάντεις ἰατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,

321 *νύξασ'*] *μίξασ'* Monacensis 137 322 *φανερὰς* Halbertsma
324 *ἡσυχῇ* Elmsl.: *ἡσύχως* R V: *ἥσυχος* A Θ: *ἥσυχα* (*ταύτας*) Ald.
326 *παρὰ*] *πρὸς* V *οὕτως* R (fortasse in *ὄντως* correctum): *ὁρῶ*
V Θ Ald.: *ἀθρῶ* Λ 331 *οἶσθ' ὅτιὴ*] *ἀλλ' ἴσθ' ὅτι* Mutinensis 2

κυκλίων τε χορῶν ἁσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
Στ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὁρμάν,
πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
εἶτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
Σω. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; Στ. λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. Σω. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
Στ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
κοὐχὶ γυναιξὶν μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
Σω. ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. Στ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
Σω. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; Στ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;
Σω. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου, σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ᾔκασαν αὐτάς.
Στ. τί γὰρ ἦν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σω. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.

334 ἀργῶς V 337 διεράς] fortasse δίνας 343 γοῦν] δ' οὖν R A 348 πάνθ' ὅτι A Θ : πάνθ' ὅτι ἂν R : πάνθ' ὅσα V

Στ. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
Σω. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Στ. χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ, οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.
Χο. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων, σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις·
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα, σοὶ δέ, ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις,
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
Στ. ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
Σω. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
Στ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
Σω. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς. Στ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
Σω. αὗται δήπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
Στ. νὴ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·
καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

358 παλαιγενὲς V Θ Ald. : παλαιγενὲς ὦ Scaliger 364 σεμνὸν] τερπνὸν V 366 ἡμῖν] ὑμῖν Mutinensis 3 371 αἰθρίας] αἰθρίας οὔσης V Suid. 372 δὴ τῷ νῦν Pors. : τῷ νυνὶ codd.

ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

Σω. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν;

Σω. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι, κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

Στ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;

Σω. ἧκιστ' ἀλλ' αἰθέριος Δῖνος. Στ. Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθειν,

ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων. ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

Σω. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

Στ. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; Σω. ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.

ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;

Στ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται

χὥσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν· ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππάξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππὰξ παππάξ,

χὤταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ ὥσπερ ἐκεῖναι.

Σω. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας· τὸν δ' Ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

Στ. ταὐτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.

374 τοῦτό] τοῦθ' ὅ Δ^2 aliique nonnulli λαισι V πυκνότητα] ὑγρότητα V R et plerique tribuunt 384 εἰς ἀλλήλας] ἀλλή- ἄρα] οὖν V 394 Strepsiadi V : Socrati

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὅς μ' ἐπέτριψεν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται
τουτὶ τοὐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω, τύπτειν πέινῆν διψῆν
αὐχμεῖν ῥιγῶν ἀσκὸν δείρειν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
θρασὺς εὔγλωττος τολμηρὸς ἴτης
βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητὴς
εὑρησιεπὴς περίτριμμα δικῶν
κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
μάσθλης εἴρων γλοιὸς ἀλαζὼν
κέντρων μιαρὸς στρόφις ἀργαλέος
ματιολοιχός·
ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἅπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
κεἰ βούλονται
νὴ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Χο. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
Στ. τί πείσομαι;
Χο. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
Στ. ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ'

439 χρήσθων post οὖν addunt codd. : del. Cobet 440 τοὐμὸν Cobet : τό γ' ἐμὸν codd. 451 ματοιολιχός Ven. Marc. 473 : ματτυολοιχός Harl. 5725 (pr. m.) 452 καλοῦσ'] λέγουσ' A Θ Ald. 457, 462, 466 Χο. Bentl. : Σω. codd. 460 ἕξεις] ἕξων Suid.

ὄψομαι; Χο. ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι
θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προ-
διδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
Σω. ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
Στ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
Σω. οὔκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
ἦ μνημονικὸς εἶ; Στ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία·
ἢν μὲν γὰρ ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ·
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
Σω. ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
Στ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
Σω. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; Στ. ἀμέλει καλῶς.
Σω. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
Στ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
Σω. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέει.
φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἤν τίς σε τύπτῃ; Στ. τύπτομαι,
ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.
Σω. ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον. Στ. ἠδίκηκά τι;
Σω. οὔκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰστιέναι νομίζεται.
Στ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.

467 ταῖσι] ταῖς R V 470 ἐς λόγους R A Θ : εὐλόγους V
483 ἦ Dobr. : εἰ codd. 484 γὰρ] γ' V A Ald. 489 προβάλλω
Mein. : προβάλ(λ)ωμαι codd. σοι V : om. vulg. 493 δέῃ V Ald.

Σω. κατάθου. τί λῃρεῖς; Στ. εἰπὲ δή νύν μοι·
Σω. τὸ τί;
Στ. ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
Σω. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
Στ. οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνὴς γενήσομαι.
Σω. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον; Στ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.
Σω. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
οὕνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-
τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,

500 τὸ τί; edd. : τοδί codd. continuato Strepsiadi sermone 507 πρότερον] πρῶτον V 520 νικήσαιμί τ' ἐγὼ Bentl. : νικήσαιμ' ἔγωγε codd. 523 πρώτους] πρώτην Welcker : πρώην Pökel 527 ὑμῶν] ὑμᾶς A

ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγώ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν,
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
ζητοῦσ' ἦλθ', ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
γνώσεται γάρ, ἥνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως·
οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν,
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
οὐδ' εἰσῆξε δᾷδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ,
οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων,
ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕνεχ', ἣν
Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

533 ὑμῖν] ὑμῶν Sauppe 538 σκυτίον Laur. 31. 13, Harl. 5725: σκύτινον vulg. 553 πρώτιστον] πρότερον R: πρώτιστος Cobet 559 τὰς ἐμὰς] τῶν ἐμῶν V

ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὐρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν [στρ.
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ'
Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ὦ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἡνίχ' ἥρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
καὶ ποιοῦμεν δεινά, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς, ὁ δ' ἥλιος
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥᾳδίως διδάξομεν·

575–594 = 607–626

577 ὠφελοῦσαι R 586 στρατηγοίη V (lemma schol.)

ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ [ἀντ.
Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν,
ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθάνα,
Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς Διόνυσος.

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
'μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.'
ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε
ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε,
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,

614 σεληναίας Harl. 5725 : σεληναῖον Cant. 2614 : σεληναίης vulg.
615 δ' οὐκ Bentl. : κοὐκ codd.

σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Σω. μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἅττα μικρὰ μανθάνων
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
Στ. ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
Σω. ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Στ. ἰδού.
Σω. ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;
Στ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
Σω. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
Στ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
Σω. οὐδὲν λέγεις ὦνθρωπε. Στ. περίδου νυν ἐμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
Σω. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
Στ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;
Σω. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαΐονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
κατ' ἐνόπλιον, χὠποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
Στ. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'. Σω. εἰπὲ δή.

628 οὐδένα] οὐδαμοῦ V
638 πότερον R et Longinus ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν A: ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν V: περὶ ἐπῶν ἢ περὶ ῥυθμῶν Longinus: ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν Herm.
637 οὐδέν Strepsiadi tribuunt R V περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν] περὶ ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν

Στ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
Σω. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. Στ. οὐ γὰρ ᾠζυρὲ
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. Σω. τί δαί;
Στ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
Σω. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
Στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
Σω. ὁρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.
Στ. πῶς δὴ φέρ'; Σω. ὅπως; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
Στ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
Σω. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Στ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἀέρα·
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
Σω. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. Στ. τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; Σω. μάλιστά γε,
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. Στ. πῶς δή; φράσον.
Σω. ταὐτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
Στ. ἀλλ' ὦγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
Στ. τὴν καρδόπην θήλειαν; Σω. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
Στ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
Σω. ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,

654 *πρὸ τοῦ*] *πρῶτον* R 658 *τούτου*] *τούτων* R 662 ὃ R V: ἃ A Ald. 663 *κατὰ ταὐτὸ*] *καταὐτὸ* V (*τὰ* supra *κα*) : *καὶ ταὐτὸ* Flor. Abbat. 2715 664 *ὅπως* Harl. 630 *γ* et Pors. : om. V : *πῶς* vulg. 676 *γ'* om. V *ἂν ἐμάττετο* Δ : *ἀνεμάττετο* vulg. 679 totum versum Strepsiadi tribuunt codd. : corr. Herm. *ὀρθῶς γὰρ*] *ὀρθότερον* Ald. 681 *ἔτι*

ἄττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα.
Στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δή.
Στ. Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
Σω. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Στ. μυρία.
Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
Σω. ἀλλ' ὦ πόνηρε ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
Στ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν; Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
Στ. ὅπως ἄν; ὠδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
Σω. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
Στ. οὔκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
Σω. οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ— Στ. τί δρῶ;
Σω. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
Στ. μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'· ἀλλ' εἴ γε χρή,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
Σω. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Στ. κακοδαίμων ἐγώ,
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Χο. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν [στρ.
στρόβει πυκνώσας.
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα
νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

. . . . . .
. . . . . .

Στ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
Χο. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
Στ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

700–706 = 804–810

688 ὑμῖν Ald. : ἐν ὑμῖν Par. Nat. 2717 : ἡμῖν R V Λ 692 ἥτις R V : ὅστις vulg. 696 ἐνγεταῦθ' nos : ἐνταῦθ' R V A Θ : ἐνταῦθά γ' Par. Nat. 2821 : ἐνθάδ' Ald. ἀλλ' om. V εἴ γε R V Λ : εἴπερ γε Ald.

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καί μ' ἀπολοῦσιν.

Χο. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

Στ. καὶ πῶς; ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς·
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ἄδων
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

Σω. οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; Στ. ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ. Σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
Στ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.
Σω. ἀπολεῖ κάκιστ'. Στ. ἀλλ' ὤγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Σω. οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κἀπαιόλημ'. Στ. οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;
Σω. φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὅ τι δρᾷ τουτονί.
οὗτος καθεύδεις; Στ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Σω. ἔχεις τι; Στ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Σω. οὐδὲν
πάνυ;
Στ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
Σω. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
Στ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ Σώκρατες.
Σω. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
Στ. ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
Σω. ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

728 εὑρητέος Θ Ald. : ἐξευρητέος R V A : ἐξευρετέος Flor. Abbat. 2715 et Suidas duo codd.

λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. Στ. οἴμοι τάλας.
Σω. ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε, ⟨καὶ⟩ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
Στ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Σω. τί ὦ γέρον;
Στ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
Σω. ἐπίδειξον αὐτήν. Στ. εἰπὲ δή νύν μοι— Σω. τὸ τί;
Στ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων—
Σω. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; Στ. ὅ τι;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. ὁτιὴ τί δή;
Στ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
Σω. εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
Στ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.
Σω. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
Στ. ηὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. Σω. ποίαν τινά;
Στ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
Στ. ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἄν, εἰ ταύτην λαβών,
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

744 καὶ κατὰ Bergk : κατα R : κᾆτα vulg. 755 ὁτιὴ] τίη A Θ Ald.

Σω. σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. Στ. οἴμ' ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
Σω. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. Στ. τὸ τί;
Σω. ὅπως ἀποστρέψαι' ἂν ἀντιδικῶν δίκην
μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.
Στ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. Σω. εἰπὲ δή. Στ. καὶ
δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.
Σω. οὐδὲν λέγεις. Στ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
Σω. ὑθλεῖς· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαιμ' ἄν σ' ἔτι.
Στ. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ Σώκρατες.
Σω. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς·
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
Στ. φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ᾗ 'ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
οἴμοι τίς ἦν; Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
Στ. οἴμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ' ὦ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
Χο. ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
Στ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
Χο. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; Στ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ 'θέλῃ,

776 ἀποστρέψαι' Mein.: ἀποστρέψαις R V A: ἀποτρέψαις Ald. 783 διδάξαιμ' ἄν Elmsl.: διδαξαίμην codd. 784 τί; ναὶ] τίναισ R, unde τί; ναὶ σὲ πρὸς θεῶν Herm. 786 νυνὶ R V: νῦν (supra δὴ) Θ:

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Χο. ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἕξων [ἀντ.
μόνας θεῶν; ὡς
ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
ὅσ' ἂν κελεύῃς.
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
γνοὺς ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι.

Στ. οὗτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
Φε. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
Στ. ἰδού γ' ἰδού, Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,
τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
Φε. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; Στ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
Φε. ἰδού· τί ἔστιν; Στ. ὤμοσας νυνὶ Δία.
Φε. ἔγωγ'. Στ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς. Φε. ἀλλὰ τίς;
Στ. Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Φε. αἰβοῖ τί λῃρεῖς; Στ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
Φε. τίς φησι ταῦτα; Στ. Σωκράτης ὁ Μήλιος
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φε. σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; Στ. εὐστόμει

802 ἐξελῶ] ἐξολῶ R 811 ἀπολάψεις] ἀπολαύσεις codd. dett. aliquot 821 ἀρχαιϊκά R : ἀρχαϊκά vulg. 825 νυνὶ V : νῦν R : νῦν νὴ A Θ Ald. : νὴ δὴ Par. Nat. 2827

καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
Φε. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
Στ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
Φε. οἴμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
Στ. φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
Φε. ἀλεκτρυόνα. Στ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
Φε. ἀλεκτρυόν'. Στ. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.
μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φε. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
Στ. χἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
Φε. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
Στ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φε. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὠνόητε σύ;
Στ. ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγώ τοί ποτε,
οἶδ', ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,

841 ὅσαπερ ἔστ' ἐν Θ Ald. : ὅσαπερ ἔστιν Λ : ὅσα πάρεστ(ιν) R V
847 τί ὀνομάζεις Mein. : τίνα νομίζεις codd. 855 ἂν om. V Λ Θ
ἐτῶν Ald. : τῶν ἐτῶν R V Λ Θ 861 πιθόμενος Δ Suid. : πειθόμενος vulg.

τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
Φε. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
Στ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἄκοντ' ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὔπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
Φε. αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
Στ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σω. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο
καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
Στ. ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ
ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
ἁμαξίδας τε σκυτίνας ἠργάζετο,
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
Σω. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. Στ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΣ

. . . . . .

ΔΙΚΑΙΟΣ

χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.

864 ὅτ' ἐπριάμην (om. τούτου) Suid. 869 οὔπω Bentl.: οὐ codd. 872 κρέμαι' Par. Nat. 2827 : κρέμαιό γ' vulg. 876 γε R V : om. vulg. 880 συκίνας Naber 888 post h. v. canticum Chori non adiecit poeta

ΑΔΙΚΟΣ

ἴθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
Δι. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; Αδ. λόγος. Δι. ἥττων γ' ὤν.
Αδ. ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω φάσκοντ' εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν;
Αδ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
Δι. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ τοὺς ἀνοήτους.
Αδ. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς. Δι. ἀπολῶ σε κακῶς.
Αδ. εἰπὲ τί ποιῶν; Δι. τὰ δίκαια λέγων.
Αδ. ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὖτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
Δι. οὐκ εἶναι φῄς; Αδ. φέρε γὰρ ποῦ 'στιν;
Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
Λδ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὑτοῦ
δήσας; Δι. αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
Αδ. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
Δι. καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
Αδ. ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. καὶ βωμολόχος.
Αδ. κρίνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.
Αδ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
Δι. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.
Αδ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι. θρασὺς εἶ πολλοῦ. Αδ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
Δι. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις

901 γ' αὖτ' Reisig: γ' αὐτὰ R: ταῦτ' vulg.: 'γὼ αὖτ' Herm.
916 σὲ δὲ] σ' οὐ Herm.

οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
Αδ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. Δι. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
Αδ. ὤμοι σοφίας— Δι. ὤμοι μανίας—
Αδ. ἧς ἐμνήσθης—
Δι. τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἥτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
Αδ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν.
Δι. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
Αδ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
Δι. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλῃς.
Χο. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.
Δι. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. Αδ. κἄγωγ' ἐθέλω.
Χο. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;
Αδ. τούτῳ δώσω·
κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ', ἢν ἀναγρύζῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὼφθαλμὼ
κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

925–7 Αδ. ὤμοι σοφίας . . . Δι. τῆς σῆς . . . R V : Αδ. ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης· Δι. ὤμοι μανίας τῆς σῆς . . . vulg. 926 ἧς ἐμνήσθης] ἧς ἐμυήθης Mein.: fortasse ἧ σεμνύνει 933 ἐπιβάλλεις (om. ἦν) Ald. 940 πότερος R : τίς vulg. πρότερος Cobet : πρότερον R : πρότερος ὑμῶν vulg. 945 ἀναγρύξῃ A Ald.

Χο. νῦν δείξετον τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι [στρ.
λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,

ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Δι. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανείφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας,

ἢ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τηλέπορόν τι βόαμα,'

ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπήν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι

εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

949-958 = 1024-1033

953 fortasse *αὐτοῖν ὁπότερος* (cf. antistr. vv. 1024 1031) *φανήσεται*] *γενήσεται* Y 960 *σαυτοῦ*] *αὐτοῦ* R V 965 *κρημνώδη* V 968 *ἐντειναμένους*] *ἐντυναμένης* R V (non *ἐντην-*) : fortasse *λυμηνάμενος* posito h. v. post v. 971 (*οἵας οἱ νῦν*) 969 Post hunc versum Brunckius intulit versum ab Suida allatum : *αὐτὸς δείξας ἔν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων* 975 *ἀνιστάμενον . . . προνοεῖσθαι* R V : *ἀνισταμένους . . . προνοῦσαι* vulg.

ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ'
ἄν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν
ἐραστὴν
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξὴν καὶ κεφάλαιον ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ'
ἐναλλάξ.

Αδ. ἀρχαΐά γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. Δι. ἀλλ' οὖν ταῦτ'
ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον
αὐτοὺς
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον
αἱροῦ·
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέ-
γεσθαι·
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσ-
ιοῦσιν,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε
μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀνα-
πλάττειν·

981 ἀνελέσθαι Θ : ἂν ἑλέσθαι vulg. καὶ κεφάλαιον nos : κεφάλαιον τῆς codd. 984 Διπολιώδη Brunck 986 Μαραθωνομάχας V : Μαραθωνομάχους vulg. 989 τριτογενείης R V 994 περὶ] παρὰ R V Θ 995 ἀναπλάττειν edd. : ἀναπλάσσειν B C : ἀναπλάσειν Δ : ἀναπλήσειν R V Θ Ald. : om. A

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθρανσθῇς·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.

Αδ. εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον
τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

Δι. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·
ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς ἀγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ
στῆθος λιπαρόν, χροιὰν λαμπράν,
ὤμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύῃς,
πρῶτα μὲν ἕξεις
χροιὰν ὠχράν, ὤμους μικρούς,
στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
ψήφισμα μακρόν, καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,

1005 ἀποθρέξει] καταθρέξεις V 1012 λαμπράν] λευκήν R V

τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Χο. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, [ἀντ.
ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
†εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ
τῶν προτέρων†· πρὸς τάδε σ' ὦ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς ηὐδοκίμηκεν ἀνήρ.

δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
Αδ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
Δι. ὁτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
Αδ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
Δι. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
Αδ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

1024 κλεινοτάτην τ' Ald. 1029–30 εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς τῶν προτέρων Δ et (δ' ἄρ' . . . ἦς . . .) Ald.; fortasse εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦσθ', οἱ πρότεροι: cf. v. 953 πρὸς τάδε σ' Bodl. Canon. 40: πρὸς τάδ' Δ: πρὸς τάδ' οὖν Bekk.: πρὸς οὖν τάδ' R V Λ Ald. 1036 πάλαι γ' Δ: πάλαι γ' ἔγωγ' A: πάλ' ἔγωγε Θ Ald.: ἔγωγ' R V: πάλαι 'γὼ 'πνιγόμην Bentl. 1046 δειλότατον R V 1048 παίδων om. R V, unde εἶναι post ἄριστον add. Mein.

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; Δι. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Αδ. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
Δι. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
Αδ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
Δι. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
Αδ. κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα πανυχίζειν·
γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἶ Κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἥμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχῃς ἁλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

1063 πολλούς V 1065 τάλαντα πολλὰ] H (i. e. ἑκατὸν) τάλαντα

καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;
Δι. τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρᾳ τε τιλθῇ,
ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
Αδ. ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν;
Δι. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
Αδ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
Δι. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; Αδ. φέρε δή μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. πείθομαι.
τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. εὖ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. ἆρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
πλείους σκόπει. Δι. καὶ δὴ σκοπῶ.
Αδ. τί δῆθ' ὁρᾷς;
Δι. πολὺ πλείονας νὴ τοὺς θεοὺς
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
γοῦν οἶδ' ἐγὼ κἀκεινονὶ
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
Αδ. τί δῆτ' ἐρεῖς;
Δι. ἡττήμεθ'· ὦ κινούμενοι
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
Σω. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
Στ. δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἷον δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον

1093 δημηγοροῦσι δ' R : δημαγωγοῦσι δ' Λ Θ : καὶ δημαγωγοῦσ' Ald.
1105 πότερον Λ Θ Ald. 1109 οἷον Teuffel : οἵαν codd.

στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
Σω. ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
Φε. ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα.
Χο. χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γάρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεάς,
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Στ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὀμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν,
κἀμοῦ μέτρια τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
'ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,

1110 οἵαν] οἷον R V 1112 Strepsiadi trib. R V A οἶμαί γε] ἔγωγε R V : ἐγῷδα Fritzsche 1116 ἡμεῖς R V : ἡμῖν A : ὑμῖν Ald. 1119 τεκούσας] τε καὶ τὰς Coraës 1126 στέγους A Θ 1137 κἀμοῦ Kock : ἐμοῦ codd. μέτρια τε] μέτρι' ἄττα Par. Nat. 2902 1138 μὴ λάβῃς] μὲν λαβέ Blaydes : μοι λαβέ Naber

τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες', οὔ φασίν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἠμί, παῖ παῖ. Σω. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
Στ. κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
Σω. μεμάθηκεν. Στ. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
Σω. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
Στ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
Σω. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
Στ. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦβολοστάται
αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων,
πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·
ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
Σω. ὦ τέκνον ὦ παῖ ἔξελθ' οἴκων,
ἄιε σοῦ πατρός.
ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
Στ. ὦ φίλος ὦ φίλος.
Σω. ἄπιθι συλλαβών.
Στ. ἰὼ ἰὼ τέκνον, ἰὼ ἰοῦ ἰοῦ.

1141 δικάσασθαι R V 1153 παρῶσι] παρῆσαν A, unde κεἰ παρῆσαν Brunck 1169 συλλαβών Ernestii Ia : σὺ λαβών A Ald. : λαβὼν τὸν υἱόν σου R V 1170 tertium ἰὼ habet V : om. vulg.

ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χρόαν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
κἀντιλογικός, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ 'τί λέγεις σύ;' καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἰδ' ὅτι·
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φε. φοβεῖ δὲ δὴ τί; Στ. τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
Φε. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στ. εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
Φε. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
Στ. οὐκ ἂν γένοιτο; Φε. πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Στ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. Φε. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν
νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. Στ. νοεῖ δὲ τί;
Φε. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Στ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
Φε. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηχ'; Φε. ἵν' ὦ μέλε
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοιντ' ἑκόντες, εἰ δὲ μή,
ἔωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ;
Φε. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,

1179 τις ἡμέρα;] τίς; Στ. ἡμέρα Geel 1181 ἀπολοῦσ' R V: ἀπολοῦντ' vulg. αὖθ' οἱ] αὐτοὶ R V 1182 ἡμέρα δύο R: ἡμέραι δύο vulg. 1184 αὕτη R V 1194 διαλλάττοινθ' Hirschig

διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
Στ. εὖ γ'· ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μοὐγκώμιον.
'μάκαρ ὦ Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς
χοἷον τὸν υἱὸν τρέφεις,'
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι
χοὶ δημόται
ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἑστιᾶσαι.

ΠΑΣΙΑΣ

εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε
ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην— Στ. τίς οὑτοσί;
Πα. ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν. Στ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
Πα. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. Στ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν.
Πα. καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
Στ. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
Πα. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;

1213 εἰσαγαγών A Ald. 1214 ΠΑΣΙΑΣ] δανειστὴς R V A 1215 εὐθὺς ἦν] ἦν εὐθὺς A Θ Ald. 1228 Στ. μὰ τὸν Δί'] Δ : τὸ χρέος. Στ. μὰ Δί' R V A Ald.

Στ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
Πα. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς
ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; **Στ.** τοὺς ποίους θεούς;
Πα. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. **Στ.** νὴ Δία
κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.
Πα. ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
Στ. ἁλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.
Πα. οἴμ' ὡς καταγελᾷς. **Στ.** ἓξ χοᾶς χωρήσεται.
Πα. οὔ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ καταπροίξει. **Στ.** θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
Πα. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. **Στ.** ἔχε νυν ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
Πα. τί σοι δοκεῖ δράσειν;

ΜΑΡΤΥΣ

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

Στ. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τἀργύριον; λέγε
τουτὶ τί ἔστι; **Πα.** τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.
Στ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
Πα. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; **Στ.** οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; **Πα.** ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
Στ. καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

1233 ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε om. R : iniuria eiecere edd. τοὺς Ald.: om. R V A Θ 1235 κἂν] καὶ R V . προκαταθείην V 1243 εἴτ'] εἴτε γ' A μοι Ald. : om. R V A Θ 1254 τοῦτ'] τοί γ' Θ Ald.
1256 καὶ προσαπολεῖς V : καὶ προσαποβαλεῖς R : προσαποβαλεῖς vulg.

ΑΜΥΝΙΑΣ

ἰώ μοί μοι.

Στ. ἔα.

τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔτι που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;

Αμ. τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. Στ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

Αμ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θρασυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς ὥς μ' ἀπώλεσας.

Στ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;

Αμ. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

Στ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Αμ. ἀδανείσατο.

Στ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

Αμ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.

Στ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

Αμ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

Στ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. Αμ. τί δαί;

Στ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

Αμ. σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ 'ποδώσεις τἀργύριον. Στ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοὔθ' ὕδωρ πάλιν;

Αμ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.

Στ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

Αμ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδοτε. Στ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

1260 τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν;] τίς ἔσθ' ὁ θρηνῶν οὗτος R V
1277 προσκεκλήσεσθαί γέ μοι] προσκεκλῆσθαί μοι δοκεῖς R V 1282 οὐδέ] οὐδέν R V
1286 ἀπόδοτε R V : ἀπόδος γε vulg. : ἀποδοτέ' (Στ. οὗτος) Blaydes. τοῦτο] τούτου Larsen

Αμ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίγνεται
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; Στ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; Αμ. μὰ Δί' ἀλλ' ἴσην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. Στ. κᾆτα πῶς
αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. Αμ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Στ. ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
Αμ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; Στ. ἄξεις; ἐπιαλῶ
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἆρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Χο. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ [στρ.
γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
λήψεταί τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ-
τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν (ἴσως,)
ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν ὅπερ [ἀντ.
πάλαι ποτ' †ἐπεζήτει†
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
γνώμας ἐναντίας λέγειν

1296 ἀποδιώξεις codd.: corr. Elmsl. 1298 σαμφόρα Ald.: σαπφόρα Α Θ: πασία R V 1308 λήψεταί τι Herm.: τι λήψεται Α Θ: λήψεται R V Ald. 1309, 1310 ἴσως, ἀνθ' ὧν Reisig: ὧν codd., nisi quod ἀνθ' ante ὧν interpolatum habet Δ 1310 τι κακὸν λαβεῖν codd.: corr. Herm. 1312 ἐπεζήτει R V: ἐζήτει vulg.: ἐπῄτει Herm. 1314 γνώμας τ' R V

τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νι-
κᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἂν
ξυγγένηται, κἂν λέγῃ παμπόνηρ'.
ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

Στ. ἰοὺ ἰού.
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα; Φε. φήμ' ὦ πάτερ.
Στ. ὁρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. Φε. καὶ μάλα.
Στ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
Φε. αὖθίς με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
Στ. ὦ λακκόπρωκτε. Φε. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Στ. τὸν πατέρα τύπτεις; Φε. κἀποφανῶ γε νὴ Δία
ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. Στ. ὦ μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
Φε. ἔγωγ' ἀποδείξω καί σε νικήσω λέγων.
Στ. τουτὶ σὺ νικήσεις; Φε. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
Στ. ποίοιν λόγοιν; Φε. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
Στ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὦ μέλε
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
Φε. ἀλλ' οἶμαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
Στ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

Χο. σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ [στρ.
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,

1345–1352 = 1391–1398

ὡς οὗτος, εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τἀν-
θρώπου 'στὶ τὸ λῆμα.

ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
Στ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ᾄδειν τε πίνονθ' ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
Φε. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
ᾄδειν κελεύονθ' ὥσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;
Στ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδοθ' οἷάπερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κἆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
'ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
ψόφου πλέων ἀξύστατον στόμφακα κρημνοποιόν;'
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην, 'σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.'
ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς ὢν λεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
πολλοῖς κακοῖς καὶσχροῖσι· κἆτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγε κἀπέθλιβεν.

1349, 1350 τἀνθρώπου 'στὶ τὸ λῆμα Herm. : τὸ λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου codd. 1359 ἄρα τύπτεσθαι] ἀλλὰ τύπτεσθαι V : ἀράττεσθαι Mein. 1376 κἀπέθλιβεν R V : κἀπέτριβεν vulg.

Φε. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
σοφώτατον; Στ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον ὦ—τί σ' εἴπω;
ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. Φε. νὴ τὸν Δί' ἐν
δίκῃ γ' ἄν.
Στ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὢναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα, 1380
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἶποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἦκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι 1386
χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μιαρὲ
θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν. 1390

Χο. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας [ἀντ.
πηδᾶν ὅ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν 1395
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

σὸν ἔργον ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
Φε. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι. 1400
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήματ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν' ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν. 1405

1384 *φράσας* A : *φράσαι* vulg. 1401 *τὸν νοῦν μόνῃ* Δ : *μόνῃ τὸν νοῦν* Λ Θ Ald. : *τὸν νοῦν μόνον* R : *τὸν νοῦν μου* V 1402 *πρὶν ἐξαμαρτεῖν*] *πρὶν ἢ 'ξαμαρτεῖν* A

Στ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Φε. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
Στ. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φε. εἰπὲ δή μοι,
οὐ καμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; . . .
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες·
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
Στ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
Φε. οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
Στ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;
Φε. οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
Στ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
Φε. καὶ πῶς; Στ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,

1412 τύπτειν τ' Λ Ald.: τύπτειν R: τύπτειν δ' V: τύπτοντ' dett. aliquot γε τοῦτ' ἐστ' Δ: τοῦτ' ἐστιν A: τοῦτ' ἐστ' R V Θ Ald.: τόδ' ἐστὶν Pors. 1415 sic R V: post δοκεῖς add. τιὴ τί δὴ A (in marg.) Θ: τιὴ δὴ dett. aliquot: fortasse τιὴ δεῖν; 1418 νέους Bentl.: τοὺς νέους R Λ Θ Ald.: τοὺς νεωτέρους V 1426 αὐτοῖς] αὐτοὺς R

σὺ δ', ἢν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. Φε. ἢν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
Στ. ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
Φε. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. Στ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
Φε. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
Στ. πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
Φε. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. Στ τί φῄς, τί φῂς σύ;
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. Φε. τί δ' ἢν ἔχων τὸν ἥττω
λόγον σε νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
Στ. τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
Χο. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
Στ. τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπῄρετε;
Χο. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοθ' ὅταν τινὰ
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,

1444 τί δ' ἢν] τί δῆτ' ἂν R V 1445 λόγον om. R 1447 ταυτὶ] ταῦτα R Λ : ταύτην V, unde τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἦν Kock 1448 κωλύει V 1455 ἐς] ἐς τὰ R V 1456 ἠγορεύσατε V A Θ 1457 ἐπῄρετε] ἐπήρετε R : ἐπήρατε vulg. 1458 ἡμεῖς R V : ἀεὶ vulg. ὅταν τινὰ] ὄντιν' οὖν Leid. Ernestii : ὄντιν' ἂν Pors.

ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
Στ. ὤμοι πονηρά γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἁδανεισάμην
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθών, οἳ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.
Φε. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
Στ. ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῷον Δία.
Φε. ἰδού γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; Στ. ἔστιν. Φε. οὐκ
ἔστ', οὔκ, ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Στ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἴμοι δείλαιος
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
Φε. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
Στ. οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ μηδαμῶς θύμαινέ μοι
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐὼν δικορραφεῖν,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

1460 ἐσβάλωμεν A 1466 μετ' ἐμοῦ ἐλθών A Θ: μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθών R V: μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ' Ald.: μετελθών Herm. οἳ] ὧν Cobet 1470 οὐκ ἔστ', οὔκ] οὐκ ἐστὶν οὐκ R V: οὐκ ἔνεστ(ιν) A Θ Ald.: οὐκέτ' ἐστ' Pors. 1472, 1473 τότ' ᾠόμην Δία Bentl. 1474 χυτρεοῦν] χυτραιοῦν R 1480 παρανομήσαντος V

ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α

ἰοὺ ἰού.

Στ. σὸν ἔργον ὦ δᾳδοῦχε λαμπὰς Ἑκάτη.
Μα. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; Στ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

ΜΑΘΗΤΗΣ Β

οἴμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
Στ. ἐκεῖνος οὑπέρ θοἰμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ

ἀπολεῖς ἀπολεῖς. Στ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
Σω. οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν οὐπὶ τοῦ τέγους;
Στ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Σω. οἴμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
Στ. τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν;

ΕΡΜΗΣ

δίωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὕνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
Χο. ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ
μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

1495 Στ.] ξανθ. οἰκ. V 1497, 1499 σωκ. praef. R 1503 Στ.] ξανθ. οἰκ. V : οἰκ. R 1505 ΧΑΙΡΕΦΩΝ] μαθ. R : ἕτερος φιλόσοφος V 1507 ἐσκοπεῖσθον A Θ τὰς ἕδρας codd. dett. aliquot 1508 ΕΡΜΗΣ R V : Χο. Beer βάλλε παῖε] παῖε βάλλε A Θ

ΣΦΗΚΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου ἑαυτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦνυον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον.

περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἵ, ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς †ταῖς δίκαις† ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους

'Υπόθεσις I] 10 σχεδὸν ἀρχῆς] ὡς ἀρχὴν R 16 συνεχῶς om. V 18 χοροῦ Ald. : ποιητοῦ vulg.

ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διά τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως.

ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι. δεύτερος ἦν, εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προάγωνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἵρξας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶν
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
συμπείθει' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Ὑπόθεσις I] 4 πθ' Kanngiesser : πόλει codd.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Σωσιας

Ξανθιας

Βδελυκλεων

Φιλοκλεων

Χορος γεροντων σφηκων

Παιδες

Κυων

Αρτοπωλις

Κατηγορος

ΣΦΗΚΕΣ

ΣΩΣΙΑΣ

Οὗτος τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

Σω. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.
ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κυώδαλον φυλάττομεν;

Ξα. οἶδ', ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.

Σω. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ τοῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.

Ξα. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾷς;

Σω. οὔκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

Ξα. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

Σω. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. ἐδόκουν αἰετὸν
καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν,
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

Codd. hos citavimus : R V Γ et B C cum ab Aldina dissentiunt
3 προὐφείλεις Elmsl. : προὔφειλες codd. 6 οὖν] αὖ R 7 ὕπνου

Σω. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
Ξα. πῶς δή; Σω. προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις, λέγων
'τί ταὐτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;'
Ξα. οἴμοι τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; Σω. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.
Ξα. δεινόν γέ ποὔστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
Ξα. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
Σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μοὐδόκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.
Ξα. αἰβοῖ. Σω. τί ἔστι; Ξα. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
Σω. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
ἵστη βόειον δημόν. Ξα. οἴμοι δείλαιος·
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.
Σω. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας,
'ὁλᾷς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.'
Ξα. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
Σω. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

21 πῶς δή; Xanthiae dedit Bentl. προσερεῖ] προερεῖ perperam ex V Mein., quem librarii compendium fefellit: προβαλεῖ Blaydes 22 τί Cobet: ὅτι codd. 27 ποὔστ'] τοὔστ' Dind. 36 ἐμπεπρησμένης Ald. et schol.: ἐμπεπρημένην R: ἐμπεπρησμένην V

γιγνόμενος; Ξα. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. Σω. πῶς;
Ξα. ὅπως;
ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;
Σω. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολὼ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα;
Ξα. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλῳ διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὑτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
Σω. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Ξα. οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.

55 πρῶτον R V B: πρότερον Ald. 61 ἐνασελγαινόμενος Herm.
62 γ' ἔλαμψε] ἀνέλαμψε Cobet 72 οὐδ' ἂν] οὐδὲ B C

ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
εἶναι φιλοπότην αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἐστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
Ξα. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
Σω. μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατ' οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε Φιλόξενος.
Ξα. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον 'κημὸς καλός.'
τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ᾔδ' ἀφ' ἑσπέρας, ἔφη
ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπήστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῳ πάνυ,
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.

98 *υἱὸν* R V : *τὸν* Ald. : *τὸν τοῦ* Bentl. 105 *προσισχόμενος* Hirschig 108 *ἀναπεπλασμένος* R V et v. l. apud schol. : *ὑποπεπλασμένος* Ald

ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτέ,
ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ', ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἄξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν, εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίεμεν,
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν· ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν,
ὁ δ' ὥσπερεὶ κολοιὸς αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινας.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

Ξα. οἴμοι. Σω. τί ἔστι; Ξα. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

113 ἐνδήσαντες R V : ἐγκλείσαντες Ald. 121 δῆτα R V : δὴ δὲ vulg. 125 ἐξεφρίεμεν Nauck : ἐξεφρίομεν R V : ἐξεφρείομεν vulg. 135 φρυαγμοσεμνάκους τινας V Suid. : φρυαγμοσεμνακουστίνους R :

Βδ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Σω. ταῦτ' ὦ δέσποτα.
Βδ. ἄναξ Πόσειδον τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος τίς εἶ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

Βδ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. Φι. συκίνου.
Βδ. νὴ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ' ὡς ἑτερός γ' οὐδεὶς ἀνήρ,
ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
Σω. ⟨ὅδε⟩ τὴν θύραν ὠθεῖ· Βδ. πίεζέ νυν σφόδρα,
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
καὶ τῆς κατακλῄδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
Φι. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαρώτατοι
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
Βδ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; Φι. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι τότε.
Βδ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ μαντεύματος.
Φι. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
Βδ. μὰ τὸν Ποσειδῶ Φιλοκλέων οὐδέποτέ γε.
Φι. διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. Φι. οἴμοι δείλαιος·

139 ἐξελήλυθεν V V Ald. : οὐκ ἐρρήσεις R R V : παῖ, τὴν θύραν Ald. Elmsl. : φύλαττέ θ' codd.
147 οὐκέτ' ἐρρήσεις Elmsl. : οὐκ ἐσερρήσεις 152 ὅδε τὴν θύραν Herm. : τὴν θύραν ὠθεῖ Herm. : ὤθει codd. 155 φύλατθ' 162 ἔκφρες Buttmann : ἔκφερε codd.

πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
Βδ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
Φι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς καινθηλίοις·
νουμηνία γάρ ἐστιν. Βδ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; Φι. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. Φι. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
Σω. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυσσέα τιν'; Σω. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
Βδ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι τουτονί. τουτὶ τί ἦν;
τίς εἶ ποτ' ὦνθρωπ' ἐτεόν; Φι. Οὖτις νὴ Δία.
Βδ. Οὖτις σύ; ποδαπός; Φι. Ἴθακος Ἀποδρασιππίδου.
Βδ. Οὖτις μὰ τὸν Δί' οὔτι χαιρήσων γε σύ.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος
ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
Βδ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα; Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
Φι. ἐγὼ πονηρός;· οὐ μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
Βδ. ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

171 κἂν ἐγὼ] καὐτὸς ἂν Ald. 175 ἵν' αὐτὸν R : ἵνα θᾶττον vulg.
177 ἐξάγειν δοκῶ] ἐξάξειν δοκῶ Elmsl. 186 γε σύ R : γε σὺ ἔσει

Φι. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων ἀμύνατε.
Βδ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλῃμένης.
ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλισον. Σω. οἴμοι δείλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;
Βδ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
Σω. μῦς; οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
Βδ. οἴμοι κακοδαίμων, στροῦθος ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
Σω. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρ' ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα. Σω. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν γ' ὄρθρος βαθύς.
Βδ. νὴ τὸν Δί', ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεί,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαῖα μελισιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Σω. οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρε τὸ γένος ἦν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος

201 τὴν δοκὸν Dóbr. 202 προσκύλισον Cobet : προσκύλιε R V C : προσκύλιέ γ' Ald. 208 μοι] μου R V Suid. 217 γοῦν . . . νῦν Kuster : γὰρ . . . νῦν R V C : γοῦν . . . γε Ald. 220 ἀρχαῖα μελι-] Aristarchus teste schol. : ἀρχαῖα μελη- R : ἀρχαιομελη- V Ald. : ἀρχαιομελι- Suid.

ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
Σω. μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ

χώρει πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία βραδύνεις.
μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ' ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ' ὦ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ παπαιάξ,
ἦβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ· κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,
κᾆθ' ἥψομεν τοῦ κορκόρου κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί·
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὢν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν ὦνδρες ἥλικες πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λίθος τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ

τὸν πηλὸν ὦ πάτερ πάτερ τουτονὶ φύλαξαι.
Χο. κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόμυξον.
Πα. οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
Χο. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὠνόητε;

244 κολωμένους] χολούμενος (superscript. κολω) V : καλουμένους R B : κολουμένους Ald. 245 σπεύσωμεν R V 247 λίθος V : λαθὼν R Ald. cum schol. 248 σὺ τουτονὶ codd. : corr. Fl. Christianus 249 πρόμυξον Scaliger : πρόβυσον codd.

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
Πα. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
Χο. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὑτοιὶ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷα
ὕδωρ γενέσθαι κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τί πως ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἑρπύσῃ θύραζε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ'
ὑπακούει; [στρ.
μῶν ἀπολώλεκε τὰς
ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη.
ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ',

259 *βόρβορος*] *βάρβαρος* V : *μάρμαρος* Herm. 263 *ὅταν τοῦτ' ᾖ* Fl. Christianus : *ὅταν ᾖ τουτὶ* codd. post *ποιεῖν* add. *ὁ Ζεὺς* R V 274 *ἀπολώλεκεν* Herm. 276 *αὐτοῦ* post *ἐφλέγμηνεν* om. Madvig

ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη
τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
'λίθον ἔψεις,' ἔλεγεν.

τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς [ἀντ.
διεδύετ'
ἐξαπατῶν καὶ λέγων
ὡς φιλαθήναιος ἦν καὶ
τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς
εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.
ἀλλ' ὦγάθ' ἀνίστασο μηδ' οὕτω σεαυτὸν
ἔσθιε μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει
τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης·
ὃν ὅπως ἐγχυτριεῖς.
ὕπαγ' ὦ παῖ ὕπαγε.

Πα. ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ [στρ.
πάτερ, ἦν σού τι δεηθῶ;
Χο. πάνυ γ' ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
πέ, τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.
Πα. μὰ Δί' ἀλλ' ἰσχάδας ὦ παπ-
πία· ἥδιον γάρ. Χο. οὐκ ἂν
μὰ Δί', εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.
Πα. μὰ Δί' οὔ τἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
Χο. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου

281 χθιζινὸν Herm.: χθεσινὸν codd. 282 καὶ λέγων ὡς] λέγων ὡς καὶ Herm. 283 διὰ ante τοῦτ' om. Madvig 287 παχὺς] ταχὺς R 298 κρέμεσθε V: κρέμοισθε vulg.: corr. Dobr.

τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κἄψον·
⟨ἓ ἔ.⟩ σὺ δὲ σῦκά μ' αἰτεῖς.

Πα. ἄγε νυν ὦ πάτερ ἢν μὴ [ἀντ.
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ
πόρον Ἕλλας ἱρὸν ⟨εὑρεῖν⟩;
Χο. ἀπαπαῖ φεῦ, ⟨ἀπαπαῖ φεῦ,⟩
μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'
ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.
Πα. τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες;
Χο. ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
Πα. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
ἓ ἔ. πάρα νῷν στενάζειν.

Φι. φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.
ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ' εἶμ'
ᾄδειν. τί ποιήσω;
τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ ⟨Ζεῦ⟩ μέγα βροντήσας
ἤ με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης
ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

302 ἓ ἔ add. Herm. 308 ἱρὸν Herm.: ἱερὸν codd. εὑρεῖν add. Blaydes 309 ἀπαπαῖ φεῦ alterum add. Herm. 311 γε] τὸ Cobet 314 ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ' εἶχον codd.: corr. Herm. 318 ᾄδειν] ἰδεῖν Dawes 320 πάλαι] πάλαι πάνυ R V C: πάλιν Ald. 323 Ζεῦ alterum add. Pors. μέγα βροντήσας Dind.: μέγα βρόντα codd.

τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτίρας· ἤ με κεραυνῷ
διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν·
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

Χο. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων [στρ.
κἀποκλῄων τῇ θύρᾳ; λέ-
ξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
Φι. οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
Χο. τοῦ δ' ἕφεξιν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
⟨καὶ⟩ τίνα πρόφασιν ἔχων;
Φι. οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Χο. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ⟨ὅδ',⟩
ὅτι λέγεις ⟨σύ⟩ τι περὶ τῶν νε-
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἄν ποθ'
οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρᾳ τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
Φι. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ⟨ἂν⟩ ἔγωγε ποιοίην·
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Χο. ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,

331 *θερμόν* Athenaeus 339 *καὶ* ante *τίνα* add. Bergk 342 *δημολόγως κλέων* V *ὅδ'* add. Herm. 343 *σύ* add. Mein. *τι* etiam V habet 346 *τούτων*] *πάντων* R 348 *ἂν* post *πᾶν* add. Bentl. 350 *διορύξαι*] *διαλέξαι* Herm. ex Hesych. cf. Lys. 720

εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;

Φι. πάντα πέφαρκται κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.

ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

Χο. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους

ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἑάλω.

Φι. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.

ἦβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ, κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται, τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

Χο. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἕ- ως γάρ, ὦ μελίττιον. [ἀντ.

Φι. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον. ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

Χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν. ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.

Φι. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς, ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

Χο. μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι, μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ- ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ- χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ

365 καὶ νῦν] καινὴν Dobr.

μὴ πατεῖν τὰ
τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.

ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.
Φι. ἄγε νυν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κἀναστραστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
Χο. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
Φι. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος, καὶ—μανθάνετ';—ἦν τι
πάθω 'γώ,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυ-
φάκτοις.
Χο. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
σαυτὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
Φι. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ
κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.
Βδ. οὗτος ἐγείρου. Ξα. τί τὸ πρᾶγμ'; Βδ. ὥσπερ
φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.
Ξα. μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται ⟨αὖ⟩; Βδ. μὰ Δί' οὐ
δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ
αὑτὸν δήσας. Ξα. ὦ μιαρώτατε τί ποιεῖς; οὐ μὴ
καταβήσει;
Βδ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ἤν πως πρύμνην ἀνακρούσηται πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
Φι. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,

378 τοῖν θεοῖν Cobet: τῶν θεῶν R: ταῖν θεαῖν vulg. 383 ἅπαντ' ἐκκαλέσαντες Cobet 396 αὖ add. Dind. 397 μιαρώτατε] μιάρ' ἀνδρῶν Pors.

ὦ Σμικυθίων καὶ Τεισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον
ἄγεσθαι;

Χο. εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν, [στρ.
ἥνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο
τοὐξύθυμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον †ἐντέταθ' ὀξύ†.
ἀλλὰ θαἰμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα κἀπολούμενον, ὅτι
τόνδε λόγον ἐσφέρει,
μὴ δικάζειν δίκας.

Βδ. ὦγαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
Χο. νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. Βδ. ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ
μεθήσομαι.
Χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.
Ξα. Ἡράκλεις καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Βδ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
Χο. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε
δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
ξυσταλεὶς εὔτακτος ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν.

403–429 = 461–487

Inter vv. 405–414 et 463–470 turbatur responsio metrica

407 ἐντέταθ' ὀξύ] ἐντετάμεθ' ὀξύ Mein. 408 βαλόντες supra scriptum in B : λαβόντες codd. 411 μισόπολιν] μισόδημον Herm. 413 post ἐσφέρει add. ὡς χρὴ codd. : om. Ald. 416 τοῦδ' Pors. : τόνδ' R Ald. : τόνδε γ' V 417 ἐστιν; ἐμφανής γε Herm. propter metrum cf. 474 418 θεοσεχθρία codd. : corr. Bentl. 422 αὐτοῖς Holden : αὖτις R Ald. : αὐτῆς V

Ξα. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
Χο. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μή, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

Φι. εἶά νυν ὦ ξυνδικασταὶ σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τῷφθαλμῷ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
Βδ. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασιντύα,
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
Χο. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι παγήσεται.
Φι. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτῳ τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἑκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

432 κεντεῖτε Fl. Christianus: κεντεῖθ' οἱ δὲ codd. 433 βοηθεῖτε codd.: corr. Bentl. 437 ἔν Bergler: ἕν codd. 452 ἄνες] ἄφες Cobet 453 τούτων] τούτῳ v. l. apud schol. 454 οἷός V Suid.: οἷόν vulg.

Βδ. παῖε παῖ' ὦ Ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξα. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
Σω. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
Ξα. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.
Βδ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, [ἀντ.
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
Χο. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
†ὡς λάθρᾳ γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,†
εἰ σύ γ' ὦ πόνῳ πόνηρε καὶ κομηταμυνία
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος;
Βδ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. σοὺς λόγους ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
Βδ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
Χο. οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σοὐστὶν οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδ. ἆρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας;
Χο. οὐδέποτέ γ', οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.

465 γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με] γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με R : μ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσα Mein. 474 σοὺς Hirschig : σοὶ codd. ἐραστά] ἐρῶν Dind. 480 μὴν Hirschig : μέν γ' codd. σοὐστὶν V : που 'στὶν vulg. 483 ξυνωμότην Cobet

Βδ. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·
νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφὼς μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·
'οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.'
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ·
'εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;'
Ξα. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι
ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
Βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.
Φι. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
Βδ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἃγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
Φι. ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς,
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,

496 ταῖς] τις Brunck 505 ὀρθρο- schol. : ὀρθο- codd. 507 τυραννικά V Suid. : τυραννίδα vulg. 511 πεπνιγμένον] πεπηγμένον R

ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμή 'στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
Φι. πάνυ γε, καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι 'θέλω. Βδ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. Φι. καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
Βδ. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μένῃς;
Φι. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

Χο. νῦν δὴ τὸν ἐκ θἠμετέρου [στρ.
γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
καινόν, ὅπως φανήσει—
Βδ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ἀτὰρ φανεῖ ποιός τις ὤν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ;
Χο. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τονδὶ λέγων. ὁρᾷς γὰρ ὥς
σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὗ-
τός ⟨σ'⟩ ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
Φι. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
Χο. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ·
σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.

526–545 = 631–647

525 ἄκρατον Richter 527 δεῖ τι λέγειν Pors. : λέγειν τι δεῖ codd. 530 φανεῖ ποιός τις ὤν] fortasse φανεῖται ποῖος ὢν ταῦτ' Ald. : ταῦτ' αὐτὰ R V Γ 535 γένοιθ' Bentl. : γένοιτο νῦν codd. 536 σ' add. Pors. : σ' ἔθ' ἕλοι (κρατήσας) Starkie 542 ἐν ταῖς ὁδοῖς Pors. : ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς (-οῖσιν V) ἁπάσαις R V Ald. 544 καλοίμεθ' codd. : corr. Pors.

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
Φι. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
τί γὰρ εὔδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δι-
καστοῦ,
ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῷον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὃν πρῶτα μὲν ἕρπουτ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυ-
φάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν τῶν δημοσίων κεκλο-
φυῖαν·
ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
'οἴκτιρόν μ' ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ'
ὑφείλου
ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·'
ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.
Βδ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα
δικαστῇ;
οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὑτῶν καὶ προστιθέασι
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, †ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν
ἐμοῖσιν·†
οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατα-
θῶμαι.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρός, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·

550 καὶ Pors. : ἢ καὶ R V Γ : γ' ἢ καὶ Ald. 555 ὑποκύπτοντες] ὑποπίπτοντες R 565 ἀνιῶν V : om. cett. ἂν ἰσώσῃ] ἀνισώσῃ V

τὰ δὲ συγκύψανθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
'εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·'
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνείμεν.
ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;

Βδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·

καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.

Φι. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσι.
κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

Βδ. τουτὶ γάρ τοι σεμνόν, τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

Φι. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
εἶτ' Εὔαθλος χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.

570 ἅμα βληχᾶται] ἀποβληχᾶται V 572 ἐλεῆσαι Reiske
573 χοιριδίοις] χοιρίοις R 576 γράφομαι Brunck : γράψομαι codd.
588 σεμνόν V Ald. : σεμνῶν R : σὲ μόνον Reisk.

κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας·
αὐτὸς δὲ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περι-
τρώγει,
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ'
ἔδρασας.
ἀλλὰ Θέωρος, καίτοὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περι-
κωνεῖ.
σκέψαι μ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλῄεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

Βδ. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀνα-
φανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περι-
σέμνου.

Φι. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ 'πελε-
λήσμην,
ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἥκουθ' ἅμα
πάντες
ἀσπάζωνται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ ⟨τὸ⟩ τριώβολον ἐκκαλα-
μᾶται,
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσ-
ενέγκῃ,
κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, 'φάγε
τουτί,
ἔντραγε τουτί·' τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κοὐ μή με δεήσῃ
ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει

601 μ' ἀπὸ τῶν V : δ' ἀπὸ τῶν vulg. : fortasse μ' ἀφ' ὅσων . . . οἵων τ' 606 κἄπειθ'] κᾆθ' (i. e. κᾆτ') V ἥκουθ' ἅμα B : εἰσήκουθ' ἅμα R Ald. : εἰσηκουθαμε V 609 παππάζουσ' R Ald. τὸ add. Fl. Christianus 612 κοὐ Dobr. : καὶ codd.

καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἢν μή μοι ταχὺ
μάξῃ,
τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρ
κἂν οἰνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκε
μισμαι
οἴνου μεστόν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέ
παρδεν.
ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν
ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
'οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.'
κἂν ἀστράψω, ποππύζουσιν
κἀγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην εἴ σε δέδοικα.

Χο. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς [ἀντ.
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
Φι. οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν.
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.
Χο. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ἠὐξανόμην ἀκούων,
κἂν μακάρων δικάζειν

614 ἀλλ' ἢν Γ: ἄλλην vulg. post h. v. lacunam indicat Mein.
634 οὕτω] οὗτος BC 636 ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν codd.: corr. Pors.

αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.
Φι. ὡς οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ.
Βδ. ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.
Χο. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν ⟨νεανίᾳ⟩
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.
Βδ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη— Φι. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γώ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.
Βδ. ἀκρόασαί νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα·
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς,
πρυτανεῖα μέταλλ' ἀγορὰς λιμένας μισθοὺς καὶ δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

642 ὡς Dind. : ὥσθ' codd. αὑτοῦ] αὑτῷ R 643 Βδ. Hamaker : Philocleoni continuabatur 647 νεανίᾳ add. Pors. 651 ἐντετακυῖαν Reiske : ἐγγεγονυῖαν Naber (cf. schol.) 654 τεθνήσει (vel -ήξει) codd. : corr. Elmsl. 659 μισθοὺς καὶ Ald : μισθοὺς R V, unde μισθώσεις Bergk

ἀπὸ τούτου νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ
ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
Φι. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
Βδ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. Φι. καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα
τὰ χρήματα τἄλλα;
Βδ. ἐς τούτους τοὺς 'οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί.' σὺ γὰρ ὦ πάτερ
αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες,
'δώσετε τὸν φόρον, ἢ βρυντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.'
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
ὕρχας οἶνον δάπιδας τυρὸν μέλι σήσαμα προσκεφάλαια
φιάλας χλανίδας στεφάνους ὅρμους ἐκπώματα πλουθυγιείαν·
σοὶ δ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἔφ' ὑγρᾷ
πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.
Φι. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλιθας
μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

661 τούτου] τούτων V Ald. τοῦ (ἐ)νιαυτοῦ codd.: corr. Bentl. 668 περιπεμφθεὶς R V 670 ὑπαπειλοῦντες V 674 λαγαρυζόμενον R V B post h. v. lacunam indicat Blaydes 678 σοὶ δ' Fl. Christianus: σὺ δὲ (sic etiam V) vel σὺ δέ γε codd.

Βδ. *οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς*
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς, ἀγαπᾷς· οὓς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω πολλὰ πονήσας.
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός,
ὠδὶ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς,
ἥκειν εἴπῃ πρῲ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται·
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμήν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, καθ' ὡς πρίονθ' ὁ μὲν ἕλκει ὁ δ' ἀντενέδωκε·
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.

Φι. *ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,*
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.

Βδ. *σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν*
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι

684 *οὓς*] *οἷς* R codd.: corr. Dobr. 694 *πρίονθ'* Dobr.: *πρίον'* R V *ἀντανέδωκε* 701 *ἀκαρές* Suid.

ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἕνεχ' ὥσπερ ἔλαιον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ' ἐρῶ
σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν, καθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν. 706
εἰσίν γε πόλεις χίλιαι αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι·
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῷ καὶ πυριάτῃ, 710
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τρο-
παίου.
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν
ἔχοντι.

Φι. οἴμοι τί πέπονθ'; ὡς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς κατα-
χεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός
εἰμι.

Βδ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν 715
ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι πλὴν πρώην πέντε
μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα
κριθῶν.
ὧν οὕνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλῃον ἀεὶ
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

702 ἔλαιον] ἄλευρον R Ald. codd. 703 τοῦθ' ὧν Bentl. : τούτων codd. 704 ἐπισίζῃ R Ald. 709 μυριάδ' ἂν Dobr. : μυριάδες codd. 713 πέπονθ' Suid. : πόθ' codd. ὡς Kust. : ὥσπερ codd. 718 ἔλαβες Ald. : ἔλαβε(ν) codd.

Χο. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον
ἀκούσῃς,
οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ
δεδόκησαι·
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,

πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ [στρ.
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἴθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρὼν ἐμφανὴς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν·
σὺ δὲ παρὼν δέχου.

Βδ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακήν, σισύραν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει
καὶ τὴν ὀσφῦν.
ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Χο. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς [ἀντ.
τότ' ἐπεμαίνετ'· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας
ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
πιθόμενός τέ σοι.

736 παρὼν] παρὸν Seager : πρόφρων Kock 749 πειθόμενος codd. : corr. Brunck

Φι. ἰώ μοί μοι. Βδ. οὗτος τί βοᾷς;
Φι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ. 750
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
ἵν' ὁ κῆρύξ φησι, 'τίς ἀψήφι-
στος; ἀνιστάσθω.'
κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος. 755
σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα
μή νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
Βδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ. 760
Φι. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει πλὴν ἑνός.
Βδ. ποίου; φέρ' ἴδω. Φι. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.
Βδ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Φι. περὶ τοῦ; τί λῃρεῖς; Βδ. ταὔθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται·
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρᾳ,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε. 770
καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἢν ἐξέχῃ
ἕλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νείφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος·
ἧντος εἶσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινός,
οὐδείς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 775
Φι. τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
Φι. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι

761 πείθομαι codd.: corr. Pors. 767 ταὔθ' codd.: corr. Boissonade 772 ἕλῃ schol. Rav.: εἰλῇ Ald. κατ' ὀρθὸν v. l. apud schol.

ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος;
Βδ. πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ' ἐμοῦ.
Φι. καλῶς,
ὁτιὴ κατ'-ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ' ἠργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κἄπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
κἆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
κἆθ' εἷλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';
Φι. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
'ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον,' ἦ δ' ὃς λέγων.
Βδ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.
Φι. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
Βδ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
Φι. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
ἠκηκόη γὰρ ὡς 'Αθηναῖοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἂν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ 'Εκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
Βδ. ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
ὅσαπερ ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
ἀμὶς μέν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὐτηὶ

789 διεκερμάτιζεμ' R 790 ἐπέθηκε R Ald. 795 καθέψεις] καταπέψεις Hirsch. λέγων : γελῶν Tyrwhitt 802 ἐνοικοδομήσει V. Ald. : ἀνοικοδομήσει R : corr. Dobr. 806 ὅσαπέρ γ'

παρά σοι κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
Φι. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδ. καὶ πῦρ γε τουτί· καὶ προσέστηκεν φακῆ
ῥοφεῖν, ἐὰν δέῃ τι. Φι. τοῦτ' αὖ δεξιόν·
κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;
Βδ. ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινός,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
Φι. ἢν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί;
Φι. θὴρῳον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
Βδ. πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἄναξ οὑτοσί.
Φι. ὦ δέσποθ' ἥρως ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.
Βδ. οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
Φι. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.
Βδ. φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῳκίᾳ;
ἢ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν—
Φι. ἐπίσχες οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
Βδ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. Φι. ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
Βδ. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
Σω. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδ. τί δ' ἔστιν ἑτεόν; Σω. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παράξας ἐς τὸν ἰπνὸν ὑφαρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

808 ἐπὶ] ἐκ Richter: ἀπὸ Halbertsma 819 ἐκκομίσειας τοῦ Λύκου Reiske 826 εἰσάγω R 837 ὑφαρπάσας Elmsl.: ἁρπάσας codd.

Βδ. τοῦτ' ἆρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Σω. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
Βδ. ἴθι νυν ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. Σω. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Βδ. τουτὶ τί ἔστι; Φι. χοιροκομεῖον Ἑστίας.
Βδ. εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Φι. οὔκ, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδ. φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
Φι. οἴμοι διατρίβεις κἀπολεῖς τριψημερῶν·
ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
Βδ. ἰδού. Φι. κάλει νυν. Βδ. ταῦτα δή. τίς οὑτοσὶ
ὁ πρῶτός ἐστιν; Φι. ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι
ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Βδ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; Φι. ἐπὶ καδίσκους. Βδ. μηδαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
Φι. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Βδ. ἦδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
Φι. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κἀπιχωρίως.
Βδ. ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνεβήτην.

849 διατρίβεις R Γ : διατρίψεις V Ald. 850 χωρίον] κηπίον Bentl. 857–858 personarum vices corr. Van Leeuwen 865 λέξομεν] ἔξομεν V

Βδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω. [στρ.
Χο. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
παυσαμένοις πλάνων.
ἰήιε Παιάν.

Βδ. ὦ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου προ-
πύλαιε,
δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον
ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμείξας·
ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἥπιον αὐτόν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων
κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

Χο. ξυνευχόμεσθα ⟨ταὐτά⟩ σοι κἀπᾴδομεν [ἀντ.
νέαισιν ἀρχαῖς ἕνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
τῶν γε νεωτέρων.
⟨ἰήιε Παιάν.⟩

875 προθύρου προπύλαιε Bentl.: προθύρου προσθπύλας (deleto θ' R: προθύρου πρὸς πύλας Ald.: προυπύλου προσπύλας V 885 ταὐτά add. Reisig 888 ᾐδόμεσθα V 890 γε νεωτέρων Reisig cum schol.:

Βδ. *εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·*
ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ ἐσφρήσομεν.
Φι. *τίς ἆρ' ὁ φεύγων;* Βδ. *οὗτος.* Φι. *ὅσον ἁλώσεται.*
Βδ. *ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο*
κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.
Φι. *θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.*
Βδ. *καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.*
Φι. *ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτου βλέπει,*
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
ποῦ δ' ⟨ἔσθ'⟩ ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;

ΚΥΩΝ

αὖ αὖ.

Βδ. *πάρεστιν οὗτος.* Φι. *ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης.*
Βδ. *ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.*
σίγα, κάθιζε· σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Φι. *φέρε νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.*
Σω. *τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην*
ἄνδρες δικασταὶ τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ—
Φι. *νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι*
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. Σω. *κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.*
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
Φι. *οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.*

894 *γραφῆς ἧς* codd. : corr. Bentl. 902 *ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων* Toup : *ποῦ δ' ὁ διώκων* R : *ποῦ δ' οὐδιώκων* V Ald. 907 *ἢν*] *ἧς* B^2

θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
Βδ. πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίγνωσκ' ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦγαθὲ
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
Σω. μή νυν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν.
Φι. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
Σω. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἐὰν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
Φι. ἰοὺ ἰού.
ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτου τὸ χρῆμα τἀνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ
ὦλεκτρυόν; νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.
Βδ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον
δοίδυκα τυρόκνηστιν ἐσχάραν χύτραν,
καὶ τἄλλα, τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;
Φι. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
Βδ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
Φι. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.
Βδ. οὔκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

932 κατηγόρησε R V : κατηγόρευσε vulg. 939 προσκεκλημένα Dobr.

χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός, λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
Φι. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
Βδ. ὅ τι; σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Φι. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Βδ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι τυρόκνηστι καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅλαβες.
φησὶ κατακνῆσαι. Φι. νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
Βδ. ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.
Φι. αἰβοῖ. τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
Βδ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ'· οἰκτίρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ' ὦ πόνηρα καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.

950 διαβεβλημένους R V Ald. 961 ἐνέγραφ'] ἔγραφεν Colbet 967 ἐλέει Ald. : ἐλέει τοὺς vulg. : (ὦ δαῖμον) ἐλέει τοὺς Bentl. 968 τὰ τραχήλι' Hirschig 970 οἰκουρεῖν Brunck 973 post τί add. τὸ R V : αἰβοῖ (extra versum) τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' Reisig 974 περιβαίνει] περιμένει R 978 αἰτεῖσθε Hirschig

Φι. κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. Βδ. κατα-
βήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
Φι. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσά νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
Βδ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; Φι. χαλεπὸν εἰδέναι.
Βδ. ἴθ' ὦ πατρίδιον ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾷξον κἀπόλυσον ὦ πάτερ.
Φι. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Βδ. φέρε νύν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
Φι. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; Βδ. οὗτος. Φι. αὕτη
'νταῦθ' ἔνι.
Βδ. ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
φέρ' ἐξεράσω. Φι. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;
Βδ. δείξειν ἔοικεν. ἐκπέφευγας ὦ Λάβης.
πάτερ πάτερ τί πέπονθας; οἴμοι· ποῦ 'σθ' ὕδωρ;
ἔπαιρε σαυτόν. Φι. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
ὄντως ἀπέφυγε; Βδ. νὴ Δί'· Φι. οὐδέν
εἰμ' ἄρα.
Βδ. μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι'· ἀλλ' ἀνίστασο.
Φι. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὖτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
Βδ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·

991 'νταῦθ' ἔνι Dobr. : 'ντευθενί codd. 994 ἔοικας R 997 ἀπέφυγε V Ald. : πέφευγε R 1004 πανταχοῖ Brunck : πανταχοῦ codd.

κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.

Χο. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
ὑμεῖς δὲ τέως ὦ μυριάδες
ἀναρίθμητοι,
νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι
μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ'
εὐλαβεῖσθε.
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστὶ πάσχειν, κοὐ πρὸς ὑμῶν.
νῦν αὖτε λεῳ̣ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι
φιλεῖτε.
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πε-
ποιηκώς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι
ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέα-
σθαι·
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,
οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν
ὑμῖν,
οὐκ †ἐκτελέσαι† φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρό-
νημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις
ἐραστὴς
κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευσε πρὸς αὐτόν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ.

1011 μὲν post νῦν codd. : del. Burges 1025 πειρῶν Brunck : περιῶν R Ald. : περιὼν V 1026 ἔσπευδε Ald.

οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτὸν
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἤγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
πέρυσιν καταπροὔδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις,
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνου' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔασθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

1029 ἀνθρώποις φήσ'] ἀνθρωπίσκοις Conze ex Pac. 751 1037 αὐτὸν Bentl. cf. schol. : αὐτοῦ codd. 1044 αὐτὸν] αὐτὴν (sc. τὴν χώραν) Hecker 1050 εἰ παρελαύνων Bothe ex schol. : εἴπερ ἐλαύνων codd.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν
ὦ δαιμόνιοι τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σῴζεσθ' αὐτῶν,
ἐσβάλλετέ τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων. κἂν ταῦτα ποιῆθ',
ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.

ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, [στρ.
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι·
πρίν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν δ'
οἴχεται, κύκνου τ' ⟨ἔτι⟩ πολιώτεραι δὴ
αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων δεῖ
τῶνδε ῥώμην νεανικὴν σχεῖν·
ὡς ἐγὼ τοὐμὸν νομίζω
γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν καὶ
σχῆμα κεὐρυπρωκτίαν.

εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
ἥτις ἡμῶν ἐστὶν ἡ 'πίνοια τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν

1060–1090 = 1091–1121

1062 δὴ τοῦτο μόνον Ald. : τοῦτο μόνον R V Γ : δὴ μόνον τοῦτ' Bentl. ἀλκιμώτατοι Bentl. : μαχιμώτατοι codd. 1064 ἔτι add. Reisig 1067 ῥώμην R Ald. : γνώμην V Γ γρ. 1073 ἥτις V : ἤ τίς vulgo τῆς] τῆσδε τῆς Ald. : quod, ἡμῶν omisso, recipit Bentl.

ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια.
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν.
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτετο·
εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

ἆρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι, [ἀντ.
καὶ κατεστρεψάμην
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν;
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινὰ
φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔ-
σοιτ' ἄριστος. τοιγαροῦν πολ-
λὰς πόλεις Μήδων ἑλόντες
αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέ-
πτουσιν οἱ νεώτεροι.

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·

1078 ὠφελῆσαν ἐν] ὠφελήσαμεν R 1083 πρὸς ἄνδρ' R 1085 ἐωσάμεσθα Anecd. Ox. 1. 446 : ἐσωζόμεσθα V : ἐπαυσάμεσθα R : ἀπεωσάμεσθα Ald. 1091 πάντα μὴ] πάντας ἐμὲ Hirschig 1097 ἂν post ὅστις add. codd. : corr. Elmsl.

εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὖπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιτάν ἐσμεν εὐπορώτατοι.
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι
οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἤν τις ἀστράτευτος ὢν
ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

Φι. οὗτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
Βδ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
Φι. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
Βδ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
Φι. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; **Βδ.** τὸν τρίβων' ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
Φι. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;

1107 ξυλλεγέντες V : ξυλλέγοντες vulg. ὥσπερ εἰς ἀνθρήνια Kock 1114 ἡμῖν] ἡμῶν Mein. οἳ καθήμενοι Mein. 1115 secl. Hamaker 1116 πόνον Dobr. ex schol. : γόνον codd. ; φόρον Rutherford deleto v. 1115 1118 ἐκροφῇ Reiske : ἐκφορῇ codd. 1132 τριβωνικῶς] γεροντικῶς v. l. apud schol.

Βδ. ἔχ' ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.
Φι. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
Βδ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ' οἱ δὲ καυνάκην.
Φι. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην Θυμαιτίδα.
Βδ. κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
Βδ. οὔκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
Φι. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
Βδ. πόθεν ὦγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.
Φι. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην; Βδ. ἔχ' ὦγαθέ,
καὶ στῆθ' ἀναμπισχόμενος. Φι. οἴμοι δείλαιος·
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
Βδ. οὐκ ἀναβαλεῖ; Φι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ὦγαθέ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
Βδ. φέρ' ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
Φι. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδ. τιὴ τί δή;
Φι. ἵν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι.
Βδ. ἄγε νυν ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας †ὑπόδυθι† τὰς Λακωνικάς.
Φι. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαί ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;
Βδ. ἔνθες ποτ' ὦ τᾶν κἀπόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. Φι. ἀδικεῖς γέ με

1142 ἐοικέναι] προσεικέναι Cobet 1148 αὐτὴν] ταύτην R Ald. 1150 στῆθ' ἀναμπισχόμενος R Γ : στῆθί (γ') ἀμπισχόμενος vulg. 1155 παράθου] καταθοῦ R Ald. 1157 ὑπολύου Hirschig : ἀποδύου Ald.: ὑποδύου R V Γ 1158 ὑπόδυθι] ὑποδοῦ λαβὼν (om. τὰς) Hirschig 1159 ὑποδύσασθαι codd.: corr. Scaliger 1161 ποτ'] πόδ' Brunck ex schol.

ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
Βδ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
Βδ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
Βδ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος· εἶτα πλουσίως
ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
Φι. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
Βδ. ὅτῳ; Δοθιῆνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.
Φι. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
Βδ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
Φι. ἔγωγε. Βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; Φι. πολ-
λοὺς πάνυ.
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
Βδ. μή 'μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
Φι. ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον ὡς 'οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.'
Βδ. ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
Φι. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; Βδ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
Φι. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
Βδ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,

1163 τὴν] γῆν R 1167 γήρως Hirschig : γήρω V : γήρᾳ vulg. 1168 ὑποδυσάμενος codd. : corr. Scaliger 1169 διασαλακώνισον] διασαικώνισον Dind. : διαλακώνισον et διαλυκώνισον apud schol. 1188 οὐδαμοῖ Bekker : οὐδαμοῦ codd. 1190 ἐμάχετό γ'] ἐμαχέσατ' Dobr.

κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
Βδ. οὔκ, ἢν ξυνῇς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παριῃτήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κἆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
Φι. μαθητέον τἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ ἀποτείσω μηδέν, ἤν τι δρῶ κακόν.
Βδ. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Χο. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι [στρ.
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλων,
οὗτος ὅν γ' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου·
πεινῇ γὰρ ἧπερ Ἀντιφῶν·
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ', εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις
τοῖς Πενέσταισι ξυνὴν τοῖς
Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἔλαττων οὐδενός.

ὦ μακάρι' Αὐτόμενες ὡς σε μακαρίζομεν,
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους·
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἶτ' Ἀριφράδην πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
ὄντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,

1275–1283 = 1284–1291

1254 πατάξαι] κατάξαι R V : καταράξαι v. l. apud schol. 1261 ἀπέρχεται Cobet 1262 τἄρ' Elmsl. : γ' ἄρα vel ἄρα codd. 1267 κρωβύλων V Suid. : Κρωβύλου R Ald. 1274 ἔλαττον Bentl.

ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.
. . . . . [ἀντ.
εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
†καί με κακίσταις† ἔκνισε· κᾀθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Ξα. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρὶς μακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
Χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
Ξα. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν Ἵππυλλος Ἀντιφῶν Λύκων
Λυσίστρατος Θούφραστος οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλατ' ἐσκίρτα 'πεπόρδει κατεγέλα
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον
κἄτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς 'παῖ παῖ' καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ἤκασεν Λυσίστρατος·

1282 *φύσεως* codd. : corr. Bentl. h. v. secl. Bothe 1283 deest antistrophae pars prior 1286 *κακίσταις*] *κακίσας* Bricl 1287 *οὐκτὸς* Dind. : *οἱ 'κτὸς* Ald. : *ἐκτὸς* vulg. 1293 *τέγους* Bentl. : *στέγειν* R (omissis in textu insequentibus vv. duobus) : *ἐμαῖς* Ald. : om. V C Suid. 1295 *πληγὰς* B : *πλευρὰς* vulg. 1307 *κἄτυπτεν ἐμὲ* Elmsl. : *κἄτυπτέ με* R C : *κατυπτέ με* V : *κἄτυπτε δή με* Ald.

'ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι.'
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· 'εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;'
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
ὁδὶ δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

Φι. ἄνεχε πάρεχε·
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἷον, εἰ μὴ 'ρρήσεθ', ὑμᾶς
ὦ πόνηροι ταυτηὶ τῇ
ὁδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΞΥΜΠΟΤΗΣ ΤΙΣ

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὖριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

Φι. ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἆρά γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰβοῖ.

1309 τρυγὶ] Φρυγὶ Kock 1310 ἀχυρμὸν Dind. : ἀχυρῶνας Ald. : ἄχυρον R V 1324 καὶ δὴ B : δὴ καὶ R Ald. : καὶ V C : καὐτὸς Mein. (cf. 1360) 1332 Ξυμπότης τις Dind. : Βδ. vulg.

τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπεισι; ποῦ 'στιν (ἡμῖν)
ἡλιαστής; ἐκποδών.
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
ὁρᾷς ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
μέλλουσαν ἤδη λεσβιᾶν τοὺς ξυμπότας·
ὧν οὕνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς οἶδ' ὅτι,
ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὖτ' ἠργάσω.
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ' ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἔξω παλλακὴν ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ υἷδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμυγλύφον.
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε μὴ διαφθερῶ.
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵοις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Βδ. ὦ οὗτος οὗτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σορυῦ.
οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.

Φι. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

1340 ἡμῖν add. Herm. fortasse sic interpungendum οὐκ ἄπεισι— ποῦ 'στιν ἡμῖν;—ἡλιαστὴς ἐκποδών; 1346 λεσβιεῖν vulg. : corr. Blaydes 1363 οἵως Ald. 1365 ποθεῖν R Ald. : ποθεῖς V Γ B Suid.

Βδ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
Βδ. νὴ τὸν Δί' αὕτη πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
Φι. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾳὰς κάεται.
Βδ. δᾳὰς ἥδε; Φι. δᾳὰς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
Βδ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ;
Φι. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Βδ. ὁ δ' ὄπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
Φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
Φι. ἃ ἃ τί μέλλεις δρᾶν; Βδ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασιν, ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς
ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ

ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
Βλ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Αρ: οὗτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

Φι. ἄκουσον ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. Αρ. μὰ Δία μὴ 'μοί γ' ὦ μέλε.
Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, 'ὦ κύον κύον,
εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.'
Αρ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
Φι. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, 'ὀλίγον μοι μέλει.'
Αο. ἄληθες οὗτος; Φι. καὶ σὺ δή μοι Χαιρεφῶν
γυναικὶ †κλητεύειν ἐοικὼς† θαψίνῃ,
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
Βδ. ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον
ὕβρεως. Βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν·
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
Φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ' ἀποτείσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σύ μοι φράσεις;
Κα. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·

1413 κλητεύεις B : κλητεύων Dobr. ἔοικας Reiske 1414 πρὸς

Ξα. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
Φι. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης·
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. Ξα. πῖθ' ἑλλέβορον.
Φι. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ—
Ξα. τάχα βαλλήσεις.
Φι. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει. Ξα. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
Φι. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
οὐκ εὖ; Βδ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
Φι. φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
φησίν τις ἢ οὐδείς; Ξα. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
Φι. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; Ξα. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. Ξα. ἀλλ' ᾠζυρὲ
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
Ξα. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους·
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
Φι. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὶς ἢ φάλαγξ;
Ξα. ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
Φι. ὦ Καρκίν' ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας,
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μ'· ᾠζυρέ,
ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ.

1487 ῥώμης] ῥύμης Lobeck
1490 πτήσσει] πλήσσει Bentl.
1491 βαλλήση R : βαλλήσει Dind.
1502 μεσαίτατος R
1507 πλήν γε] πλὴν Γ (i. e. τρεῖς) Badham
1511 del. Hamaker
1514 μ'· ᾠζυρέ] μοι· σὺ δὲ Herm.

Χο. *φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,*
ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα [στρ.
τοῦ θαλασσίου ⟨θεοῦ⟩,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτου,
καρίδων ἀδελφοί·

ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε, [ἀντ.
καὶ τὸ Φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
ἰδόντες ἄνω σκέλος ὤ-
ζωσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν,
ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

1519 *θεοῦ* post *θαλασσίου* add. Bergk corr. Dind. 1521 *ἀτρυγέτοιο* codd. : 1523 *κυκλοσοβεῖτε* Dind. : *ἐν κύκλῳ στροβεῖτε* V (*γρ. σοβεῖτε*) : *ἐν κύκλῳ σοβεῖτε* vulg.

EIPHNH

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἵρξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μέν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θρᾴκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοίδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργούς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν †ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει†, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἃς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χἀτέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἱδρίεται, καὶ θύσας ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἵ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων

Ὑπόθεσις I tota est in V, pars in Ald.] 3 ἀκούει Gelenius : ἀκούσας V Ald. 4 ἀνωτάτω] ἀνώτατα Ald. 5 ἐνοικισάμενος] ἐνοικίσας Ald. εἵρξας] καὶ καθείρξας Ald. 6 ἐπεφόρησε Ald. 11 ἅμα] ἅμας καὶ Herwerden 24 θύσας Mein. : οὖσα V

δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοὔμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει 5 Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἱππέας καὶ Ὀλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος 10 εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὁπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον.

15 ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, †ἡνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης†.

II

Ἤδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηκότας τοὺς Ἀθηναίους καὶ 20 τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδών (ἱκανὸς γὰρ διιππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος), τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὑτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἑλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργόν, Τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον, ὃς ἀσχάλλων 25 ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δή, διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προ- 30 λογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων Ἀττικῶν γεωργῶν.

1 *δημιουργοὶ* editores : *γεωργοὶ* V — 17 *ἡνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης*] *ἐνίκα Εἰρήνῃ Λεωκράτης* Richter

Ὑπόθεσις II est in R V Ald.] 26 *ἐκτρύχει* Kuster : *ἐκτρέχει* vulg.

III

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις δεδιδαχὼς ⟨*καὶ ἑτέραν*⟩ *Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σῴζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδεν δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἐστίν.*

IV

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους ⟨*κακὰ*⟩
Τρυγαῖος, ⟨*ἀναπτέσθαι*⟩ *θέλων ὡς τοὺς θεούς,*
ἐξέτρεφεν ὄρνιθ'. ὡς δ' ἀνέπτη, κατέλαβεν
Ἑρμῆν μόνον ἄνω· κἄτ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
τὸν Πόλεμον †βρύθηται† ἀπηρτημένον
ἀέριος, ἕτοιμόν τ' ὄντα πρὸς κακουχίαν
τὴν πρότερον, Εἰρήνην δὲ κατορωρυγμένην
ἱκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπαλιν ποιεῖν.
†τὸ μέλ βαδ'† ἐπένευσε· καὶ τότε
ἀπάγουσιν αὐτὴν ἐκ βερέθρου καὶ τἀγαθά.

Ὑπόθεσις III est in R V Ald.] 1 *φέρεται*] *φαίνεται* V *δεδιδαχὼς καὶ ἑτέραν* Bekk. : *ὅτι καὶ ἑτέραν δεδίδαχεν* Ald. : *δεδιδαχὼς* R V
Ὑπόθεσις IV accessit ex V] 7 *κακὰ* add. Dind. 8 *ἀναπτέσθαι* add. Mein. 9 *ἐξέτρεφον ὄρνιθες* V 13 *κατορωρυγμένον* V
15 *τὸ μέλ*] *τὸ μὲν* apogr. V (Ven. 475)

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Οικεται δυο Τρυγαιοι	Λοφοποιος
Τρυγαιος	Θωρακοπωλης
Τα παιδια του Τρυγαιου	Σαλπιγγοποιος
Ερμης	Κρανοποιος
Πολεμος	Δορυξος
Κυδοιμος	Παις Λαμαχου
Χορος Γεωργων	Παις Κλεωνυμου
Ιεροκλης μαντις	Ειρηνη } κωφὰ πρόσωπα
Δρεπανουργος	Οπωρα } κωφὰ πρόσωπα
	Θεωρια } κωφὰ πρόσωπα

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΙΚΕΤΗΣ Α

Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β

ἰδού. δὸς αὐτῷ, τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ,
καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.

Οι.α δὸς μᾶζαν ἑτέραν, ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

Οι.β ἰδοὺ μάλ' αὖθις. ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ 'φερες;
κατέφαγεν; Οι.α οὐ μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

Οι.β ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.

Οι.α ἑτέραν ἑτέραν δός, παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Οι.β ἰδού.
ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

Οι.α αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χἀτέραν μοι χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' (ἔθ') ἑτέρας. Οι.β μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Codd. hos citavimus: R V Γ: B C cum aliud atque Aldina tradunt
1-81 Personarum vices in codd. male distributas corr. Dobr., Mein., Beer 5 'φερον Mein. 6 οὐ κατέφαγεν;— μὰ codd.: corr. Bergk 7 περικυλίσας C: περικυκλίσας vulg. 16 ἔθ' ἑτέρας Dind.: ἑτέρας R V: ἑτέρας γε Ald.

Οι.ᵃ αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Οι.ᵝ νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε καὶ σαυτόν γε πρός.
ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω,
πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ καινθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὗς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων
φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὠδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὁλκάδας.
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν·
χὥτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ
οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε. Οι.ᵃ τοῦ γάρ ἐστ'; Οι.ᵝ οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
Οι.ᵃ οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, 'τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί;' κἆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
'Ιωνικός τίς φησι παρακαθήμενος·
'δοκέω μέν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,

18 συλλαβὼν] προσλαβὼν Ald. 28 γυναιξὶ Athenacus 32 λάθοις Reisig : λάθῃς codd. 42 οὐ] τοῦ V : unde οὐκ ἔστι τὸ τέρας τοῦ Bentl. σκαταιβάτου Mein. : σκαταιβότου Rutherford 47 αἰνίττεται codd. : corr. Dobr.

ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.'
Οι.β ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
Οι.α ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσιν
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὠδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διὶ
καί φησιν, 'ὦ Ζεῦ τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα.'
ἔα ἔα.
σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ Ζεῦ τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
Οι.α τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὖθ' οὑγὼ 'λεγον.
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὑτὸν ἐνθαδί·
'πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;'
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
'ὦ Πηγάσειον,' φησί, 'γενναῖον πτερόν,

48 ἀναιδέως R V : ἀναιδῶς Ald. : ἐν Ἀΐδεω van Leeuwen τὴν om. Elmsl. 63 σεαυτοῦ R Ald. 67 ἐνθαδί] ἂν ταδί Lenting 70 ἀνερριχᾶτ' codd. : corr. ex Etym. Mag. 76 πηγάσιον R V : πηγάσιόν μοι Ald. : corr. Dind.

ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.'
ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες·
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

Τρ. ἥσυχος ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμῃ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.

Οι.ª ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις.

Τρ. σίγα σίγα.

Οι.ª ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

Τρ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

Οι.ª τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

Τρ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλῄειν.

Οι.ª οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; Οι.ª τίνα νοῦν
ἔχων;

Τρ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

87–89 secl. Hamaker 98 secl. Hamaker ἀνθρώποισι V Ald. : ἀνθρώποις R : τοῖς τ' ἀνθρώποις φράζω σιγᾶν Dobr. 100 ἀποικοδομεῖν Fl. Christianus

Οι.ª ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύῃ; Τρ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
Οι.ª μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
Τρ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. Οι.ª ἰοὺ ἰοὺ ἰού·
ὦ παιδί' ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρᾳ.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα.

ΠΑΙΔΙΟΝ

ὦ πάτερ ὦ πάτερ ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἶπ' ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
Τρ. δοξάσαι ἔστι κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
Πα. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
Τρ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
Πα. τίς δ' ἡ 'πίνοιά σοὐστὶν ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς ὦ παππία;
Τρ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.
Πα. ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῷον ἦλθεν ἐς θεούς.
Τρ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτέ,
ᾧ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
Πα. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

107 καταγορεύσῃ codd.: corr. Cobet 114 ἆρ'] ἦ ῥ' schol.
119 ὑμῖν] ὑμῶν Mein.

Τρ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Πα. τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
Τρ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
Πα. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρ. ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.
Πα. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ.
Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε Πήγασε χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας; πρὸς τὰς λαύρας.
ἴει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερίων σίτων πάντων.
ἄνθρωπε τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,

138 τὰ σιτία] 'γὼ σιτία Cobet 155 χρυσοχαλίνων Bergk 161 ὀρθὸς V : ὀρθῶς R et vulg. 163 ἡμερίων] ἡμεριῶν (littera ν supra ι erasa) lemm. schol. Rav. : ἡμερινῶν codd. σίτων Pors. : σιτίων codd.

κἀπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
πέντε τάλαντθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ' ὡς δέδοικα, κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιὲ πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·
ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,
κεἰ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ

πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; Τρ. ἱπποκάνθαρος.
Ερ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; Τρ. μιαρώτατος.
Ερ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιαρώτατος.
Ερ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστ'; Τρ. ἐμοί; μιαρώτατος.
Ερ. οὗτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.
Τρ. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
Ερ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
Ερ. ὦ δειλακρίων πῶς ἦλθες; Τρ. ὦ γλίσχρων ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος;
ἴθι νυν κάλεσόν μοι τὸν Δί'. Ερ. ἰὴ ἰὴ ἰή,
ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ἐξῳκισμένοι.

175 στρέφει Cobet : στροφεῖ codd. Reiske
176 φυλάξεις codd. : corr. codd.
180 με] μοι Blaydes
182 βδελυρὲ Porson : μιαρὲ codd.
196 ὅτι Brunck : ὅτ' codd.
οὐδ' ἔμελλες Dobr.

Τρ. ποῖ γῆς; Ερ. ἰδοὺ γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ;
Ερ. πόρρω πάνυ;
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
Τρ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
Ερ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σανίδια κἀμφορείδια.
Τρ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;
Ερ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
Τρ. τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
Ερ. ὁτιὴ πολεμεῖν ἠρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρόν, ἔλεγον ἂν ταδί·
'ναὶ τὼ σιὼ νῦν ὠττικίων δωσεῖ δίκαν.'
εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοί
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· 'ἐξαπατώμεθα
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον·
ἥξουσι καὐθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον.'
Τρ. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
Ερ. ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. Τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
Τρ. ἐς ποῖον; Ερ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν. Τρ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;

211 ὁτιὴ Bentl. : ὅτι codd. 214 ἀττικίων δώσει δίκην codd. : corr. Hirschig 215 πράξαιντ' codd. : corr. Bekk. 219 Πύλον Ald. : πόλιν R V : utrumque apud schol.

Ερ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἐσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
Τρ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ερ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρ. οἴμοι δείλαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ

ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. ὦναξ Ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,
ὅσον κακόν, καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
Πο. ἰὼ Πρασιαὶ τρὶς ἆθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
Τρ. τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.
Πο. ὦ Μέγαρα Μέγαρ' ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἅπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
Τρ. βαβαὶ βαβαιὰξ ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
Πο. ἰὼ Σικελία καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
Τρ. οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
Πο. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
Τρ. οὗτος παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθἀτέρῳ.
τετρώβολον τοῦτ' ἐστί· φείδου τἀττικοῦ.
Πο. παῖ παῖ Κυδοιμέ.

233 ἔνδοθεν R 246 ὦ] ἰὼ Ald. ἐπιτρίψεσθ' codd. : corr. Elmsl. 251 Τρ. Dobr. : vulgo Πολέμῳ continuatur οἷον Mein. 253 χρῆσθαι θατέρῳ codd. : corr. Dind. 254 τετρωβόλου Kuster

ΚΥΔΟΙΜΟΣ

τί με καλεῖς; Πο. κλαύσει μακρά.
ἔστηκας ἀργός; οὐτοσί σοι κόνδυλος.
Κυ. ὡς δριμύς. οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα.
μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες ἐς τὸν κόνδυλον;
Πο. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; Κυ. ἀλλ' ὦ μέλε
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
Πο. οὔκουν παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ (πάνυ);
Κυ. ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
Τρ. ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ παράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ' ὦ Διόνυσ' ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
Πο. οὗτος. Κυ. τί ἔστιν; Πο. οὐ φέρεις;
Κυ. τὸ δεῖνα γὰρ
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
Τρ. εὖ γ' ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κἀν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
Πο. οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
ἀνύσας τι; Κυ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. Πο. ἧκέ
νυν ταχύ.
Τρ. ὦνδρες τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.
Κυ. οἴμοι τάλας, οἰμῶ γε κἄτ' οἴμοι μάλα.

256 *οὐτυσί σοι* R : *οὐτὸ σὶ* V in ras. : *οὐτοσὶ γὰρ* Ald. 257–8 Τρ. *ὡς δριμύς.* Κυ. *οἴμοι*— Τρ. *μῶν*— Herm. *ἐνέβαλεν* Herm. 259 *οἴσεις*] *οἶσ' οἶσ'* Dobr. 261 *πάνυ* add. Dobr. 266 *παράξει*] *καταράξει* Herwerden 269 *Ἀθηναίοις* codd.: corr. Pors. 270 secl. Cobet 272 secl. Dind. *πὰν* Buttmann

Πο. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
Πο. πῶς ὦ πανοῦργ'; Κυ. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀπώλεσαν.
Τρ. εὖ γ' εὖ γε ποιήσαντες ὦ Διοσκόρω.
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ' ὦ βροτοί.
Πο. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
Τρ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας,
'ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι.'
νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦνδρες Ἕλληνες καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα.
ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεῴ,
ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει·
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
Τρ. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι

282 Λακεδαιμονίοισιν in V notavimus R V Suid. : τέρπομαι καὶ χαίρομαι Ald.
291 χαίρομαι κεὐφραίνομαι
303 φοινικίδων Mein. cum schol. Rav.

τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
Χο. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
Τρ. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
Χο. οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοὺ ἰού.
Τρ. ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
Χο. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω,
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
Τρ. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ' ὦνδρες; μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
Χο. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτὼ τὼ σκέλει χορεύετον.
Τρ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
Χο. ἦν ἰδοὺ καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω.
Χο. ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Τρ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
Χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
Τρ. ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. Χο. τουτογὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τρ. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·

313 εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον R V: εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε Ald.: εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον δεδιότες τὸν Κέρβερον Brunck 316 καὶ νῦν] χαίρων Mein. 329 ὀρχήσεσθ' codd.: corr. Bekk 334 μ' ἐστ'] μοῦστ' Dind. 337 μή τι καὶ R V: μηκέτ' οὖν Ald.

ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἤ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
πλεῖν μένειν βινεῖν καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι κοτταβίζειν,
†συβαρίζειν†
ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι.

Χο. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν [ποτέ]. [στρ.
πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς
ἔλαχε Φορμίων·
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἀπαλὸν ἄν μ' ἴδοις καὶ πολὺ νεώτερον,
ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα
πλανῶμενοι
ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

Τρ. φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
Ερ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ τί ποιεῖν διανοεῖ;
Τρ. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
Ερ. ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. Τρ. οὐκοῦν ἣν λάχω.
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἷδ' ὅτι.
Ερ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. Τρ. ἐς τίν' ἡμέραν;
Ερ. εἰς αὐτίκα μάλ'. Τρ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὡς ἀπολούμενος.

346–360 = 385–399 = 582-600

341 *βινεῖν* Dind. : *κινεῖν* codd. 344 *συβαρίαζειν* Mein. 346 *ἐκγένοιτ'* (*γένοιτο* V) *ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν ποτέ* R V : *μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ* Ald. : *ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ* Pors. *ποτέ* secl. Bergk 347 *ἠνεσχόμην* codd. : corr. Brunck 364 *οὐκοῦν ἣν*] *οὔκ, ἣν μὴ* Dobr. 368 *τυρόν*] *πυρόν* Suid.

Ερ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Τρ. κἆτα τῷ τρόπῳ
οὐκ ἠσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;
Ερ. ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; Τρ. νῦν ἆρά με
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; Ερ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Τρ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ερ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Τρ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
Ερ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. Τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ερ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
Τρ. μή νυν λακήσῃς, λίσσομαί σ' ὦρμήδιον.
εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ὦνδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.

Χο. μηδαμῶς ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μηδαμῶς, [ἀντ. α.
εἴ τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατε-
δηδοκώς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ ⟨νῦν⟩ πράγματι.
Τρ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα;
Χο. †μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,†
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε
δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὀφρῦς.
καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντὸς ὦ δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.

373 'στ'] γ' Ald. 374 μοι νῦν etiam V : νύν μοι Cobet 382 ὦ ῥμίδιον codd.: corr. Schwabe 385 μηδαμῶς μηδαμῶς V : μὴ μηδαμῶς μηδαμῶς R : μηδαμῶς μὴ μηδαμῶς Ald. 387 νόμιζ' Bentl. : νομίζων codd. νῦν add. Bentl. 390 μὴ . . . ἡμῖν secl. Dind. lacunam notans

Τρ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
Ερ. ἴθι δὴ κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
Τρ. ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ἥλιος
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
Ερ. ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὁτιὴ νὴ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἂν ἡμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Ερ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁμαρτωλίας.
Τρ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
μυστήρι' Ἑρμῇ, Διιπόλει', Ἀδώνια·
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
χἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
Ερ. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἶμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
Χο. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε

402 sic Ald.: om. R: κλέπται τε (αι τε in ras.) γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσὶν V: Trygaeo continuavimus cum schol. 405 ἂν πείσαις] ἀναπείσεις Hirschig 409 δὴ τί Bentl.: τί δὴ (vel δὲ) codd. 415 ἁρματωλίας codd.: corr. Bentl. 417 τήνδε] τῶνδε Mein. ξυνέλκυσον] ξυνανέλκυσον Dobr. 420 Διπόλει' Pors.

ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
Τρ. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ 'φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
Ερ. σπονδὴ σπονδή·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
Τρ. σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χὥστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
Χο. μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
Τρ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται
Χο. μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὦ Διόνυσ' ἄναξ
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
Τρ. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
ἐς φῶς ἀνελθεῖν ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
Χο. πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.
Τρ. κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν
Χο. ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
Τρ. κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος
Χο. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.
Τρ. ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ παιὼν ἰή.
Χο. ἄφελε τὸ παίειν ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
Τρ. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.
Ἑρμῇ Χάρισιν Ὥραισιν Ἀφροδίτῃ Πόθῳ.

432 'φιαλοῦμεν Eustathius : φιαλοῦμεν codd. 435 εὐχόμεσθα Hamaker : εὐχώμεσθα V (in ras.) Ald. : εὐχώμεθα R 439 διαγαγεῖν Lenting : διάγειν R V Γ : διάγειν με Ald. 446 πάσχοι γε τοιαῦθ' R Ald. : πάσχοιτο τοιαῦταθ' V : πάσχοι τοιαῦτ' ἄτθ' Dind. 447 κεἴ] εἴ R V δορυξὸς etiam V : δορυξόος Suid. 450 ξυλλάβῃ codd. : corr. Mein. 454 παίειν] παιὼν Elmsl. cum

Ἄρει δέ; Χο. μὴ μή. Τρ. μηδ' Ἐνυαλίῳ γε; Χο. μή.
Τρ. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.

Ερ. ὦ εἶα. [στρ.
Χο. εἶα μάλα.
Ερ. ὦ εἶα.
Χο. εἶα ἔτι μάλα.
Ερ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
Τρ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἶ' ὀγκύλλεσθ'·
οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
Ερ. εἶά νυν.
Τρ. εἶα ὦ.
Χο. (ἀλλ') ἄγετε ξυνανέλκετε καὶ σφώ.
Τρ. οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι
κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;
Χο. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;

Τρ. ὦ Λάμαχ' ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ' ὦνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.
Ερ. οὐδ' οἵδε γ' εἵλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
Τρ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες ὦγάθ' ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
Χο. ἆρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦνται· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
Ερ. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐξολωλότες.

459–472 = 486–499

457 Τρ. μὴ μή codd. : μή ; Τρ. μή Bentl. 469 ἄγετον ξυνέλκετον (ξυνάλκετον V) codd. : corr. Dobr. : fortasse ἄγετ' οὖν ξυνανέλκετε

Τρ. οὐδὲν ποιοῦμεν ὦνδρες· ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.

Ερ. ὦ εἶα. [ἀντ.
Τρ. εἶα μάλα.
Ερ. ὦ εἶα.
Τρ. εἶα νὴ Δία.
Χο. μικρόν γε κινοῦμεν.
Τρ. οὔκουν δεινὸν . . . . .
τοὺς μὲν τείνειν τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ' ὦργεῖοι.
Ερ. εἶά νυν.
Τρ. εἶα ὦ.
Χο. ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
Τρ. ὑμεῖς μὲν γοῦν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
Χο. ἀλλ' εἴσ' οἳ κωλύουσιν.

Ερ. ἄνδρες Μεγαρῆς οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Χο. ἄγ' ὦνδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Ερ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦνδρες ὑμῖν.
Χο. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
Τρ. οἵ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι κἄλλος οὐδείς.
Χο. ἄγε νυν ἄγε πᾶς.

490 Χο. RV: Ερ. alii Dind. 493 ἀργεῖοι Mein. Bentl.: οὖν codd.: νυν Lenting 491 δῆτα τόδ' ἐστίν post δεινόν supplet 496 ἡμῖν Suid.: ὑμῖν codd. 497 γοῦν

Ερ. καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
Χο. μή νυν ἀνῶμεν ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
Ερ. ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
Χο. ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.
ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα.
ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα πᾶς.
Τρ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε τί προσείπω σ' ἔπος;
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ Θεωρία.
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ Θεωρία,
οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
Ερ. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλιοῦ στρατιωτικοῦ;
Τρ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου— Ερ. κλαύσᾰρα σὺ
ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
Τρ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
†κόλπου† γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν— Ερ. ἴθι νυν ἄθρει
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἀπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι.
Τρ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει

524 ὦ Θεωρία] Εἰρήνη φίλη Mein. 531 τρυγῳδῶν Reiske 536 fortasse βολίτου, γυναικῶν εἰς ἀγρόν] ἐς ἰπνόν schol. 537 χοός Suid.

τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. Ερ. αἰβοῖ τάλας,
Τρ. ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὖχ ὁρᾷς
τίλλονθ' ἑαυτόν; Ερ. ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί.
Τρ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;
Ερ. ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τρ. ἀκούετε λεώ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
Χο. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
Τρ. νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
Ερ. ὦ Πόσειδον ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
Τρ. νὴ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῄδιον.
ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων

548 τὸν δὲ δρεπανουργὸν Cobet
557 σ' B : γ' Ald. : om. R V
574 παλαθίων Suid.

τῶν τε σύκων τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι τῶν τ' ἐλαῶν
ὧν ποθοῦμεν,
ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.

Χο. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἀσμένοισιν ἦλθες, ὦ φιλτάτη. [ἀντ. β.
σῷ γὰρ ἐδάμην πόθῳ, δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρὸν
ἀνερπύσαι.

. . . . . .

ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος ὦ ποθουμένη
πᾶσιν ὁπόσοι γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν.
μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα κἀδά-
πανα καὶ φίλα.
τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χῖδρα καὶ σωτηρία.
ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια
τἄλλα θ' ὁπόσ' ἔστι φυτὰ προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.
ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε; τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὦ θεῶν εὐνούστατε.

Ερ. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
πρῶτα μὲν γὰρ †αὐτῆς ἦρξεν† Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτός, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν.
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,

582 χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες codd. : corr. Bergk
584 ἐδάμην . . . βουλόμενος Dind. : ἐδάμημεν . . . βουλόμενοι codd. (etiam V) 588 γεωργικὸν codd. : corr. Bothe 600 ὁπόσ' Bentl. : ὅσ' codd. 603 σοφώτατοι] λιπερνῆτες Diodorus δὴ ξυνίετε] τις ξυνιέτω Diod. 605 αὐτῆς ἦρξεν codd. et Diod. : corr. Bergk

ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε.
ὡς δ' ἅπαξ †τὸ πρῶτον ἄκουσ'† ἐψόφησεν ἄμπελος
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

Τρ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ 'πεπύσμην οὐδενός,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.

Χο. οὐδ' ἔγωγε πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

Ερ. κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πᾶντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ' ἄτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

Τρ. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην.

Χο. νὴ Δί' ὦ μέλ' ἐνδίκως ⟨γε⟩ δῆτ', ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
ἐμβαλόντες ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

Ερ. κᾆτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ' ἄτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,

610 κἀξεφύσησεν Bentl. commate post πόλιν in v. 608 posito
612 τὸ πρῶτον ἄκουσ'] τὸ πρῶτον ἀφθεῖσ' Blaydes
628 τὴν] καὶ Pors.
629 φυτεύσας ἐξεθρεψάμην codd.: corr. Bentl.
630 γε add. Bentl.
633 ἐμάνθανεν] ἐλάνθανεν Γ Ald. et apud schol.

αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἐτύπτονθ' οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ,
μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὗπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀλλὰ σός.
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς ὦ πότνια κάτειπέ μοι.
Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
Τρ. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
Ερ. εἶφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη.
ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇκκλησίᾳ.
Τρ. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,

640 Βρασίδα Suid. 643 ἅττα Fl. Christianus : ἅττ' ἂν codd.

ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χὥστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
Ερ. ποιός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος; Τρ. ψυχήν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' οὔπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
Ερ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
Ερ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ἐρωτᾷ τῇ πόλει.
Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα. Ερ. τρόπῳ τίνι;
Τρ. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ερ. ὢ ὤ,
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί;
Ερ. πάμπολλα καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε·
πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.
Τρ. εὐδαιμονεῖ, πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ερ. τὸ τί;
Τρ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
Ερ. Σιμωνίδης; πῶς; Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
Ερ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; Τρ. ἀπέθανεν
ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. Ερ. τί παθών; Τρ. ὅ τι;

676 οὔπερ Bentl.: ὅπερ R V Γ: ὥσπερ Ald. 684 αὐτῷ] οὕτω Cobet. 693 τὰ τί; Reiske. 694 κατέλιπεν V.

ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφησόμεσθά σου.
Ερ. ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
Τρ. ὦ φιλτάτη δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ τῆς Ὀπώρας κατελάσας;
Ερ. οὐκ εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἥσπέρ ποτ' ἦν.
Τρ. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ χαῖρε πολλά. Ερ. καὶ σύ γε
ὦνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. ὦ κάνθαρ' οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ερ. οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἔστι. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;
Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρρει, καλῶς·
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἑστυκότες.

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σῴζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα

703 ἰδὼν R V Ald. : ὁρῶν B (in ras.) Ald. (-σθά) 705 ἀφησόμεσθά R : ἀφεξόμεθά V
715 βουλὴ σὺ schol. : σὺ βουλὴ codd.
716 ῥοφήσεις codd. : corr. Elmsl. τήνδε σκευὴν ἀποδύντες Hamaker
729 τάδε τὰ σκεύη παραδόντες]
730 δῶμεν] φῶμεν Meir

περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν ὅσα τε νοῦς ἔχει.
χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὑτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις·
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας,
τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεί, καὶ τούτους οὕνεκα τουδί,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο,
'ὦ κακόδαιμον τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;'
τοιαῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,

740 τοῖς] τοὺς R 742–3 inverso ordine codd.: transp. Bergk 742 παρέλυσεν] κατέλυσεν Ald. 744 secl. Hamaker 745 εἶτ' ἀνέροιτο Bentl.: ἐπανέροιτο codd. 752 ἐπιχειρεῖ Ald.

διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους,
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-
μῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλεθρον
τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ
καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν
πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν οὕνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας
κοινοστῶν
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὖ νὺ ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ
δέοντα.

πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,
'φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μἀφαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.'

Μοῦσα σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ [στρ.
τοῦ φίλου χόρευσον,

753 *βαρβαρομύθους* Mein. ex schol. 754 *καὶ . . . πάντων*] *θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς* Hamaker ex Vesp. 1031 *γλῶτται* Bentl. 756 *κεφαλαὶ*] *ἐλιχνῶντο* schol. et Ald. 759 *ὑμῶν*] *ἡμῶν* V 774 *ἀνδρὸς*] *λαμπρὸν* schol.

κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
ναννοφυεῖς σφυράδων ἀποκνίσματα μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων [ἀντ.
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν
ἑζομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
πικροτάτην ὄπα γηρύσαντος ἤκουσ'
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι βατιδοσκόποι Ἅρπυιαι,
γραοσόβαι μιαροὶ τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλει.
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
Οι. ὦ δέσποθ' ἥκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

785 ὑπακούσῃς codd. : corr. Bentl. 821–3 μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'· ἔμοιγέ τοι ἐντευθενὶ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ Rutherford 822 ἀπ'

Οι. τί δ' ἔπαθες; Τρ. ἤλγουν τὼ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. Οι. ἴθι νυν κάτειπέ μοι— Τρ. τὸ τί;
Οι. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; Τρ. οὔκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
Οι. τί δ' ἔδρων; Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι
τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς.
Οι. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Τρ. μάλιστα. Οι. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
Τρ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν ἀοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Οι. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν; Τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἱπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
Οι. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας; Τρ. ὁπόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ.
Οι. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
ἄγε νυν ἴωμεν. Οι. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτῃ τι; Τρ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
Οι. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

831 *ἐνδιαεραυρινηχέτους* Dind. Elmsl.: *σύ;* Τρ. *πόθεν* codd. Boissonade
837 *ἑῷον* Mein.
847 *ὁπόθεν*
851 *ἄγε νυν ἴωμεν* Trygaeo contin.

Χο. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρε- [στρ.
σβύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
Τρ. τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
Χο. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
Τρ. οἶμαι. τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
Χο. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.
Τρ. οὔκουν δικαίως; ὅστις εἰς
ὄχημα καινθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
βινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

Οι. ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῇ ξυμπλάττεται.
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.
Τρ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Οι. τίς αὐτηί; Τρ. τί φῄς;
αὕτη Θεωρία 'στίν. Οι. ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες;
Τρ. σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις. Οι. ὦ δέσποτα
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπευτετηρίδα.
Τρ. εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε;
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
οὗτος τί περιγράφεις; Οι. τὸ δεῖν' εἰς Ἴσθμια

856-867 = 910-921

860 γέρων B 863 οἶμαι] οἴμοι Lenting 864 Χο. add. Bentl. φανεῖς Ald. 866 αὐτοὺς Ald.: om. vulg. 867 βινεῖν Fl. Christianus: κινεῖν codd. 872 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Οι. τίς αὐτηί; (Τρ. addidimus) τί φῄς; Dobr.: ἀνύσαντες τῇ βουλῇ τι ταυτηνί τί φῄς V: ἀνύσαντε τῇ βουλῇ ταυτηὶ τί φῄς; R: ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Θερ. τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῄς Ald. 873 Οι. addidit Dobr. 874 ὑποπεπτωκότες R V Ald.

σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
Τρ. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων. δεῦρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄγων.
Οι. ἐκεινοσὶ νεύει. Τρ. τίς; Οι. ὅστις; Ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὑτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλει
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
τουτὶ δ' ὁρᾶτ' ὀπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν.
Οι. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταυθοῖ γὰρ ⟨οὖν⟩
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
Τρ. ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν ὀρύττειν πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
θέασ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει,
ἀλλ' ἠῦρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

882 αὐτοὺς ἐς μέσους V : εἰς (ἐς R) μέσους αὐτοὺς R Ald. : corr. Seidler 891 ὁρᾶτε τοὐπτάνιον codd. : corr. Bentl. 892 Οι. Beer : vulgo Tryg. continuatur ἐνταῦθα codd. : correximus οὖν add. Herm. 897 om. codd. praeter R 900 ἄξετε] ἐξετε R^1 907 θᾶσ' Dind.

Χο. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- [ἀντ.
της ἐστὶν ἅπασιν ὅσ- 911
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
Τρ. ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
Χο. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι. 915
Τρ. φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.
Χο. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
Τρ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων 920
τὸν δημότην ὅμιλον,
καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν
Ὑπέρβολόν τε παύσας. 921

Οι. ἄγε δὴ τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;
Χο. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμῆδιον;
Τρ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ; 925
Χο. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ.
Τρ. ἀλλ' ὑὶ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; Χο. μὴ μή. Τρ. τιή;
Χο. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.
Τρ. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; Χο. οἱ.
Τρ. οἱ; Χο. ναὶ μὰ Δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ'
ἔστ' Ἰωνικὸν 930
τὸ ῥῆμ'. Χο. ἐπίτηδές γ', ἵν' (ὅταν) ἐν τῇκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς οἰ—
Τρ. εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τἄλλα γ' ὥσιν ἵππιοι.
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους 935

910 πολίταις Herm codd. : corr. Dind.
926 δέῃ Dind. : δέοι codd.
928 θεαγένους
929 τῷ δὴ R : τί δὴ V Ald. : τῷ δαὶ Mein.
931 ὅταν add. Mein.
932 λέγῃ V : λέγει vulg.

καὶ τοῖσι συμμάχοισι πραότεροι πολύ.
Τρ. ἴθι νυν ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

Χο. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χἠ τύχη κατορθοῖ, [στρ.
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
Χο. ἐπείγετέ νυν ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
πολέμου μετάτροπος αὔρα.
νῷν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
Τρ. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ὑμᾶς.
Χο. οὔκουν ἀμιλλήσεσθον; ὡς
ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κἄτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

Τρ. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.
Οι. ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.
Τρ. φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών,
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καὐτός γε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν. Οι. ἰδού.
Τρ. ἔδωκας ἤδη; Οι. νὴ τὸν Ἑρμῆν ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

939-955 = 1023-1038

959 δαλίον schol. Ven. : δᾳδίον codd. 960 1 transponere vult Enger

Τρ. οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον. Οι. ἀλλ' εἰς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες. Τρ. ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;
Οι. τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
Τρ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; Οι. οὐ γάρ, οἵτινες
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον;
Τρ. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ'. Χο. εὐχώμεσθα δή.
Τρ. ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεὰ
πότνι' Εἰρήνη,
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
Χο. δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν,
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς
ἀναχωροῦσιν,
κᾆτ' ἢν ἀπίῃ παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
Τρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη,
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
μεῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας

966 γ' om. V 973 Χο. add. Bergk : vulgo Trygaeo continuatur
986 ἡμῖν V

πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν.
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας νήττας φάττας τροχίλους·
καὶ Κωπάδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ Τελέᾳ Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κἄτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγοράν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,
'ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχενομένας·'
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

Οι. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Οι. τιὴ
τί δή;

Τρ. οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἶσω φέρων
θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
χοὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σῴζεται.

Χο. σέ τοι θύρασι χρὴ . . . μένοντα τοίνυν [ἀντ.
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.

1000 μεγάλων] 'κ Μεγάρων Hamaker ex schol. 1012 secl. Damsté
1013 ἀποχειρωθεὶς R Ald. Suid. 1023 σέ τοι R V: σὲ δὴ V γρ.
Ald. θύρασι Dind.

Τρ. *οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;*
Χο. *πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ'*
ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς ὁπόσα χρεών ἐ-
στιν τόν γε σοφῇ δόκιμον
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;
Τρ. *ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,*
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
Χο. *τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-*
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσῃ ποτ' ὢν
ζηλωτὸς ἅπασιν.

Οι. *ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.*
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
Τρ. *ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.*
Οι. *ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;*
Τρ. *ὅπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὑτοσὶ*
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
τίς ἆρα ποτ' ἐστίν; Οι. *ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·*
μάντις τίς ἐστιν. Τρ. *οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης*
οὗτός γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὑξ Ὠρεοῦ.
Οι. *τί ποτ' ἄρα λέξει;* Τρ. *δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι*
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
Οι. *οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.*
Τρ. *μή νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν.* Οι. *εὖ λέγεις.*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηὶ καὶ τῷ θεῶν;

1029 *ὁπόσα* Ald. : *ὁπόσ' ἂν* R V *χρεών ἐστι* R V Γ : *ἐστὶ χρεὼν* Ald. : *χρεὼν* Suidae aliquot codd. 1030 *γε* Ald. : om. vulg. 1034 *τίς ἂν οὖν οὐκ* R V : *τίς οὐκ ἂν* Ald. : corr. Dind. 1047 Trygaeo contin. Mein. : Οι. vulg. *οὗτός*] *αὐτός* V Ald. 1048 Οι. add. Mein.

Τρ. ὀπτα σὺ σιγῇ κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Ιε. ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς; Οι. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
Ιε. ἄγε νυν ἀπάρχου κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
Τρ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. Ιε. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά. Τρ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
Ιε. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; Ιε. ἢν φράσῃς. Τρ. μὴ
διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
Ιε. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι, Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ιε. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀίοντες
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
Τρ. αἰβοιβοῖ. Ιε. τί γελᾷς; Τρ. ἥσθην χαρο-
ποῖσι πιθήκοις.
Ιε. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. Τρ. εἶθε σου
εἶναι
ὤφελεν ὢλαζὼν οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ιε. εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ νύμφαι Βάκιν αὐτὸν—
Τρ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ιε. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόδε πρότερον— Τρ. τοῖσδ' ἁλσί γε παστέα
ταυτί.
Ιε. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Τρ. καὶ πῶς ὦ κατάρατε λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμεναιοῖ;
Ιε. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
†χὴ κώδων† ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,

1066 Τρ. . . . Ιε. . . . Τρ Dind. : Οι. . . . Τρ. . . . Οι. vulg. 1074 τόδε Dobr. : τόγε R : τότε V (δὲ supra) Ald. 1076 κεν] καὶ R 1078 χὴ κώδων] ἢ τ' ὠδῖν' van Lennep

τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζον,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
Ιε. οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ιε. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
Ιε. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Τρ. ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
'ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·'
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ιε. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
Τρ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
'ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.'
Ιε. φράζεο δὴ μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἰκτῖνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
Ιε. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.
Τρ. σπονδὴ σπονδή.
Ιε. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι' Εἰρήνη παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Ιε. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. Τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.

1081 μείζω Ald.

Ιε. σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ιε. οὐδεὶς προσδώσει τῶν σπλάγχνων; Τρ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Ιε. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. ἄλλως ὦ τᾶν ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μετὰ νῷν. Ιε. τί δὴ 'γώ; Τρ. τὴν Σίβυλ-
λαν ἔσθιε.
Ιε. οὗτοι μὰ τὴν γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. Ιε. μαρτύρομαι.
Τρ. κἄγωγ' ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Οι. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων,
ἁλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι' ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ 'Ωρεοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς 'Ελύμνιον;

Χο. ἥδομαί γ' ἥδομαι [στρ.
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
ἐκκέας τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
δανότατα τοῦ θέρους
†ἐκπεπρισμένα†,
κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου

1127–1158 = 1159–1190

1111 μοι ante τῶν codd. : om. Bekk. 1112 ἡμῖν πρὶν διδόναι Ald. 1116 τί δὴ 'γώ] τί δ' ἔγωγε Ald. 1135 ἐκπεπρισμένα R V : ἐκπεπιεσμένα Ald. : ἐκπεπρεμνισμένα Bergk praeeunte Bothe

τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χἄμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν
τῆς γυναικὸς λουμένης.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα,
εἰπέ μοι τί τηνικαῦτα δρῶμεν ὦ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μεῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.
κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω·
ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα κἀκυδοιδόπα·
ὧν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί·
μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα.

ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας [ἀντ.
ἄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤ-
δη (τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύσει),
τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδάνοντ'·

1142 τηνικαῦτα Bentl.: τηνικάδε codd. 1144 ἄφευε R V γρ. et lemma schol.: ἄφανε V Ald.: ἄφανσε v. l. apud schol. Ven.: ἄφανσον v. l. apud schol. Ald. 1148 πορδακὸν Strabo 1159 ἡνίκ' ἂν δ' Herm.: ἡνίκα δ' ἂν R V: ἡνίκ' ἂν Ald. 1165 οἰδαίνοντ' codd.: corr. Bentl.

εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω
χἄμα φήμ', 'ὦραι φίλαι·' καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κᾆτα γίγνομαι παχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα †λιοπτώμενος.†
ἡνίκ' ἂν δ' οἶκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. ἄὔριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἤδειν ἐξιών·
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Παυδίονος
εἶδεν αὐτόν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

Γρ. ἰοὺ ἰού.
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπιφόρει τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας

1175 ἢν δέῃ δέ που V 1176 χεζικηνικόν Markland 1183 προσστὰς Lenting 1188 γὰρ δή etiam R 1195 ἐπιφόρει Dobr. : ἐπισφόρει R : ἐπεισφόρει V Γ : ἐπείσφερε Ald.

καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ

ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; Τρ. ἀναβράττω κίχλας.
Δρ. ὦ φίλτατ' ὦ Τρυγαῖ' ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ' ὦ Τρυγαῖε τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδήναμεν
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.
Τρ. ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ

οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ Τρυγαῖ' ἀπώλεσας.
Τρ. τί δ' ἔστιν ὦ κακόδαιμον; οὔτι που λοφᾷς;
Λο. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινουί.
Τρ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
Λο. αὐτὸς σὺ τί δίδως; Τρ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας.
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
Λο. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
Τρ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

1201 νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεντέδραχμα ταῦτ' ἐμπολῶ Elmsl. 1204 καὶ

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρηκος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;
Τρ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ—
Θω. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
Τρ. ὠδὶ παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;
Θω. ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ' ὦμαθέστατε;
Τρ. τῃδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς
καὶ τῇδ'. Θω. ἆμ' ἀμφοῖν δῆτ'; Τρ. ἔγωγε
νὴ Δία,
ἵνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλεπτῶν τῆς νεώς.
Θω. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
Τρ. ἔγωγε νὴ Δί' ὠπίτριπτ'. οἴει γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;
Θω. ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦγαθὲ
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ

τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
Τρ. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
Σα. οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ

ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὥς μ' ἀπώλεσας,

1224 θώρακος Ald. 1225 συνημμένῳ Mein. 1229 παῦσαι 'νυβρί-
ζων Elmsl.

ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὖτ' ὠνήσεται;
Τρ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΥΞΟΣ

οἴμ' ὦ κρανοποί' ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
Τρ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Δο. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
Τρ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
Δο. πόσου δίδως δῆτ'; Τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὖτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
Δο. ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκποδών.
Τρ. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἄττ' ἄσεται προαναβάληταί μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.

ΠΑΙΣ ⟨ΛΑΜΑΧΟΥ⟩

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα— Τρ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδον, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
εἰρήνης οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Παῖ. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
Τρ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν;
Παῖ. ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Τρ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

1251 γ' post ἀντέδωκα om. R V 1257 ἔτ' ἐστὶ V γρ. Ald.: ἔνεστι(ν) R V 1258 μάθῃς R V 1262 διαπρισθείη Dind. 1267 δοκεῖν Bergk 1270 ΛΑΜΑΧΟΥ add. Brunck 1271 ᾄδον] ᾄδων R ?) V · ᾄδον V² 1278 ᾄδων] ᾄδαν V²: ᾆδον Ald.

Πα. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἵστισι χαίρεις.
Τρ. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅτθ' ἥδιστα πάσασθαι.
Πα. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
Τρ. εἶεν; ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κᾆτ' ἤσθιον.
ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
Πα. θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι— Τρ. ἄσμενοι,
οἶμαι.
Πα. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
Πα. ἐγώ; Τρ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. Πα. υἱὸς
Λαμάχου.
Τρ. αἰβοῖ·
ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰών.
ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ ⟨ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ⟩

ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
Τρ. εἰπέ μοι ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;
Πα. ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα— Τρ. κατήσχυνας δὲ τοκῆας.
ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ' ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.

1280–1 in marg. pr. man. V 1286 πεπασμένοι Fl. Christianus B : ἧς Ald. 1294 ἰόν R B 1298 ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ add. Brunck desinunt Γ B 1301 κατήσχυνας δὲ R V : κατήσχυνάς γε V² : καταισχύνας γε Lenting πάσασθαι R B : μασᾶσθαι V Ald. 1292 εἴης V in ras. : εις R : ἦσθα 1297 ᾄσεις codd. : corr. Dawes περὶ θάμνον Strabo 1300 hic

ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν· οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηροι
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστ', ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Χο. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
Τρ. ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ τάχ' ἡμῖν φημι μεταμελήσειν.

Χο. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπιχορεύειν.
καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας,
κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολύν,
σῦκά τε τρώγειν,
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
λῆξαί τ' αἴθωνα σίδηρον.
Τρ. δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρόν,
χὤπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει.

1305–1310 = 1311–1315

1307 ἐμβάλλετον codd. : corr. Portus 1317 κἀπιχορεύειν V in ras. : κἀπικελεύειν R Ald. 1318 νυνὶ Kuster : νῦν R Ald. : om. V

HMIXOPION A

'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ.

HMIXOPION B

ὦ τρὶς μάκαρ ὡς δικαί-
ως τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.

Ημ.α 'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ.
Ημ.β 'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ.
Ημ.α τί δράσομεν αὐτήν;
Ημ.β τί δράσομεν αὐτήν;
Ημ.α τρυγήσομεν αὐτήν,
Ημ.β τρυγήσομεν αὐτήν.
Ημ.α ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
μεν οἱ προτεταγμένοι
τὸν νυμφίον ὦνδρες.
Ημ.β 'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ,
Ημ.α 'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ.
Τρ. οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
λὰ συκολογοῦντες.
Ημ.β 'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ,
Ημ.α 'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ.
Ημ.β τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ.
Ημ.α τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
Τρ. φήσεις γ' ὅταν ἐσθίῃς
οἰνόν τε πίῃς πολύν.
Χο. 'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ,
'Υμὴν 'Υμέναι' ὦ.
Τρ. ὦ χαίρετε χαίρετ' ἄν-
δρες, κἂν ξυνέπησθέ μοι
πλακοῦντας ἔδεσθε.

1335 1340 1345 1350 1355

1332-1350 hemichoriis vices sicut apud V extant tribuimus 1336-9 secl. Dawes (cf. schol.) 1340 προστεταγμένοι codd. : corr. Bentl.

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις ὁ μὲν κορώνῃ ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λέ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικήν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς (οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν),

ὑπόθεσις I. 9 ἔστι δὲ λέ' Ald. V; om. R. 13 συνεβουλεύσατο Ald.

λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὑτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων, ἅμα καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ.

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι,

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ ⟨τὴν⟩ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητὴρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

3–5 ἄλλην . . . καθεστώτων om. R τῶν ὄντων κακῶν] συγκεχυμένων τῶν A ταῖς codd. τῶν ὄντων om. R 14 ἅμα Mein. : ἀλλὰ codd. 4 καὶ προεστῶτας ἑτέρους om. A 9 Ἀθηνῶν Brunck : Ἀθηναίων codd. 10 στόχος Dobr. : στίχος codd. 19 ὁ ἕτερος τῷ ἑταίρῳ καὶ ὃς ἐλπίζοι Mein. : Πεισθέταιρος τῷ ἑταίρῳ καὶ Εὐελπίδης ἐλπίζοι Rutherford

III

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὔελπις τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησιν μετανίστασθαι δοκιμάζουσι, καὶ κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον ἃ ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος δμασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸ Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

IV

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές,
οἱ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον Τηρέα
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάνπερ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψονται. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

III habent V Ald. : om. R

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ
ΕΠΟΨ
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ
ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ
ΚΗΡΥΞ
ΙΕΡΕΥΣ
ΠΟΙΗΤΗΣ
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ
ΜΕΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΙ
ΙΡΙΣ
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ
ΚΙΝΗΣΙΑΣ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟ-
ΠΟΙΟΣ
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὀρθὴν κελεύεις, ἦ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

Ευ. *τί ὦ πόνηρ' ἄνω κάτω πλανύττομεν;*
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

Πι. *τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον*
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

Ευ. *τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον*
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

Πι. *ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.*

Ευ. *ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;*

Πι. *οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.*

Ευ. *οἴμοι.* Πι. *σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.*

Ευ. *ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,*
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα
τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

Codd. hos citavimus: R V A Γ, et B C cum aliud atque Aldina tradunt
2 et identidem *πεισθέταιρος* codd. : corr. Mein. 9 *ὅπου* Dawes : *ποῖ* R V A Ald. : *ποῦ* C : *πῇ* B 16 secl. Cobet 17 *Θαρραλείδου* Lobeck 19 *ἦστην* Pors. ex Et. Mag. : *ἤστην* V A Ald. : *ἦ'στιν* R : *ἐστὸν* B : *ἴστην* v. l. ap. schol.

καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις. οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός. Πι. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
Ευ. οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
Πι. οὐ ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
Ευ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; Πι. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
Ευ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λύγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἄστὸς ἐσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτεῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ᾗ 'πέπτετο.
Πι. οὗτος. Ευ. τί ἔστιν; Πι. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. Ευ. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ

23 οὐδ' V Ald. : ἤδ' R A Γ : τί δ' (om. τι) Cobet 45 ὅποι] ὅπη B : ὅπου lemm. schol. Ven. 46 παρὰ] πρὸς A 48 εἶδε] οἶδε A ᾗ] ἣ Tyrwhitt

ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.
Πι. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
Ευ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.
Πι. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. Ευ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
παῖ παῖ. Πι. τί λέγεις οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός ⟨σ'⟩ ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
Ευ. ἐποποῖ. ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὖθις αὖ.
ἐποποῖ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ

τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;
Ευ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ χασμήματος.
Θε. οἴμοι τάλας ὀρνιθοθήρα τουτωί.
Ευ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
Θε. ἀπολεῖσθον. Ευ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.
Θε. τί δαί;
Ευ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον.
Θε. οὐδὲν λέγεις. Ευ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
Θε. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
Πι. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
Ευ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
Θε. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. Ευ. ἠττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; Θε. οὐκ ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
Ευ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θε. οὗτός γ', ἄτ' οἶμαι πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·

58 σ' add. Beck 59 om. R ἔτι B : τί Ald. : τοί V A
61 Εὐ.] πεισθ. R 63 οὕτως τι Λ : οὕτω 'στι R V Ald. 69 ἀτὰρ

τρέχω 'πὶ τορύνην. Ευ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. Θε. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Ευ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. Θε. οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐπεγερῶ.
Πι. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
Ευ. οἴμοι κακοδαίμων χὠ κολοιός μοἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. Πι. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; Ευ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
Πι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Ευ. ποῦ γάρ ἐστ'; Πι. ἀπ-
έπτετο.
Ευ. οὐκ ἂρ' ἀφῆκας; ὦ γάθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠΟΨ

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Ευ. ὦ Ἡράκλεις τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
Επ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; Ευ. οἱ δώδεκα θεοὶ
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. Επ. μῶν με σκώπτετον
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
ἄνθρωπος. Ευ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. Επ. ἀλλὰ
τοῦ;
Ευ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
Επ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
Ευ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταὼς;
Επ. ὄρνις ἔγωγε. Ευ. κἆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
Επ. ἐξερρύηκε. Ευ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
Ἐπ. οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτεροῤῥυεῖ τε καὐθις ἕτερα φύομεν.

87 θηρίων R C 93 τὸ om. A Ald. 97 ἦν] ἢ Choeroboscus, Bekk. Anecd. p. 1379 106 πτεροῤῥυεῖται A : πτεροῤῥυοῦμεν Cobet

ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ τίν' ἐστόν; Ευ. νώ; βροτώ.
Επ. ποδαπὼ τὸ γένος; Ευ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
Επ. μῶν ἡλιαστά; Ευ. μᾶλλα θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. Επ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'; Ευ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Επ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἦλθετον;
Ευ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. Επ. τίνος πέρι;
Ευ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος ὥσπερ νὼ ποτέ,
κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νὼ ποτέ,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νὼ ποτέ·
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
Επ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
Ευ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
Επ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Ευ. ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ ⟨γὰρ⟩ τὸν Σκελίου βδελύττομαι.
Επ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
Ευ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· 'πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς· εἰ δὲ μή,
μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.'
Επ. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.

109 τρόπου] γένως (γρ. τρόπου) V 112 δὴ τοῦ] τοῦ δὴ A 118 ἐπέπτου καὶ Pors. : ἐπέτου καὶ τὴν codd. 122 ἐγκατακλινῆναι R et schol. : ἐγκατακλιθῆναι V et vulg. 126 καὶ τὸν Σκελλίου codd. : corr. Kirchhoff 129 πρῴ τις ἐλθὼν Ald. : πρώτιστ' ἐλθὼν R : πρώϊ εἰσελθὼν V : πρῶι ἐλθὼν A 134 τότε γ'] ποτ' Suid.

τί δαὶ σύ; Πι. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Επ. τίνων;
Πι. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ·
'καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν ὦ Στιλβωνίδη
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.'
Επ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἷων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Ευ. οἴμοι μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
Επ. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; Ευ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὅσ' οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
Επ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Ευ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. Επ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.
Ευ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
Επ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
Ευ. ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.
Πι. φεῦ φεῦ·
ἦ μέγ' ἐνορῶ βαύλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἥ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.
Επ. τί σοι πιθώμεσθ'; Πι. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν

142 ὠρχιπέδησας codd. : corr. L. Dindorf ὅσ' Bothe : ὃς codd. 163 ἦ] ἦ Dobr. 150 ὁτιή; Halbertsma πίθοισθε Dawes : πείθεσθαι R : πείθεσθε vulg. : πείθοισθε Junt. 2 πείθοισθε R : πίθοισθε vulg. 164 πίθησθε Dawes :

μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
'τίς ὄρνις οὗτος;' ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
'ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.'
Επ. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; Πι. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Επ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;
Πι. ἄληθες; ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω. Επ. καὶ δὴ βλέπω. Πι. βλέπε
νῦν ἄνω.
Επ. βλέπω. Πι. περίαγε τὸν τράχηλον. Επ. νὴ Δία
ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι.
Πι. εἶδές τι; Επ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Πι. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
Επ. πόλος; τίνα τρόπον; Πι. ὥσπερ ⟨ἂν⟩ εἴποι τις
τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος.
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φάρξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
Επ. πῶς; Πι. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθώδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,

168 ὄρνις οὗτος] οὗτος ὄρνις Ald.: ἐστιν οὗτος Her
ποιῶμεν Cobet 177 τί γ' Ald.: γ' V A: δ'
180 ἂν add. Dobr. ὥσπερ εἰ λέγοις τόπος Cobet
182 τούτου Dind.: τοῦτό γε Ald.: τοῦτο codd.
191 ὑμῖν] ἡμῖν R V

[διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους]
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
Επ. ἰοὺ ἰού·
μὰ γῆν μὰ παγίδας μὰ νεφέλας μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
Πι. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; Επ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
Πι. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Επ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐσβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι θεύσονται δρόμῳ.
Πι. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ μή νυν ἔσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
Επ. ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν·
ἐλελιζομένης δ' ἱεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
μίλακος ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας,
ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα θεῶν
ἵστησι χορούς· διὰ δ' ἀθανάτων

192 eicit Beck 204 καλοῦμεν] καλοῖμ' ἂν Urbinas et v. l. apud schol. Rav. 205 ἐπακούσωσι R Ald. : ὑπακούσωσι A (?) : ἀκούσωσι V 213 ἐλελιζομένη διεροῖς codd. : corr. Mein. 216 μίλακος V A Ald. : σμίλακος R

στομάτων χωρεῖ ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ)
Πι. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
Ευ. οὗτος. Πι. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; Ευ. τί δαί;
Πι. οὔπω μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
Επ. ἐποποῖ ποποποποποποποῖ,
ἰὼ ἰὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτώ,
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν
ἡδομέναᾳ φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα τά τε κοτινοτράγα τά τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·
τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·
οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
ἔχετε λειμωνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος, ὄρ-
νις πτερυγοποίκιλός τ' ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης

227 sic V : ἐποποιποί ποποποποιποποί R : alia alii : fortasse ἐποποποιποποῖ ποποποποποποποῖ ut duo dochmii fiant 235 βῶλον ἀμφι-] βῶλον ἀμφὶ V 242 αὐδάν R A Ald. : ἀοιδάν V Γ 243 sic R : τριοττό. τριοττό. τοβρίξ V 244 οἵ] ὅσα Ald ἑλείας] ἑλείους Γ² 246–8 πτερυγοποίκιλός τ' Wieseler : πτεροποίκιλος codd. : τε πτεροποίκιλος Ald. : πτερῶν ποικίλος Mein. : fortasse ὄρνε' ἐρόεντα λειμῶνα Μαραθῶνος ἔχε- | τε πτερυγοποίκιλός τ'

φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται,
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς καινὸς γνώμην καινῶν τ' ἔργων ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ

τοροτοροτοροτοροτίξ.
κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτοροτολιλιλίξ.

Πι. ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; Ευ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ· καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
Πι. ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην ἐσβὰς ἐπῴζε χαραδριὸν μιμούμενος.

ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ

τοροτὶξ τοροτίξ.

Πι. ὦγάθ' ἀλλ' ⟨εἷς⟩ οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
Ευ. νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;
Πι. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
Επ. οὗτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί, ἀλλὰ λιμναῖος. Ευ. βαβαὶ καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
Επ. εἰκότως ⟨γε⟩· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στὶ φοινικόπτερος.
Ευ. οὗτος ὦ σέ τοι. Πι. τί βωστρεῖς; Ευ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
Πι. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χοὗτος ἕξεδρον χρόαν ἔχων.
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης;

251 ποτῆται Cobet ex schol. : ποτᾶται vulg. 256 καινὸς γνώμην om. A 257 τ' ἔργων] ἔργων τ' R V 268 ἀλλ' εἷς nos : ἀλλ' codd. : ἄλλος Pors. 273 γε add. Köchly 275 χρόαν Suid. et schol. : χώραν codd.

Επ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. Πι. Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλεις·
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτετο;
Ευ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
Πι. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
ἀλλὰ χοῦτος ἕτερος; Επ. οὑτοσὶ μέν ἐστι Φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
Πι. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.
Ευ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπό ⟨τε⟩ συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
Πι. ὦ Πόσειδον ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος; Επ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
Πι. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
Ευ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
Πι. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἦ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; Επ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὦγάθ' ἀσφαλείας οὕνεκα.
Πι. ὦ Πόσειδον οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; Ευ. ὦναξ Ἄπολλον τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού,
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
Επ. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηὶ δέ γ' ἀλκυών.
Πι. τίς γάρ ἐσθ' οὗπισθεν αὐτῆς; Επ. ὅστις ἐστί; κειρύλος.
Πι. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; Επ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
χαὐτηί γε γλαῦξ. Ευ. τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγεν;

279, 287 invicem transponit Wilamowitz 281 *οὑτοσὶ* Blaydes : *οὗτος* codd. 285 *τε* add. Köchly 287 *ἕτερος* Bentl. : *ὡς ἕτερος* codd. 297 *γε*] *δὲ* Elmsl. 298 *ἐκεινηὶ* Leutsch : *ἐκεινοσὶ* codd. 299–300 *κειρύλος* Urbinas et v. l apud schol. : *κιρύλος* A : *κηρύλος* vulg.

Επ. κίττα τρυγὼν κορυδὸς ἐλεᾶς ὑποθυμὶς περιστερὰ
νέρτος ἱέραξ φάττα κόκκυξ ἐρυθρόπους κεβλήπυρις
πορφυρὶς κερχνὴς κολυμβὶς ἀμπελὶς φήνη δρύοψ.
Πι. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων, ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων·
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κἀμέ. Ευ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ
δοκεῖ.
Χο. ποποποποποποποποποῖ πού μ' ἄρ' ὃς
ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα ποτὲ νέμεται;
Επ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
Χο. τί τί τί τί τί τί τί τί· τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
Επ. κοινὸν ἀσφαλῆ δίκαιον ἡδὺν ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.
Χο. ποῦ; πᾷ; πῶς φῄς;
Επ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
Χο. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; Επ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. Χο. τί
μ' ἠργάσω;
Επ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
Χο. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; Επ. καὶ δεδρακώς
γ' ἥδομαι.
Χο. κἀστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; Επ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

Χο. ἔα ἔα, [στρ.
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὃς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

327–335 = 343–351

307 οἴμοι] οἶμαι Dobr. 315 ἔχων πάρει Suid. 318 λεπτὼ λογιστὰ] λεπτοσοφιστὰ Urbinas : λεπτὼ σοφιστὰ Dawes ἀφῖχθον] ἀφίκονθ' V Γ γρ. Ald. 322 ἐξότου Ald. : ἐξόσου vulg. 326 παρ' ἡμῖν Epopi dant V A Ald. : non R

παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.

ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. Πι. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
Ευ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λη-
ρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς;

Χο. ἰὼ ἰώ, [ἀντ.
ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ
ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Ευ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Πι. οὗτος οὐ μενεῖς;
Ευ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Πι. πῶς γὰρ ἂν τού-
τους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν; Ευ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Πι. ἀλλ'
ἐγώ τοί σοι λέγω,

336 ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν Pors. : ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους Suid. : πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν codd. 337 τὴν] νῦν Dobr. 338 ἀπωλόμεσθ' Bentl. : ἀπολούμεθ' codd. 340 ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων Dobr. : ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων Bentl. : ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων Hirschig : ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων Blaydes : ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων Rutherford : ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων Fritzsche : ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων Kock 341 κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς; Dobr. : κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς; Bentl. : κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς; Hirschig : κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς; Blaydes : κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς; Rutherford : κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς; Fritzsche : κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς; Kock 342 ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι· ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. Dobr. : ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι· ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. Bentl. : ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι· ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. Hirschig : ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι· ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. Blaydes : ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι· ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. Rutherford : ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι· ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. Fritzsche : ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι· ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. Kock 343 οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον Dobr. : οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον Bentl. : οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον Hirschig : οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον Blaydes : οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον Rutherford : οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον Fritzsche : οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον Kock 344 οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται Dobr. : οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται Bentl. : οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται Hirschig : οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται Blaydes : οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται Rutherford : οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται Fritzsche : οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται Kock 345 τώδ' ἀποφυγόντε με. Dobr. : τώδ' ἀποφυγόντε με. Bentl. : τώδ' ἀποφυγόντε με. Hirschig : τώδ' ἀποφυγόντε με. Blaydes : τώδ' ἀποφυγόντε με. Rutherford : τώδ' ἀποφυγόντε με. Fritzsche : τώδ' ἀποφυγόντε με. Kock 346 ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. Dobr. : ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. Bentl. : ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. Hirschig : ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. Blaydes : ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. Rutherford : ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. Fritzsche : ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν. Kock 347 ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. Dobr. : ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. Bentl. : ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. Hirschig : ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. Blaydes : ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. Rutherford : ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. Fritzsche : ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας. Kock 348 τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Dobr. : τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Bentl. : τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Hirschig : τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Blaydes : τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Rutherford : τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Fritzsche : τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Kock 349 οὗτος οὐ μενεῖς; Dobr. : οὗτος οὐ μενεῖς; Bentl. : οὗτος οὐ μενεῖς; Hirschig : οὗτος οὐ μενεῖς; Blaydes : οὗτος οὐ μενεῖς; Rutherford : οὗτος οὐ μενεῖς; Fritzsche : οὗτος οὐ μενεῖς; Kock 350 ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Dobr. : ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Bentl. : ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Hirschig : ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Blaydes : ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Rutherford : ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Fritzsche : ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Kock 351 πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Dobr. : πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Bentl. : πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Hirschig : πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Blaydes : πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Rutherford : πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Fritzsche : πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Kock 352 οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Dobr. : οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Bentl. : οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Hirschig : οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Blaydes : οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Rutherford : οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Fritzsche : οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Kock 353 ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω, Dobr. : ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω, Bentl. : ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω, Hirschig : ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω, Blaydes : ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω, Rutherford : ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω, Fritzsche : ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω, Kock

ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
Ευ. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει; Πι. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσειτι νῷν.
Ευ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; Πι. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας
εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. Ευ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
Πι. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσδοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.
Ευ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
Χο. ἐλελελεῦ χώρει κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε τίλλε παῖε δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
Επ. εἰπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων
ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενεῖ καὶ φυλέτα;
Χο. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τεισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
Επ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
Χο. πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
Επ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σῴζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς·
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σῴζει παῖδας οἶκον χρήματα.
Χο. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

358 γ' ὠφελήσει] 'πωφελήσει Dobr. 360 πρὸ σαυτοῦ Bentl.: πρὸς αὐτόν codd. 361 προσδοῦ Haupt: πρόσθου codd. 362 γ' ἀνηῦρες] γὰρ εὗρες Γ B 364 μέλλειν] μένειν R Suid. 368 ξυγγενέε codd.: correximus 371–2 εἰ δὲ . . . χρήσιμον;] οἵδε . . . χρήσιμον. Dobr. 373 οἵδ' Pors.: οἵ γ' codd. χρήσιμον Ald.: χρήσιμον ἢ R V A Γ 377 τοῦθ'] οὐδὲν Ald. εὐθὺς R: αὐτὸς vulg.

Πι. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
Επ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.
Πι. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσι νὴ Δί', ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
Ευ. ἐτεὸν ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς;
Πι. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ·
δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
Χο. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταὐτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον
†ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.†
ἰὼ ἔποψ σέ τοι καλῶ.
Επ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
Χο. τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
Επ. ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
Χο. τύχη δὲ ποία κομί-
ζει ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρ-

410–412 = 413–415

385 ἠναντιώμεθα codd. : ἐναντιώμεθα Ald. : corr. Bentl. 386 νὴ Δί' Mein. : ἡμῖν codd. : ἢ πρὶν Pors. 390 παρ' αὐτὴν] παρὰ R V Ald. 391 post ἄκραν add. αὐτὴν codd. et Ald. : del. Dawes 394 κατορυχησόμεσθα Elmsl. 405 fortasse τήν τ' ἐπίνοιαν τίν' ἔχοντες; 409 ξένω Dind.

νιθας ἐλθεῖν; Επ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
Χο. τί φῄς;
λέγουσι δὴ τίνας λόγους;
Επ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
Χο. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄ-
ξιον μονῆς, ὅτῳ πέποιθ'
ἐμοὶ ξυνὼν . . . . . .
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Επ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ γὰρ ⟨τὰ⟩ πάντα ταῦτα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. πότερα μαινόμενος;
Επ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
Χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;
Επ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα κύρμα τρῖμμα παιπάλημ' ὅλον.
Χο. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
Επ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχἀγαθῇ
ἐς τὸν ἱπνὸν εἴσω πλησίον τοὐπιστάτου·
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἵσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγὼ
φράσον, δίδαξον. Πι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,

418–421 = 422–426

416 δὴ Herm.: δὲ δὴ V A Ald.: δὲ R 420 τὸν ἐχθρὸν Ald.: τῶν ἐχθρῶν codd. 421 φίλοισιν] φίλους ἂν Blaydes 424 σὰ γὰρ ταῦτα πάντα codd.: σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα Ald.: corr. Mein.

ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀρύττειν— Χο. οὔτι που
τόν—; οὐδαμῶς. Πι. οὔκ, ἀλλὰ τὠφθαλμὼ λέγω.
Χο. διατίθεμαι 'γώ. Πι. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι..
Χο. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πι. ἔσται ταυταγί.
Χο. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΚΗΡΥΞ

ἀκούετε λεώ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

Χο. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον [στρ.
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
σὺ δὲ τοῦθ' οὑρᾷς λέγ' ἐς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παραβῶμεν.

Πι. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἰς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· κατα-
χεῖσθαι

451-459 = 539-547

444 τόν] τόνδ' Valckenaer Mein.: δρᾷς codd. 454 παρορᾶτ' Bentl. 457 οὑρᾷς πράγματι codd. 460 πράγματι τὴν σὴν ἥκεις Dawes: ἥκεις τὴν σὴν πρότερον codd. 461 πρότεροι Herm. χεῖσθε codd. praeter A Urbinatemque 463 κατα-

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Ευ. δειπνήσειν μέλλομεν; ἢ τί;
Πι. μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς— Χο. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; Πι. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε, καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Πι. νὴ τὸν Ἀπόλλω.
Χο. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
Πι. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
Ευ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
Πι. οὔκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία;
Ευ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
Πι. ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.

465 τι πάλαι] τρίπαλαι Cobet 480 οὐκ] ὡς Hamaker 481 ἦρχον τῶν ἀνθρώπων Bentl.: τῶν ἀνθρώπων ἦρχον codd.

αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυ-
ράννει
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Ευ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας
διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
Πι. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ'
ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον
ἄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον χαλκῆς κεραμῆς σκυλο-
δέψαι
σκυτῆς βαλανῆς ἀλφιταμοιβοὶ τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Ευ. ἐμὲ
τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ
τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους οὗτος
ἄρ' ἦσεν·
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλιμουντάδε, κἄρτι προ-
κύπτω
ἔξω τείχους καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
Πι. ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευεν.
Χο. τῶν Ἑλλήνων; Πι. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶ-
τος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. Ευ. νὴ τὸν Διό-
νυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων

484 πρῶτον πάντων] πάντων πρότερος Hirschig 489 μόνον] νόμον Pors. 490 σκυλοδέψαι Bentl. : σκυτοδέψαι vel σκυτοδεψοὶ codd. 499 οὖν] αὖ Hamaker

ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

Πι. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν· χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι 'κόκκυ,' τότ' ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

Ευ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· 'κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε.'

Πι. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι

ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος, ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

Ευ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα, ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς, ὁ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη.

Πι. ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων

αἰετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν, ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.

Ευ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

Πι. ἵν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστίν,

τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.

ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' (ἂν) ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες·

Λάμπων δ' ὤμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι. οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον, νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους Μανᾶς·

523–538 = 611–626

505 *τότ' ἂν* Pors. : *τότ' αὖ* B : *τότ'* R V : *τόθ'* A Ald. 515 *ὄρνιν ἔστηκεν* Tyrwhitt : *ἔστηκ(εν) ὄρνιν* codd. *κεφαλῆς*] *σκυτάλης* Kock 516 *θεράπονθ'* Blaydes 520 *ὤμνυε* codd. : corr. Bentl. *ἂν* add. Pors. 521 *νυνὶ* Kuster : *νῦν* codd.

ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους παγίδας ῥάβδους
ἕρκη νεφέλας δίκτυα πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν ἔλαιον
σίλφιον ὄξος καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

Χο. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους [ἀντ.
ἤνεγκας ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καί ⟨τινα⟩ συντυχίαν
ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τὰ νεοττία κἀμαυτὸν οἰκήσω.

ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ
ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Πι. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ

526 δ' post ὑμῖν add. Seidler 534–5 καὶ τρίψαντες . . . ἕτερον eicit Rutherford καὶ τρίψαντες] συντρίψαντες schol.: κατατρίψαντες Herm. 538 αὖων Reiske 543 ἐπ' ἐμοὶ Λ 544 τινα add. Bentl. 547 τὰ Ald.: τά τε codd. οἰκετεύσω Herm.

περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.

Επ. ὦ Κεβριόνη καὶ Πορφυρίων ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

Πι. κἄπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν· κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ, ἱερὸν πόλεμον πρωὐδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἑστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν, ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.

τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω, ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν, κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόττῃ καθ' ἕκαστον· ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν· ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν· ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας· κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις, ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

Ευ. ἤσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.

Χο. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ κολοιούς, οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; Πι. ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς

553 Κεβριόνα codd.: corr. Brunck 554 κἄπειτ' ἂν R V Ald.: κἀπειδ' ἂν B: κἀπειδὰν Pors. 560 ψωλήν] κωλὴν Ald. 564 ἁρμόζῃ codd.: corr. Lobeck 565 πυροὺς] γυροὺς Mein. 566 οἶν] οὖν Ald. 567 θύῃ τι Bergk: θύῃ τις R V: θύῃ τις βοῦν A Ald.: θύῃσι Mein. μελιτούττας codd.: corr. Mein.

πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·
Ἥρην δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
Ευ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
Πι. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ τότε χρὴ στρούθων νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
Ευ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
Πι. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἰατρός (γ') ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
Ευ. μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼμὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.
Πι. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν σὲ βίον σὲ δὲ γῆν σὲ Κρόνον σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. Επ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
Πι. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

575 Ἥρην Bentl. : Ἶριν codd. εἶναι] βῆναι Mein. 576 ὑμῖν Ald. πέμπει Tyrwhitt 584 γ' add. Brunck 591 κίγκλων. Dobr.

Επ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν.
Πι. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατ- εροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. Επ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
Πι. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ· 'νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται·' 'νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.'
Ευ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Πι. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατ- έθεντο
τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες,
'οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.'
Ευ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
Επ. πῶς δ' ὑγιείαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
Πι. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Επ. πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνῄσκειν δεῖ; Πι. μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. Επ. παρὰ τοῦ; Πι. παρ' ὅτου; παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
Ευ. αἰβοῖ πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

599 πρότεροι A V^{1} : πρότερον vulg. 603 δώσουσ'] δώσομεν Köchly 607 παιδάρι' ὄντ' Bentl. : παιδάριόν τ' Ald. : παιδάριον ὄν B : παιδάριον A : παιδάρι' ἔτ' ὄντ' R V 608 Πι. παρ' ὅτου Bekk. : Πι. παρὰ τοῦ codd. 609 πέντε γενεὰς ἀνδρῶν codd. : corr. Bentl. 610 αἰβοῖ ὡς codd. : corr. Blaydes : αἰβοῖ (extra metrum) ὡς δὴ Mein.

Πι. οὐ γὰρ πολλῷ; 611
πρῶτον μέν ⟨γ'⟩ οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις 615
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ ἐς Δελφοὺς
οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις 620
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθὰς πυροὺς εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται 625
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

Χο. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα, 630
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους
ἀδόλους ὁσίους
ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον 635
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

612 γ' add. Bentl. 619 εἰς] ὡς Mein. 631 ἢν] ἐὰν Mein.
632 3 δίκαιος ἄδολος ὅσιος Mein. effectis tribus senariis ex vv. 631-5
634 ἴοις codd. : corr. Pors. 638 ἐπὶ] ἐνὶ Hamaker

Επ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε
εἰσέλθετ' ἐς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. Πι. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πισθέταιρος, τωδεδὶ
Εὐελπίδης Κριῶθεν. Επ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω. Πι. δεχόμεθα. Επ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
Πι. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. Επ. ἴθι.
Πι. ἀτὰρ τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
ὑφέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
Επ. καλῶς. Πι. ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἴσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
Επ. μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥιζίον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
Πι. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία
καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα.
Χο. οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. Επ. τί καλεῖς; Χο. τού-
τους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ'
ἐκείνης.
Πι. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον.
Ευ. ἐκβίβασον αὐτοῦ. πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
Επ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη

639 ἔτι] γ' ἔτι Pors. : γέ πω Plutarchus 641 γε Dobr. : τε codd. 642 γε] τε Dobr. 644 τωδεδὶ Dind. : τῷδε (γρ. τῳδὶ) δέ τι V : τῶι δὶ δὲ τί R : τῷ δέ τί Ald. 645 θριῆθεν Ald. : θρίωθεν Γ : θρίηθεν Λ 658 σὲ λέγω V A B : σὲ λέγων Ald. : σὲ καλῶ R σαυτοῦ] σοῦ V

ἔκβαινε καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Πι. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. Ευ. ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
Πι. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.
Ευ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.
Πι. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
Ευ. ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.
Επ. ἴωμεν. Πι. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῇ.

Χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὀρνέων
πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες ὤφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'·
ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσ-
όμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι ταλαοὶ βροτοὶ ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν τοῖς αἰὲν ἐοῦσιν,
τοῖς αἰθερίοις τοῖσιν ἀγήρῳς τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε
Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος
εὐρύς,

671 κἂν Dobr. : καὶ codd. ἀλαοὶ v. l. apud schol. 361 et Suid. 685 ΑΗΔΩΝ praef. Bentl. 687 τ' 692 παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ R schol. ad Nub.

γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν, 695
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμειξεν ἅπαντα· 700
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας 705
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς ὁ δὲ πορφυρίων' ὁ δὲ χῆν' ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος χειμῶνος ὀπώρας·
σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ· 710
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,

698 οὗτος Χάει ἠερόεντι Herm. 701 γένετ' Ald. : ἐγένετ' R V A Γ: γέγον' Kiehl 703 μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ' Dobr. 708 πάντα] ταῦτα V

εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος ⟨δ'⟩ αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων Δελφοὶ Δωδώνη Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός.
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις
αὔραις ὥραις χειμῶνι θέρει
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν,
πλουθυγιείαν
εὐδαιμονίαν βίον εἰρήνην
νεότητα γέλωτα χοροὺς θαλίας
γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται
κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχμαία, [στρ.
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

737–768 = 769–800

713 δ' add. Kuster 718 ἀνδρός] ἄνδρες Brunck: ἄλλος Mein.

ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισι ⟨καὶ⟩ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρεία,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ
φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν
νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας, 'αἶρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ.'
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.
εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τὰς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

740 καὶ κορυφαῖς Thiersch : κορυφαῖσί τ' codd. 748 ὡσπερεὶ Reiske : ὥσπερ ἡ codd. 763 ἐνθάδ'] οὗτος Dobr. 765 φράτορες codd. : corr. Dind. 766 Πισίου codd. : corr. Dind.

τοιάδε κύκνοι, [ἀντ.
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἔβρον ποταμόν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πτῆξε δὲ φῦλά τε ποικίλα θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·
εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτετο·
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο,
εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὖθις αὖ κατέπτετο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διειτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ

777 ποικίλα φῦλά τε codd.: corr. Herm. 778 αἴθρη] αἰθήρ Γ
787 τραγῳδῶν] τρυγῳδῶν Scaliger 796 κατέπτετο Mein.: κατέπτατο Suid.: καθέζετο codd.

ἠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

Πι. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
Ευ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πι. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
Ευ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
Πι. ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
Επ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; Πι. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. Ευ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Επ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;
Ευ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; Πι. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.
Ευ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; Επ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαὔνόν τι πάνυ. Πι. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
Επ. ἰοὺ ἰού·
καλόν γ' ἀτεχνῶς ⟨σὺ⟩ καὶ μέγ' ηὗρες τοὔνομα.
Ευ. ἆρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; Πι. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.
Επ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

799 ἵππαρχος. εἶτ'] ὕπαρχος, ὥστ' V 805 συγγεγραμμένῳ] σύ γε

Ευ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;
Πι. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
Ευ. τὶς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
Επ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. Ευ. ὦ νεοττὲ δέσποτα·
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
Πι. ἄγε νυν σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Ευ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'. Πι. ἴθ' ὦγάθ' οἵ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΙΕΡΕΥΣ

ὁμορροθῶ, συνθέλω, [στρ.
συμπαραινέσας ἔχω
προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα προβάτιόν τι θύειν.
ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ,
συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.

851–858 = 895–902

851 ΙΕΡΕΥΣ Wieseler : Χο. codd. 855 *πρόβατόν* codd. : corr. Bentl. 856 *ἴτω* bis Ald. : ter codd. *θεῷ* Bentl. : *τῷ θεῷ* codd. 857 *συναδέτω*] *συναυλείτω* Herm. *ᾠδάν*] *ᾠδᾷ* Herm.

Πι. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἦν;
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
ἱερεῦ σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
Ιε. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσιν—
Πι. ὦ Σουνιέρακε χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.
Ιε. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι—
Πι. οὐκέτι Κολαινὶς ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
Ιε. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ καὶ στρούθῳ μεγάλῃ μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων—
Πι. δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου.
Ιε. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγιείαν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖσι καὶ Χίοισι—
Πι. Χίοισιν ἧσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.
Ιε. καὶ ἥρωσιν ὄρνισι καὶ ἡρώων παισί, πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταὼνι καὶ ἐλεᾷ καὶ βασκᾷ καὶ ἐλασᾷ καὶ ἐρωδιῷ καὶ καταρράκτῃ καὶ μελαγκορύφῳ καὶ αἰγιθάλλῳ—
Πι. παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰού,
ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαιέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἱκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

Ιε. εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι [ἀντ.
δεῖ με δεύτερον μέλος

881 ἥρωσι καὶ ὄρνισι codd. : corr. Herm. 888 post αἰγιθάλλῳ add. καὶ ἠρισάλπιγγι Halbertsma ex schol. coll. Hesychio 895 Ιε.] Χο. Dobr. εἶτ'] ἔτ' Blaydes

χέρνιβι θεοσεβὲς ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

Πι. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῆσον ὦ Μοῦσα τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

Πι. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι τίς εἶ;
Πο. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἰεὶς ἀοιδὰν
Μουσάων θεράπων ὀτρηρός,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
Πι. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;
Πο. οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροί,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
Πι. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
Πο. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ
καὶ παρθένεια καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
Πι. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου;
Πο. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
Πι. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;
Πο. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις
οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς

902 γένειόν lemm. schol.: γένειόν τ' codd. 905 κλεῖσον R: κλείϊσον Mein. 920 ποίου] πόσου Bentl.

πρόφρων δόμεν ἐμὶν τείν.
Πι. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.
Πο. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε Πινδάρειον ἔπος—
Πι. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
Πο. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνατον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω.
Πι. ξυνῆχ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. Πο. ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω τοιαδί·
'κλῆσον ὦ χρυσόθρονε τὰν τρομερὰν κρυεράν·
νιφόβολα πεδία πολύπορά τ' ἤλυθον ἀλαλάν.'
Πι. νὴ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία 'στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

930 τείν] τεῶν Kock 937 δῶρον Λ : τόδε δῶρον vulg. 943 ὑφαν- τοδίνητον A Ald. 946 ξυνῆχ' Brunck : ξυνίημ' codd. 949 ἐλθὼν] ἐθέλων Mein. τοιαδί Dind. : δὴ ταδί Ald. : ταδί vulg. 951 πολύ- πορά τ' V : πολύπυρά τ' Γ : πολύσπορά τ' R A Ald. ἀλαλάν ex ἀλά- λημαι fingit pessimus poeta : ἀλαλαί Bentl. 959 εὐφημία 'στω dant

Πι. σὺ δ' εἶ τίς; Χρ. ὅστις; χρησμολόγος. Πι. οἰ-
μωζέ νυν.
Χρ. ὦ δαιμόνιε τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. Πι. κἄπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; Χρ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
Πι. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
Χρ. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,—
Πι. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
Χρ. ἠνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα—
Πι. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Πι. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐδ' αἰετὸς οὐ δρυκολάπτης.
Πι. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
Πι. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην·
αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ—
Χρ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πι. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσιν,
μήτ' ἦν Λάμπων ᾖ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης.
Χρ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; Πι. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ'; ἐς κόρακας. Χρ. οἴμοι δείλαιος.

975 ἐνιπλῆσαι Cobet 979 οὐδ' αἰετὸς] οὐ λάϊος Mein.

Πι. *οὔκουν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;*

ΜΕΤΩΝ

ἥκω παρ' ὑμᾶς— Πι. *ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.*
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλεύματος;
τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
Με. *γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα* 995
ὑμῖν διελεῖν τε κατὰ γύας. Πι. *πρὸς τῶν θεῶν*
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; Με. *ὅστις εἰμ' ἐγώ;*
Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός. Πι. *εἰπέ μοι,*
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; Με. *κανόνες ἀέρος.*
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος 1000
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν', ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον
ἐνθεὶς διαβήτην—μανθάνεις; Πι. *οὐ μανθάνω.*
Με. *ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα*
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος κἀν μέσῳ 1005
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. Πι. *ἄνθρωπος Θαλῆς.*
Μέτων— Με. *τί ἔστιν;* Πι. *οἶσθ' ὅτιὴ φιλῶ*
σ' ἐγώ, 1010
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
Με. *τί δ' ἐστὶ δεινόν;* Πι. *ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι*
ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνταί τινες·
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. Με. *μῶν στασιάζετε;*
Πι. *μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.* Με. *ἀλλὰ πῶς;* Πι. *ὁμο-*
θυμαδὸν 1015

993 *τίς ἰδέα* R , *βουλήματος* codd. : corr. Bergk 994 *τίς ὁ κόθορνος*] *τίς ποτ' ὄρνις* Van Eldik 996 *κατὰ γύας* Dawes : *κατ' ἀγυιάς* codd. 1007 *ἀστέρος* B' Urbinas : *ἀστέρες* vulg. 1010 *οἶσθ'*] *ἴσθ'* Mein. 1011 *πειθόμενος* codd. : corr. Bentl. 1013 *ξενηλατοῦσι* Elmsl. : *ξενηλατοῦμεν* Dind. post *τινες* punctum tollit Brunck

σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
Με. ὑπάγοιμί τἄρ' ἄν. Πι. νὴ Δί' ὡς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.
Με. οἴμοι κακοδαίμων. Πι. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ποῦ πρόξενοι; Πι. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὑτοσί;
Επ. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. Πι. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; Επ. φαῦλον βιβλίον
Τελέου. Πι. τί; βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Επ. νὴ τοὺς
θεούς.
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
Πι. ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
Επ. τουτὶ τί ἦν; Πι. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
Επ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
Πι. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς;
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ
ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ---
Πι. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;
Ψη. ψηφισματοπώλης εἰμὶ καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. Πι. τὸ τί;
Ψη. χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι καὶ
σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι καθάπερ Ὀλοφύξιοι.
Πι. σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

1017 τἄρ' ἄν Dind. : γὰρ ἄν R V A : γὰρ ἄν γε Ald. οἶδ' ἂν Flor. Laur. 31. 16 : οἶδ' ἄρ' vulg. 1020 ἀναμετρήσει V 1025 Τελέου τι. Πι. βούλει Elmsl. 1027 δ' οὖν] γοῦν Dobr. 1040 τοῖσδε τοῖς] τοῖς αὐτοῖς Hamaker 1041 ψηφίσμασι] νομίσμασι Bergk 1042 οἷσπερ Dind. : οἵσί περ codd.

Ψη. οὗτος τί πάσχεις; Πι. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
Επ. καλοῦμαι Πισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνιχιῶνα μῆνα.
Πι. ἄληθες οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
Ψη. ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην—
Πι. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
Επ. ἀπολῶ σε καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
Πι. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
Ψη. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;
Πι. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος οὐ μενεῖς;
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

Χο. ἤδη 'μοὶ τῷ παντόπτᾳ [στρ.
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σῴζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γένυσι παμφάγοις
δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ' οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις,
ἑρπετά τε καὶ δάκετα ⟨πάνθ'⟩ ὅσαπερ
ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται.

1058–1087 = 1088–1117

1052 γράψω Mehler 1060 *ἱκταίαις* Wieseler εὐχαῖς Bentl.: εὐχαῖσι codd. 1064 ἃ Dobr.: οἳ codd. et frag. Fay. 1065 αὐξανόμενον Urbinas: αὐξανόμενα vulg. παμφάγοις Dobr.: πολυφάγοις codd. 1066 τ' Ald. et frag. Fay.: δ' R V A ἐφημένα Dobr.: ἐφεζόμενα codd. 1067 κτείνων δ' Kock 1069 δάκετα πάνθ' Dissen: δάκεθ' codd. 1070 πτέρυγος] φάρυγος Mein. ἐν φοναῖς

τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἤν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νυν ἀνειπεῖν ταὐτὰ χἠμεῖς ἐνθάδε.
ἤν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον, ἤν δὲ ζῶντά ⟨γ'⟩ ἀγάγῃ, τέτταρα,
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ,
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
ἢν δὲ μὴ πίθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν [ἀντ.
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ⟨τ'⟩ ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα.

1078 γ' add. Burges ζῶντ' ἀπαγάγῃ frag. Fay. (sec. Weil) 1080 πᾶσι post δείκνυσι add. codd. : om. Ald. et frag. Fay. 1086 πείθησθε codd. : corr. Dind. 1094 τ' add. Bentl. ναίω C : ἐνναίω vulg. 1095 ὀξὺ μέλος Brunck : ὀξυβελὴς R : ὀξυμελὴς vulg. 1096 ἡλιομανὴς Suid. : ὑφηλιομανὴς R : ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς V A Ald.

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ οὖ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρειωτικαί·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν·
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Πι. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν ὦρνιθες καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδείς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ,
ποῦ Πισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; Πι. οὑτοσί.
Αγ.ª ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Πι. εὖ λέγεις.
Αγ.ª κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. Πι. Ἡράκλεις.
Αγ.ª τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὖτ' ἐγώ,

1103 ὅσ' Dawes : οἷς codd. 1115 μῆν' Dobr. : μηνιν R : μήνην V Ald. 1119 ὡς etiam frag. Fay. : οὐκ Dobr. 1127 Θεαγένης codd. : corr. Dind.

ἑκατοντορόγυιον. Πι. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;
Αγ.ª ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρήν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
Πι. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; Αγ.ª ἐρωδιοὶ
λεκάναισι. Πι. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
Αγ.ª τοῦτ' ὦγάθ' ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
Πι. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
Αγ.ª καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτονθ' ἔχουσαι κατόπιν †ὥσπερ παιδία
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν† αἱ χελιδόνες.
Πι. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπηργάσαντ'; Αγ.ª ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ

1131 ἑκατοντ(α)όργυ(ι)ον codd. : corr. Hotchkis 1139 ἐπλινθούργουν Bergk 1146 αὐτοῖς] αὐτὸν B : αὐτοῖν Junt. 1150–1 ὥσπερ . . . στόμασιν c glossemate conflatum arbitratur Rutherford : post κατόπιν lacunam indicat Mein.

φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
Χο. οὗτος τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
Πι. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρίχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.
Πι. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; Αγ.β δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτετ' ἐς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
Πι. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν; Αγ.β οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν. Πι. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; Αγ.β ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῆς τριόρχης γὺψ κύμινδις αἰετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. Πι. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

Χο. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς [στρ.
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς

1188–1195 = 1262–1268
1181 *τρίορχος* Hirschig

ἀέρα περινέφελον, ὃν ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·

. . . . ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
Πι. αὕτη σύ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν πότ' εἶ.

ΙΡΙΣ

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
Πι. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ;
Ιρ. Ἶρις ταχεῖα. Πι. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;
Ιρ. τί δὲ τοῦτο; Πι. ταυτηνί τις οὐ συλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίορχος; Ιρ. ἐμὲ συλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; Πι. οἰμώξει μακρά.
Ιρ. ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα. Πι. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος ὦ μιαρωτάτη;
Ιρ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
Πι. ἥκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ιρ. τί τὸ κακόν.
Πι. οὐκ ἔλαβες; Ιρ. ὑγιαίνεις μέν; Πι. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ιρ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὦ μέλε.
Πι. κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
Ιρ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
Πι. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.

1196 lacunam indicavit Mein.: *σιγᾶτε σῖγ'* add. Herm. 1207 *μακρά* Urbinas: *μακράν* vulg. 1208 *τουτὶ* Elmsl.: *τοῦτο τὸ* C: *τουτὶ τὸ* vulg. 1212 *κολοιάρχας* Ald.: *κολοιάρχους πῶς* R: *κολοιοὺς πῶς* V A Γ: *πῶς τοὺς κολοιάρχους παρῆλθες* Bergk *οὐ λέγεις*] Ιρ. *πῶς λέγεις*; Bachmann; fortasse Ιρ. *τί σὺ λέγεις*;

ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰριδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ιρ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. Πι. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοί μοι τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
Ιρ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. Πι. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
Ιρ. ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
Πι. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ιρ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
Πι. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
Ιρ. ὦ μῶρε μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
Πι. ἄκουσον αὖτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. καὶ δή ποτε

1225 δοκεῖν Cobet 1226 ἄρξομεν Cobet 1228 ἀκροατέ' Elmsl.
1237 αὐτούς R : αὐτοῖς vulg. 1239 δεινάς] δείσας Pors.

εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τῷ σκέλει διαμηριῶ
τὴν Ἶριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.
Ιρ. διαρραγείης ὦ μέλ' αὐτοῖς ῥήμασιν.
Πι. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.
Ιρ. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ.
Πι. οἴμοι τάλας. οὔκουν ἐτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

Χο. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς [ἀντ.
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ (γέ) τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.

Πι. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΥΞ

ὦ Πισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. Πι. τί σὺ λέγεις;
Κη. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῳ.
Πι. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῳ τιμῶσί με;
Κη. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,

1255 θαυμάζεις Suid. : θαυμάζειν σ' Blaydes 1259 ἦ μήν Bentl. : ἦν μὴ codd. 1265 γέ add. Blaydes 1271 ὦ Πισθέταιρ' bis (om. ὦ σοφώτατε) Dobr. 1272 ὦ τρισμακάρι' ὦ κλεινότ' ὦ σοφώτατε R 1273 ὦ τρισμακάρι'] ὦ γλαφυρώτατε R : κατακέλευσον iterat (omisso ὦ τρισμακάρι') Mein.

ἐκόμων ἐπείνων ἐρρύπων ἐσωκράτουν
σκυτάλι' ἐφόρουν, νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι·
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ' ἀπενέμουτ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει,
ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἤκειν ὄρτυγι
ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

Πι. οὐκ ἆρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίμπλη πτερῶν·

1282 *ἐσωκράτων* R 1283 *ἐσκυταλιοφόρουν, νῦν* Pors. 1289 *εἶτ' ἂν ἐνέμοντ'* Cobet ex schol. 1295 *Θεαγένει* codd.: corr. Dind. 1298 *ἤκειν* Dawes: *ἧκεν* R: *ἧκεν* V A Ald.: *εἶκεν* B Γ 1299 *ὑπὸ στυφοκόπου* Brunck: *ὑπὸ στυφοκόμπου* codd: *ὑπ' ὀρτυγοκόμπου* Dionysius apud schol.: *ὑπ' ὀρτυγοκόπου* Bentl. 1308 *οὐκ ἆρα*] *οὔ τἄρα* Elmsl.

Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

Χο. ταχὺ δὴ πολυάνορα τάνδε πόλιν [στρ.
καλεῖ τις ἀνθρώπων.
Πι. τύχη μόνον προσείη.
Χο. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
Πι. θάττον φέρειν κελεύω.
Χο. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία Πόθος Ἀμβροσία Χάριτες
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐήμερον πρόσωπον.
Πι. ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
Χο. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερύγων, [ἀντ.
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα—
Πι. τύπτων γε τοῦτον ὠδί.
Χο. πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
Πι. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
Χο. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ,
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
Πι. οὔ τοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου

1313–1322 = 1325–1334

1313 δὴ Pors. : δ' ἂν codd. 1320 ἀμβρόσιαι A 1325 πτερύγων Pors. : πτερῶν codd. 1328 ἐστί τις Bentl. : τις ἐστὶν R V A Ald. : ἐστιν B C 1338 ἀμποταθείην Blaydes : ἂν ποταθείην codd.

γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Πι. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελήσειν ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
Πα. αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
Πι. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Πα. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
Πι. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
Πα. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
Πι. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδέας τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
Πα. ἀπέλαυσά τἄρα νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πι. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε
εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἀτέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,

1340 ψευδαγγελὴς εἶν' codd.: corr. Bentl. 1343 post h. v. spurium versum add. codd. ἐρῶ δ' ἐγώ τι (ἔγωγε Ald.) τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων 1347 νομίζεται] νομίζετε Mein.: supra scriptum ε habet R 1356 πελαργιδέας nos: πελαργιδεῖς codd. 1357 δεῖ] δεῖν Reiske 1358 τἄρα Mein.: γὰρ ἂν R V Γ: γὰρ A Ald. νὴ τὸν Δί' Ald. 1364 ταυτηνδὶ Elmsl.: ταύτην δὲ (δέ γε Ald.) codd. 1366 τονδὶ Dind.: τόνδε τὸν R V A Γ: γε τὸν Ald.

φρούρει στρατεύου μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.
Πα. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. Πι. νοῦν ἄρ' ἔξεις νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων—
Πι. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.
Κι. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων—
Πι. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι λιγύφθογγος ἀηδών.
Πι. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
Κι. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
Πι. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;
Κι. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυανανγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.
Πι. οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα.
εἴδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων
οἰωνῶν ταναοδείρων—
Πι. ὠόπ.
Κι. τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος
ἅμ' ἀγέμων πνοαῖσι βαίην.

1376 ἀφόβῳ φρενὸς ὄμματι γενεὰν ἐφέπων Herm. et schol. Rav. ἐφέπων | ἐπέων v. l. apud schol. γρ. Γ γρ. Ald. : λιγύμοχθος Γ γρ. et apud schol. γενεὰν etiam Ald. 1380 λιγύμυθος V 1389 σκότιά γε

Πι. νὴ τὸν Δί' ἦ 'γώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
Κι. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὀδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.
Πι. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
Κι. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί;
Πι. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν; Κι. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὄρνιθες τίνες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
ταυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;
Πι. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
Συ. ταυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.
Πι. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
Συ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
Πι. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
Συ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
Πι. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Συ. μὰ Δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης— Πι. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
Συ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
Πι. ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
Συ. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί τε μὴ λυπῶσί με,

1407 Κερκωπίδα Palmer : Κρεκοπίδα Kock 1420–1491 perierunt ex Γ 1426 ὑπαὶ R V τι] τί V A Ald.

μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πι. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι,
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πι. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν.
Συ. ὦ δαιμόνιε μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πτέρου.
Πι. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; Πι. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πι. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί;
'δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διειτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.'
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
Συ. λόγοισί τἄρα καὶ πτεροῦνται; Πι. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Πι. τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος κἄτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ
κατ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πι. μανθάνω.

1438 τοῖς] τοι Dobr. 1441 τοῖς μειρακίοις ἐν] τοῖς φυλέταις ἐν Mein.: τὰ μειράκια τὰν Blaydes 1442 γέ Bentl.: τε codd. 1456 κατ' αὖ Dobr.: κἄτ' αὖ codd.

ὠδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πι. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. Συ. πάντ' ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πι. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις. Πι. πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
Συ. οἴμοι τάλας. Πι. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

Χο. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ- [στρ.
μάστ' ἐπεπτόμεσθα καὶ
δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι Καρδίας ἀ-
πωτέρω Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο ⟨τοῦ⟩ μὲν ἥρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ [ἀντ.
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-

1470–1481 = 1482–1493

1467 ἀπολούμενε Suid. 1468 στρουθοδικοπανουργίαν v. l. apud

εισι πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πισθέταιρός ἐστ'; Πι. ἔα τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός; Πρ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πι. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; Πρ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
Πι. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Πρ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;
Πι. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. Πρ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς
ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει;
Πι. οἴμωζε μεγάλ'. Πρ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
Πι. ὦ φίλε Προμηθεῦ. Πρ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
Πι. τί γὰρ ἔστι; Πρ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
Πι. ἰοὺ ἰού·
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κᾆτα θαρρήσας λέγε.
Πρ. ἄκουε δή νυν. Πι. ὡς ἀκούοντος λέγε.
Πρ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. Πι. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;

1496 *οὐγκαλυμμός* Dawes 1503 *ἐκκεκαλύψομαι* V A : *ἐκκαλύψομαι* R Ald. 1506 *μ' ὀλεῖς* Mein. : *μ' ὀλέσει* R : *ὀλέσεις* Ald. : *ὀλέσει* V A Γ

εισι πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοί
πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πισθέταιρός ἐστ'; Πι. ἔα τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός; Πρ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πι. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; Πρ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
Πι. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Πρ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;
Πι. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. Πρ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει;
Πι. οἴμωζε μεγάλ'. Πρ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
Πι. ὦ φίλε Προμηθεῦ. Πρ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
Πι. τί γὰρ ἔστι; Πρ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
Πι. ἰοὺ ἰού·
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κᾆτα θαρρήσας λέγε.
Πρ. ἄκουε δή νυν. Πι. ὡς ἀκούοντος λέγε.
Πρ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. Πι. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;

1496 *οὐγκαλυμμός* Dawes 1503 *ἐκκεκαλύψομαι* V A : *ἐκκαλύψομαι* R Ald. 1506 *μ' ὀλεῖς* Mein. : *μ' ὀλέσει* R : *ὀλέσεις* Ald. : *ὀλέσει* V A Γ

Πρ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
Πι. εἰκὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν; Πρ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;
Πι. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἔστιν; Πρ. ὅ τι ἔστιν; Τριβαλλοί. Πι. μαν-
θάνω.
ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο;
Πρ. μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
Πι. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; Πρ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν
τὴν εὐνομίαν τὴν σωφροσύνην τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν τὸν κωλακρέτην τὰ τριώβολα.
Πι. ἅπαντά γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει; Πρ. φήμ' ἐγώ.
ἢν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.

1519 ὥσπερεὶ] ὥσπερ ἐν Suid. : ὥσπερ A 1524 εἰσάγοιτο V : εἰσάγοιντο R A Ald. : εἰσάγωνται Brunck 1527 Ἐξηκεστίδης codd. : corr. Brunck 1538 ταμιεύει] κεραμεύει R (sec. Mein.) Ald.

τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
Πι. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
Πρ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
Πι. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
Πρ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
Πι. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

Χο. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί- [στρ.
μνη τις ἔστ' ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἢ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν ὥσ-
περ ⟨ποθ'⟩ οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,
κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖτμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἳ πρεσβεύομεν.
οὗτος τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὧδ' ἐπιδέξια;
τί ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
ὦ δημοκρατία ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

1553–1564 = 1694–1705

1561 ποθ' add. Herm. οὐδυσσεὺς Bentl. : Ὀδυσσεὺς codd. ἀπῆλθε] κατῆλθε Kock 1563 λαῖτμα V : λαῖμα vulg. : λαῖγμα Bentl. 1566 δρᾷς Ald. (non V) 1568 μεταβαλεῖ Cobet 1571 γ' ἐχει-

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

ἔξεις ἀτρέμας; Πο. οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
Πο. ἀλλ' ὦγάθ' ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. Ηρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
Πι. τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
Πο. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. Πι. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Ηρ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; Πι. ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ηρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνῇς πρότερον αὐτοῖσιν; Πι. ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις.
τί ἔστι; Πο. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
Πι. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Ηρ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει.
Πο. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
Πι. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐάν τι δίκαμον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί,

1579 τις Ald. : μοι R V A : μοί τις Γ 1582 ἐπίκνα Dobr. 1588 sic Ald. : περὶ τοῦ πολέμου καὶ καταλλαγῆς V A : περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαλλαγῆς R 1598 τὸ δίκαιον Elmsl., cf. schol. ἀλλὰ Tyrwhitt : ἄλλο codd.

τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· κἂν διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ηρ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα καὶ ψηφίζομαι.
Πο. τί ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
Πι. ἆληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρᾳ
προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
Πο. νὴ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.
Ηρ. κἀμοὶ δοκεῖ. Πι. τί δαὶ σὺ φῄς; Τρ. ναβαι-
σατρεῦ.
Πι. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὔτος. ἕτερόν νυν ἔτι
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,
'μενετοὶ θεοί,' καὶ μὰποδιδῷ μισητίᾳ,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ' ἴδω τῷ
τρόπῳ;
Πι. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,
καταπτόμενος ἰκτῖνος ἁρπάσας λάθρᾳ
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. Πο. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.
Ηρ. ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; Τρ. σαυνάκα

1601 κἂν Scager : καὶ codd. καὶ διαλλαττοίμεθ' ἂν B 1615 ναβαισατρεῦ] βαβακατρεῦ Suid. et supra scriptum in B 1618 τῳ θεῶν B : τῷ θεῷ R V A Ald. 1620 μισητίᾳ Suid. : σιτία A : μισητίαν vulg.

βακταρικροῦσα. Ηρ. φησί μ' εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ηρ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πι. καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν. Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. Πι. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. τί δαὶ ποιῶμεν; Ηρ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
Πο. τί δ' ᾠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
Πι. οἴμοι τάλας οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
Ηρ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; Πι. σὺ μέντοι νὴ Δία
ὢν γε ξένης γυναικός. ἦ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ηρ. τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νοθεῖ' ἀποθνήσκων; Πι. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.

1629 φησί μ' Dobr. : φησὶν codd. 1641 τί δ' Bergk : τί δαὶ R : τί vulg. 1644 σοῦ] σοὶ B : σὰ Lenting 1652 γε] γ' ἐκ Cobet 1656 νοθεῖ' ἀποθνήσκων Dobr. ex schol. : νόθῳ 'ξαποθνήσκων codd.

ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·
'νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν παίδων ὄντων
γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.'
Ηρ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; Πι. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;
Ηρ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
Πι. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκείαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἧς, καταστήσας σ' ἐγὼ
τύραννον ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ηρ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
Πι. τί δαὶ σὺ φήις; Πο. τἀναντία ψηφίζομαι.
Πι. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
Τρ. καλάνι κόραννα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. Ηρ. παραδοῦναι λέγει.
Πο. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ †βαδίζειν†, ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
Πι. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
Πο. σφὼ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ηρ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
Πι. ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν οὗτοιὶ
ἐς τοὺς γάμους. Ηρ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.
Πο. ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.

1669 *φράτορας* codd. : corr. Dind. 1672 *ἧς*] *στῆς* A *κατα-στήσας* Hirschig : *καταστήσω* codd. *καταστήσω . . . ὀρνίθων τε* (v. 1673) Mein. 1674 *πάλαι* A Ald. : *πάλιν* R V 1679 *λέγει* Bentl. : *λέγεις* codd. 1681 *βαδίζειν*] *βαβάζει γ'* Bentl. 1684 *σιγήσομαι*] *συμβήσομαι* V Γ *γρ*.

οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; Ηρ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.
Πι. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

Χο. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ [ἀντ.
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Χο. ἄναγε δίεχε πάραγε πάρεχε. [στρ.

1692 διετέθην] διετίθην Hamaker 1693 ἀλλὰ B et schol. metricus : om. vulg. 1709-11 οὔτε . . . οὔθ'] οὐδὲ . . . οὐδ' Mein. 1710 δόμῳ] δρόμῳ Kiehl 1720 post δίεχε add. δίαγε Ald.

περιπέτεσθε
τὸν μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.

Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ [στρ.
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ,
⟨Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ.⟩

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως [ἀντ.
χρυσόπτερος ἡνίας
ἠΰθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ.

111. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς

1731–1736 = 1737–1742

1722 μάκαρα (om. τὸν) Dind. μάκαρι] μακαίρᾳ Cobet 1725 τῇδε πόλει R V A : τῇδε τῇ πόλει Ald. : eicit Weise 1732 τῶν A Ald. : τὸν R V Γ 1734 ξυνεκόμισαν codd. : corr. Bentl. 1735 ἐν om. Dawes 1736 h. v. iteravit Dind. 1741 τῆς τ' εὐδαίμονος] κεὐδαίμονος Dawes 1745–6 hos vv. invicem transponendos censet Blaydes : fortasse recte

δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
Χο. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες
ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ.
Πι. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ' ἐπὶ δάπεδον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν
χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
Χο. ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1755–1758 = 1759–1762

1753 διὰ σὲ τὰ] δῖα δὲ Haupt: δῖα σκῆπτρα (om. πάντα) Dobr. 1757 δάπεδον Mein.: πέδον codd. 1763 ἀλαλαλαὶ R V Γ: ἀλαλαὶ A: ἀλλαλαὶ Ald.

APPENDIX

In hac appendice, ne nimias mutationes subiret apparatus criticus, lectiones quasdam ex exemplaribus photographicis codicum R et V arcessitas, item alia quaedam notatione digna, subiungere placuit.

ACHARNENSES.—73 δὲ etiam R 296 πρίν γ' R 750 ἵκομες] εικομεσ pap. Berol. 231 791 αἰ δ' ἂν παχυνθῇ] αλλανπαχυνθη pap. Berol. 231 unde αἰ δ' ἀμπαχυνθῇ Wilamowitz 798 κ' ἄνις] κ' ανε[υ pap. Berol. 231 869 τἄνθια edd. : τἄνθεα diserte R 916, 917 θρυαλλίδας] θρυαλλιδ]α pap. Berol. 231 928 φερόμενος pap. Berol. 231 : φορούμενος codd. 960 εκελευ[ε pap. Berol. 231 : ἐκέλευσε codd. 965 τρεῖς etiam R 988 ἐπτέρωταί id est ἐπτέρωταί R

EQVITES.—Ὑπόθεσις I 1 δρᾶμα] δρᾶμα τοῦτο V τὸν τῶν] τὸν V 6 αὐτοὶ δὲ οἱ V 9 κατὰ] ἐκ V 15 διαφερομένων] διαφθειρομένων V 21 συνιέντος V 25 προαγαγόντος V Ὑπόθεσις II 11 προφανὲς V

364 βινήσω R

NVBES.—Ὑπόθεσις I 4 αὐτὸν om. V Ὑπόθεσις III 19 φοιτήσοντος V 3 ἐπὶ τῆς κρεμάθρας V 4 τελεῖν V 7 ἀποστᾶσαι V 9 μαθητῶν V 11 κατὰ βίαν V 12 καὶ διαγωνισθεὶς V 14 διδάσκει V 17 προσκαλούμενος V 18 ὑπὸ] ἀπὸ V Ὑπόθεσις IV 23 λόγων τ' V 24 νεφελῶν ὡς ἐπιλέγων V 26 ὑπ'] ὑπὲρ V 29 τοῦτο om. V 30 εἶναί φησι diserte V Ὑπόθεσις V 1 ἐν ἄστει ante ἐδιδάχθησαν V 2 μὲν γ̄ ἐνίκα V 3–5 τὰς δευτέρας . . . ἔπειτα om. V Ὑπόθεσις VI 8 αὐτῶι V 12 ἃ δὲ ὁλοσχερής V 13 αὐτίκα μάλα ἡ V 14 καίεται] καὶ ἔτι V Ὑπόθεσις VII 17 εἰσάγοντα V 18 καὶ om. V 19 ἐπεγράφη τὸ δρᾶμα V

39 σὺ δ' οὖν etiam V 177 τραπέζης R sine ulla litura 235 τί φῄς] πωσφ[ησι Frag. Berol. 226 439 χρήσθων post οὖν vel post ἀτεχνῶς addunt codd. 489 σοι etiam R 500 τὸ τί] cf. 748 : τοδί etiam R V 744 κάτα V 821 ἀρχαιϊκά etiam R 995 ἀναπλήσειν etiam R 1090–1093 om. V 1182 ἡμέρα δύω R 1373 εὐθέως ἀράττω] ευθεωσαρράτω Frag. Argentoratense : εὐθὺς ἐξαράττω codd. 1412 τοῦτ' ἐστὶν V

VESPAE.—Ὑπόθεσις I 1 φιλόδικος R : φιλοδικαστὴς V 5 αὐτῶ μὴ περικειμένης V : ἑαυτῷ μὴ περικείμενον R 10 εἶναι om. R 17 ἐκφέρει τὴν ψῆφον R V omissis συνεχῶς et quae sequuntur 1 καὶ διά] διά R V

21 προερεῖ diserte R 186 γε σύ ἔσει etiam R (ἔσει punctis deletum) 245 σπεύσωμεν etiam R 378 τὰ τῶν θῶν ψηφίσματα R 432 τὼ φθαλμὼ R V : τὠφθαλμὼ 'ν Elmsley κεντεῖτε καὶ Fl. Christianus : κεντεῖθ' οἱ δὲ codd. 772 ἔλη R : εἴλη V 788 δαρχμὴν R 825, 826 desunt in V 865 ἕξομεν R littera λ supra addita 867 ξυνεβήτην Elmsley : ξυνέβητον R : ξυνεκτον V (cuius apographon Ven. Marc. 475 ξυνίετον praebet) 932

κατηγόρησε etiam R 950 διαβεβλημένους diserte R 978 αἰτεῖτε] αἰτεῖ R 1029 φησὶ πιθέσθαι R scilicet ex v. 1027 1073 ἤ τις vel ἥ τις R τῆσδε om. R 1117, 1118 ἡμῖν . . . μισθὸν om. V 1294, 1295 hos vv. in inferiore margine adscriptos habet R 1307 κατυπτέ με V

Pax.—Ὑπόθεσις I 2 ἀναφερόμενος V 3 μετοικισαμένων Dind. : μετοικησαμένων V 5 ἐνοικησάμενος V 10 κατα σκευῆς V 13 ἀφέλκειν V 15 τῆς θεοῦ V 17 τε ante τὰ V 18 δέοντα] δέω V 23 τὴν μὲν Θεωρίαν om. V 11 περὶ τῆς εἰρήνης V 13 ὅτι] ὅθεν V 16 πρῶτον V δεύτερον V Ἀριστοφάνους εἰρήνη V 17 ἐνίκα Ἕρμων ὑποκριτής coni. V. Rose Ὑπόθεσις II 33 ἀνδρῶν post τινων R V

42 σκαταιβάτου R^1 et schol. Rav. : καταιβάτου R^2 V 63 σεαυτου V 341 βινεῖν ut videtur V 469 ἀλλ' add. Hermann 542 κυάθους non κυάθοις R V 705 ἀφησόμεθα R 864 φανεῖ etiam R 926 δέοι V in ras. 1078 χ'ημώδων ut videtur V 1111 προσδώσει V : προδώσει R 1112 προσδιδόναι V : προδιδόναι R 1144 ἄφευε etiam R : ἄφαυε V in ras. 1175, 1176 in margine interiore add. V 1188 γὰρ δή diserte R 1224 θώρακος V^2 1271 ἄιδων R^1 : ἄιδον R^2

Aves.—Ὑπόθεσις I 7 ἐπὶ Χαβρίου ἄρχοντος εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου V 9 ἔστι δὲ λέ etiam V 13 συνεβουλεύσατο etiam V Ὑπόθεσις II 17 καὶ αὕτη om. V 21 ἢ παρ' αὐτοῖς V -22 κωμικῆς ἀδείας V 9 ἀθηνῶν ὄντων ut videtur V^1 : ἀθηναίων V^2 14 ἁπάσης post γῆς V 18 τὸ θεῖον R : τοὺς θεοὺς V 21 ἐν μὲν ἄλλοις om. V : εἰ μὲν R 23 περὶ] παρὰ V 24 Καλλίου R V 34 ἕωθεν] ἔσωθεν V Ὑπόθεσις III est in V 14 τὸ Ἀλκιβιάδην V Ὑπόθεσις IV 18 ἀπραγμόνων diserte V : ἀπράγμονα R

41 ἐπὶ τῶν δικῶν] ἐπὶ τῶν κάδων Blass 122 ἐγκατακλιθῆναι V (ν supra ι addito) 164 πείθοισθε etiam V 202 ἐσβὰς Mein. : ἐμβὰς codd. 242 αὐδὰν etiam R 266 ἐσβὰς Mein. : ἐμβὰς codd. 270 οὔρνις V 318 λεπτὼ σοφιστὰ Urbinas (sec. Piccolomini) ἀφῖχθον A Γ : ἀφίχθονθ' R 500 in margine inferiore add. V 575 lectio codicum Ἴριν respicit fortasse ad hymn. Hom. ad Apoll. 114 644 τῶιδὶδὲτί R 658 σαυτοῦ] σατου R 996 κατ' αγυάς R (ι supra υ addito) 1020 ἀναμετρήσεις ἑαυτὸν R : ἀναμετρήσει σεαυτὸν V 1057–1081, 1101–1127 hos vv. continet frag. Fayoumense 1442 ὁ διϊτρέφης codd. : corr. Elmsley, Kock 1447 τε Ald. : γε B : om. R V A 1503 ἐκκαλύψομαι R 1524 εἰσάγοιντο R 1534 σπένδεσθ' Voss : σπένδησθ' codd. 1538 ταμιεύει diserte R 1568 ὧδ'] ὡς R 1636 αὖθις edd. : αὖτις codd.

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

RECOGNOVERVNT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

F. W. HALL
COLLEGII DIVI IOHANNIS BAPTISTAE SOCIVS ET TVTOR

W. M. GELDART
COLLEGII SANCTAE ET INDIVIDVAE TRINITATIS
APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS II

LYSISTRATAM, THESMOPHORIAZVSAS
RANAS, ECCLESIAZVSAS, PLVTVM
FRAGMENTA, INDICEM NOMINVM

CONTINENS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

Sicut in volumine primo apparatum criticum ad exemplaria photographica codicum R et V examinavimus. Item fragmenta aliquot in appendice adiecimus quae ex novo codice Berolinensi, a R. Reitzenstein edito, nuperrime accesserunt.

F. W. H.

W. M. G.

Mense Novembri MCMVII.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησιν τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν. ὁμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλων παύσωνται τὰς μὲν † ἐξωπίους ἐμπριλὰς † καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἁπάντων. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέπουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τὸ θράσος ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας, οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἁλίσκονται, ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς παραγίνεται. ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μέν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων, περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν ⟨οἱ Ἀθηναῖοι⟩ πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ δὲ γέροντες εἰς ταὐτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι. καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ

4 ἀλλήλοις Brunck fort. *τὰς μὲν ἐξαποστέλλει, ὁμήρους καταλιποῦσας, ὀπίσω* 10 *φασιν*] *φησιν* Wilamowitz 13 *τὸ θράσος* corr. ex *τοῦ θράσους* R 18 *χυτροτομοῦσα*] *κερτομοῦσα* Brunck : *ἐχυροφρονοῦσα* Rutherford 21 *τὰς προτέρας*] *τὰ περὶ τὰς σφετέρας* Ruth. 22 *οἱ Ἀθηναῖοι* add. Kuster 24 fort. *συστέλλουσι* (cf. v. 1042)

Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει, καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα παλαιὰς εἰς ἀλλήλους γενομένης ⟨εὐνοίας⟩ διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἑκάστοις ἄγεσθαι.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

II

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας,
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
μένωσί τ' οἶκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἵ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταὐτὸν διεβουλεύοντο. κῆρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον †ἐξέρρησαν.†

3 εὐνοίας add. Kuster Rutherford

17 ἐξώρισαν Brunck : ἐξεώρτασαν

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΥΡΡΙΝΗ

ΛΑΜΠΙΤΩ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ΠΑΙΣ ΚΙΝΗΣΙΟΥ

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

'Αλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 's Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 's Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ' ὦ Καλονίκη.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
Λυ. ἀλλ' ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὅτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι— Κα. καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.
Λυ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἁπαντᾶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν. Κα. ἀλλ' ὦ φιλτάτη
ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
Λυ. ἀλλ' ἕτερά τἄρ' ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς. Κα. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη Λυσιστράτη,

Codd. hos citavimus. RΓBC 5 ἥ γ' ἐμὴ] εἴ γε μὴ Suid.

ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; Λυ. μέγα. Κα. μῶν
καὶ παχύ;
Λυ. καὶ νὴ Δία παχύ. Κα. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
Λυ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
Κα. ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.
Λυ. οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.
Κα. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὠχεῖτ' ἄρα.
Λυ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους—
Κα. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.
Λυ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
Κα. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
Λυ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε
αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Πελοποννησίων
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
Κα. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο
ἢ λαμπρόν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
καὶ Κιμμερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
Λυ. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
χἤγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
Κα. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; Λυ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα

24 καὶ νὴ] νὴ τὸν B C : νὴ Γ 31 γ' ὠχεῖτ' ἄρα Dobr. : γὰρ (vel γ' ἄρ') εἶχετο codd. 38 ἄλλ' Brunck 42 ἐργασαίμεθα Clemens Alexandrinus 43 ἐξανθισμέναι Cl. Alex. 44 κροκωτὰ φοροῦσαι R 45 καὶ . . . περιβαρίδας;] τί . . . περιβάριδες; Bentl. κιμβερινκορθοστάδια R 47 χαὶ Reisig : καὶ codd. 48 ante v. 46 habet R

ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ—
Κα. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.
Λυ. μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν— Κα. Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
Λυ. μηδὲ ξιφίδιον. Κα. κτήσομαι περιβαρίδας.
Λυ. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
Κα. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
Λυ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς 'Αττικάς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. Κα. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.
Λυ. οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς 'Αχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. Κα. ἡ γοῦν Θεογένους
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοὐκάταιον ἤρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες.
αἰδί θ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν; Λυ. 'Αναγυρουντόθεν. Κα. νὴ
τὸν Δία·
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς; Λυ. οὔ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
Μυ. μόλις γὰρ ηὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν. Μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἠδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.

52 κιμβερικὸν R 62–131 desunt in Γ B C 63 θεαγένους codd.: rectum habet schol. Rav. 64 τ' ἀκάτιον R: corr. Bentl. ex Suid. 66 αἵδ' αὖθ' ἕτεραι R: corr. Dobr. 70 οὔ σ' Pökel: οὐκ codd.

Λυ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις.

ΛΑΜΠΙΤΩ

μάλα γ' οἰῶ ναὶ τὼ σιώ·
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.

Λυ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.

Λα. ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

Λυ. ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;

Λα. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία
ἵκει ποθ' ὑμέ. Λυ. νὴ μὰ Δία Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. Κα. καὶ νὴ Δία
κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.

Λυ. τίς δ' ἡτέρα παῖς; Λα. χαῖα ναὶ τὼ σιώ,
Κορινθία δ' αὖ. Λυ. χαῖα νὴ τὸν Δία
δήλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.

Λα. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν; Λυ. ἥδ' ἐγώ. Λα. μύ-
σιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ. Μυ. νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι,
λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.

Λυ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν ⟨δ'⟩, ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. Μυ. ὅ τι βούλει γε σύ.

Λυ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.

Κα. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτη.

Μυ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

79 ὦ γλυκυτάτη R : corr. Biset 81 μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιὼ R : corr. Reisig 82 γὰρ Halbertsma : γε R 83 τῶν τιτθίων R : corr. Bentl. 87 νὴ μὰ Δία Mein. : νὴ Δί' ὦ codd. 89 τὴν Bentl. : τὰν R 90 ναὶ Bentl. : μὲν ναὶ R 94 ἥδ' Brunck : ἅδ' R

Λα. ὁ δ' ἐμός γα καἴ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
Λυ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; Μυ. νὴ τὼ θεώ·
ἔγωγ' ἂν ⟨οὖν⟩ κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
Κα. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θἤμισυ.
Λα. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
ἕλσοιμ' ὅπᾳ μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
Λυ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ— Μυ. τοῦ; φράσον. Λυ. ποιήσετ' οὖν;
Μυ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
Λυ. ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
αὖται τί μοιμυᾶτε κἀνανεύετε;
τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
Μυ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Κα. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Λυ. ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θἤμισυ.
Κα. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἄν με χρῇ διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.

105 καἴ κ' ἐκ Blaydes : κἀν ἐκ R 106 πορπατισάμενος R : corr. Kuster 113 οὖν add. Dobr. χρείη Dawes : χρεῖ' ἦ Suid. : χρὴ ἦ R 116 παρταμοῦσα R : corr. Elmsl. 117 γ' ἄνω R : κ' ἄνω Elmsl. 124 ἡμῖν ἐστὶν R : corr. Bentl. 130 ἐγὼ γάρ R : ἔγωγ' ἄν Reisig

οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη Λυσιστράτη.
Λυ. τί δαὶ σύ;
ΑΛΛΗ
κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
Λυ. ὦ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος,
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ' ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ⟨ἄν⟩,
ξυμψήφισαί μοι. Λα. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ
γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ὅμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
Λυ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
Κα. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
γένοιτ' ἂν εἰρήνη; Λυ. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις
γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
στύοιντο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
Λα. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πᾳ
γυμνᾶς παραϊδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.
Κα. τί δ' ἦν ἀφιῶσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μέλε;
Λυ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
Κα. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ

136 Ἄλλη Γ : Λα. vulg. 137 παγ- Reiske : πᾶν codd. 141 ἂν σῶσαίμεσθ' R . ἔτ' ἄν Brunck : ἔτι codd. 143 ὑπνῶν ἐστ' codd. : corr. Dawes 144 γα Scaliger : γε codd. ὅμως γα μὰν δεῖ· δεῖ γὰρ Toup 149 καθήμεθ' vulg. : corr. Brunck 152 στύοιντο δ' Bothe : στύοιντ' ἂν codd. σπλεκοῦν Dind. : πλεκοῦν codd. : σπεκλοῦν Scaliger quod agnoscunt Pollux et Hesychius 153 προσίοιμεν] προσείμεθ' Halbertsma 156 παραϊδὼν Mein. : παρενιδὼν R Γ : παρενιδὼν B C 157 ἀφίωσ' R : ἀφίωσιν vulg.

ἕλκωσιν ἡμᾶς; Λυ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Κα. ἐὰν δὲ τύπτωσιν; Λυ. παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
Μυ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ.
Λα. καὶ τὼς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες
παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾷ κά τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
Λυ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
Λα. οὐχ ἃς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
καὶ τὠργύριον τὤβυσσον ᾗ πὰρ τᾷ σιῷ.
Λυ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
Λα. παντᾷ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
Λυ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὦ Λαμπιτοῖ
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
Λα. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιόμεθα.
Λυ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις. Κα. Λυσιστράτη
τίν' ὅρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; Λυ. ὅντινα;
εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,

170 ῥυάχετον Hesychius : ῥυγχάχετον R : ῥυχάχετον vulg. 171 κά Dobr. : καὶ codd. ἀμπείσειεν Hirschig : ἂν πείσειεν codd. 173 ἃς πόδας κ' ἔχωντι Bergk post Valck. : ας σπουδὰς ἔχοντι R : ἃς σποδᾶς γ' ἔχοντι Γ C : ὡς σποδὰς ἔχοντι B 174 τἀργύριον codd. : corr. Enger πὰρ Koen : παρὰ codd. 176 καταληψόμεσθα τὴν πόλιν γὰρ Cobet 179 τὴν πόλιν καταλαμβάνειν Cobet 183 ὀμιώμεθα codd. : corr. Elmsl. 188 φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ R : φασιν (φησὶν B) Αἰσχύλος Γ B C : φασὶν ἔπτ' ἐν Αἰσχύλῳ (om. ποτέ) Bentl.

μηλοσφαγούσας. Κα. μὴ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.
Λυ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; Κα. εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
Λυ. ποῖ λευκὸν ἵππον; Κα. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς; Μυ. ἐγώ σοι νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίου
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
Λα. φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
Λυ. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
Κα. ὦ φίλταται γυναῖκες, ⟨ὁ⟩ κεραμεὼν ὅσος.
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
Λυ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
Κα. εὔχρων γε θαῖμα κἀποπυτίζει καλῶς.
Λα. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
Μυ. ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
Κα. μὰ τὴν 'Αφροδίτην οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
Λυ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ Λαμπιτοῖ·
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
ὑμεῖς δ' ἑπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ—
Κα. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ—
Λυ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. λέγε.
Κα. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. παπαῖ
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.
Λυ. οἶκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
Κα. οἶκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
Λυ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,—

200–267 desunt in Γ B C 200 δ add. Tyrwhitt ⟨δ⟩ κεραμῶν Reiske 201 Myrrhinae dat Hamaker 202 μοι Brunck : μου R 212, 213 οὐδὲ . . . οὐδ' R : corr. Bekker

Κα. κροκωτοφορουῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,—
Λυ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
Κα. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
Λυ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Κα. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Λυ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,—
Κα. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,—
Λυ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
Κα. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
Λυ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά.
Κα. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά.
Λυ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Κα. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Λυ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
Κα. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
Λυ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.
Κα. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.
Λυ. συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; Μυ. νὴ Δία.
Λυ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. Κα. τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
Λα. τίς ὠλολυγά; Λυ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον·
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὦ Λαμπιτοῖ
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
Κα. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς; Λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ

221, 222 μου] μοι Lenting 235, 236 ἐμπλῇθ' ἡ Dawes: ἐμπλησθῇ R 240 τοῦτ' edd.: ταῦτ' R οὐγὼ Kuster: οὐκ ἐγὼ R 241 ἀκρόπολιν] πόλιν τὴν Hirschig 243 ὑμῶν] ὑμῖν Reisig 244 κατάλειφ' R: corr. Pors. 249 οὐδ' . . . οὐδὲ R: corr Bekker

ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
Κα. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.

ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ, [στρ.
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν
μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισι
τὰ προπύλαια πακτοῦν;

ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται· [ἀντ.
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ᾤχετο θώπλα παραδοὺς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν ῥυπῶν ἀπαράτιλτος,
ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.

255 φέρων βάρος χλωρᾶς R : corr. Bentl. 256 ἔνεστιν Reisig : ἐστὶν R 259 Στρυμόδωρ' Pors. (cf. schol. ad v. 254) : στυμμόδωρ' R 263 δ' Dind. : τ' R 264 μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν R : corr. Brunck 267 αὐτὰς Reisig 277 ᾤχετ' ὅπλα R

οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μή νυν ἔτ' ἐν ⟨τῇ⟩ τετραπόλει τοὐμὸν τροπαῖον εἴη.

ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ [στρ.
λοιπόν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἳ σπουδὴν ἔχω·
χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ καινθηλίου.
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.

ὡς δεινὸν ὦναξ Ἡράκλεις [ἀντ.
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμὼ δάκνει·
κἄστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
οὐ γὰρ ⟨ἄν⟩ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
καὶ βοήθει τῇ θεῷ.
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ Λάχης ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.

τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὔκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,

281 ὠμῶς B : ὦμως vulg. 282 ἀσπίδας lemma schol. 285 τῇ add. Mein. ἐν τετραπτόλει Brunck 301 οὐ γὰρ ἄν Brunck : οὐ γάρ vulg. : οὐδὲ γάρ R 304 ἢ πότ' Bothe : εἴ ποτ' codd.

τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
ἅψαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.

[στρ.
πέτου πέτου Νικοδίκη,
πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
†ὑπό τε νόμων† ἀργαλέων
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου
χυτρείου,
δούλαισιν ὠστιζομένη
. . . .
στιγματίαις θ', ἁρπαλέως
ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

316 ὅπως πρώτιστ' Enger : ὅπως πρῶτον R : πρῶτος (vel πρώτως) ὅπως vulg. προσοίσεις] συνοίσεις ΓBC 330 δούλῃσιν codd. : corr. Dind. 331 στιγματίαις θ' R : μαστιγίαις θ' vulg.

ἤκουσα γὰρ τυφογέρον- [ἀντ.
τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
ἃς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
πολίτας,
ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἕδρας.
καί σε καλῶ ξύμμαχον ὦ
Τριτογένει', εἴ τις ἐκεί-
νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνῳ πόνηροι·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ'
ἄνδρες.
Χο. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
ἐσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
Χο. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.
Χο. ὦ Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐταῖς;
Χο. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χἠμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν
ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
Χο. εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
Χο. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,

338 ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος] δεῦρο τριτάλαντόν τι βάρος Reisig
340 γυναῖκας] τὰς κύνας Mein. metri gratia 345 σὰς πολιοῦχ' Bentl.
347 εἴ Reisig: ἦν codd. 348 ὑποπί(μ)πρῃσιν B C 357 αὐταῖς schol.: αὐτάς codd. 361 εἶχον R: ἔσχον B: εὗρον C: εὕρε (γρ. εἶχον) Γ

κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
Χο.γε εἰ μὴ σιωπήσει, θενών σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
Χο.γυ ἅψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
Χο.γε τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
Χο.γυ βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.
Χο.γε οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.
Χο.γυ αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν ὦ Ῥοδίππη.
Χο.γε τί δ' ὦ θεοῖς ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
Χο.γυ τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
Χο.γε ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
Χο.γυ ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
Χο.γε τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; Χο.γυ τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
Χο.γε οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
Χο.γυ εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν ⟨γ'⟩ ἐγὼ παρέξω.
Χο.γε ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά; Χο.γυ καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
Χο.γε ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; Χο.γυ ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
Χο.γε σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. Χο.γυ ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.
Χο.γε ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. Χο.γυ σὸν ἔργον ὠχελῷε.
Χο.γε οἴμοι τάλας. Χο.γυ μῶν θερμὸν ἦν;
Χο.γε ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
Χο.γυ ἄρδω σ' ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
Χο.γε ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τρέμων.
Χο.γυ οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χὠ τυμπανισμὸς χοἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,

364 *σου* post *γῆρας* codd. : transp. Reisig 365 *ἅψαι*] *ἅπτου* R 366 *κονδύλοις*] *δακτύλοις* R 369 *οὕτω*] *ὧδι* R 377 *γ'* add. Bentl. 380 *ἡλιάζεις* B : *ἡλιάξεις* vulg. : corr. Cobet 384 *ἀναβλαστάνῃς* codd. : corr. Brunck 388 *χὠ τυμπανισμοὶ* Lex. Messanensc

οὖ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τηκκλησίᾳ;
ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
'αἰαῖ Ἄδωνιν' φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
'κόπτεσθ' Ἄδωνιν' φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.
Χο. τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
αἱ τἄλλα θ' ὑβρίκασι κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
Πρ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
οἷ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
'ὦ χρυσοχόε τὸν ὅρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.'
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
'ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν
ἄθ' ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.'
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως

398 ἀπ'] ὑπ' R ἀκολαστάσματα Dobr. 416 μου τῆς Mein.: τῆς μου codd. 417 ξυμπιέζει Dobr.: πιέζει codd.

κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλῃμαι ταῖς πύλαις.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
τί κέχηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
ξυνεκμοχλεύσω. Λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
Πρ. ἄληθες ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
Λυ. εἴ τἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὤν, κλαύσεται.
Πρ. ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;

ΓΥΝΗ Α

εἴ τἄρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

Πρ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.

ΓΥΝΗ Β

εἴ τἄρα νὴ τὴν Φωσφόρου τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
Πρ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

ΓΥΝΗ Γ

εἴ τἄρα νὴ τὴν Ταυροπόλου ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
Πρ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.

423 ταῖς πύλαις Hamaker : τῶν πυλῶν codd. 448 ἐκκοκκιῶ] ἐγὼ 'κποκιῶ Blaydes

ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι
ξυνταξάμενοι. Λυ. νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ' ἄρα
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
Πρ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι.
Λυ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
Πρ. οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
Λυ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι; Πρ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.
Χο. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε ⟨τῆς⟩ γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
Χο. ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ 'θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

Χο. ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; [στρ.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ

476–483 = 541–548

459 ἀρήξετε codd.: corr. Wakefield 461 παύεσθ' Suid.
467 τῆς add. Bentl. 468 εἰς λόγον R 475 κἀρεθίζει R^1
477 τάδε γ' C: τάδ' vulg.

ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
ἱερὸν τέμενος.

ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
Πρ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
Λυ. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
Πρ. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; Λυ. καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
Πρ. ἀλλὰ τί δράσεις; Λυ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
Πρ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; Λυ. τί (δὲ) δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
Πρ. ἀλλ' οὐ ταὐτόν. Λυ. πῶς οὐ ταὐτόν; Πρ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
Λυ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. Πρ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
Λυ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. Πρ. ὑμεῖς; Λυ. ἡμεῖς μέντοι. Πρ. σχέτλιόν γε.

486 αὐτῶν] πάντων Hamaker 487 ἡμῶν] οὕτως ἡμῶν B τοῖς μοχλοῖς R : μοχλοῖς vulg. : corr. Fl. Christianus 494 δὲ add. Bentl

Λυ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ. Πρ. δεινόν ⟨γε⟩ λέγεις.
Λυ. ἀγανακτεῖς,
ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. Πρ. νὴ τὴν Δήμητρ'
ἄδικόν γε.
Λυ. σωστέον ὦ τᾶν. Πρ. κεἰ μὴ δέομαι; Λυ. τοῦδ'
οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
Πρ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
Λυ. ἡμεῖς φράσομεν. Πρ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς,
Λυ. ἀκροῶ δή,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. Πρ. ἀλλ' οὐ
δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. Γυ. κλαύσει τοίνυν
πολὺ μᾶλλον.
Πρ. τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.
Λυ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον †καὶ τὸν χρόνον ἠνε-
σχόμεθα†
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτοὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
ἀλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν
οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα
πρᾶγμα·
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
'τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παρα-
γράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν;' 'τί δὲ σοὶ ταῦτ';' ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ·
'οὐ σιγήσει;' κἀγὼ 'σίγων. Γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ
ποτ' ἐσίγων.
Πρ. κἂν ᾤμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας. Λυ. τοιγὰρ ἔγωγ'
ἔνδον ἐσίγων.

499 γε add. Brunck
508 ἅττ' ἐποιεῖτε B : ἅττ' ἂν ποιεῖτε (vel ποῆτε) vulg.
516 ᾤμωξας codd. praeter R
507 καὶ χρόνον ἠνεσχόμεθ' ὑμῶν Pors.
509 καίτοὐκ Reiske : κἄτ' οὐκ vel similia codd.
514 ταῦτ'] τοῦτ(ο) ΓBC
p. h. v. unus versus excidisse videtur

. . . ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν· 'πῶς ταῦτ' ὢνερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;'
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ⟨ἂν⟩ ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· 'πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.'
Πρ. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. Λυ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
'οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ;' 'μὰ Δί' οὐ δῆτ',' ⟨εἶφ'⟩ ἕτερός τις·
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χἠμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.
Πρ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. Λυ. σιώπα.
Πρ. σοί γ' ὦ κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζῴην. Λυ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κἄτα σιώπα
καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.
κἄτα ξαίνειν ξυζωσάμενος

517 δήπου ante βούλευμα add. B 519 ἂν ἔφασκ' εἰ Pors.: ἔφασκε κ' εἰ R: εἰ vel κεἰ (om. ἔφασκε) vulg. εὐθὺς ἔφασκεν ὑποβλέψας Valckenaer νήσεις B 524 εἶφ' add. Dobr.: ἔφη in marg. R 528 κἀντισιωπᾶν Kuster 535 τοῦτον] τουτονὶ R: τουτονγὶ Elmsl.

κυάμους τρώγων·
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Χο. αἰρώμεθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χἠμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

ἔγωγε γὰρ (ἂν) οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη, [ἀντ.
†οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός†·
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ', αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,
ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι (δὲ) φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.

ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια
θεῖτε.

Λυ. ἀλλ' ἥνπερ ὅ (τε) γλυκύθυμος Ἔρως χἡ Κυπρογένει'
Ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν κατα-
πνεύσῃ,
κἆτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπα-
λισμούς,
οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖ-
σθαι.

Πρ. τί ποιησάσας; Λυ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν
ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. Γυ. νὴ τὴν Παφίαν —
Ἀφροδίτην.

539 αἰρώμεθ' Bentl. : αἴρεσθ' codd. : αἴροισθ' ἂν Mein. 541 ἔγωγε γὰρ ἂν Enger : ἐγὼ γὰρ codd. 542 οὐδὲ R : οὔτε vulg. ἕλοι B : ἑλεῖ R C : εἶλε legisse videtur schol. οὐδὲ γόνατ' ἂν κόπος ἕλοι με καματηρὸς ἂν Enger καματηφόρος schol. Rav. 545 ἔνι χάρις om. Zonaras et Suid. 546 δὲ alterum add. Reisig 549 ἀνδρειοτάτων codd. (λείπει παῖδες schol. Rav) : ἀνδρειοτάτη Athenaeus et Suid. 551 τε add. Pors. 553 ἐντήξῃ B : ἐντέξῃ R Γ C : ἐνστάξῃ

Λυ. νῦν μὲν γὰρ δὴ κἀν ταῖσι χύτραις κἀν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.
Πρ. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. Λυ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.
Γυ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
ἕτερος δ' ⟨αὖ⟩ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἱσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
Πρ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; Λυ. φαύλως πάνυ.
Πρ. πῶς; ἀπόδειξον.
Λυ. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.
Πρ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; Λυ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
Πρ. πῶς δή; φέρ' ἴδω. Λυ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ

557 κἀν utroque loco Brunck : καὶ codd. 563 δ' αὖ Brunck : δὲ codd. Τήρης Kaehler 564 ἐδεδίττετο Maltby δρυπέτεις B Γ γρ. 565 δυναταὶ Pors. : δύνασθαι Γ : δύνασθε vulg. 568 ἐπενεγκοῦσαι Γ B ἐνταυθὶ R 570 ἐνταυθὶ R 574 πόκου Kuster : πόκον codd.

ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας
ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἅπαντας
καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος
ὑμῖν,
κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·
καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν
ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα
λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν
ὑφῆναι.

Πρ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; Λυ. καὶ μὴν ὦ
παγκατάρατε
πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε
τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. Πρ. σίγα, μὴ
μυησικακήσῃς.

Λυ. εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἠμέτερον μὲν
ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
ἀνιῶμαι.

Πρ. οὔκουν χἄνδρες γηράσκουσιν; Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ
εἶπας ὅμοιον.

577 τοὺς om. Γ C πιλοῦντας Γ Suid.: πωλοῦντας B C: θλίβοντας R
592 κἀθ' (κᾆθ' R) ἡμέτερον codd.: corr. Dind. 594 κἄνδρες vulg.:
γ' ἄνδρες R: corr. Reisig

ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Χο. γε ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ [στρ.
πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἤλθο-
μεν ὅτ' ἦμεν ἔτι,
νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισίᾳ·
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχος γυνή,
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
ἀλλὰ τούτων χρὴν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Χο. γε εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις, [ἀντ.
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὖν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χἠμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα, μηδὲ
κυάμους μέλανας.
ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

657 τῷδε τἀψήκτῳ Cobet 665 λυκόποδες codd. : corr. Herm.
666-6 δ' ἐν ἀσπίδι lemma schol. : διαγράψω R : διαγράψαι vulg.

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ
ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις ὢ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς θἠκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἑκτραχηλίσῃ φέρων.

ἄνασσα πράγους τοὐδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
Λυ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
Χο. τί φῄς; τί φῄς;
Λυ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.
Χο. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
Λυ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
Χο. μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
Λυ. βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.
Χο. ἰὼ Ζεῦ.
Λυ. τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον,
τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,
τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου †μίαν†
ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.

699 πᾶσι] παισὶ Bentl. 705 φέρων] θέλων Suid.: θενών Bentl. 719 ἀποδιδράσκουσι R 720 πρώτην] πρώην Bachmann 722 τροχ(ε)ιλίας codd.: corr. ex titulis 725 ἀνέσπασα Mein.

πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; Γυ.ª οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια
ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. Λυ. ποίων σέων;
οὐκ εἶ πάλιν; Γυ.ª ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεὼ
ὅσον διαπετάσας' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
Λυ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.
Γυ.ª ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τἄρι'; Λυ. ἦν τούτου δέῃ.
Γυ.ᵝ τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,
ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'. Λυ. αὖθητέρα
ἐπὶ τὴν Ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
χώρει πάλιν δεῦρ'. Γυ.ᵝ ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον
ἔγωγ' ἀποδείρας' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.
Λυ. μή μἀποδείρῃς. ἦν γὰρ ἄρξῃς τοῦτο σύ,
ἑτέρα γυνὴ ταὐτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
Γυ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
Λυ. τί ταῦτα ληρεῖς; Γυ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
Λυ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. Γυ. ἀλλὰ τήμερον.
ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ Λυσιστράτη
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. Λυ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; Γυ. ἄρρεν παιδίον.
Λυ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; Γυ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
Λυ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; Γυ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.

727 ἔλκουσιν] πλέκουσιν Wakefield ἤδη] ἠδὶ Elmsl. 730 καταπτόμενα Brunck 735 ἀμόργιδος C 737 ἀμοργίδα B 739 ἀνέρχομαι Enger : ἀπέρχομαι R B : ἐπέρχομαι C 740 ἄρξῃ codd. : corr. Cobet 742 εἰλήθυ' R : Ἰλείθυα legitur in titulis

Λυ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
Γυ.ᵞ ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
Γυ.ᵃ ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.
Λυ. ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
Γυ.ᵃ λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. Λυ. σιγᾶτε δή.
ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης— Γυ.ᵃ ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
Λυ. ἢν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
Γυ.ᵃ σαφής γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. Λυ. ὦ πάντες θεοί,
μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

Χ.ᵞᵉ μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ' [στρ.
αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν.
οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,
ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·

760 γε del. Bentl. 761 κακκαβαζουσῶν Γ B² : κακκαβιζουσῶν R I'² B C 764 γ' Dobr. : τ' R : om. vulg. 777 Λυ. add. Beer 788 ᾤκει] ἐνῴκει Γ B C

κἆτ' ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς,
καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
'κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.

Γε. βούλομαί σε γραῦ κύσαι—

Γυ. κρόμμυόν τἄρ' οὐκ ἔδει.

Γε. κἀνατείνας λακτίσαι.

Γυ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

Χο.γε καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὡς δὲ καὶ Φορμίων.

Χο.γυ κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι [ἀντ.
τῷ Μελανίωνι.
Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
'Ερινύων ἀπορρώξ.
οὗτος οὖν ὁ Τίμων

. . . .

ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
οὕτω 'κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.

Γυ. τὴν γνάθον βούλει θένω;

Γε. μηδαμῶς· †ἔδεισά γε.†

Γυ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

798 κρομμύων ἄρ' Blaydes 799 τὸ σκέλος ante λακτίσαι codd.: del. Bentl. 809 ἦν τις ἀΐδρυτος Γ B C Suid.: τις ἦν ἀΐδρυτος vulg.: corr. Bentl. 810 τὰ πρόσωπα Herm.: fort. ἀπρόσικτα 820-889 desunt in Γ B C

Γε. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
Χο. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
καίπερ οὖσης γραὸς ὅντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

Λυ. ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. Γυ. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
Λυ. ἄνδρ' ⟨ἄνδρ'⟩ ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
ὦ πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
Γυ. ποῦ δ' ἐστὶν ὅστις ἐστί; Λυ. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
Γυ. ὦ νὴ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κἀστίν ποτε;
Λυ. ὁρᾶτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν; Μυ. νὴ Δία
ἔγωγε· κἀστὶν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
Λυ. σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν
κἀξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
Μυ. ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. Λυ. καὶ μὴν ἐγὼ
ξυνηπεροπεύσω ⟨σοι⟩ παραμένουσ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει
χὠ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
Λυ. τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; Κι. ἐγώ.
Λυ. ἀνήρ; Κι. ἀνὴρ δῆτ'. Λυ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
Κι. σὺ δ' εἶ τίς ἡκβάλλουσά μ'; Λυ. ἡμεροσκόπος.
Κι. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.
Λυ. ἰδοὺ καλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
Κι. ἀνὴρ ἐκείνης; Παιονίδης Κινησίας.

824 *σάκανδρον* Suid.: *σάκανδρ'* R 831 *ἄνδρ'* iteravit Fl. Christianus 832 *εἰλυμμένον* R: corr. Kuster 839 *ἤδη* Dobr.: *εἴη* R 843 *σοι* add. Pors. 852 *Πεονίδης* Bentl. ex schol.

Λυ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομ
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, 'Κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο,' φησίν. Κι. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Λυ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν.
Κι. ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν. Λυ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
Κι. ἔγωγέ (σοι) νὴ τὸν Δί', ἢν βούλῃ γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
Λυ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. Κι. ταχύ νυν
πάνυ.
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.
Μυ. φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
Κι. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. Μυ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.
Κι. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;
Μυ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
Κι. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
Μυ. ἄπειμι. Κι. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
ὑπάκουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙΣ ΚΙΝΗΣΙΟΥ

μαμμία, μαμμία, μαμμία.

Κι. αὕτη τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἔκτην ἡμέραν;
Μυ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ

862a *σοι* add. Bentl. 866 *'ξῆλθεν* Fl. Christianus : *ξυνῆλθεν* R

ἔστιν. Κι. κατάβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
Μυ. οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
Κι. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·
χἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
Μυ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
Κι. τί ὦ πονήρα ταῦτα ποιεῖς χἀτέραις
πείθει γυναιξί, κἀμέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
αὐτή τε λυπεῖ; Μυ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
Κι. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. Μυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
Κι. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; Μυ. ἔμοιγε νὴ Δία.
Κι. τὰ ⟨δὲ⟩ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
Μυ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. Κι. τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα. Μυ. τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
Κι. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
Μυ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.
Κι. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ Μύρριον;
Μυ. ὦ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
Κι. μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἰκαδ' ὦ Μανῆ φέρε.
ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών,
σὺ δ' οὐ κατακλίνει. Μυ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
δράσειε τοῦθ'; Κι. ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
Μυ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
Κι. κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

898 δὲ addidimus 901, 902 ἢν Dind.: ἂν codd. 904 κατακλίθητι codd.: corr. Elmsl. 906 ὦ μυρρίον Γ B C: ὦ μυρρίνιον R: Μυρρινίδιον Dobr. 913 τῇ] 'ν τῇ Dobr.

Μυ. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
Κι. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
Μυ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. Κι. μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. Μυ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ
καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
Κι. ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν καλῶς.
Μυ. ἰδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κἀγὼ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
Κι. ποία ψίαθος; μὴ 'μοί γε. Μυ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. Κι. δός μοί νυν κύσαι.
Μυ. ἰδού. Κι. παπαιάξ· ἦκέ νυν ταχέως πάνυ.
Μυ. ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
Κι. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. Μυ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
Κι. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
Μυ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. Κι. ἤδη πάντ' ἔχω.
Μυ. ἅπαντα δῆτα. Κι. δεῦρό νυν ὦ χρύσιον.
Μυ. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
Κι. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἆρα. Μυ. σισύραν οὐκ ἔχεις.
Κι. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Μυ. ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
Κι. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
Μυ. ἔπαιρε σαυτόν. Κι. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
Μυ. βούλει μυρίσω σε; Κι. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ 'μέ γε.
Μυ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Κι. εἶθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.
Μυ. πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
Κι. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε κοὐκ ὄζον γάμων.

927 οὐδὲ] οὐ R B ἔγωγε Bentl. : οὐδὲν ἔγωγε codd. 934 οὐδὲ δέομαί γ' Dobr. : οὐδὲ δέομαι Γ C : οὐ δέομαί γ' R : οὐ δέομαι δῆτ' B 940 ὦ Ζεῦ] ὦ Βδεῦ Bentl. coll. περὶ κωμῳδ. (ix a Dübn.) 941 νυν] δὴ R

Μυ. τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
Κι. ἀγαθόν· ἔα αὖτ' ὦ δαιμονία. Μυ. ληρεῖς ἔχων.
Κι. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
Μυ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. Κι. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ᾠζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
μηδέν. Μυ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. Κι. βουλεύσομαι.
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
τά τ' ἄλλα πάντα κἀποδείρασ' οἴχεται.
οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
ποῦ Κυναλώπηξ;
μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
Χό. ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς.
κἄγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
ποῖος γὰρ ἂν ἡ νέφρος ἀντίσχοι,
ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις,
ποία δ' ὀσφῦς, ποῖος δ' ὄρρος
κατατεινόμενος
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
Κι. ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
Χό. ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
Χό. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
Χό. ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
Κι. ⟨μιαρὰ⟩ δῆτ' ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ·
εἶθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι

944 ῥόδινον Bergk 946 πρῶτον R 950 ὑπολύομαι] ἀποδύομαι B 956 ταυτηνὶ Reisig: ταύτην codd. 958 τὴν] τινα Seager τίτθην ΓC: τίθην B: κύστῆν R 964 ποῖος δ' schol. ad Ran. 324: ποῖος ἂν ΓC: ποῖος δ' ἂν R B 972 μιαρὰ add. Elmsl.

ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
κᾆτ' ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

πᾷ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἁ γερωχία
ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
Πρ. *σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;*
Κη. *κᾶρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιὼ*
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
Πρ. *κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;*
Κη. *οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώ γα.* Πρ. *ποῖ μεταστρέφει;*
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; Κη. *παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα*
ὤνθρωπος. Πρ. *ἀλλ' ἔστυκας ὦ μιαρώτατε.*
Κη. *οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώ γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.*
Πρ. *τί δ' ἐστί σοι τοδί;* Κη. *σκυτάλα Λακωνικά.*
Πρ. *εἴπερ γε χαὔτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.*
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τἀν Λακεδαίμονι;
Κη. *ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι*
ἅπαντες ἐστύκαντι· Ἑλλάνας δὲ δεῖ.
Πρ. *ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;*
ἀπὸ Πανός; Κη. *οὔκ, ἀλλ' ἦρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,*
ἔπειτα τἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες ᾆπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
ἀπήλαων τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
Πρ. *πῶς οὖν ἔχετε;* Κη. *μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν*

975 *ξυγγογγυλίσας* codd. : corr. Cobet 980 *γερωχία* R Γ C : *γερωσία* B : *γερωϝία* Valckenaer 982 *τίς* post *εἶ* add. R : unde *σὺ δ' εἶ τί; πότερ'* Bentl. 988 *πάλαι ὄργα* R : *παλεός γα* Γ B 998 *ἦρχεν* Elmsl. : *ἀρχὰ μὲν* codd. 999 *τἄλλαι* Elmsl. : *δ' ἄλλαι* vel *ἄλλαι* codd. 1001 *ἀπήλασαν* B : *ἀπήλαον* vel *ἀπήλων* vulg. : corr. Elmsl.

ἅπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σιγεῖν
ἐῶντι, πρίν γ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
Πρ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἑλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
Κη. πατάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾷ λέγεις.

Χό. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
Χό. ταῦτα μέντοι ⟨σὺ⟩ ξυνιεὶς εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,
ἐξὸν ὦ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
Χό. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
Χό. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
Χό. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
Χό. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
κεἴ με μὴ 'λύπεις, ἐγώ σου κἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.
Χό. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον, δακτύλιος οὑτοσί·
ἐκσκάλευσον αὐτό, κἄτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
Χό. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.

1003 ἐπικεκύφαμες Reiske: ἀποκεκύφαμες codd. 1004 σιγεῖν Γ B C: θιγῆν R 1005 πρίν γ'] πρίν χ' Elmsl. 1013 πωτάομαι R 1016 σὺ add. Bentl. ἐμοί Herm.: εἰπέ μοι codd. 1017 βεβαίαν μ' ἔχειν codd.: corr. Herm. 1020 ὁρῶ] ὅρα Dobr. 1025 κεἴ με μὴ 'λύπεις Dobr. et Fl. Christianus: κἂν μή με λυπῇς (-εῖς C) codd. 1030 δύσκολός γ' codd.: corr. Fl. Christianus

ἦ μέγ' ὦ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
Χό. νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
Χό. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
καὶ φιλήσω. Χό. μὴ φιλήσῃς. Χό. ἦν τε
βούλῃ γ' ἦν τε μή.
Χό. ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Χο. οὐ παρασκευαζόμεσθα [στρ.
τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦνδρες
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἕν.
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-
ται λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
ὡς †πόλλ' ἔσω 'στὶν†
κἄχομεν βαλλάντια.
κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-
ται παρ' ἡμῶν,
ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.

ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ-
νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-
δρας καλούς τε κἀγαθούς.

1043–1071 = 1189–1215 (1043–1057 = 1058–1071)

1034 hic desinit Γ 1035 *καίτοι γε* codd. : corr. Fl. Christianus
1037 *ὥρας* codd. : corr. Dind. 1052 *ὡς πλέα 'στὶν* | *ἄχομεν* Burges

κἄστιν ⟨ἔτ'⟩ ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὡς τὰ κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῲ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὐ-
τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἶτ' εἴ-
σω βαδίζειν,
μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν
γεννικῶς, ὡς
ἡ θύρα κεκλήσεται.

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἥκοντες ὑπήνας χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

ΛΑΚΩΝ

τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
ὁρᾶν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἵκομες.

Χο. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς, †τεθερμῶσθαί γε† χεῖρον φαίνεται.

Λα. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπᾳ σέλει
παντᾷ τις ἑλσὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.

Χο. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτύχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαιμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;

1061 ἔτ' add. Reisig 1062 ἔδεσθ' Reisig : ἔξεσθ' vulg. : γένεσθ' C et schol. 1070 ὡς B C : ἴσως δ' R 1076 δεῖ] δή R ὑμὲ Enger : ὑμῆν C : ὔμμε vel ὕμμε vulg. 1077 ἵκομες Elmsl. : ἥκομεσθ' (θ del.) R : ἥκομες (vel -μεν) vulg. 1079 ἀντὶ τοῦ χεῖρον τῆς τάσεως τοῦ Ἑρμοῦ φαίνεται schol. 1080 κα Enger : καὶ vel κἂν codd. 1082 ὁρῶ καὶ R : ὁρῶ γε vulg. 1083 ἄνδρας R : παῖδας vulg.

ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιὶ τοιουτοί.
Χο. χαὔτη ξυνᾴδει χἠτέρα ταύτῃ νόσῳ.
ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
Αθ. μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
Χο. εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ', ὅπως
τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
Αθ. νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. Λα. ναὶ τὼ σιὼ
παντᾷ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
Αθ. ὦ χαίρετ' ὦ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
Λα. ὦ Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
αἰ εἶδον ἀμὲ τὤνδρες ἀμπεφλασμένως.
Αθ. ἄγε δὴ Λάκωνες αὖθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; Λα. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις. Αθ. καλῶς δὴ λέγετε· χἡμεῖς τουτογί.
τί οὖ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;
Λα. ναὶ τὼ σιὼ κἂν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
Χο. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινὴν ⟨δειλὴν⟩ ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύ-
πειρον·
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.

1088 χὰτέρα R νόσῳ] νόσος Reisig 1093 θοἰμάτια codd.: corr. Dawes 1095 ναὶ diserte R: νὴ vulg. 1096 γα Reisig: γε codd. ἐμβαλώμεθα codd.: corr. Brunck 1098–1236 desunt in B C 1098 πολυχαρίδα R: corr. Mein. γ' αὖ πεπόνθαμες R: corr. Enger 1099 αἰ εἶδον Ahrens: αἴ κ' ἴδον R ἁμὲ Enger: ἁμὲς R ἄνδρες R: corr. Elmsl. ἀναπεφασμένως R: ἀναπεφλασμένως ed. Zanetti (cf. schol.): corr. Blaydes fort. γ' αὖ πεπόνθαμες· | αἴκιδδον (i.e. ἧκιζον) ἁμὲ τὤνδρες ἀμπεφασμένως. 1102 τουτογί] οὑτοιί Cobet 1105 κἂν λῆτε R^2 cum schol.: καλεῖτε R^1 τὰν Λυσιστράταν Hirschig 1108 πολυχ. praef. R 1109 δειλὴν add. Bentl.

Λυ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ,
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
οὗ δ' ἂν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ (πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;)
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
Αθ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
Λυ. εἶτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι
στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο χὠ θεὸς σείων ἅμα.

1117 μηδ' Dind.: μήθ' R 1121 τούτους R: τούτου Dobr 1123 δ' Bergk: τ' R 1129 ἐκ Bentl.: τε R 1138 περικλείδης (α supra) R 1142 ἅμα] μέγα schol.

ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο
δῃοῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
Αθ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὦ Λυσιστράτη.
Λα. ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
Λυ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους ⟨μ'⟩ οἴει;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
κἠλευθέρωσαν κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπέσχον πάλιν;
Λα. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
Αθ. ἐγὼ δὲ κύσθου γ' οὐδέπω καλλίονα.
Λυ. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τοὐμποδών;
Λα. ἁμές γε λῶμες, αἴ τις ἁμὶν τὤγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. Λυ. ποῖον ὦ τᾶν; Λα. τὰν
Πύλον,
ἅσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
Αθ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
Λυ. ἄφετ' ὦγάθ' αὐτοῖς. Αθ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
Λυ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
Αθ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ

1148 ἀδικιοῦμες R : corr. Dind. ἄφατον ὡς Bentl. : ἄφατος καὶ R
1149 μ' add. Dobr. 1151 ἐλθόντας R : corr. in ed. Junt.
1153 Ἱππίου Suid. : ἱππίους R 1156 ἤμπισχον R : corr. Blaydes
1159 γε Reisig : τε R 1162 λώμεσθ' R : corr. Bentl. τοὔγκυκλον R : corr. Ahrens 1163 ἀποδῶμεν R : corr. Brunck
1164 ἅσπερ Elmsl. : ὥσπερ R βλιμάδδομες Brunck 1165 δράσομεν Cobet 1167 χωρίον Fl. Christianus : τοῦ χωρίου R

κόλπον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
Λα. οὐ τὼ σιὼ οὐχὶ πάντα γ' ὦ λισσάνιε.
Λυ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
Αθ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
Λα. ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα †πρῶτα† ναὶ τὼ σιώ.
Λυ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
Αθ. ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν
βινεῖν ἅπασιν; Λα. τοῖσι γῶν ναὶ τὼ σιὼ
ἀμοῖσι. Αθ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
Λυ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν· ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
κἄπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
ἄπειτ' ἔκαστος. Αθ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
Λα. ἄγ' ὅπᾳ τυ λῇς. Αθ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

Χο. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ [ἀντ.
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι,
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχὶ
τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,

1171 λυσσάνιε R : corr. I. Voss ex Hesych. 1172 τοῖν ante σκελοῖν add. Bentl. 1174 κοπραγωγεῖν scripsimus : κοπραγωγῆν R πρῶτα] πρῶτον schol. : πρῲ Biset : λῶ Reisig 1180 γῶν Ahrens : γοῦν R 1188 τάχιστά γε R : corr. Beer 1193 κανηφορεῖ R : corr. Brunck 1198 ῥύπους R : τύπους ed. Zanetti

χἄττ' ⟨ἂν⟩ ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
μή τις ὑμῶν
ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν
ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
σμικρὰ πολλὰ παιδία,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴτω
εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
ρούς· ὁ Μανῆς δ'
οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν
τὴν ἐμήν, ἀλλ'
εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Αθ. ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Β

χἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
Αθ. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
Αθ. οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·

1199 ἂν add. Elmsl. 1212 αὐτοῖς οὑμὸς R : transp. Bentl. 1216 οὐ παραχωρεῖν R : transp. Scaliger 1220 χαρίζεσθαι, προσταλαιπωρήσαιμεν R : corr. Bentl.

ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
Αθ.ª ὀρθῶς γ', ὁτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἣν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μέν γέ τις
ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταὐτόν. οὐκ ἐρρήσετ' ὦ μαστιγίαι;
Αθ.ᵝ νὴ τὸν Δί' ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
Λα. ὦ Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναίως τε †καὶ ἐς ἡμᾶς ἅμα†.
Αθ. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.

Χ.ᵒ ᵃ ὅρμαον
τὼς κυρσανίως ὦ Μναμοῦνα
τάν τ' ἐμὰν Μῶαν, ἄτις
οἶδεν ἁμὲ τώς τ' Ἀσαναίως,
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρῶκροον σιοείκελοι
ποττὰ κᾶλα τὼς Μήδως τ' ἐνίκων,

1228 ὁτιὴ Bentl.: ὅτι R 1230 πανταχοῦ R: corr. Brunck 1243 τε Bergk: γε codd. κἀείσω] καὶ κινήσω B C 1244 καὶ ἐς ἡμᾶς ἅμα B C: καὶ ἡμᾶς ἅμα R: χἄμ' ἄεισμ' ἁμᾷ Mein. 1246 ὁρῶν ὑμᾶς R: ὑμᾶς (om. ὁρῶν) B C: corr. Bentl. 1248 τοῖς κυρσανίοις Mein. μναμόνα R: μναμοσύνα B C: corr. Enger 1249 τάν τ' ἐμὰν] τὰν τεὰν R 1250 τούς τ' ἀσαναίους codd.: corr. Brunck 1252 πρόκροον codd.: corr. Ahrens σιοείκελοι Mein.: θείκελοι codd. 1253 τοὺς μήδους codd.: corr. Kuster

ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
ἆγεν ἅπερ τὼς κάπρως
θάγοντας οἰῶ τὸν ὀδόντα·
πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς †ἤνσει†,
πολὺς δ' ἀμᾷ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο.
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
ἀγροτέρα σηροκτόνε
μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
ποττὰς σπονδάς,
ὡς συνέχῃς πολὺν ἀμὲ χρόνον.
νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς συνθήκαις,
καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
ὢ δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
κυναγὲ παρσένε.

Λυ. ἄγε νυν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας ὦ Λάκωνες, τάσδε τε
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα, κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

Χο.$^{a\theta}$ πρόσαγε χορόν, ἔπαγε ⟨δὲ⟩ Χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν,
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον
Ἰήιον
εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
ὃς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι δαίεται,

1257 ἤνσει] ἤρσει C 1259 ἀμᾷ Mein.: ἅμα codd. καττῶν Reisig: καὶ κατῶν B: καὶ κατὰ τῶν R C 1261 ψάμμω Elmsl. 1262 ἀγροτέρ' Ἄρτεμι codd.: corr. Dind. 1266 τ' αἰὲς Schäfer: δ' αἰὲς codd. 1279 δὲ add. Enger 1281 ἄγε χορὸν R: ἄγετε χορὸν B C: corr. Bergler 1284 Βάκχιος Burges: βάκχειος R: βακχείοις B C

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε
πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων·
αἴρεσθ' ἄνω ἰαί,
ὡς ἐπὶ νίκῃ ἰαί.
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί.

Λυ. πρόφαινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν.

Χο. Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα
Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν
κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
τοὶ δὴ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη
ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
καὶ ποδῶν κτύπος,
ᾇ τε πῶλοι ταὶ κόραι
πὰρ τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἀγκονίωαι,
ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἅπερ Βακχᾶν
θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν.

1289 *ἀγανόφρονος*, Reisig: *μεγαλόφρονος* codd. 1291 *παιῶν* B C 1295 *Λάκων πρόφαινε* codd.: corr. Bergk 1299 *Ἀμύκλαις Ἀπόλλω* codd.: corr. Valckenaer 1300 *Ἀσάναν*] *ἄνασσαν* schol. 1311 *ἀγκονίωαι* Reisig: *ἀγκονέουσαι* C: *ἀγκονεύουσαι* vulg. 1313 *παιδδωᾶν* B C: *παδδοᾶν* K: *παδωᾶν* Enger

ἀγεῖται δ' ἁ Λήδας παῖς
ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
ᾇ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἁμᾷ ποίει χορωφελήταν.
καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει
τὰν πάμμαχον.

1314 ἀγεῖται scripsimus : ἀγῆται vel ἀγῆται codd. 1316 παραμπυκίδδετε codd. : corr. Herm. 1318 ἁμᾷ Herm. : ἅμα codd. 1319 ποίει scripsimus : ποίη vel πόη codd. χωροφελέταν R : χορωφελέταν B C schol. : corr. Herm.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΓΑΘΩΝΟΣ

ΑΓΑΘΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ΤΟΞΟΤΗΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Ὦ Ζεῦ χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοὼν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ωὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς. Μν. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; Ευ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.
Μν. οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; Ευ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
Μν. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν;
Ευ. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.
Μν. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; Ευ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Μν. πῶς χωρίς; Ευ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο
καὶ ζῷ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,

Duobus tantum codicibus continetur haec fabula, Ravennate et apographo eius Augustano : quorum hunc perraro, illum identidem citavimus.

3 *οἷόν τε* Caninius : *οἷόν τι* R 5 *πάνθ'*] *ταῦθ'* Hamaker
16 *πρῶτα μηχανήσατο* R : corr. Kuster

ἀκοῇ δὲ χοάνην ὦτα διετετρήνατο.
Μν. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἷόν γέ που 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
Ευ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. Μν. πῶς ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλει;
Ευ. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Μν. ἰδού.
Ευ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; Μν. νὴ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαί γε. Ευ. σίγα νυν. Μν. σιωπῶ τὸ θύριον;
Ευ. ἄκου'. Μν. ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
Ευ. ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός. Μν. ποῖος οὗτος Ἀγάθων;
Ευ. ἔστιν τις Ἀγάθων— Μν. μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
Ευ. οὔκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. μῶν ὁ δασυπώγων; Ευ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. μὰ τὸν Δί' οὗτοι γ' ὥστε καί μέ γ' εἰδέναι.
Ευ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας·
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ

εὔφημος πᾶς ἔστω λαός,
στόμα συγκλήσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω

18 ἀκοῇ δὲ χοάνην Dobr.: ἀκοὴν δεχοάνης R: δίκην δὲ χοάνης Reiske 21 γέ ποὐστιν lemma schol.: τε π' οὐστιν R: γέ τοὐστιν Fritzsche 23 ἐξεύροις Reiske 24 προσμάθοιμι Wellauer: προσμάθοι μὴ R 28 ἀκούσω R: corr. Brunck 38 eicit

γλαυκόν· Μν. βομβάξ. Ευ. σίγα. Μν. τί λέγει;

Θε. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. Μν. βομβαλοβομβάξ.
Θε. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων
πρόμος ἡμέτερος— Μν. μῶν βινεῖσθαι;
Θε. τίς ὁ φωνήσας; Μν. νήνεμος αἰθήρ.
Θε. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει. Μν. καὶ λαικάζει.
Θε. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
Μν. ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς κατὰ τοῦ θριγκοῦ
συγγογγύλας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.
Θε. ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστὴς ὦ γέρον.
Ευ. ὦ δαιμόνιε τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
Θε. μηδὲν ἱκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
Ευ. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; Θε. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
Ευ. ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
Μν. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;

50 *πράμος* R : corr. Scaliger 53 *ἀψῖδας* Suid. : *ἀσπίδας* R 56 *γογγύλλει* Pors. : *γογγυλίζει* R 58 *ἀγριώτας* R : corr. Bentl. 61 *συγγογγύλας* Enger : *γογγυλίσας* R 67–8 *χειμῶνος . . . στροφὰς* cicit Rutherford 68 *οὐ*] *κοὐ* Ruth. 69 *θύραζε* Zanetti

οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
Ευ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
Μν. ποῖόν τι; Ευ. τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
Μν. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.
Ευ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. Μν. τιὴ τί δή;
Ευ. ὅτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
Μν. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά 〈γ'〉 ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;
Ευ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. Μν. τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.
Ευ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ κἂν δέῃ
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. Μν. πότερα φανερῶς ἢ λάθρᾳ;
Ευ. λάθρᾳ, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
Μν. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Ευ. σίγα. Μν. τί δ' ἔστιν; Ευ. Ἀγάθων ἐξέρχεται.
Μν. καὶ ποῖός ἐστιν; Ευ. οὗτος οὐκκυκλούμενος.
Μν. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.
Ευ. σίγα· μελῳδεῖν γὰρ παρασκευάζεται.
Μν. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται;

74 ἐμόν] ἐμέ Brunck 83 περὶ εμοῦ R : corr. Brunck 86 γ' add. Scaliger 87 ἐκ τούτων Bergler : ἐκ ταύτης R 90 κἂν] χἂν Markland 91 φανερὸν R : corr. Cobet 96 καὶ ποῖος ἐστιν Augustanus : καὶ ποῖο ἐστὶν R : καὶ ποῦ 'σθ'; Ευ. ὅπου 'στίν; Mein. 99 γὰρ Bergk : ἂν R 100 διαμινυρίζεται R : corr. Dawes

ΑΓΑΘΩΝ

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ

τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγε νυν. εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

Αγ. *ἄγε νυν ὄλβιζε Μοῦσα*
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.

Χο.ª *χαῖρε καλλίστας ἀοιδᾶς*
Φοῖβ' ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

Αγ. *τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι*
κόραν ἀείσατ'
Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

Χο.ª *ἕπομαι κλῄζουσα σεμνὸν*
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

Αγ. *Λατώ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος*
ποδὶ †παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
διανεύματα Χαρίτων†.

Χο.ª *σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν*
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δόκιμον,
τᾷ φάος ἔσσυτο δαιμονίοις ⟨θεοῦ⟩ ὄμμασιν

103 *χορεύσασθαι* R : corr. Bentl. *πάτρια χορεύσασθε βοᾷ* Mein. 106 *δαίμονας*] *μάκαρας* Ritschl *ἔχει* Suid. : *ἔχεις* R 107 *ὄλβιζε* Bentl. : *ὄπλιζε* R : *ὦ κλῄζε* Mein. 115 *ἀείσαντ'* R : corr. Kuster 121 *παράρυθμ' εὔρυθμα*] *παρ' εὔρυθμα* Dind. : *παράρρυθμα* Herm. : *παρ' ἔρρυθμα* Enger *Φρυγίων*] *Φρυγίῳ* Herm., Enger 122 *διὰ νεύματα* Herm. : *δινεύματα* Bentl. 125 *δόκιμον* schol. : *δοκίμῳ* R 126 *φάος* Fritzsche : *φῶς* R *θεοῦ* add. Mein. *ὄμμασιν*] *οἴμασιν* Bergk

ἀμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός. ὧν χάριν
ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.
χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς.

Μν. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ' ὦ νεανίσχ' ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι.
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι;

Αγ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποιεῖν πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

Μν. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;

Αγ. ἀνδρεῖα δ' ἢν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

128 τιμᾷ eicit Dindorf ὀλολύζει ὁ γέρων Suid. 129 post h. v. ὀλολύζεις γέρων add. R : τις R : ἦτις Pors. 134 νεᾶνις Pors. ὅστις Zanetti : εἴ 135 λυκουργίας R : corr. Dobr. 141 τίς δ'] σύ τ' v. l. apud schol.

Μν. ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.
Αγ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
κἀλκαῖος, οἳ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς,
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπέσχετο·
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
Μν. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.
Αγ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. Μν. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
Ευ. παῦσαι βαύζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.
Μν. μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.
Ευ. ἀλλ' ὥνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. Αγ. λέγε.
Ευ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε σωτέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Αγ. τοῦ χρείαν ἔχων;
Ευ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
Αγ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
Ευ. ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρᾳ
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

162 κἀλκαῖος] κἀχαιός v. l. apud schol. οἳ περὶ] οἵπερ Suid.
163 καὶ διεκλῶντ' Toup: καὶ διεκίνων R : κἀχλίδων Mein. 178 οἷός

Αγ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
Ευ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος λευκὸς ἐξυρημένος
γυναικόφωνος ἁπαλὸς εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
Αγ. Εὐριπίδη— Ευ. τί ἔστιν; Αγ. ἐποίησάς ποτε,
'χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;'
Ευ. ἔγωγε. Αγ. μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Μν. καὶ μὴν σύ γ' ὦ κατάπυγον εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Ευ. τί δ' ἔστιν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
Αγ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. Ευ. πῶς; Αγ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.
Μν. ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
Ευ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; Αγ. μὴ δόκει γε σύ.
Ευ. ὦ τρισκακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
Μν. ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.
Ευ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; Μν. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
Ευ. ἄγε νυν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. Μν. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; Ευ. ἀποξυρεῖν ταδί,
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. Μν. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ.
ἢ μὴ 'πιδοῦν' ἐμαυτὸν ὤφελόν ποτε.
Ευ. Ἀγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,

196 γὰρ ἂν Suid. : γὰρ R 204 νυκτερείσια de verbo ἐρείδειν finxit poeta : νυκτερήσια Dobr. 216 εἴ σοι Junt. : εἰσω R 217 ἢ] ὡς Hamaker 'πιδοῦναι 'μαυτὸν Dawes : διδόναι γ' αὐτὸν R

χρῆσόν τί νυν ἡμῖν ξυρόν. Αγ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. Ευ. γενναῖος εἶ.
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Μν. ὤμοι. Ευ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς. Μν. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.
Ευ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; Μν. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρά γ' ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος. Ευ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
Μν. ὀλίγον μέλει μοι. Ευ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
προδῷς με· χώρει δεῦρο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ.
Ευ. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε· ποῖ στρέφει;
Μν. μυμῦ. Ευ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
Μν. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
Ευ. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; Μν. εἰ δοκεῖ, φέρε.
Ευ. ὁρᾷς σεαυτόν; Μν. οὐ μὰ Δί' ἀλλὰ Κλεισθένη.
Ευ. ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
Μν. οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.
Ευ. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.
Μν. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι.
οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες.
πρὶν ἀντιλαβέσθαι †πρωκτὸν τῆς φλογός.†
Ευ. θάρρει. Μν. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;
Ευ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. Μν. φῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
Ευ. μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σφογγιεῖ.

223 ἀττατα· αττταται R : corr. Bentl. 225 Δήμητρά γ'] Δήμητρ' ἔτ' Pors. 230 ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ Dobr. 234 θεάσασθαι R : corr. Pors. 242 secl. Cobet τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα Dind. 245 φεῦ R : corr. Dind.

ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὅλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω,
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

Χο. οὔπω ταύτης ἤκουσα [στρ.
πολυπλοκωτέρας γυναικὸς
οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
†πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ πυκνῶς τε†
ποικίλους λόγους ἀνηῦρεν
εὖ διεζητημένους·
ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγῷμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

ΓΥΝΗ Β

ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ
παιδάρια πέντε καταλιπών, ἀγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρίναις.
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.

434–442 = 520–530

434 οὔτως R : οὐτόστε R² Augustanus : corr. Hart

νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακά,
ἄτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

Χο. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον
ἀναπέφηνεν.
οἷα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα
καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ'
ἀσύνετ' ἀλλὰ πιθανὰ πάντα.
δεῖ δὲ ταύτης τῆς ὕβρεως ἡ-
μῖν τὸν ἄνδρα
περιφανῶς δοῦναι δίκην.

Μν. τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἔκφορος λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι 'κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μᾶλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ ⟨δεί'·⟩ ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,

456 τοῖς Plutarchus et Gellius : om. R 462 οἷα κἀστωμύλατο Dind. 463 πολύπλοκον] πολύστροφον Herm. 467 ἀκουούσαις R : corr. edd. 471 ἀλλήλοισιν R : corr. Brunck 474 εἰ edd. : ἢ R 477 δεί' add. Dawes

ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθηῦδεν· ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἑπτέτιν.
οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρᾳ.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ 'ποῖ σὺ καταβαίνεις'; 'ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' ὥνερ κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι.' 'βάδιζέ νυν·'
κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας ἄννηθον σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν 'Αγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Εὐριπίδης·
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν
μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
†ὑπ' αὐγὰς† οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγᾦδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιέτρεχ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βυ´η, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,

479 καθεύδειν R : corr. Scaliger 480 διεκόρευσεν ἑπτέτιν οὖσαν R : rectum apud Pollucem 493 ληκώμεθα Suid. : κινώμεθα (κιν in rasura) R 494 σκορόδια μυσώμεθα R : corr. Bentl. 495 ὀσφραινόμενος R : corr. Bentl. ἀπὸ Bentl. : ἀπὸ τοῦ R 500 ὑπ'

'ἄπελθ' ἄπελθ', ἤδη γὰρ ὥνέρ μοι δοκῶ
τέξειν.' τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν·
χὠ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἢ 'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
'λέων λέων σοι γέγονεν, αὔτ' ἔκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.'
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἡμεῖς γε. κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

Χο. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν, [ἀντ.
ὁπόθεν ηὑρέθη τὸ χρῆμα,
χἥτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.

ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' εἰ γυναῖκες.
Γυ. οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν

509 τέξειν] τίκτειν Hirschig

ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
Μν. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὔσης
παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
εἶτ' εἶπον ἁγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
Γυ.ᵃ οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
Μν. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.
Γυ.ᵃ ἀκούετ' ὦ γυναῖκες οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. Μν. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἴπω;
Γυ.ᵃ ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα.
Μν. μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν.
ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. Γυ.ᵃ ἐπιτριβείης.
Μν. ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμεν— Γυ.ᵃ τάλαιν' ἐγώ·
φλυαρεῖς.
Μν. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ'— Γυ.ᵃ ἐξόλοιο.
Μν. ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. Γυ.ᵃ ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
Μν. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ

537 αὐταί τε Reiske: αὐτοί γε R 546 ἐξεπίτηδες R: corr.

τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
Γυ.ᵃ οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. Μν. οὐ δὴ μὰ
Δία σύ γ' ἄψει.
Γυ.ᵃ καὶ μὴν ἰδού. Μν. καὶ μὴν ἰδού. Γυ.ᵃ λαβὲ
θοἰμάτιον Φιλίστη.
Μν. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν— Γυ.ᵃ τί
δράσεις;
Μν. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.
Χο. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

φίλαι γυναῖκες ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου·
ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις·
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἧκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφάρκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
Χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
Κλ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ γέροντα δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
Χο. πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;
Κλ. ἵν' ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
Χο. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
Κλ. ἀφηῦσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης

567 πλοκάδας v.l. apud schol. οὐ δὴ Bothe : οὐ δε R 569 πρόσθες | πρόσιθι Cobet 575 tanquam politicum versum eicit Cobet 580 σκοπεῖτε καὶ τηρεῖτε R : corr. Kuster μὴ καὶ Pors. : καὶ μὴ R

Γυ.ᵃ ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Κλ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
Χο. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἀνελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους δια-
θρῆσαι.
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
εἶά νυν ἴχνευε καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος
ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ δὲ ῥῖψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο
πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.

ἦν γάρ με λάθῃ δράσας ἀνόσια, ⌊στρ.
δώσει τε δίκην καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν ἔσται
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας . . . .
†δικαίως τ' ἐφέποντας† ὅσια καὶ νόμιμα

668-687 = 707-727

653 οἰχήσεται Bentl. : οἴχεται R 657 εἰσελήλυθεν R : corr. Fritzsche 658 ἀθρῆσαι R : corr. Kuster 660 μόνον δε χρὴ παντα χῇ R : corr. Kuster 662 χρῆν Bentl. : χρὴ R 665 δὲ 668 με Bergk : μὴ R 669 ἀν-

μηδομένους ποιεῖν ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσιόν τι δρῶν,
†μανίαις† φλέγων λύσσῃ παράκοπος,
†εἴ τι δρῴη†
πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖσιν,
ὅτι τά ⟨τε⟩ παράνομα τά τ' ἀνόσια ⟨παρὼν⟩
θεὸς ἀποτίνεται.

ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.
Γυ.ª ἆ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
Μν. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῇτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν. Γυ.ª ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;
Χο. ἔα ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι τί τόδε δέρκομαι
νεοχμὸν αὖ τέρας;
ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης μεστὰ κἀναισχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ φίλαι τόδε.
Μν. οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
Χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
Γυ.ª δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.

679 ἀνόσιόν τι Herm.: ὅσια R Mein. 680 μανιάσιν φλέγων λύσσαις βροτοῖς codd.: corr. Enger 682 ἔσται Reisig: ἐστὶν R 684 τε add. Herm. παρὼν add. Mein. 685 post h. v. παραχρῆμά τε τίνεται add. R 689 ἆ Bergler: ἄ α R 691 μοι] μου Hamaker 697 καὶ schol. ad Plut. 453: om. R 700 τόδε Dobr.: δε R 702 ἅπαντ' ἄρ Bergler: ἅπαν γάρ R μεστὰ Pors.: ἔργα R: πλέα Suid. 704 ἐξαράξω Toup: ἐξάρξω R 706 ὅστις Pors.: ὅτι R

Χο. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε [ἀντ.
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;
Μν. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
Γυ.ª ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' ὅθεν οὐ φαύλως γ' 710
ἀποδρὰς λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.
Μν. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
Χο. τίς οὖν σοι, τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν 715
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
Μν. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
Χο. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ χαίρων ἴσως
ἐνυβριεῖς λόγους λέξεις τ' ἀνοσίους 720
⟨ἐπ'⟩ ἀθέοις ἔργοις·
⟨καὶ⟩ γὰρ ἀνταμειψόμεσθά σ' ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότρο- 724
πον ἐπέχει τύχη.

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ' ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
Γυ.ª ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ Μανία.
κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
Μν. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν 730
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἔστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται 735
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,

710-11 ἀλλ' οὖν ἥκεις τ' (γ' Suid.) ὅθεν ἥκεις· | φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις R Suid. : corr. Reisig 716 ξὺν] σοῖς Mein. 720 ἐνυβρίσεις R : corr. Reisig λέξεις τ' Fritzsche : τε λέξεις R 721 ἐπ' add. Enger 722 καὶ add. Herm. 724 δὲ Fritzsche : δέ σε codd. 725 τύχη Bergk : τις τύχη codd. 726 σ' om. Enger 730 σὺ δὲ Suid. : σὺ τόδε R

ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ.
Γυ.ª παράβαλλε πολλὰς κλῆματίδας ὦ Μανία.
Μν. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί,
τουτὶ τεκεῖν φῄς; Γυ.ª ⟨καὶ⟩ δέκα μῆνας αὖτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. Μν. ἤνεγκας σύ; Γυ.ª νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Μν. τρικότυλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι. Γυ.ª τί μ' ἠργάσω;
ἀπέδυσας ὠναίσχυντέ μου τὸ παιδίον
τυννοῦτον ὄν. Μν. τυννοῦτο; Γυ.ª μικρὸν νὴ Δία.
Μν. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς Χοᾶς ἢ τέτταρας;
Γυ.ª σχεδὸν τοσοῦτον χὥσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. Μν. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
Γυ.ª ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. Μν. πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
Γυ.ª μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου. Μν. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται
Γυ.ª οἴμοι τέκνον. δός μοι σφαγεῖον Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
Μν. ὕπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
Γυ.ª κακῶς ἀπόλοι', ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
Μν. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
Γυ.ª τί τῆς ἱερείας γίγνεται; Μν. τουτί. λαβέ.

ΓΥΝΗ Γ

ταλαντάτη Μίκκα τίς ἐξεκόρησέ σε;
[τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξῃρήσατο;]
Γυ.ª ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.
Μν. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;

741 καὶ add. Kuster 754 σφαγεῖον Tyrwhitt : τὸ σφάγιον R : τὸ σφαγεῖον R³ 758 pro spurio habet Blaydes 760 μικα R : corr. Lobeck 761 eicit Lobeck σου διεχρήσατο Mein.

τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνεταί πω. φέρε τίν' οὖν ⟨ἂν⟩ ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται πόθεν; ⟨πόθεν;⟩
τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξύλον.

ὦ χεῖρες ἐμαὶ
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς
κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἵμοι
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χώρει χώρει. ποίαν αὔλακα;
βάσκετ' ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς
κείνᾳ ταύτᾳ· ταχέως χρή.

Χο. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι,
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα,
ἔριδες νείκη στάσις ἀργαλέα λύπη πόλεμος. φέρε δή νυν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν
ἐσμεν,
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν ἀλῶναι,
ἀλλ' οὐτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν τοι, κᾆθ' εὕρητ' αὐτὸ θύρασιν,

768 *οὐ φαίνετ' οὔπω* R : corr. Dobr. ἂν add. Pors. 772 *γένοιτ'* R : corr. Bentl. *πόθεν* alterum add. Bentl. 777 *χρῆν* Bentl. : *χρὴ* R 788 *στάσις* cdd. : *στάσεις* R 789 *εἰ* edd. : *εἰ καὶ* R

μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν ηὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
κἂν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμεν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκοπῶμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἑκάστου.
Ναυσιμάχης μέν ⟨γ'⟩ ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτὴς ἐστιν ἀμείνων
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται

793 χρῆν Brunck : χρὴ R 796 κλίνας] σκηνὰς Hamaker 797 ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι R : corr. Kaye apud Dobr. 799 παρακύψασαν (παρακύψαν Kuster) ἰδεῖν τὸ κακὸν R : transposuit Pors 803 ἕκαστος R : corr. Brubachiana 804 γ' add. Dobr. δηλαδὴ R : corr. editores 805 χείρων editores : χεῖρον R 809 φήσεις] φήσει Kuster

Μν. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. Ευ. ποίου Πρωτέως;
Γυ! ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
Ευ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
Μν. Αἴγυπτον. Ευ. ὦ δύστηνος οἷ πεπλώκαμεν.
Γυ! πείθει τι ⟨τούτῳ⟩ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφορεῖον τουτογί.
Ευ. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;
Γυ! οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ' ὦ ξένε,
ὅστις ⟨γ'⟩ ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾷς 'ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;'
Ευ. αἰαῖ τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
Μν. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
Γυ! κακῶς τ' ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
Ευ. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη; Μν. βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμεῖξαι λέχος.
Γυ! τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
Μν. βάυζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
Ευ. ξένη τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;
Μν. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. Γυ! μὰ τὼ θεὼ
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν'
σὺ δ' εἶ πανοῦργος. Μν. ὁπόσα τοι βούλει λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
Ευ. γύναι τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
Μν. αἰσχύνομαί τε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
Ευ. τουτὶ τί ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

879 τούτῳ add. Brubachiana 883 γ' add. Scaliger 889 δὴ

ὦ θεοὶ τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ γύναι;
Μν. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κἄμ' ἔχει λόγος.
Ευ. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;
Μν. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
Ευ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον γύναι.
Μν. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ' ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.
Ευ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
Μν. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐσχάρας
λαβέ με λαβέ με πόσι, περίβαλε δὲ χέρας.
φέρε σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ. Γυ! κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
Ευ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
Γυ! οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.
Ευ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
Μν. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; Ευ. μέν' ἥσυχος.
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤνπερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
Μν. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων
ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων

910 *μενέλαον* (om. *σ'*) R : corr. Kuster ex Eur. Hel. 570
ἰφύων schol. et Suid. : *ἀφύων* R
912 *ἐσχάρας* R (cf. Eq. 1286) : *ἐς χέρας* Eur. Hel. 572
914 *περίβαλλε* R : corr. Biset
926 *σ' οὐδέποτ'* } *οὐδέποτέ σ'* Elmsl.
927 *προλείπωσ'* R : corr.

παῖ' ἦν προσίῃ τις. Γυ. νὴ Δί' ὡς νῦν δή γ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος.
Μν. ὦ πρύτανι πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.
Πρ. τί σοι χαρίσωμαι; Μν. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
Πρ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
Μν. ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκώθ' οἷ' εἴργασαι·
κοὐκ ἔστ' ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

Χο. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξίν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεοῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐτοῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
ὅρμα χώρει·
κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα,
ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα·
βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ
κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.

ἅμα δὲ καὶ [στρ. α
γένος Ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

934 δή γ' Dobr.: δῆτ' R
939 χαρίσομαι R: corr. Pors.
944 ταφεῦσι R: corr. Brunck
947 παίσωμεν schol.: πέσωμεν R

εἰ δέ τις [ἀντ. α
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.

ἀλλὰ χρῆν
ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.

πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν [στρ. β
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ' ὦ ἑκάεργε,
ὄπαζε δὲ νίκην·
Ἥραν δὲ τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ
κλῆδας γάμου φυλάττει.

Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι [ἀντ. β
καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι
χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χάριν χορείας.
παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷάπερ νόμος,
νηστεύωμεν δὲ πάντως.

ἀλλ' εἶα πάλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς σὺ

966 χρὴ R : corr. Bothe 967 ὥσπερ] ὡς ἐπ' Fritzsche 968 εὐφυῆ R : corr. Brunck (cf. Eq. 141) 969 ἐλύραν R : corr. Kuster 982 χάριν Biset : χαίρειν R 984 νηστεύομεν Bentl. 985 εἶα πάλλ' Blaydes : ειαπαλλ' R : εἶ' ἐπ' ἄλλ' Junt. 986 τόρευε Bentl.

κισσοφόρε Βάκχειε
δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω.

εὔιον ὦ Διόννσε [στρ. γ
Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ, 991
χοροῖς τερπόμενος
κατ' ὄρεα νυμφᾶν †ἐρατοῖς† ἐν ὕμνοις,
εὔιον εὔιον εὐοῖ 993b
. . . . ἀναχορεύων.

ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται [ἀντ. γ
Κιθαιρώνιος ἠχώ, 996
μελάμφυλλά τ' ὄρη
δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει. 1000

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
Μν. ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. Το. μή μ' ἱκετεῦσι σύ.
Μν. χάλασον τὸν ἦλον. Το. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶσ' ἐγώ.
Μν. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
Το. ἔτι μᾶλλο βοῦλις; Μν. ἀτταταῖ ἰατταταῖ· 1005
κακῶς ἀπόλοιο. Το. σῖγα κακοδαίμων γέρον.
πέρ' ἐγὼ 'ξινίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.
Μν. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι 1010
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι

990 Εὔιε ὦ Διὸς σὺ Enger 993 fort ἐραννοῖς 993b ὦ Εὔι' Εὔι' εὐοῖ Herm. 995 σοὶ editores : σὺτ R 996 κιθαρώνιος R : corr. Zanetti 1001 οἰμώξει R : corr. Brunck 1002 ἱκετεῦσι Brunck : ἱκετεύση R 1005 μᾶλλον R : corr. Bentl. ἰατταταῖ Dind. : τατταταὶ R 1007 'ξινίγκι Enger : ξεινίγκι R : ξυνίγκι Augustanus

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ⟨τοῦτ'⟩ ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτετο.
Ευ. φίλαι παρθένοι φίλαι, πῶς ἂν ⟨οὖν⟩
ἐπέλθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύεις; ὦ πρὸς αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ἔασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
Μν. ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
πολυστονώτατον βροτῶν·
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι ⟨μοι⟩ φύλαξ
ἐφεστὼς ὁλοὸν ἄφιλον ἐκρέμασεν
κόραξι δεῖπνον. ὁρᾷς; οὐ
χοροῖσιν οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι δεσμίῳ δὲ
γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν' ἄνομα πάθεα,
φῶτά ⟨τε⟩ λιτομέναν, πολυδάκρυτον Ἀΐ-
δα γόον †φεύγουσαν†
αἰαῖ αἰαῖ ἔ ἔ,

1013 τοῦτ' add. Dobr. 1016 οὖν add. Herm. 1017 ἀπέλθοιμὶ R: corr. Brunck 1018 λάβοιμι R: corr. Brunck 1019 προσαιδουσσαι τὰς R: corr. Seidler 1023 πολυπονώτατον R: corr. Burges 1026 πάλαι μοι φύλαξ Enger: φύλαξ. πάλαι R 1027 ἐφέστηκ' R: corr. Mein. 1030 ὑφ' ἡλίκων] ἡλίκων ὑπὸ Herm. 1031 κημὸν Herm.: ψῆφον κημὸν R 1039 τάλαν' Herm.: ἀλλὰν R 1040 τε add. Herm. φῶτ' ἀντομέναν Hermann

ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ⟨ἐς⟩ τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερόν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰώ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὢ κατάρατος ἐγώ·
τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ—
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.
Ευ. χαῖρ' ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα
ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
Μν. σὺ δ' εἶ τίς ἥτις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος;
Ευ. Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ' ὦ τέκνον σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν,
κλάειν ἐλεινῶς. Μν. σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.
Ευ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
Μν. ὦ νὺξ ἱερὰ
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου;
Ευ. δι' Ὀλύμπου.
Μν. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν

1044 ἐνέδυσεν R : ἀμφέδυσεν Herm. ex schol. Herm. 1045 ⟨ἐς⟩ add. 1047 ἄτεγκτε Zanetti : ἄνετικτε R 1051 βάρβαρον] δύσμορον Brunck 1054 λαιμοτόμητ' Dind. δαιμόνι' Fritzsche

μέρος ἐξέλαχον— Ευ. *μέρος ἐξέλαχον—*
Μν. *θανάτου τλήμων;* Ευ. *θανάτου τλήμων;*
Μν. *ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦ στωμυλλομένη.*
Ευ. *στωμυλλομένη.*
Μν *νὴ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας*
λίαν. Ευ. *λίαν.*
Μν. *ὦγάθ' ἔασόν με μονῳδῆσαι,*
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. Ευ. *παῦσαι.*
Μν. *βάλλ' ἐς κόρακας.* Ευ. *βάλλ' ἐς κόρακας.*
Μν. *τί κακόν;* Ευ. *τί κακόν;* Μν. *ληρεῖς.*
Ευ. *ληρεῖς.*
Μν. *οἴμωζ'.* Ευ. *οἴμωζ'.* Μν. *ὀτότυζ'.*
Ευ. *ὀτότυζ'.*
Το. *οὗτος σί λαλῖς;* Ευ. *οὗτος σί λαλῖς;*
Το. *πρυτάνεις καλέσω;* Ευ. *πρυτάνεις καλέσω;*
Το. *σί κακόν;* Ευ. *σί κακόν;*
Το. *πῶτε τὸ πωνή;* Ευ. *πῶτε τὸ πωνή;*
Το. *σὺ λαλῖς;* Ευ. *σὺ λαλῖς;* Το. *κλαύσει.*
Ευ. *κλαύσει.*
Το. *κακκάσκι μοι;* Ευ. *κακκάσκι μοι;*
Μν. *μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.*
Ευ. *πλησίον αὕτη.*
Το. *ποῦ 'στ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ πεύγει.*
ποῖ ποῖ πεύγεις; ⟨Ευ. *ποῖ ποῖ πεύγεις;*⟩
Το. *οὐ καιρήσεις;* ⟨Ευ. *οὐ καιρήσεις;*⟩
Το. *ἔτι γὰρ γρύζεις;* Ευ. *ἔτι γὰρ γρύζεις;*
Το. *λαβὲ τὴ μιαρά.* Ευ. *λαβὲ τὴ μιαρά.*
Το. *λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.*
Ευ. *ὦ θεοὶ τὶν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα*

1073 *γραῦ* R¹ : *σ* supra add. R² 1080 *τί τὸ κακόν* utroque loco : corr. Bentl. 1082 utroque loco *σί* Brunck : *τί* R 1087 utroque loco *λαλῖς* Dind. : *λαλεις* R utroque loco *κλαύσει* Brunck : *κλαύσαιμι* R 1092 *ποῦ 'σθ' ἡ* R : corr. Brunck 1092-3 *φεύγει, φεύγεις* R : corr. Enger 1093-4 iterata verba restituit Brunck

ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον
Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων. Το. τί λέγι; τὴ Γόργος πέρι
τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; Ευ. τὴν Γοργόνος
ἔγωγε φημί. Το. Γόργο τοι κἀγὼ λέγι.
Ευ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
Μν. ὦ ξένε κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν. Το. οὐκὶ μὶ λαλῆσι σύ;
κατάρατο τολμᾷς ἀποτανουμένη λαλᾷς;
Ευ. ὦ παρθέν' οἰκτίρω σὲ κρεμαμένην ὁρῶν.
Το. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. Ευ. ληρεῖς ὦ Σκύθα.
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
Το. σκέψαι τὸ κύστο· μή τι μικτὸν παίνεται;
Ευ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης·
φέρε Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασίν ἐστιν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἵληφεν. Το. οὐ ζηλῶσί σε·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ πυγίζεις ἄγων.
Ευ. τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν ὦ Σκύθα
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
Το. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πύγισο,
τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον.
Ευ. μὰ Δί' ἀλλὰ λύσω δεσμά. Το. μαστιγῶ σ' ἄρα.
Ευ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. Το. τὸ κεπαλή σ' ἄρα

1101 *ναυστολῶν* editores : *ναυτολῶν* R 1102-3 om. R Augustanus : in marg. inferiore add. R^2 1102 *Γόργος* Fritzsche : *γοργόνος* R^2 1103 *κέφαλη* R^2 : corr. Bothe 1108 *λαλῆσι* Brunck : *λαλῆς* R 1114 *κύστο* Scaliger : *σκυτο* R 1115 *δεῦρό* Bentl. : *δεῦρο· δεῦρό* R 1119 *τῶ πρωκτῶ* R : corr. Kuster 1122 *ἐς*

τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοί.
Ευ. αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐ ⟨γὰρ⟩ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἄν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
Το. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζί μοι.
Μν. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
Το. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν;

Χο. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,
παρθένον ἄζυγα κούρην,

ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει [στρ. α
καὶ κράτος φανερὸν μόνη
κληδοῦχός τε καλεῖται.

φάνηθ' ὦ τυράννους
στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός.

δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι- [ἀντ. α
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.

ἧκετ' εὔφρονες ἵλαοι, [στρ. β
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ θέμις εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεοῖν, ἵνα λαμπάσι
φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.

μόλετον ἔλθετον, ἀντόμεθ' ὦ [ἀντ. β
Θεσμοφόρω πολυποτνία,

1127 ἀποκέκοιψ' R : ἀποκεκόψοι R² : ἀποκεκοψο Augustanus : corr. Brunck 1129 οὐ γὰρ ἂν Lenting : οὐκ' ἂν R 1132 τούτῳ Kuster : τοῦτο R 1133 ἐπιτηκίζει R : corr. Blaydes 1139 κούρην

εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἦλθετον, ⟨ἔλθετε⟩ νῦν, ἀφίκεσθ' ἱκε-
τεύομεν ἐνθάδε χἠμῖν.

Ευ. γυναῖκες εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπόν. ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
Χο. χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεσφέρεις λόγον;
Ευ. ὅδ' ἐστὶν οὑν τῇ σανίδι κηδεστὴς ἐμός.
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
κακῶς ἀκούσητ'· ἢν δὲ μὴ πίθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
Χο. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.
Ευ. ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν ὦλάφιον ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακάλπασον.
σὺ δ' ὦ Τερηδὼν ἐπαναφύσα Περσικόν.
Το. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρί μοι
Ευ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.
Το. ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὡς ἐλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κῴδιο.
Ευ. φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. Το. ναῖκι ναὶ
κάτησο κάτησο, ναῖκι ναῖκι τυγάτριον.
οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη.
Ευ. αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

1157 ἔλθετε add. Reisig ἀφίκεσθον R : corr. Reisig 1159 ἐνθᾶδ' ἡμῖν R : corr. Herm. 1167 ἀκούσαιτ' R : corr. Elmsl. πείθησθέ

Το. καλό γε τὸ πυγή. κλαῦσί γ' ἂν μὴ 'νδον μένῃς.
ἀνακύπτι καὶ παρακύπτι ἀπεψωλημένος· 1187b
εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.
Ευ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα 'στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν. Το. οὐκὶ πιλῆσι πρῶτά με; 1190
Ευ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. Το. ὁ ὁ ὁ παπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; Ευ. χαῖρε τοξότα,
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. Το. ναὶ ⟨ναὶ⟩ γράδιο.
ἐμοὶ κάριστο σὺ τοῦτο. Ευ. δώσεις οὖν δραχμήν;
Το. ναὶ ναΐκι δῶσι. Ευ. ταργύριον τοίνυν φέρε. 1196
Το. ἀλλ' οὐκ ἐκὼδέν· ἀλλὰ τὸ συβήνην λαβέ.
Ευ. ἔπειτα †κομίζεις αὐτοῖς.† Το. ἀκολούτι τέκνον.
σὺ δὲ τοῦτο τήρει τὴ γέροντο, γράδιο.
ὄνομα δέ σοι τί ἔστιν; Ευ. Ἀρτεμισία. 1200
Το. μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ'· Ἀρταμουξία.
Ευ. Ἑρμῆ δόλιε ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε παιδάριον τουτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς
ὅταν λυθῇς τάχιστα φεύξει καὶ τενεῖς 1205
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
Μν. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἢν ἅπαξ λυθῶ.
Ευ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. Μν. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
Το. ὦ γράδι' ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον, 1210
κοὐ δύσκολ' ἀλλὰ πρᾶο. ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γράδι', ὦ γρᾶ'. οὐκ ἐπαινῶ γράδιο.
Ἀρταμουξία.

1187b ἀνακύπτη R : corr. Thiersch h.v. tanquam parepigraphen eicit Bentl. 1190 τί οὐκ ἐπιλήσει R : corr. Pors. ex schol. 1194 ναὶ add. Brunck 1195 σὺ Brunck : σ οὐ R 1197 συμβήνην R : corr. ex v. 1215 (sic etiam in titulis) 1198 κομίσι σ' αὐτός, (quod

διέβαλλέ μ' ἡ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ·
ὀρτῶς δὲ συβήνη 'στί· καταβηνῆσι γάρ.
οἴμοι,
τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γράδι'; 'Αρταμουξία.
Χο. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς ἢ 'φερεν τὰς πηκτίδας;
Το. ναὶ ναῖκι. εἶδες αὐτό; Χο. ταύτῃ γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο.
Το. κροκῶτ' ἔκοντο τὴ γέροντο; Χο. φήμ' ἐγώ.
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
Το. ὦ μιαρὸ γρᾶο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
'Αρταμουξία.
Χο. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὶ διώξει; 's τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
Το. κακόδαιμον, ἀλλὰ τρέξι. 'Αρταμουξία.
Χο. τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας, ⟨τρέχε.⟩
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ. τῷ Θεσμοφόρῳ δ'
ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

1214 ἡ γραῦς] ἡ γραῦς Suid.: ὁ γραῦς R 1215 συβίνη . . . καταβινῆσι Brunck 1216 δρᾶσι Enger: δράσει R 1222 γρᾶο Brunck: γραῦ R 1227 πέπαισται Biset: πέπυσται R

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἅττα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν [λίμνην] κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Ἅιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταὐτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἁλεώρας τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χατέρων τινῶν πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἅιδῃ βραβεῖον ἔχοντος [καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου] τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν, ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσ-

Ὑπόθεσις I est in R V A Ald.] 8 λίμνην om. R V 10 πραγμάτων] βατράχων A 11 χωριζομένων A 16 παραχθέντες] παρελθόντες A 21 τραγικῆς] τραγωδίας A 22 βραβεῖον] τὸ πρωτεῖον A 22–24 καὶ τοῦ . . . Πλούτωνος om. A καὶ . . . θρόνου secl. Rutherford 24 διακούειν] ἀκροατὴν ἱδρυσαμένου A

ἀγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι.

οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω,
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον,
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦταί γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος ἐς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

III

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὢν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Ἅιδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Ἅιδου κατῆει. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους

I 3 εὖ καὶ φιλοπόνως πάνυ A
Ὑπόθεσις II est in R V Ald.] 13 ἀναγαγεῖν Brunck
Ὑπόθεσις III est in Ald. et Baroccianis 43 et 127

περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἅιδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τελψεῶτας εἰς Ἅιδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιῄει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται καὶ αὖθις Ξανθίᾳ συγγίνεται· καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἁψάμενος τῆς ὁδοῦ εὑρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἅιδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἦκεν, εἰπών, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἵν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἵν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πάνυ πεποιημένων. ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένη. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος.

IV

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθούς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δρᾶμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ. Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπείχετο· ὡς οὖν τὸ δρᾶμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηνῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου καὶ ψευδοτύφου τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν· οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφυοῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμηνέναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ

11 καὶ . . . Πλούτωνα add. Brunck ex cod. Reg. Ὑπόθεσις

τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὁμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλέον εἰπεῖν, Εὔρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρῆσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς ὄθεν ἀνταστράπτοντες. κατὰ τοιούτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξυμνουμένου δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δρᾶμα.

διασκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος. πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουληθεὶς κατιέναι εἰς Ἅιδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόρνοις καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλαντὸν δημοδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς Ἅιδου χρῄζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπάς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς Ἅιδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρῃζεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ καὶ Πλούτωνι καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην αὖθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. [τοῖς δὲ γελοίοις τούτοις ὁ ποιήτης μεθόδῳ δεινότητος ἀνύει πάνυ γενναῖα καὶ σπουδαιότατα. τῇ γὰρ ἐξ Ἅιδου μετ' Αἰσχύλου πρὸς τοὺς ζῶντας ἀναφορᾷ φησι προπεμπόμενος ὁ Διόνυσος, ἐντολὴν ἔσχε· Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης, καὶ τάχος τῶν αὐτῶν ὅπως τὴν πολιτείαν ἰσώσῃ τῶν Ἀθηναίων καὶ διαλύσῃ τὰς ἔχθρας καὶ τοὺς διὰ τὴν ἐν Ἀργεννούσαις μὴ γενομένην ἀναίρεσιν τῶν ἐχθρῶν φυγάδας γενομένους καὶ ἀτίμους, αὖθις πολίτας καὶ ἐντίμους ποιήσειν.]

2 **Σάτυρος**] *Σάγαρις* apud Diog. L. ii. 46 *μοιουμένου* Beck 7 *ἐξυμνουμένου*] *ἐξεξυμνουμένου . . . θορυβωδέστατα* om. Taur. 28 *τοῖς . . . ποιήσειν* solus habet Ambr. 34 *ἐχθρῶν*] *νεκρῶν* Velsen

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΝΕΚΡΟΣ

ΧΑΡΩΝ

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ

ΑΙΑΚΟΣ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

ΠΛΑΘΑΝΗ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ΠΛΟΥΤΩΝ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΞΑΝΘΙΑΣ

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν 'πιέζομαι,'
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
Ξα. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; Δι. πλήν γ' 'ὡς θλίβομαι.'
Ξα. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; Δι. νὴ Δία
θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ 'ρεῖς, Ξα. τὸ τί;
Δι. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι 'χεζητιᾷς.'
Ξα. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
Δι. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
Ξα. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας;
Δι. μή νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσί,

Codd. R V A citavimus et ed. Ald.

7 γ'· ἐκεῖνο μόνον Ald. 14 post h. v. σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν (ἐν τῇ R) κωμῳδίᾳ legitur in codd., quod non agnoscit schol. qui adscribit περιλείπεται οὖν ἀκούειν ἁπλῶς ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν

ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
Δι. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος υἱὸς Σταμνίου
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;
Ξα. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; Δι. πῶς φέρεις γὰρ ὅς γ' ὀχεῖ;
Ξα. φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα τρόπον; Ξα. βαρέως πάνυ.
Δι. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις ὄνος φέρει;
Ξα. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω μὰ τὸν Δί' οὔ.
Δι. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
Ξα. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῄς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
Ξα. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἢ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
Δι. κατάβα πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἳ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἠμί, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;
Δι. ὁ παῖς. Ξα. τί ἔστιν; Δι. οὐκ ἐνεθυμήθης;
Ξα. τὸ τί;
Δι. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. Ξα. νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.
Ηρ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.
Δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
Ηρ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει—

26–29 eicit Hamaker 33 ἐγὼ οὐκ Suid. Ald.: ἔγωγ' οὐκ vulg.

Ηρ. κἀναυμάχησας; Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρεῖς καὶ δέκα.
Ηρ. σφώ; Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω. Ξα. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.
Δι. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.
Ηρ. πόθος; πόσος τις; Δι. μικρὸς ἡλίκος Μόλων.
Ηρ. γυναικός; Δι. οὐ δῆτ'. Ηρ. ἀλλὰ παιδός;
Δι. οὐδαμῶς.
Ηρ. ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπαπαί. Ηρ. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει;
Δι. μὴ σκῶπτέ μ' ὦδέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
Ηρ. ποῖός τις ὦδελφίδιον; Δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
Ηρ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις γ' ἐν τῷ βίῳ.
Δι. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς ἢ 'τέρᾳ φράσω;
Ηρ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
Δι. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. Ηρ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
Δι. κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. Ηρ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;
Δι. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
Ηρ. τί βουλόμενος; Δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
Ηρ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; Δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
Ηρ. εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα πρότερον Εὐριπίδου

55 πόσος] ποῖός V σμικρὸς V 57 ἀπαπαῖ Fritzsche : ἀππαπαῖ R V : ἀτταταὶ A Ald. τῷ om. Ald. 76 οὐχὶ] οὐ Bentl. πρότερον Elmsl. : πρότερον ὄντ' codd. Bentl. : πρότερον ἀντ' Palmer

μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
Δι. οὐ πρίν γ' ἂν 'λοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὢν
κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ' εὔκολος δ' ἐκεῖ.
Ηρ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; Δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
Ηρ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; Δι. ἐς Μακάρων εὐωχίαν.
Ηρ. ὁ δὲ Ξενοκλέης; Δι. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
Ηρ. Πυθάγγελος δέ; Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.
Ηρ. οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.
Δι. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
Ηρ. πῶς γόνιμον; Δι. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
Ηρ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Δι. μᾶλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ηρ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
Ηρ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
Δι. δειπνεῖν με δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

77 ἀναγαγεῖν A Ald. : ἀνάγειν R V εἴπερ γ' deteriores 81 κἂν Dobr. : καὶ codd. ἐπιχειρήσειεν ἂν A 83 ἀποίχεται] οἴχεται R V

Δι. ἀλλ' ὥνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἵσι σὺ
ἐχρῶ τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας ἀρτοπώλια
πορνεῖ' ἀναπαύλας ἐκτροπὰς κρήνας ὁδοὺς
πόλεις διαίτας πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
Ηρ. ὦ σχέτλιε τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
Δι. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπῃ τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
Ηρ. φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. Δι. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
Ηρ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη
ἡ διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;
Ηρ. μάλιστά γε. Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
Ηρ. βούλει κατάντη καὶ ταχεῖαν σοι φράσω;
Δι. νὴ τὸν Δί' ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
Ηρ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. Δι. κᾆτα τί;
Ηρ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν — Δι. τί δρῶ;
Ηρ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
'εἶναι,' τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. Δι. ποῖ;
Ηρ. κάτω.
Δι. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. Ηρ. τί δαί;
Δι. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. Ηρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ

113 κρήνας] κρημνοὺς v. l. apud schol. tribuit Seidler 116 καὶ σύ γε Dionyso 118 ὅπῃ] ὅπως R A Ald. ἀφίξομ' V Ald. 127 ταχεῖαν καὶ κατάντη R A 129 κᾆτα V A Ald.: εἶτα R

ἄβυσσον. Δι. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
Ηρ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δῦ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
Δι. φεῦ,
ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δῦ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; Ηρ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότατα. Δι. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους,
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ' ἠλόασεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
Ηρ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοή,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυρρινῶνας καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
Δι. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; Ηρ. οἱ μεμυημένοι—
Ξα. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγω μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
Ηρ. οἵ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ' ὦδελφέ. Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.
Ξα. πρὶν καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

147 ἠδίκησε V 151 Dionyso post v. 153 tribuit Ritschl

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
Δι. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; Ξα. τότε μ' ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν,
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ

πόσ' ἄττα; Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
Δι. μὰ Δί' ἀλλ' ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
Νε. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.
Δι. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. Νε. ἀναβιοίην νυν πάλιν.
Ξα. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ

ὠὸπ παραβαλοῦ.
Ξα. τουτὶ τί ἔστι; Δι. τοῦτο; λίμνη νὴ Δία
αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.
Ξα. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.
Δι. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
Χα. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 's Ὄνου πόκας,
ἢ 's Κερβερίους, ἢ 's κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;
Δι. ἐγώ. Χα. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῖ σχήσειν δοκεῖς;
ἐς κόρακας ὄντως; Χα. ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' οὕνεκα.

168 del. Hamaker 169 μὴ εὕρω] μὴ 'χω v. l. apud schol. 170 τιν' Elmsl. : τινες' codd. ἐκφέρουσι Ald. : φέρουσι codd. 175 ἐὰν A : ἵνά R : ἵνα ἂν V 177 ἀναβιώην codd. : corr. Cobet 180 post v. 182 transponit Ritschl 184 Δι. χαῖρ' ὦ Χάρων. Ξα. χαῖρ' ὦ Χάρων· Δι. καὶ Ξα. χαῖρ' ὦ Χάρων van Leeuwen 186 Ὄκνου πλοκάς Conze 187 Ταίναρον] Τάρταρον Mein.

ἔσβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. Χα. δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
Χα. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;
Ξα. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; Χα. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. Δι. μανθάνεις; Ξα. πάνυ μανθάνω.
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
Χα. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος τί ποιεῖς; Δι. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην, οὕπερ ἐκέλευές με σύ;
Χα. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων; Δι. ἰδού.
Χα. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
Χα. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ἀλλ' ἀντιβὰς
ἑλᾷς προθύμως; Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι
ἄπειρος ἀθαλάττωτος ἀσαλαμίνιος
ὢν εἶτ' ἐλαύνειν; Χα. ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ, Δι. τίνων;
Χα. βατράχων κύκνων θαυμαστά. Δι. κατακέλευε δή.
Χα. ὦ ὀπὸπ ὦ ὀπόπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
κοὰξ κοάξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήιον
Διὸς Διόνυσον ἐν

190 ἔ(ι)σβαινε R V Λ : ἔμβαινε Ald. 191 κρεῶν] νεκρῶν A 193 κύκλῳ] τρέχων A Ald. 197 ἔτι πλεῖ Kuster : ἐπιπλεῖ codd. 201 h. v. om. R προβαλεῖς V 204 ἀθαλάττευτος Kock 207 βατραχοκύκνων Bothe

Λίμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον ὦ κοὰξ κοάξ.
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
Βα. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ.
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.
Βα. εἰκότως γ' ὦ πολλὰ πράττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πὰν ὁ καλαμόφθογγα παίζων·
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐκκύψας ἐρεῖ—
Βα. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος
παύσασθε. Βα. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἀμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν

229 ἔστερξαν (μὲν) Herm. 232 ὑπολύριον] ὑποβρύχιον Bentl.
238 ἐκκύψας Pap. Berol. 231 (v. App.): ἐγκύψας codd.

αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.
Δι. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
Βα. δεινά τἄρα πεισόμεσθα.
Δι. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι.
Βα. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
Βα. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὁπόσον ἡ φάρυξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας.
Δι. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
Βα. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
Δι. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ
οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ
κἂν δέῃ δι' ἡμέρας
⟨βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,⟩
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
Χα. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τὼ κωπίω,
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τὠβολώ.
ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἦ Ξανθία.
Ξα. ἰαῦ. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.
Δι. τί ἔστι τἀνταυθοῖ; Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.
Δι. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; Ξα. σὺ δ' οὔ;
Δι. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν,

263 cicit Dind. 265 δέῃ Cobet : με δῇ R V : με δέῃ A : με δεῖ Ald. 266 inscrui Reisig. 267 τῷ A Ald. : τὼ R V : τοῦ codd.

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
Ξα. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
Δι. ποῦ ποῦ 'στιν; Ξα. ἐξόπισθεν. Δι. ἐξόπισθ' ἴθι.
Ξα. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νυν ἴθι.
Ξα. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
Δι. ποῖόν τι; Ξα. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται
τοτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεύς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ
ὡραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Ξα. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
Δι. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. Δι. καὶ σκέλος χαλκοῦν
ἔχει;
Ξα. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
σάφ' ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; Ξα. ποῖ
δ' ἐγώ;
Δι. ἱερεῦ διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
Ξα. ἀπολούμεθ' ὦναξ Ἡράκλεις. Δι. οὐ μὴ καλεῖς μ'
ὠνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
Ξα. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτό γ' ἧττον θατέρου.
ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. Ξα. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.
Δι. τί δ' ἔστι; Ξα. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν,
'ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.'

279 (εἶναι) τὰ δείν' ἔφατκεν (om. ἐκεῖνος) Hamaker 286 sic fere R et Pap. Berol. (v. App.) : 'στιν om. V A ἴθι] αὖ ἴθι V : νῦν ἴθι A 295-6 Δι. καὶ βολίτινον θάτερον. | Ξα. σάφ' ἴσθι. Ambrosianus L 39 manu secunda 300 τοῦτό γ' R V : τοῦτό γ' ἔσθ' A : τοῦτ' ἔθ' Dind. : τοῦτο δέ γ' Ald. 304 αὖθις αὖ] ἀρτίως A

ἤμπουσα φρούδη. Δι. κατόμοσον. Ξα. νὴ
τὸν Δία.
Δι. καὐθις κατόμοσον. Ξα. νὴ Δί'. Δι. ὄμοσον.
Ξα. νὴ Δία.
Δι. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
Ξα. ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασέ σου.
Δι. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;
Ξα. αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα;
(αὐλεῖ τις ἔνδοθεν)
Δι. οὗτος. Ξα. τί ἔστιν; Δι. οὐ κατήκουσας;
Ξα. τίνος;
Δι. αὐλῶν πνοῆς. Ξα. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὖρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
Δι. ἀλλ' ἠρεμὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

ΧΟΡΟΣ

Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ξα. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν' ὦ δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον ὅνπερ Διαγόρας.
Δι. κἀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐσθ', ἕως ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

Χο. Ἴακχ' ὦ πολυτίμητ' ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων, [στρ.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων

308 σου] μου Λ Ald. : που V 309 προσέπεσεν] προσέπτατο γρ. προσέμπεσε V 310 αἰτιάσωμαι Dind. 315 Δι. praef. van Leeuwen 320 δι' ἀγορᾶς V et Apollodorus Tarsensis teste schol. 322 ἐσθ' ἕως V : ἐστιν ὡς R Λ Ald. 323 πολυτιμήτοις ἐν codd. : πολυτιμήτοις Ald. : πολυτίμοις ἐν Herm. : corr Reisig

περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων, θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἁγνάν, ἱερὰν
ὁσίοις μύσταις χορείαν.

Ξα. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
Δι. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;

Χο. †ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἥκει τινάσσων†, [ἀντ.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων·
ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
σὺ δὲ λαμπάδι †φλέγων†
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον
χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.

εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης Βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,

332 *φιλοπαίσμονα* Herwerden *τιμάν*] *τ' ἐμάν* Bentl. : *τ' ἀμάν* Blaydes 335-6 *ἱερὰν* | *ὁσίοις μύσταις*] *ὁσίοις* | *μετὰ μύσταισι* Kock 340 *ἥκεις* A Ald. 344 *φέγγεται* R Ald. : *φλέγεται* V A 351 *φλέγων*] *φαίνων* Blaydes 355 *γνώμην* Ambrosianus L 39 : *γλώσσῃ* Plutarchus 356 *εἶδεν*] *ἦσεν* Plut. 357 *μηδὲ* Ald. Plut. : *μὴ δὲ* schol. V : *μήτε* vulg.

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὢν εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπί-
δαυρον,
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ
πείθει,
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·
τούτοις αὐδῶ καῦθις ἀπαυδῶ καῦθις τὸ τρίτον μάλ'
ἀπαυδῶ
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως [στρ.
ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων
κἀπισκώπτων
καὶ παίζων καὶ χλευάζων,
ἠρίστηται δ' ἐξαρκούντως.

ἀλλ' ἔμβα χὤπως ἀρεῖς [ἀντ.
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἢ τὴν χώραν
σῴζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται.

359 πολίτης A 365 πείθων V 366 ὑπᾴδων] ἐπ ἄιδων R
369 τούτοις αὐδῶ V : τούτοις ἀπαυδῶ R (απ expunct.) : τούτοισιν ἀπαυδῶ Ald. : τούτοις μὲν ἀπαυδῶ A 372 νυν Bentl. : δὴ νῦν vulg.
378 ἀρεῖς Scaliger : αἰρεῖς Ald. : αἴρεις R (αἱρήσεις in lemmate) : αἱρή-

ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν
Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε.

Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων [στρ.
ἄνασσα συμπαραστάτει,
καὶ σῴζε τὸν σαυτῆς χορόν,
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι·

καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ- [ἀντ.
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

ἄγ' εἶα
νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.

Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς [α.
ἥδιστον εὑρών, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν
καὶ δεῖξον ὡς ἄνευ πόνου
πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι [β.
κἀπ' εὐτελείᾳ τόδε τὸ σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος,
κἀξηῦρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

385 *θεὰν*] *θεῶν* A ζαθέοις R 396 *ἄγ'*] ἀλλ' Bentl. 399 *μέλος*]

καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης [γ.
νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
συμπαιστρίας
χιτωνίου παραρραγέν-
τος τιτθίον προκύψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

Δι. ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλου-
θός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. Ξα. κἄγωγε πρός.

Χο. βούλεσθε δῆτα κοινῇ [α.
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας,

νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ [β.
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.

τὸν Κλεισθένους δ' ἀκούω [γ.
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·

κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς, [δ.
κἄκλαε κἀκεκράγει
Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.

καὶ Καλλίαν γέ φασι [ε.
τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

Δι. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν
Πλούτων'· ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.

Χο. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

Δι. αἴροι' ἂν αὖθις ὦ παῖ.
Ξα. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν.

Χο. χωρεῖτε
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς·
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἱερὸν οἴσων.

χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους [στρ.
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον
τὸν καλλιχορώτατον
παίζοντες, ὃν ὅλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσιν.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος [ἀντ.
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

Δι. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;
Ξα. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. παῖ παῖ.

441 τὰ στρώματα post ὦ παῖ add. codd. praeter V 456 ἱλαρόν] ἱερόν R V 462 γεύσει Bekker : γεύσῃ R : γεῦσαι vulg.

ΑΙΑΚΟΣ

τίς οὗτος; Δι. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
Αι.ª ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγχων κἀποδρὰς ᾤχου λαβών,
ὃν ἐγὼ ᾿φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τειθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
Ξα. οὗτος τί δέδρακας; Δι. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.
Ξα. ὦ καταγέλαστ' οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; Δι. ἀλλ' ὡρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν.
Ξα. ἰδοὺ λαβέ, προσθοῦ. Δι. ποῦ 'στιν; Ξα. ὦ
χρυσοῖ θεοὶ
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; Δι. δείσασα γὰρ
ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
Ξα. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. Δι. ἐγώ;
πῶς δειλὸς ὅστις σφογγιὰν ᾔτησά σε;
οὐκ ἂν ἕτερός γ' αὖτ' ἠργάσατ' ἀνήρ. Ξα. ἀλλὰ τί;
Δι. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.
Ξα. ἀνδρεῖά γ' ὦ Ποσείδον. Δι. οἶμαι νὴ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων

479 Δι. οὗτος. Ξα. τί δέδρακας; van Leeuwen 488 οὐκ ἂν V : οὔκουν vulg. : οὔ τἂν Elmsl.

καὶ τὰς ἀπειλάς; Ξα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
Δι. ἴθι νυν ἐπειδὴ λῃματίας κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
Ξα. φέρε δὴ ταχέως αὖτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἦ γὰρ θεός ⟨σ'⟩ ὡς ἐπύθεθ' ἥκουτ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερεικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
Ξα. κάλλιστ', ἐπαινῶ. Θε. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ καλῶς. Θε. λῃρεῖς
ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἥδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
Θε. ἠβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν· χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.
Ξα. ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον ῥῦσαις αὐτὸς ὅτι εἰσέρχομαι.
ὁ παῖς ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.

494 λῃματίας V γρ.: λῃματιᾶς vulg. 502 ἄρωμαι Cobet
504 σ' add. editores 507 ἀλλ'] δεῦρ' R 508 οὐ μή] μή Elmsl.
514 ἥδ' ἔνδον] ἤδη 'νδον Tyrwhitt 520 ὅτι] ὡς A

κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Πλ. ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πα. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
Πλ. ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
Ξα. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. Δι. μηδαμῶς
ὦ Ξανθίδιον. Ξα. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
Δι. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξα. δέχομαι τὸν ὅρκον κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

Χο. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ [ἀντ.
τὴν στολὴν εἴληφας ἥνπερ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
ἀνανεάζειν . . .
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει
κἀκβαλεῖς τι μαλθακόν,
αὖθις αἱρεσθαί σ' ἀνάγκη
'σταὶ πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ',

574 ἐς] ἂν ἐς Elmsl. 576 τὰς Schaefer ex Phrynicho : τοὺς codd. κόλικας codd. : corr. Schweighäuser 582 ὦ om. Mein. 592 ἀνανεάζειν] ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ Ald. : ἀνανεάζειν ⟨πρὸς τὸ σοβαρὸν⟩ Mein. 595 κἀκβαλεῖς Herm. : κἀκβάλῃς V : καὶ βάλῃς

ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεταί μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

Αι.ª ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον. Δι. ἥκει τῳ κακόν.
Ξα. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. Αι.ª εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ Διτύλας χὠ Σκεβλύας χὠ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
Δι. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; Αι.ª μᾶλλ' ὑπερφυᾶ.
Δι. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. καὶ μὴν νὴ Δία
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἄν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αι.ª καὶ πῶς βασανίσω; Ξα. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας κρεμάσας ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.
Αι.ª δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σου
τὸν παῖδα τύπτων, ταργύριόν σοι κείσεται.
Ξα. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
Αι.ª αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.

600 ταῦτ'] τοῦτ' R V 618 βασανίζω R A Ald. Suid.

κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. Δι. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. Αι.ª λέγεις δὲ τί;
Δι. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον. Αι.ª ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φήμ' ἔγω.
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
Δι. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;
Ξα. δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερόν γ' ἂν νῷν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
Αι.ª οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ·
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Ξα. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως; Αι.ª ῥᾳδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
Αι.ª ἰδού. Ξα. σκόπει νυν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
Αι.ª ἤδη 'πάταξά σ'. Ξα. οὐ μὰ Δί'. Αι.ª οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. Δι. πηνίκα;
Αι.ª καὶ δὴ 'πάταξα. Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
Αι.ª οὐκ οἶδα· τονδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
Ξα. οὔκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ. Αι.ª τί τἀτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; Ξα. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἐφρόντισα
ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείοις γίγνεται.
Αι.ª ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι, ἰοὺ ἰού. Αι.ª τί ἔστιν; Δι. ἱππέας ὁρῶ.
Αι.ª τί δῆτα κλάεις; Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αι.ª ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν. Δι. οὐδέν μοι μέλει.

649 τί τατταταῖ· αἰακός τι τατταταῖ· V : ἰαττατταττατταττατταί R : corr. Thiersch 655 οὐδέν.] οὐδὲν— Piccolomini sermonem interruptum indicans

Αἰ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. οἴμοι. Αἰ. τί ἔστι; Ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
Αἰ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἄπολλον—ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
Ξα. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; Δι. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνῃσκόμην.
Ξα. οὐδὲν ποιεῖς γάρ· ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
Αἰ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. Πόσειδον Ξα. ἤλγησέν τις.
Δι. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
Αἰ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
χἠ Φερρέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
Δι. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς
ἐμᾶς, [στρ.
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαι κάθηνται
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφι-
λάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρηκία χελιδὼν
†ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον·†
κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.

675–705 = 706–737

665 πρωνὸς Scaliger : πρῶνας ⟨ἔχεις⟩ Bergk 671 φερρέφατ' V : φερσέφατ' R : περσέφαττ' A 673 ποιῆσαι V : ποιῆσαι vulg. 680 ἐπιβρέμεται ⟨τις⟩ Blass 682 ὑποβάρβαρον ἑζομένη κέλαδον Mein. 683 κελαδεῖ] κελαρύζει R Suid. : ῥύζει Mein. : τρύζει Fritzsche

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα,
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει·
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοἱ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ'
οἰμώξεται, [ἀντ.
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
Κλειγένης ὁ μικρός,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου
ψευδολίτρου κονίας
καὶ Κιμωλίας γῆς,
χράνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.

686 ἐστι] πολλὰ Vita Aristoph. 691 τὰς] τῆς Bergk 699 αἰτουμένους R^1 V 700 φύσιν V 705 ὕστερον V 711 ψευδολίτρου V : ψευδολίτρου τε R : ψευδονίτρου τε A Ald. 714 ἰδὼν Bentl. : εἰδὼς

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταὐτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ
χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν ὦνόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον, κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

Αἰ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;
Αἰ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
Ξα. ὤμωξε μέντἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
Ξα. χαίρεις, ἱκετεύω; Αἰ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρᾳ τῷ δεσπότῃ.
Ξα. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν

718 γ' A Ald.: om. R V: δ' Herm. 723, 724 transponit Bergk 730 προυσελοῦμεν R: προσελοῦμεν V A Ald.: προυγελοῦμεν Stobaeus 741 ἐξελέγξαντ' Ald. 743 ὤμωξε Brunck: οἴμωξε Monacensis 137: οἴμωζε vulg.

πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; Αἰ. καὶ τοῦθ' ἥδομαι.
Ξα. τί δὲ πολλὰ πράττων; Αἰ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ξα. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἄττ' ἂν λαλῶσι; Αἰ. μᾶλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ξφ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; Αἰ. ἐγώ;
μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.
Ξα. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον
πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὕνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοὴ
χὠ λοιδορησμός; Αἰ. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.
Ξα. ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
Ξα. ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς— Ξα. μανθάνω.
Αἰ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
Αἰ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δὲ τίς;
Αἰ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ. μὰ Δί' ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν

748 τοῦθ'] τόθ' A Ald. 749 Ξα. οἶδ' ἐγὼ | ὁμόγνιε Piccolomini 753 κακμολύνομαι (κακμιαίνομαι lemm. schol.) V 772 τοῖς βαλαντιητόμοις Ald.

ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.
Ξα. ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ Δί' οὐράνιόν γ' ὅσον.
Ξα. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
Αἰ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
Ξα. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
Αἰ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. Ξα. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
Αἰ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.
Ξα. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; Αἰ. νὴ Δί' ὀλίγον ὕστερον.
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται——
Ξα. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
Αἰ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν
καὶ πλαίσια ξύμπτυκτα—— Ξα. πλινθεύσουσι γάρ;
Αἰ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
Ξα. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; Αἰ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ηὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος——
Ξα. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι

786 αὐτοῖν V 795 τὸ R : τί vulg. ὀλίγον γ' V 796 δεῖνα Verrall 797 καὶ γὰρ] ἀλλ' ἤ Et. Mag. Photius Suid. 800 ξύμπτυκτα Suid. Pollux : ξύμπυκτα V : συμπτυκα R : σύμπηκτα A : ξύμπηκτα Ald. πλινθεύουσι V γάρ Kock : γε A Ald. : τε R V

οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. Δι. τί δαί;
Αἴ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
Δι. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.

Χο. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι
ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

Δι. εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι πρὶν τἄπη λέγειν.
Αἴ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Ευ. καλῶς·
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν; Ευ. καὶ μάλα.
Δι. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Ευ. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα καὶ γλώσσης στρόφιγξ
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.

Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν [στρ.
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι

895–904 = 992–1003

867 τί δαί] τιή V Ald. 883 σοφίας ὁ Herm. : σοφίας ὅδε codd. : ὅδε σοφίας Ald. 888 λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν] καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν λαβών R : λιβανωτὸν καὶ σὺ δὴ λαβών Fritzsche 889 θεοί A 890 σοι] σου R 891 δὴ] νῦν A Ald. 892 γλώττης R V

τίνα λόγων ἐμμέλειαν
ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστείόν τι λέξειν
καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

Δι. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἵ' ἂν ἄλλος εἴποι.
Ευ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
Δι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. Ευ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν
ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.
Δι. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἧττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. Ευ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
σάφ' ἴσθι. Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ'
ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
Ευ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο,
ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.

901 λέξαι R A
907 μέν γε Ald. : γε R : καὶ V : μὲν καὶ A
911 ἂν V : om. vulg. Dobree (καθῆτο Ald.)
914 γ' Ald. : om. vulg.
919 καθῆτο

Δι. ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; Ευ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεινὰ μορμορωπά,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Αἰ. οἴμοι τάλας.
Δι. σιώπα.
Ευ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν— Δι. μὴ πρῖε τοὺς
ὀδόντας.
Ευ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδι' ἦν. Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ
γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
Αἰ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὠμαθέστατ' ἐνεγέγραπτο.
Δι. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.
Ευ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
Αἰ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις;
Ευ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ,
ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν·
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχναν μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις— Δι. Κηφισοφῶντα
μιγνύς.
Ευ. εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς

925 μορμορωπὰ Ald. et schol.: μορμυρωπὰ V: μορμουρωπὰ R A
926 ἄγνωστα editores 930 ῥᾴδι' ἦν] ῥᾴδιον ἦν Ald.: ῥᾴδιον Bentl.
932 ὁ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν Lenting 942 λευκοῖς] μικροῖς A Ald.
943 ἀπ' ἀθῶν R A 944 Δι. add. Velsen

τοῦ δράματος. Δι. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.

Ευ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν, ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον, χὠ δεσπότης χἠ παρθένος χἠ γραῦς ἄν. Αἰ. εἶτα δῆτα οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; Ευ. μὰ τὸν Ἀπόλλω· δημοκρατικὸν γὰρ αὖτ' ἔδρων. Δι. τοῦτο μὲν ἔασον ὡς ταν. οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

Ευ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα— Αἰ. φημὶ κἀγώ. ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.

Ευ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς, νοεῖν ὁρᾶν ξυνιέναι στρέφειν ἐρᾶν τεχνάζειν, κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα— Αἰ. φημὶ κἀγώ.

Ευ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν, ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς, Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους. γνώσει δὲ τοὺς· τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς. τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς, σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται, οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

Δι. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα, ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ, πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος.

Ευ. τοιαῦτα μέντοιγ' ὠφρονεῖν

949 ἔλεγον A 957 στροφῶν ἐρᾶν Fritzsche 958 κάχ'] κᾆθ' A Suid. 964 κἀμοὺς Dobr. : κἀμοῦ γ' V A Ald. : καμοῦ R 965 Μανῆς] μάγνης A 966 σαρκασμοπιτυοκάμπαι V A 970 Κεῖος] Κῷος Aristarchus apud schol. 971 τοιαῦτα μέντοι σωφρονεῖν R V

τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ
κἀνασκοπεῖν, 'πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;'
Δι. νὴ τοὺς θεοὺς νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, 'ποῦ 'στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;'
τέως δ' ἀβελτερώτατοι
κεχηνότες Μαμμάκυθοι
Μελιτίδαι καθῆντο.

Χό. τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ· [ἀντ.
σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις;
μόνον ὅπως . . .
μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως ὦ γεννάδα
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοις,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις

987 χθεσινόν codd.: corr. Lobeck
993 σὺ δὲ Bentl.: σὺ δὲ δὴ V: σὺ δὴ vulg. Fritzsche: ἔξει Velsen
991 Μελητίδαι Gaisford τί om. R
1001 ἄξεις

καὶ φυλάξεις,
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.

Δι. ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
Αἰ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;
Ευ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. Αἰ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας, τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; Δι. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
Αἰ. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον, εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας, μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους ὥσπερ νῦν μηδὲ πανούργους,
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
Δι. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
Ευ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
Δι. Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθάδως σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Αἰ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. Δι. ποῖον; Αἰ. τοὺς ἑπτ' ἐπὶ Θήβας·

1009 βελτίστους V A 1011 μοχθηροτάτους Ald. : μοχθηροτέρους V : μοχθηροὺς R A 1019 γενναίους] ἀνδρείους V Ald. : ἀνδρείως A ἐξεδίδαξας Urbinas : ἐδίδαξας R A Ald. : ἐξέδειξας V

ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάιος εἶναι.
Δι. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα
τύπτου.
Αἰ. ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτρά-
πεσθε.
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
Δι. ἐχάρην γοῦν, †ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,†
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὠδὶ συγκρούσας εἶπεν 'ἰαυοῖ.'
Αἰ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ'
ἀρχῆς
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ'
ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίο-
δος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ'
ἐδίδαξεν,
τάξεις ἀρετὰς ὁπλίσεις ἀνδρῶν; Δι. καὶ μὴν οὐ
Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπι-
δήσειν.
Αἰ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος
ἥρως·
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα
πολίτην

1023 τοῦτο μὲν ⟨ἔν⟩ σοι Λ. Palmer 1026 ἐξεδίδαξα Bentl. : ἐδίδαξα codd. 1028 ἡνίκ' ἤκουσα περὶ] ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Marcianus 475 : ἡνίκ' ἐκωκύσας παῖ Tyrrell περὶ Μαρδονίου τεθνεῶτος Schoene-

ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενε-
βοίας,
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
Ευ. μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Αἰ. μη-
δέ γ' ἐπείη.
ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο,
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. Δι. νὴ τὸν
Δία τοῦτό γέ τοι δή.
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
Ευ. καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν ἀμαὶ
Σθενέβοιαι;
Αἰ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας
κώνεια πιεῖν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
Ευ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας
ξυνέθηκα;
Αἰ. μὰ Δί' ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν
τόν γε ποιητήν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδα-
ρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖσιν δ' ἡβῶσι ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Ευ. ἦν οὖν σὺ
λέγῃς Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ δι-
δάσκειν,
ὃν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; Αἰ. ἀλλ' ὦ κακό-
δαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.

1046 *'πικαθῆτο* Marcianus 472 : *'πικαθοῖτο* vulg. : *'πικαθῆστο* Cobet
1047 *κάτω 'νέβαλεν* Ald. 1052 *τοῦτον* Urbinas : *τοιοῦτον* R V A Ald. 1057 *Παρνασσῶν*] *Παρνήθων* Bentl. 1058 *χρῆν* Fritzsche : *χρὴ* codd.

ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Ευ. τί δράσας;
Αἴ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. Ευ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψά τι δράσας;
Αἴ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλὰ ῥακίοις περιειλάμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
Δι. νὴ τὴν Δήμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθεν.
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
Αἴ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἢ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψεν
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς Παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ 'ῥυππαπαῖ' εἰπεῖν.
Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον κἀκβάς τινα λωποδυτῆσαι·
νῦν δ' ἀντιλέγει κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὐθις ἐκεῖσε.
Αἴ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κἄτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων

1063 ἐλεεινοὶ codd. : corr. Bentl. 1064 φαίνωντ(αι) V Ald. 1066 περιειλάμενος Photius : περιείλλόμενος R : περιειλόμενος A Ald. : περιίλλόμενος V 1068 περὶ τοὺς Urbinas 1073 καλέσαι] κάψαι Herwerden 1076 ἐλαύνων Fritzsche : ἐλαύνει | καὶ R V A Ald. :

ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί,
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
Δι. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφαυάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκὸς πίων ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα πλευρὰς λαγόνας πυγήν,
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγεν.

Χο. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται. [στρ.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν.
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ κάθησθον·
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον ἔπιτον ἀνά ⟨τε⟩ δέρετον
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.

εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ [ἀντ.
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκέθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·

1089 ἐπαφαυάνθην R Suid.: ἀπαφαυάνθην et similia vulg.: ἐπαφηνάνθην Bentl. 1106 τε add. Dobr. ἀνὰ δ' ἔρεσθον Bergk

αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται,
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον θεατῶν γ' οὕνεχ' ὡς ὄντων σοφῶν.

Ευ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς prolόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; Ευ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
Δι. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ' Αἰσχύλε.
Αἰ. 'Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.'
Δι. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; Ευ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία.
Ευ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
Δι. Αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
Αἰ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ' ὅσον.
Αἰ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; Δι. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
Αἰ. πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν; Ευ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Αἰ. 'Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.'
Ευ. οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; Αἰ. οὐκ ἄλλως λέγω.
Ευ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' 'ἐποπτεύειν' ἔφη;
Αἰ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων

1119 σου] σοι A 1122 secl. Mein. 1132–5 secl. Wilamowitz
1141 πότερ'] πότερον V 1144 ἐκεῖνος R

ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας—
Ευ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας—
Δι. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Αἰ. Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Δι. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
Αἰ. 'σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι—
Ευ. δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
Δι. πῶς δίς; Ευ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
'ἥκω γὰρ ἐς γῆν,' φησί, 'καὶ κατέρχομαι·'
'ἥκω' δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ 'κατέρχομαι.'
Δι. νὴ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
'χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.'
Αἰ. οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε ταὔτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
Ευ. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις;
Αἰ. 'ἐλθεῖν' μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
φεύγων δ' ἀνὴρ 'ἥκει' τε καὶ 'κατέρχεται.'
Δι. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις Εὐριπίδη;
Ευ. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
Δι. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
Ευ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἴθι πέραινε σὺ
Αἰσχύλ' ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αἰ. 'τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν ἀκοῦσαι.' Ευ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
'κλύειν ἀκοῦσαι,' ταὐτὸν ὂν σαφέστατα.
Δι τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σύ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

1147 μεῖζον] μᾶλλον R 1157 expunctus est in Ambros. L 39 ἥκω Aulus Gellius: ἥκειν codd. 1163 ἐλθεῖν] ἥκειν Hirschig μετῇν Elmsl. 1173 αὖθις] αὖ δὶς Bake 1175 Aeschylo dat Bergk

Αἰ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; Ευ. ἐγὼ φράσω.
κἄν που δὶς εἴπω ταὐτόν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
Δι. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γάρ μοὔστιν ἀλλ' ἀκουστέα
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
Ευ. 'ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ'—
Αἰ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅντινά γε πρὶν φῦναι μὲν Ἀπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι·
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ;
Ευ. 'εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.'
Αἰ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος
καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. Δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
Ευ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλοὺς ποιῶ.
Αἰ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
Ευ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κῳδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θύλακον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
Ευ. ἰδού, σὺ δείξεις; Αἰ. φημί. Δι. καὶ δὴ
χρὴ λέγειν.
Ευ. 'Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,

1180 ἀκουστέον R 1182 εὐδαίμων R: εὐτυχὴς V A Ald.
1186 εὐδαίμων Brunck: εὐτυχὴς codd. 1197 καλῶς A Ald.

ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
Ευ. 'Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
Ευ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
'οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὤν'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Εὐριπίδη— Ευ. τί ἔσθ'; Δι. ὑφέσθαί μοι δοκεῖ·
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.
Ευ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
Δι. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
Ευ. 'Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. Ευ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι ληκύθιον.
'Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ' ὦγάθ' ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.
Ευ. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
'Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

1216 ληκύθιον R 1220 δοκεῖς codd. : corr. Kuster 1235 ἀπόδου A

Ευ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
'Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν
θύων ἀπαρχάς'— Αἴ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὖθ' ὑφείλετο;
Ευ. ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
'Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο'—
Δι. ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γάρ, 'ληκύθιον ἀπώλεσεν.'
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
Ευ. καὶ μὴν ἔχω γ' οἷς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ' ἀεί.

Χο. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν μέχρι νυνί.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν Βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ευ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
Δι. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών·
(διαύλιον προσαυλεῖ τις)

Ευ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάικτον ἀκούων
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἕρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

1243 ἔα αὐτὸν] ἔασον R 1245 ἀπολεῖ σ'] ἀπολεῖς R A 1249 οἷς Dobr. : ὡς codd. 1256 μέχρι νυνί Mein. ex schol. : ἔτι νῦν ὄντων codd. 1257-60 secl. Kock : retractationi fabulae trib. Zielinski

ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Δι. δύο σοὶ κόπω Αἰσχύλε τούτω.
Ευ. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Δι. τρίτος ᾠσχύλε σοὶ κόπος οὗτος.
Ευ. εὐφαμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Δι. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
Ευ. μὴ πρίν γ' ⟨ἂν⟩ ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
Δι. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

Ευ. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ,
Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα, πέμπει,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ,
κυρεῖν παρασχὼν ἱταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ,
τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ.

Δι. τί τὸ 'φλαττοθρατ' τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
Αἰ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον· αὖθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ

1276 ὅδιον Aesch. Ag. 104 : ὃς δῖον R : ὅσιον vulg. 1281 ἂν add. Reisig 1283 ἔν τισι οὐ κεῖται schol. Ven. 1287 δυσαμερίαν codd. : corr. Dind. 1294 Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι schol. Ven.

λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων·
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων †μὲν φέρει, πορνιδίων†,
σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορειῶν. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.

Δι. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.

Αἰ. ἀλκυόνες, αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἰειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστόπονα πηνίσματα,
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους,
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; Δι. ὁρῶ.

Αἰ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; Δι. ὁρῶ.

Αἰ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;

1301 μὲν] μέλι A. Palmer πορνιδίων] πορνειδίων Blaydes : παροινίων Kock 1305 τούτων Cantab. 1 : τοῦτον vulg. 1307 ταῦτ' Ald. : ταῦτ' ἔστ' VA : τά γ' ἔστ' R 1311 νοτερουῖς VA 1315 ἱστό-τονα codd. praeter R 1324 om. V

τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι
δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
Ἀΐδα πρόμολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
μελαίνας Νυκτὸς παῖδα,
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρα θεάσασθε.
τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
φρούδη Γλύκη.
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι.
ὦ Μανία ξύλλαβε.
ἐγὼ δ' ἃ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοισι,
λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἰειειειλίσσουσα χεροῖν
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως
κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν
φέρουσ' ἀποδοίμαν·

1330 τρόπον] πόνον V A 1333 πρόμολον] πρόπολον Λ^1 : πρόπυλον A^2 : πρόσπολον Ald. 1335 Νυκτὸς παῖδα μελαίνας Dind. 1339 ὕδωρ] ἔνδον Velsen 1342 τέρα L. Dindorf : ἕτερα R : τέρατα vulg. θεᾶσθε Dind. 1347 ἔργοις Herm.

ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων παντα χῇ,
σὺ δ' ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα
λαμπάδας ὀξυτάτας χεροῖν Ἑκάτα παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν
εἰσελθοῦσα φωράσω.

Δι. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. Αἔ. κἄμοιγ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον.
τὸ γὰρ βάρος νὼ βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
Δι. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

Χο. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμόν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
. . . . .
μὰ τὸν ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

1370–1377 = 1482–1490 = 1491–1499

1361 διαπύρους A 1362 ὀξυτάταιν Ald. 1366 ὅπερ ἐξελέγξει R V : ὅσπερ ἐλέγξει A : ὅσπερ γ' ἐλέγξει Ald. μόνον] μόνος A 1367 secl. Bergk νὼ] νῶν Λ Ald. 1373 lacunam indicavit Herm.

Δι. ἴθι δὴ παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ', Αἰ. κ᾽ Ευ. ἰδού.
Δι. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἶπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
Αἰ. κ᾽ Ευ. ἐχόμεθα. Δι. τοὔπος νῦν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.
Ευ. 'εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.'
Αἰ. 'Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.'
Δι. κόκκυ, μέθεσθε· καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. Ευ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῖτιον;
Δι. ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια,
σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.
Ευ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
Δι. λάβεσθε τοίνυν αὖθις. Αἰ. κ᾽ Ευ. ἠν ἰδού. Δι. λέγε.
Ευ. 'οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.'
Αἰ. 'μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.'
Δι. μέθεσθε μέθεσθε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακόν.
Ευ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ' ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
Δι. πειθὼ δὲ κοὐφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
Ευ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μοὐστί; ποῦ; Δι. φράσω·
'βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.'
λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
Ευ. 'σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.'
Αἰ. 'ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.'
Δι. ἐξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. Ευ. τῷ τρόπῳ;
Δι. δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύο,

1378 δὴ] νῦν A Ald. 1384 μέθεσθε Pors. : μεθεῖτε codd.
1393 μέθεσθε (bis) Pors. : μεθεῖτε (bis) codd. : μέθετε· μεθεῖτε Blass
1394 κακῶν Λ Ald. 1397 ζητεῖτε R A 1398 τε] τι Bamberg
1403 νεκρῷ] νεκρῶν Ambros. L 39 1405 εἰσέθηκε] εἰσήνεγκεν R

οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
Αἴ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς τὰ παιδί' ἡ γυνὴ Κηφισοφῶν
ἐμβὰς καθήσθω, συλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.
Δι. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν τῷ δ' ἥδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ

οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα;
Δι. ἐὰν δὲ κρίνω; Πλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
Δι. εὐδαιμονοίης. φέρε πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. τοῦ χάριν;
ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσῃ
μᾶλλόν τι χρηστόν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
Ευ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; Δι. τίνα;
ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον εἴπατον τούτου πέρι.
Ευ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
Δι. εὖ γ' ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
Αἴ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,]
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
Δι. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα δυσκρίτως γ' ἔχω·

1406 οὓς] ὅσ' Dobr. 1410 μόνον] μόνα V A Ald. 1411 φίλοι R : σοφοὶ vulg. αὐτοὺς] αὐτὸς R 1418 τοῦ χάριν ; Plutoni tribuit A 1428 πέφυκε] φανεῖται R Suid. : πέφανται Hamaker 1432 om. V A 1433 ἐκτρέφῃ Plutarchus

ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
Ευ. εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
Δι. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
Ευ. εἰ ναυμαχοῖεν κἄτ' ἔχοντες ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Ευ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. Δι. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
Ευ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντί' ⟨ἂν⟩ πράττοντες οὐ σῳζοίμεθ' ἄν;
Δι. εὖ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ηὗρες ἢ Κηφισοφῶν;
Ευ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.
τί δαὶ σύ; τί λέγεις; Αἰ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; Δι. πόθεν;
μισεῖ κάκιστα. Αἰ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
Δι. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
Αἰ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ἥ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει;
Δι. εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
Αἰ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Δι. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.

Versus 1437-41, 1451–53 alteri fabulae διασκευῇ, alteri vv. 1443-50 tribuunt nonnulli: vv. 1437-41 et 1452–53 obelo iam notaverant Aristarchus et Apollonius teste schol. 1436 σωτηρίας Wecklein 1448 ἴσως om. R σωθεῖμεν Mutinensis 1: σωθείημεν R V A: σωθῶμεν Ald. 1450 ἂν add. Dobr. πράττοντες] πράξαντες R 1460-66 secludit Kock

Αἰ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
Δι. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
Πλ. κρίνοις ἄν. Δι. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται·
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
Ευ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας
ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
Δι. 'ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ',' Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Ευ. τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Δι. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
Ευ. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
Δι. τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;
Ευ. ὦ σχέτλιε περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
Δι. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῴδιον;
Πλ. χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Πλ. ἵνα ξενίσω 〈'γὼ〉 σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν. Δι. εὖ λέγεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

Χο. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων [στρ.
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.

χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει [ἀντ.
παρακαθήμενον λαλεῖν,

1474 προσβλέπεις μ' εἰργασμένος Marc. 475, Laur. 2779: εἰργασμένος προσβλέπεις R V: μ' εἰργασμένος προσβλέπεις A: μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις Ald. 1478 τὸ πνεῖν] πονεῖν cod. Elbingensis 1480 'γὼ add. Bergk 1486 σὲ Dind. σ' ὃν codd.

ἀποβαλόντα μουσικὴν
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων Αἰσχύλε χώρει,
καὶ σῴζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων
καὶ τουτὶ τοῖσι πορισταῖς
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ
νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν
καὶ διασῴζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' ἐς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

1505 τουτὶ A : τουτοϊ (γρ. τούτοις) V : τοῦτο R Suid. : τούτοις Ald.
1515 θᾶκον Bentl. : θῶκον Urbinas : θρόνον vulg.

Πλ. *φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ*
λαμπάδας ἱεράς, χἅμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

Χο. *πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ*
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

1526 *τούτου*] ἑαυτοῦ Bentl.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι· μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησίν 'ὦ λαμπρὸν ὄμμα.'

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων προκαθίζειν γενομένης ἐκκλησίας
περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ.
ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα
καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις,
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

Argumentis caret B

Ὑπόθεσις I] 4 *ποιοῦνται* om. R 5 *προασκήσασαι καὶ προνοήσασαι* codd.: corr. Ald.

Ὑπόθεσις II deest in R A] 9 *προκαθίζειν* Bergk: *προκαθίζοντα* vel *προκαθέζοντα* codd. 10 *παραθέμενα* Γ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Πραξαγορα	Κηρυκαινα
Γυναικες Τινες	Γραες Τινες
Χορος Γυναικων	Νεανις
Βλεπυρος	Νεανιας
Ανδρε Δυο	Θεραπαινα
Χρεμης	

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐστόχοισιν ἐζητημένον·
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ὕπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε καρποῦ Βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς·
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,

Codd. hos citavimus R A Γ B

2 εὐστόχοισιν] εὐσκόποισιν A B Γ ἐξητημένον codd. : corr. Dobr.
4 ὕπο Kuster : ἄπο codd. 9 πλησίον A Ald. : πλησίως R : πλησίος Γ B 17 συνοίσει codd. : corr. Biset

ἂς Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ Α

ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιουσῶν δεύτερον κεκόκκυκεν.

Πρ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἠγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.

ΓΥΝΗ Β

ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἄτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ 'λαβον.

Γυ.ᵃ καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

Πρ. οὔκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
ἡμῶν ἀποτείσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.

Γυ.ᵃ τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; Πρ. καίτοι δοκεῖ

22 *σφυρόμαχος* A B Γ : *κλεόμαχος* lemma schol. Rav. 23 *ἑτέρας* Junt. : *ἑταίρας* codd. *πως κἀγκαθεζομένας* ex schol. ad v. 1 : *πως κωλαθιζομένας* R : *καθαγιαζομένας πῶς* A B Γ : *κἀγαθιζομένας* Ald. 26 *λαθεῖν*] *λαβεῖν* Brunck 29 *τυγχάνεις* R A Γ 31 *προσιόντων* codd. : corr. Faber 40 *αὐτ' οὔλαβον* R² : *αὐτοῦ λαβεῖν* Ald. : *αὐτοῦ*

κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
Γυ.ᵃ τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα;
Γυ.ᵝ καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥΝΗ Γ

καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.
Πρ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ⟨ἂν⟩ ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
Γυ.ᵃ ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ' ὁπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
Γυ.ᵝ κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
Πρ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
Γυ.ᵃ νὴ τὴν Ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.
Γυ.ᵝ κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
Πρ. ὑμεῖς δὲ τί φατε; Γυ.ᵃ φασί· κατανεύουσι γάρ.
Πρ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.
Γυ.ᵃ ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρᾳ.

vv. 54–56 post v. 48 transp. Mein. ἀνείρωμαι R Ald. : ἂν εἴρωμαι vulg. 57 ἂν ἀνέρωμαι Dawes : 64 ἐχραινόμην Bergk : ἐχλιαι-

Γυ.^{β} τοῦτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.
Πρ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸ δήμιον.
ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡ ἐκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.
Γυ.^{α} νὴ τὸν Δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.
Γυ.^{β} ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
Πρ. πληρουμένης τάλαινα; Γυ.^{β} νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
Πρ. ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὢν κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἱμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
Γυ.^{α} Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
Πρ. τούτου γε τοίνυν τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὕνεκα,
ἢν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα

78 ἐκείνων Suid. : ἐκεῖνο codd. ἐκεῖνο τὸ σκύταλον ᾧ Bothe 81 τὸ δήμιον Bothe : τὸν δημήμιον R : τὸν δήμιον vulg. : τὴν Δημιώ Velsen 82 ἀλλ' ἄγεθ' Dind. : γεθ' post lacunam R : λέγεθ' Α Γ : λέγοιθ' B Ald. vv. 82–87 post v. 101 transp. Bergk et Mein., qui lacunam ante v.

δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
Γυ.ª καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει; Πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
Γυ.ª οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.
Πρ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.
Γυ.ª τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;
Πρ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.
Γυ.ª δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
Πρ. πῶς καταγέλαστον; Γυ.ª ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
Πρ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
Γυ.ª ἐγώ. Πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῇ.
Γυ.ª ἰδού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ.ª εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
Πρ. ἰδοὺ πιεῖν. Γυ.ª τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην;
Πρ. ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς ἠργάσω
κἀκεῖ. Γυ.ª τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τῇκκλησίᾳ;
Πρ. ἰδού γε σοὶ πίνουσι. Γυ.ª νὴ τὴν Ἄρτεμιν
καὶ ταῦτα γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις

117 προμελετήσαιμεν Kidd 122 τὸν στέφανον Cobet 130 κάθιζ' ὁ παριών Mein.

ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ' ἂν ηὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
Πρ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
Γυ.α νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψῃ γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφανανθήσομαι.
Πρ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; Γυ.β ἐγώ.
Πρ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
Γυ.β ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
Πρ. μὰ τὼ θεώ; τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
Γυ.β τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ᾔτησά σε.
Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
Γυ.β ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω. Πρ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
Γυ.β φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι—
Πρ. γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις;
Γυ.β δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα γὰρ

141 τοσαῦτ' ἂν Herm. : τοσαῦτ' Γ Ald. : τοσαῦτά γ' vulg. ηὔχοντ'] ἐπεύχοντ' Ald. 142 ἐμπεπωκότες Ald. : ἐκπεπωκότες R : ἐμπεπτωκότες Λ : ἐκπεπτωκότες Β Γ 150 διερεισμένη codd : corr. Schaefer 158–168 versus pari numero perierunt ex A 159 εἰποῦσα] εἶπας σὺ Blaydes 161 ἐκκλησιάζουσ' codd. : corr. Kuster οὐκ] οὐδ' Suid. 167 ἐκεινονί· βλέψασα Elmsl.

ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
Πρ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί·
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ
τονδὶ λαβοῦσα. τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
Γυ.ᵃ νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
Πρ. τάλαιν' Ἀφροδίτην ὤμοσας; χαρίεντά γ' ἂν
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
Γυ.ᵃ ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. Πρ. μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

175 ἅπαντα] σαπέντα Palmer 190 ὤμοσας Bentl. : ὠνόμασας codd. 194 ἀπολεῖν] ἀπολεῖσθ' Bergk 197 τοῖς πένησι B

Κορινθίοις ἄχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι·
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σύ νυν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὡράζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
Γυ.ᵃ ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. Πρ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
ὑμεῖς γάρ ἐστ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι.
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ,
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πίθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
Γυ.ᵃ εὖ γ' εὖ γε νὴ Δί' εὖ γε. Γυ.ᵝ λέγε λέγ' ὦγαθέ.
Πρ. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσῴζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιηργάζετο.
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
οἶνον φιλοῦσ', εὔζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

199 ἤχθεσθε Reiske 202 ὡράζεται Mein. : ὀρεΐζεται R : ὁρίζεται Ald. : οὐχ' ὁρίζεται A Γ : οὐ χρήζετε B 209 πείθησθε codd. : corr. Cobet 219 εἰ τοῦτο] εἴ πού τι Dobr. 227 τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ(ιν) codd. : corr. Hanov. Exercit. p. 137

βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες
σῴζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ·
αὗταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν πίθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

Γυ.ª εὖ γ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς.
πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

Πρ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί·
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

Γυ.ª οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὦ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή·
καί σε στρατηγεῖν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ' ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇκκλησίᾳ;

Πρ. φήσω παραφοονεῖν αὐτόν. Γυ.ª ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. Πρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

Γυ.ª καὶ τοῦτ' ἴσασιν. Πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

Γυ.ª τί δ' ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;

Πρ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.

Γυ.ª τί δ' ἦν ὑποκρούωσίν σε; Πρ. προσκινήσομαι
ἆτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

Γυ.ª ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἢν σ' οἱ τοξόται

235 μᾶλλον] θᾶττον Suid. 235-249 versus impari numero perierunt ex A 239 ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν Bergk : ἐάσω ταῦτα· κἂν codd. πείθησθε codd. : corr. Cobet 246 στρατηγὸν R Ald. 255 εἶπον] ἔργον Naber

ἕλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. Πρ. ἐξαγκωνιῶ
ὠδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
Γυ.β ἡμεῖς δέ γ', ἢν αἴρωσ', ἐὰν κελεύσομεν.
Γυ.α ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τῶ σκέλει.
Πρ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἑκάστοτε.
ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναι,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖά γ' ἅπερ ἐκλέψατε
ἐπαναβάλεσθε, κἆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. Γυ.β εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας. Πρ. ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡΟΣ

ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μήποτ' ἐξολίσθῃ
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.

274 ἀκριβῶς ἦτε Hirschig
275 γ' Toup: τ' vel θ' codd.
282 post h. v. cetera desunt in Λ
286 ὡς μήποτ'] μὴ καί ποτ' Dobr.

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ [στρ.
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν
μὴ πρῲ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάλμῃ
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ' ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης
ἕπου κατεπείγων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.

ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως [ἀντ.
ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μέν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.

289 299 = 300–310

291-2 βλέπων ὑπότριμμα στέργων σκοροδάλμῃ, μὴ codd. : corr. Pors. 293 Χαριτιμίδη Bentl. : χάρι τιμία ἢ codd. 301 ἔδει λαβεῖν ἐλθόντ' Dawes : ελθόντα δει λαβεῖν R^1 : ελθόντ' ἔδει λαβεῖν R^2 Ald. : ἐλθόντας ἔδει λαβεῖν B : ἐλθόντες ἔδει λαβεῖν Γ 302 λαλοῦντες] λαλοῦσαι B Γ ἐν τοῖς στεφανώμασι R : om. vulg.

ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον φέρων·
ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖ-
τῷ καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

ΒΔΕΛΥΡΟΣ

τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοίδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν
δράσουσ'. ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

307 αὐτῷ Velsen : αὖ R Ald. : om. B Γ : ἄνον Reiske 317 κο-

ΑΝΗΡ

τίς ἔστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
Βλ. νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. Αν. εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που
Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν;
Βλ. οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος οὑνδύεται.
Αν. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; Βλ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ ηὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
Αν. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
Βλ. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
Αν. νὴ τὸν Ποσειδῶ ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ
φρούδη 'στ' ἔχουσα θοἰμάτιον οὐγὼ 'φόρουν.
κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
Βλ. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἴεμαι,
ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.
Αν. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμήν.
Αν. οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κἄμ' εἰδέναι.
ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς, ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἥνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
Βλ. κἄγωγ', ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλήσασ' ἔχει τὰ σιτία.
Αν. μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

332 κροκώτιον R : κροκώπιον B Γ Ald. : corr. Arnaldus 333 σου] σοι B Γ

Βλ. *νὴ τὸν Διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.*
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων. ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι' Εἰλείθυια μή με περιίδῃς
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

ΧΡΕΜΗΣ

οὗτος τί ποιεῖς; οὔτι που χέζεις; Βλ. *ἐγώ;*
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
Χρ. *τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;*
Βλ. *ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.*
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; Χρ. *ἐξ ἐκκλησίας.*
Βλ. *ἤδη λέλυται γάρ;* Χρ. *νὴ Δί' ὄρθριον μὲν οὖν.*
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ Ζεῦ φίλτατε
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
Βλ. *τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες;* Χρ. *εἰ γὰρ ὤφελον.*
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι
μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.
Βλ. *τὸ δ' αἴτιον τί;* Χρ. *πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,*
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις ἠκάζομεν

364 *καταπρώκτων* R Ald. : *κατὰ πρωκτῶν* Γ 365 *ἀλλ'* Mein. : *ἄρ'* vel *ἄρ'* codd. 374 *χιτώνιον*] *τριβώνιον* B Γ Ald. 381 *νῦν*] *νὴ δί'* R 382 *οὐδὲν ἄλλο* B : *οὐδὲν ἄλλο γ'* Brunck 384 *ἀθρόως* R

ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
Βλ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; Χρ. πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. Βλ. οἴμοι δείλαιος.
'Αντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; Χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
'οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;'
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
'τί δαί με χρὴν δρᾶν;' Βλ. 'σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,'
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
Χρ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν·
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
'ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς

397 καθεῖναι] προθεῖναι Schoemann
404 χρῆν Ald. : χρὴ R B Γ
406 σαυτῷ B Γ Ald.

χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ' ἀποκλῄῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.'
Βλ. νὴ τὸν Διόνυσον χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἁλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν ἢ κλάειν μακρά,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
Χρ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ' ὅμοιος Νικίᾳ
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. Βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
Χρ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. Βλ. καὶ τί εἶπε; Χρ. πρῶτον
μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. Βλ. καὶ σέ; Χρ. μή πω
τοῦτ' ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ
νὴ Δία
καὶ συκοφάντην. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ
νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. Βλ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
Χρ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη

420 ἀποκλίνῃ codd.: ἀποκλείῃ Faber: ἀποκλῄῃ Dind. τῇ θύρᾳ] τῆς θύρας B 427 μετὰ τοῦτον εὐθὺς B εὐτρεπὴς B Γ

ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
Βλ. καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
Χρ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια χρυσί' ἀργύριον ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον,
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν,
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
Βλ. νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων γ' ἐναντίον.
Χρ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά,
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ηὐλόγει.
Βλ. τί δῆτ' ἔδοξεν; Χρ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι. Βλ. καὶ δέδοκται; Χρ. φήμ'
ἐγώ.
Βλ. ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; Χρ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Βλ. οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' ἀλλ' ἡ γυνή;
Χρ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις ἀλλ' ἡ γυνή.
Βλ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρά μοι;
Χρ. μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
Βλ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν— Χρ. τί δρᾶν;
Βλ. κινεῖν ἑαυτάς. Χρ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα;
Βλ. ἄριστον οὐ δώσουσι. Χρ. σὺ δέ γε νὴ Δία
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ κινῇς ἅμα.
Βλ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Χρ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.

444 *βουλεύοντε* Junt. 2 : *βουλεύονται* R : *δουλεύοντε* B Γ Ald. 448 *μόναις*] *μόναις γ'* B Γ *μαρτύρων γ'* R Ald. 454 fortasse ante v. 452 ponendus, quod facit Bachmann

Βλ. λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ἀνόηθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
Χρ. καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε. Βλ. καὶ σύ γ' ὦ Χρέμης.
Χο. ἔμβα χώρει.
ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ.

ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε· [στρ.
ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τὴν καὶ περισκοπουμένη
⟨τἀνθένδε καὶ⟩ τἀκεῖσε καὶ
τἀκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τύπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ' ἡνίκ' ᾖμεν·
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν, ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.

ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας [ἀντ.
πώγωνας ἐξηρτημένας,
μὴ καί τις †ὄψεθ' ἡμᾶς† χἠμῶν ἴσως κατείπῃ.
ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον
παραβλέπουσα θατέρῳ

483–492 = 493–503

473 γέ Suid.: τέ codd. 474 ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ (χ' ἥ R) μῶρα R Γ Ald.: ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα Bentl. 482 καταφυλάξῃ R Ald.: φυλάξῃ B Γ: παραφυλάξῃ Mein. 487 τἀνθένδε καὶ add. Cobet

πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαῦται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

Πρ. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥίπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,
βακτηρίας ἄφεσθε. καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ', ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἁξηνεγκάμην.

Χο. κεῖται ⟨καὶ⟩ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τἄλλα
διδάσκειν,
ὅ τί σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμείξασ' οἶδα γυναικί.

Πρ. περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

Βλ. αὕτη πόθεν ἥκεις Πραξαγόρα; Πρ. τί δ' ὦ μέλε
σοὶ τοῦθ'; Βλ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἔστιν; ὡς εὐηθικῶς.
Πρ. οὕτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. Βλ. οὐκ ἴσως
ἑνός γε. Πρ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. Βλ. πῶς; Πρ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.
Βλ. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
Πρ. οὐ δῆτα τάλαν ἔγωγε. Βλ. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;

502 μίσει] μὴ θεῖ Nairn 503 πάλαι] πάλιν Dobr. τοῦτ' ἔχουσαι] μεταβαλοῦσαι Wecklein 504 ὦ γυναῖκες ἡμῖν R 514 καὶ add. Dobr. 515 ἐπακούειν Ald. 526 οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε

Πρ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. Βλ. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; Πρ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχούσης ὥνερ; Βλ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. Πρ. μὰ τὼ θεὼ
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
Βλ. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν;
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον
ᾤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
Πρ. ψυχὸς γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπεσχόμην·
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον ὥνερ. Βλ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χὴ βακτηρία;
Πρ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
Βλ. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
Πρ. μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
Βλ. ἠκκλησία; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγῳχόμην.
ἀτὰρ γεγένηται; Βλ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ᾔδησθά με
φράσαντά σοι χθές; Πρ. ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
Βλ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; Πρ. μὰ Δί ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
Πρ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; Βλ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν.
Πρ. τίνων;
Βλ. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
Πρ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην μακαρία γ' ἄρ' ἡ πόλις

ἔσται τὸ λοιπόν. Βλ. κατὰ τί; Πρ. πολλῶν οὕνεκα.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν— Βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.
Αν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
Πρ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
Αν. νὴ τὸν Ποσειδῶ μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
Πρ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ τέ μοι μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.

Χο. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
φροντίδ' ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
καινὴ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια πολίτην
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα
μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου· δηλοῦν δ' ὅ τί περ δύνασαι
καιρός.
δεῖται γάρ τοι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.
ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρῆν ταῖς
διανοίαις,

561 οὐδαμοῦ δὲ] οὐδάμ' οὐδὲ Blaydes 563 ἀφέλῃς Ald. 569 ὥστε σέ τε Bergk : ὥστε σε γέ R : ὅστις ἂν B : ὅστις γε Γ : ὥστ' ἔμοιγε Ald. 570 ἐμοί] ἔτι Cobet : ἔχειν Dind. 571 φιλόσοφον] φιλόδημον Dind. 572 ταῖσι] ταῖσι σαῖσι Dind. 573 καινὴ Blaydes : κοινὴ codd. 574 γλώττης] γνώμης Markland 576 ὠφελίαισι R : εὐτυχίαισι(ν) Γ B δύνασαι Blaydes : δύναται codd. δήλου δ' ὅτι περ δύναται· καιρὸς δὲ Mein. et Herm. 577 τοι] τοί γε R : τι Brunck

ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι
θεαταῖς.

Πρ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα
δέδοικα.
Βλ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ
ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
Πρ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον
εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι,
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ'
ἀκολούθῳ·
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.
Βλ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; Πρ. κατέδει πέ-
λεθον πρότερός μου.
Βλ. καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ'
ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν
ἑκάστῳ.
εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσ-
έχουσαι.
Βλ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς ἀφανῆ πλοῦτον; Πρ. τοῦτ' ἐς τὸ
μέσον καταθήσει.

καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

Πρ. ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. Βλ. κατὰ δὴ τί;

Πρ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν ἅπαντες, ἄρτους τεμάχη μάζας χλαίνας οἶνον στεφάνους ἐρεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.

Βλ. οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεστιν;

Πρ. πρύτερόν γ' ὦταῖρ' ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν·
νῦν δ' ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;

Βλ. ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι, ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει ξυγκαταδαρθών. Πρ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. Βλ. πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;

Πρ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
κἄτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.

Βλ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφικέσθαι;

Πρ. οὐχὶ μαχοῦνται· περὶ σοῦ θάρρει· μὴ δείσῃς· οὐχὶ μαχοῦνται.

609 ὦταῖρ'] ὦ τὰν B διεχρώμεθα] ἔτ' ἐχρώμεθα Mein.

Βλ. *περὶ τοῦ;* Πρ. *τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.*

Βλ. *τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γάρ, ὅπως ἂν*
μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βα-
διοῦνται.

Πρ. *ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας*
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν·
κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς ⟨καὶ τοῖς μεγάλοις⟩ καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξὶ πρὶν ⟨ἂν⟩ τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.

Βλ. *ἦ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.*

Πρ. *νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη καὶ καταχήνη*
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ πρότερος, 'παραχώρει κἀπιτήρει,
ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.'

Βλ. *πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;* Πρ. *τί δὲ δεῖ;*
πατέρας ⟨γὰρ⟩ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὑτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.

Βλ. *οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα ἄγχουσι. τί δῆθ' ὅταν ἀγνῶς ᾖ; πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;*

622 Βλ. *περὶ τοῦ; · Πρ. τοῦ μὴ*] *περὶ τοῦ μή σοι* (cont. Praxagorae) Dobr. *ὑπάρξει* Ald. 628 *οἱ φαυλότεροι* ante *κοὐκ* codd.: del. Tyrwhitt *καὶ τοῖς μεγάλοις* add. idem 629 *ἂν* add. Elmsl. 633 *ἐμβάδ' ἔχων*]*Ἐμβαδίων* D. Heinsius hoc versu carent B Γ 636 *γὰρ* add. Faber 638 *οὐκοῦν ἐξῆς εὖ καὶ χρηστῶς ἄγξουσιν πάντα γέροντα* Blaydes

Πρ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
Βλ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος
ἢ Λευκολόφας πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκουσαι.
Πρ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι,
Βλ. τὸ ποῖον;
Πρ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
Βλ. οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. Πρ. σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης,
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. Βλ. δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; Πρ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
Βλ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
Πρ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Βλ. ἓν ἔτι ζητῶ· πῶς ἦν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
πόθεν ἐκτείσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.

643 μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος Bergk : fort. μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος 648 γ' ἂν] τἂν Lenting 652 λιπαρὸν B : λιπαρῶς RΓ : λιπαρῷ Bentl. 656 τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ] Dobree : τῶν κοινῶν ἐστὶ δίκαιον Bergk : τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον Meineke

Πρ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. Βλ. τουτὶ τοὔπος
σ' ἐπιτρίψει.
Πρ. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην· τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ'
ἔσονται;
Βλ. πολλῶν οὕνεκα νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς οὕνεκα
δήπου,
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. Πρ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ'
ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου'στ' ἐπίδηλος.
Βλ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω
μοι,
τῆς αἰκείας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτείσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
Πρ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς.
Βλ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; Πρ. πῶς γὰρ κλέψει
μετὸν αὐτῷ;
Βλ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; Πρ. οὐκ ἦν οἵκοι
γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἦν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον· βίοτος γὰρ πᾶσιν
ὑπάρξει.
ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα
μάχεσθαι;
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.
Βλ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι; Πρ. περὶ τοῦ γὰρ
τοῦτο ποιήσει;
Βλ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; Πρ. κοινὴν πᾶσιν.
τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,

657 τοὔπος σ' Mein.: τ' οὖπος R: ποσσ' Γ: πάλιν B: πόσους Ald.:

ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. Βλ. τὸ δὲ δεῖπνον
ποῦ παραθήσεις;
Πρ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
Βλ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; Πρ. τοὺς
κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καἰ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. Βλ. νὴ τὸν Ἀπόλλω
χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; Πρ. εἰς τὴν ἀγορὰν
καταθήσω·
κἆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
τὴν Βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ
ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτό-
πωλιν.
Βλ. ἵνα κάπτωσιν; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.
Βλ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν
ἅπαντες.
Πρ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
τάδε λέξουσιν· 'δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μεῖράξ ἐσθ' ὡραία.'
'παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα'

675 ὡς Γ Ald. : εἰς R B
τὸ δὲ θῆτ' ἐστι παρ' αὐτὴν Γ

685 τοὺς δ' ἐκ τοῦ θῆτα παρ' αὐτὴν B :
688 ἅπαντας Ald.

φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερῴου,
'καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
αὐτῆς παρ' ἐμοί.'
τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ' ἐροῦσιν· 'ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.'
φέρε νυν φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; Βλ. πάνυ.
Πρ. βαδιστέον· τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἠρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
Βλ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; Πρ. φήμ' ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἁπαξαπάσας. Βλ. ἵνα τί; Πρ. δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς.
καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
Βλ. φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί,
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

702 τοῖς δ' εὐπρεπέσιν codd.: corr. Bentl. 719 τουτογί Bentl.: τουτοτί codd. 724 κατωνάκη codd.: corr. Bentl. 727 post h. v. lacunam indicat Dind.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΑΝΗΡ Α

ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ

Αν.ᵃ χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη καινηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἔψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια.
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν ὑδριαφόρε
ἐνταῦθα. σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω· τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τῶ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον.
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

ΑΝΗΡ Β

ἐγὼ καταθήσω ταμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ⟨ἂν⟩ ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;

729 ἐξετῶ Cobet transponit Dind. 741 νύκτωρ R Suid. 746 ΑΝΗΡ Β Dind. ; post h. v. Χοροῦ add. R unus, quod post v. 727 transponit Dind. 733 τρέψασ' Cobet 742 λαχὼν Mein. 735 οὐδ'] ὡς Halbertsma 744 τῶ] τὸν B

ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὗδοξε τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;
Αν.ᵃ ἔγωγε. Αν.ᵝ τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα; Αν.ᵃ καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν τὸ λοιπόν· 'ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.'
Αν.ᵝ τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
Αν.ᵃ οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. Αν.ᵝ ἃς ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
Αν.ᵃ οὐκ οἶδ' ὅ τι λῃρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ

ὦ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων †νενασμέναι†,
κρατῆρα συγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες

822 χαλκὸν Pollux 826 κεὐθὺς Kuster : καὐθὺς codd. 836 ἡμῖν codd. : corr. Faber 837 ὅπου B 838 ἐπινενασμέναι codd. : corr. Brunck : ἐπινενημέναι Wecklein 840 νεναγμέναι

ἑστᾶσ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται.
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδε
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
Αν.$^{\beta}$ οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
Αν.$^{\alpha}$ καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
Αν.$^{\beta}$ ἐπὶ δεῖπνον. Αν.$^{\alpha}$ οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρίν γ' ἂν ἀπενέγκῃς. Αν.$^{\beta}$ ἀλλ' ἀποίσω.
Αν.$^{\alpha}$ πηνίκα;
Αν.$^{\beta}$ οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται. Αν.$^{\alpha}$ τί δή;
Αν.$^{\beta}$ ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
Αν.$^{\alpha}$ βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; Αν.$^{\beta}$ τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας. Αν.$^{\alpha}$ ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
Αν.$^{\beta}$ ὁμόσ' εἶμι κύψας. Αν.$^{\alpha}$ ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
Αν.$^{\beta}$ καλούμεθ' αὐτάς. Αν.$^{\alpha}$ ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
Αν.$^{\beta}$ ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς— Αν.$^{\alpha}$ τί δράσεις; εἰπέ μοι.
Αν.$^{\beta}$ τῶν ἐσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
Αν.$^{\alpha}$ βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ' ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων αἵρεσθε τὴν παμπησίαν.
Αν.$^{\beta}$ φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω. Αν.$^{\alpha}$ μὴ μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.

843 πόπανα] λάγανα Athenaeus 848 κονίποδα codd. : corr. Dind. 857 πρίν γ' ἄν B : πρίν γ' vulg. : πρὶν ἄν γ' Pors.

Αν.β νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοισδεδὶ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.

ΧΟΡΟΥ

ΓΡΑΥΣ Α

τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσα. πῶς ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα; Μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ

νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά.
ὤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ἄδουσ'· ἐγὼ δ' ἦν τοῦτο δρᾷς ἀντάσομαι.
κεἰ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν.
Γρ.α τούτῳ διαλέγου κἀποχώρησον· σὺ δὲ
φιλοττάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ 'γὼ

873 τοισδεδὶ Bergk : τοῖσδέ γε codd. 876 χοροῦ R : om. B Γ
877 ἥξουσιν codd. : corr. Brunck 881 παίζουσα. πῶς Dobr. : παίζουσ' ὅπως R Ald. : παίζουσ' ὅμως B Γ περιβάλοιμ' Dobr.
890 τούτῳ] τύμβῳ Mein. 896 πεπείροις Ald. Suid. 897 τις B :

τὸν φίλον ᾧπερ ξυνείην,
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

Νε. μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι.
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ· σὺ δ' ὦ γραῦ,
παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα.

Γρ. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις
καὶ προσελκύσαιο . . .
βουλομένη φιλῆσαι.

Νε. αἰαῖ τί ποτε πείσομαι;
οὐχ ἥκει μοὐταῖρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἡ
γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ
βέβηκε· †καὶ τἄλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν†.
ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι, κά-
λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

Γρ. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾷς·

. . . . .
. . . . .

δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.

900–905 = 906–911
911–917 = 918–923

898 ᾧπερ] ὅτῳπερ Dobr. 900 ταῖσιν] ταῖς Herm. 904 fort. omittendum κἀντέτριψαι 907 ἀποβάλοις codd. : corr. Bothe 909 post ὄφιν add. ψυχρὸν Bergk Blaydes 914 μετὰ] με Ald. δεῖ λέγειν om. B Γ 915 ἱκε-

ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

Νε. ᾄδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.
Γρ.ª οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. Νε. καινόν γ' ὦ σαπρά.
Γρ.ª οὐ δῆτα. Νε. τί γὰρ ἂν γραὶ καινά τις λέγοι;
Γρ.ª οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νε. ἀλλὰ τί;
ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
Γρ.ª τί μοι διαλέγει; Νε. σὺ δὲ τί διακύπτεις; Γρ.ª ἐγώ;
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τῷμῷ φίλῳ.
Νε. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;
Γρ.ª δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
Νε. ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. Γρ.ª οὐ σοῦ γ' ὤλεθρε
δεόμενος οὐδέν. Νε. νὴ Δί' ὦ φθίνυλλα σὺ
δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ.ª κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

εἶθ' ἐξὴν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μὴ 'δει πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν·
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

Γρ.ª οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.

ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.
Νε.ας εἶθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

938-941 — 942–945

921 ὑφαρπάσαις Scaliger 923 ἀπολάψει Dind. 927 9 fortasse Νε. τί γὰρ ἂν . . . γῆρας. Γρ.ª ἀλλὰ τί; Νε. ἤγχουσα . . . 933 δείξει Ald.: δόξει codd. 937 μεῖζον] μᾶλλον Mein. 939 μὴ 'δει

ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
Νε. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον·
φρούδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μένειν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ 'μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δή,
φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξύνευνος
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως,
καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.

Νε. δεῦρο δὴ δεῦρο δή,
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
βούλομαι κόλπῳ πληκτίζεσθαι
μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως,
καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.

Νε. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὃ ἱκετεύω,

952–959 = 960–968
969–972 = 973–976

948 πάλαι ποθῶν] ποθῶν πάλιν B Γ 953 ξύνευνος Bothe : ξύνευ-

ἄνοιξον ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.

Νε.ας ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.

Γρ.α οὗτος τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; Νε.ας πόθεν;
Γρ.α καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. Νε.ας ἀποθάνοιμ' ἄρα.
Γρ.α τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;
Νε.ας Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ.α τίνα;
Νε.ας οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
Γρ.α νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νε.ας ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γρ.α ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νε.ας τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Γρ.α ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Νε.ας οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον.
Γρ.α ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
Νε.ας ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
Γρ.α οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' ἦρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
Νε.ας ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. Γρ.α τίνα;
Νε.ας τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. Γρ.α οὗτος δ' ἔστι τίς;
Νε.ας ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
Γρ.α οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. Νε.ας καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.
Γρ.α μὰ τὴν Ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,

μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Νε.ας παραφρονεῖς ὦ γράδιον.
Γρ.α ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
Νε.ας τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθα,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;
Γρ.α μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάλαν ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
Νε.ας ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστίν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
Γρ.α νὴ τὴν Ἀφροδίτην δεῖ γε μέντοι ⟨σ'⟩. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
Νε.ας ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. Γρ.α ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε. Νε.ας τοῦτο δ' ἔστι τί;
Γρ.α ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
Νε.ας λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι. Γρ.α καὶ δή σοι λέγω.
ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἢν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ 'θέλῃ
πρότερον προκρούειν ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατεὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.
Νε.ας οἴμοι Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ.α τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Νε.ας τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἑλθών τις; Γρ.α ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
Νε.ας ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; Γρ.α οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
Νε.ας ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. Γρ.α κλάων γε σύ.
Νε.ας τί δῆτα χρὴ δρᾶν; Γρ.α δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
Νε.ας καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί; Γρ.α Διομήδειά γε.
Νε.ας ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου

1002 ὠνούμεθα Cobet: ὠνοίμεθ' ἄν codd. Bentl. 1005 τάλαν] τᾶν • 1006 ἐμῶν] ἑτῶν Tyrwhitt 1008 σ' add. Reisig 1026 στροφῆς] στροφῶν B

καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
Γρ.ª ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
Νε.ας νὴ τὸν Δί' ἤνπερ ἦ γέ που τῶν κηρίνων·
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νε.ις ποῖ τοῦτον ἕλκεις; Γρ.ª τὸν ἐμὸν αὐτῆς εἰσάγω.
Νε.ις οὐ σωφρονοῦσά γ'· οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
Γρ.ª ὦ παμβδελυρὰ φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξηῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
Νε.ας νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι
ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡΑΥΣ Β

αὕτη σὺ ποῖ τονδὶ παραβᾶσα τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; Νε.ας οἴμοι δείλαιος.
πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Γρ.β βάδιζε δεῦρο. Νε.ας μηδαμῶς με περιίδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ' ἀντιβολῶ σ'. Γρ.β ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ'. Νε.ας οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμ-
πουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
Γρ.β ἔπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

1035 κηρίνων R : κηρίων B Γ Ald. : κειρίων Bentl. 1037 τὸν ἐμὸν αὐτῆς nos : τὸν ἐμαυτῆς codd. : εἰς ἐμαυτῆς Mein. 1043 λόγον

Νε.^{as} ἴθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. Γρ.^{β} θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.
Νε.^{as} δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον γ' ἢ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως. Γρ.^{β} μή μοι καθίστη.

ΓΡΑΥΣ Γ

ποῖ σὺ ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης; Νε.^{as} οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.
ἀτὰρ ἥτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις
ὦ Πᾶνες ὦ Κορύβαντες ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
Γρ.^{γ} μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. Γρ.^{β} δευρὶ μὲν οὖν.
Γρ.^{γ} ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'. Γρ.^{β} οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νε.^{as} διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
Γρ.^{β} ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Γρ.^{γ} οὐκ ἦν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
Νε.^{as} ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
Γρ.^{γ} αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
Νε.^{as} ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
Γρ.^{β} οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. Νε.^{as} ἀφέτω νύν μ' αὐτηί.
Γρ.^{γ} δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'. Νε.^{as} ἦν ἡδί μ' ἀφῇ.
Γρ.^{β} ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. Γρ.^{γ} οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νε.^{as} χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. Γρ.^{β} τιή;
Νε.^{as} ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

1067 γε] σύ Cobet ἦτε Suid. 1077 σ' ἔδει] σε δεῖ Cobet 1086 ἦστε

Γρ.$^{\beta}$ σιγῇ βάδιζε δεῦρο. Γρ.$^{\gamma}$ μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
Νε.$^{\alpha\varsigma}$ τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννωνοῦ σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
Γρ.$^{\beta}$ καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
Νε.$^{\alpha\varsigma}$ οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμ'. Γρ.$^{\gamma}$ ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. Νε.$^{\alpha\varsigma}$ μὴ πρὸς θεῶν·
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Γρ.$^{\gamma}$ νὴ τὴν Ἑκάτην ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νε.$^{\alpha\varsigma}$ ὦ τρισκακοδαίμων εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι.
ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω
ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς,
καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντες εἶτα τῷ πόδε
μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις
οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται,

1104 *συνείρξομαι* Brubachiana : *συνείξομαι* codd. 1105 *ὅμως*] *ὑμεῖς* Herwerden 1108 *τήνδ'* Bergk : *τὴν* B : *τῶν* R Γ Ald. 1109 *καταπιττώσαντας* codd. praeter Γ 1110 *μολυβδοχοήσαντας* codd. : corr. Herwerden *τῷ σφυρῷ* Blaydes 1112 *δ' ἐγώ*] *δὲ* ὦ Dobr. 1114 *θ'* Dind. *δ'* codd. 1115 *οἵ τε δημόται*

ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν,
ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτετο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
Χο. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
Θε. μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
Βλ. ἐγώ; Θε. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
Χο. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
Θε. ποῖ ποῖ βαδίζεις; Βλ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
Θε. νὴ τὴν Ἀφροδίτην πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
Βλ. οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως
καλεῖς γέροντα μειράκιον παιδίσκον; ὡς

1117 μεμύρισμαι Athenaeus : μεμύρωμαι R Ald. : μύρωμαι B Γ
1127 γ' ἂν Brunck : γὰρ codd.
1135 h. v. desinunt B Γ
1145 παραλείψῃς codd. : corr. Brunck R Ald.
1146 καλεῖς Cobet : καλεῖν

τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι·
ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
Χο. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι,
τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ,
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ'· ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ 'πιορκεῖν ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
ὦ ὦ ὥρα δή,
(ὦ) φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν. κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει. Βλ. τοῦτο δρῶ. Χο. καὶ τάσδε
νυν . . . .
. . . . . λαγαρὰς τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν.
τάχα γὰρ ἔπεισι
λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-
κρανιολειψανοδριμυποτριμματο-
τιλφιοτυρομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγῳοσιραιοβαφητραγα-

1159 ἀλλ' ἅπαντας, Dobr. 1161 τὸν Brunck : τόν τε R : τόν γε Ald. 1164 ὦ add. Dind. 1165 ὑπαποκινεῖν Cobet : ὑπανακινεῖν R Ald. 1169 λεπαδο- Faber -τεμαχοσσελα- R : -τέμαχος σελα- Bergk 1171 -τυρο- Blaydes : -παραο- R Ald. 1172 -κιχλ- Faber : -κικλ- R Ald. 1173 -εκεφαλλιο- Ald. : -εγκεφαλλιο- R :

νοπτερυγών· σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμε-
νος ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον·
εἶτα λαβὼν κόνισαι
λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς·
ἀλλὰ λαιμάττουσί που.
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὐαί.
δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαί,
εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκῃ·
εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

1175

1180

1179 λιμώττουσι Blaydes

ΣΟΛΩΝΟΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχῃ, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλοῦτος Ἀριστοφάνους.

II

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἀβρόν τε μετασταίη βίον. τοίνδε

Argumentis carent R A

Ὑπόθεσις I] om. V : accessit ex Aldina et dett. aliquot Kuster 9 ἐντύχοι *τούτῳ* Kuster : *τοῦτο* Ald.

Ὑπόθεσις II] habent V Ald. 23 ἐπερωτᾷ Ald.

δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχῃ. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχὼν εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν· ἦν δὲ Πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε καὶ ἄλλων ἐπεισρεόντων ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο Πλούτου ἐνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα· προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἠσχύνετο.

III

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὰ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψειε καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχῃ, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ

Ὑπόθεσις III] habent V Ald. 13 τις om. V 15 ἀναθρέψει V
Ὑπόθεσις IV] habent V Ald.
Ὑπόθεσις V] accessit e Junt. 2

εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

VI

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Μαντεύεται δίκαιος ὢν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧπερ ἂν
ἀνέρι περιτύχῃ. Πλοῦτος ὀπτάνεται τις φλός.
γνοὺς δ' αὐτὸν ἤγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μετασχεῖν· εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἡ δ' ⟨ἀναφανεῖσ'⟩ ἄφνω Πενία διεκώλυεν,
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τἀγαθή.

V 3 αἴσῃ Bentl. : ἄτῃ Junt. 2
Ὑπόθεσις VI] habent V Ald. 8 Πλοῦτος δ' V Ald. : corr. Hemsterhuys 12 ἀναφανεῖσ' add. Blaydes

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ΠΕΝΙΑ

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΓΡΑΥΣ

ΝΕΑΝΙΑΣ

ΕΡΜΗΣ

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΚΑΡΙΩΝ

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ πρυσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

Codd. hos citavimus R V A

4 *ταὐτὰ* A 17 *ἀποκρινομένου* V A : *ἀποκρινόμενος* Bentl.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὰ Δί' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Κα. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν· Κα. οἶδά τοι.
Χρ. ἕτεροι δ' ἐπλούτουν ἱερόσυλοι ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί· Κα. πείθομαι.
Χρ. ἐπερησόμενος οὖν ὡχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
Κα. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
Χρ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
Κα. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρ. τουτῳί.
Κα. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ
φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
Χρ. τῷ τοῦτο κρίνεις; Κα. δῆλον ὅτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

26 σε] τι R 27 καὶ κλεπτίστατον Carioni tribuit Coppello 32 ὡς] πρὸς R 39 δῆτα] δῆθ' ὁ A 42 ἐκέλευσε V A 45 ξυνίεις R V 46 φράζοντος Cobet 48 τυφλὸς Heimsterhuys 49–50 secl. Rutherford 49 συμφέρον] σύμφορον Mein.

τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.
Κα. ἄγε δὴ σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσεις,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Κα. μανθάνεις
ὃς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί·
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κα. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
εἰ μὴ φράσεις γάρ— Κα. ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Χρ. ὦ τᾶν— Πλ. ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. πώ-
μαλα.
Κα. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ' ὦ δέσποτα.
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
Χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. Χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἰμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.
Χρ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. μέθεσθε νῦν μου πρῶτον. Χρ. ἦν, μεθίεμεν.
Πλ. ἀκούετον δή· δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με

50 χρόνῳ A : βίῳ R¹: ἔτει (γρ. γένει καὶ χρόνῳ) V τουτὶ V 56 σὺ πρότερον R² : πρότερον σὺ A σον V A 57 πάνυ ταχύ V 65–66 Κα. εἰ μὴ . . . κακῶς. Πλ. ὦ τᾶν . . . ἀπ' ἐμοῦ vulg. : personas corr. Rutherford 51 τοῦτο] φράσεις] φράσῃς A 67 βέλτιόν R 65 εἰ] ἦν A² 75 μέθεσθε νῦν μου] μέθεσθέ μου τὸ A : μέθετόν με νῦν V : fortasse μέθετόν με νυνί

λέγειν ἃ κρύπτειν ἦν παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. Χρ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
Κα. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φῄς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. ναί.
Χρ. ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν
οὖν φράσον
αὐχμῶν βαδίζεις; Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
Χρ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
Πλ. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. ὁμολογῶ σοι. Χρ. φέρε
τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. φήμ' ἐγώ.
Χρ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακά πω χρόνου.
Χρ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
Χρ. μὰ Δί' ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.
Πλ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; Χρ. καὶ σύ γ' ἀντιβολῶ πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.
μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

Πλ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἠνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
Πλ. μὰ Δί' ἀλλ' ἁπαξάπαντες. Κα. οἰμώξει μακρά.
Χρ. σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα παρ' ἡμῖν ἦν μένῃς
γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας
βλέψαι ποιήσας. Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Χρ. τί φῄς;
Κα. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
Πλ. ὁ Ζεὺς †μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ' ἔμ' εἰ†
πύθοιτ' ἂν ἐπιτρίψειε. Χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περιοστεῖν ἐᾷ;
Πλ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
Χρ. ἆληθες ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν σμικρὸν χρόνον;
Πλ. ἃ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτ'. Χρ. ἔχ' ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. Πλ. ἐμὲ σύ; Χρ. νὴ τὸν
οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
Κα. διὰ ταὐργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. Χρ. φέρε
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; Κα. ὁδί.
Χρ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
Κα. καὶ νὴ Δί' εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
Χρ. οὔκουν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν; Πλ. ὅτι τί δή;

111 μακράν R V 119 εἰδὼς] οἶδ' ὡς Harl. 1 ἔμ' εἰ] ἔπη Mut. 2. 3 : ἔπη εἰ Par. Reg. 2717 τί Pors. 129 μείζω R 130 τίν'] 132 αὐτῷ] αὐτὸ R A 136 παύσειαν . . . ταῦτα R

Χρ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. πῶς; Χρ. ὅπως;
οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
Κα. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
Κα. καὶ τούς γε παῖδάς φασι ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν
οὐ τῶν ἐραστῶν ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
Χρ. οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. Κα. τί δαί;
Χρ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
Κα. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
Χρ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ' ηὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ ἡμῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος·
Κα. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται·
Χρ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών·
Κα. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ·

146 secl. Rutherford 148 διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως] πρότερον ὢν ἐλεύθερος Heimreich ex schol. 152 ὡς] ἐς R 153 ταὐτὸ] αὐτὸ R 157 θηρευτικούς R 162 ἡμῶν V: om. R:

Χρ. ὁ δὲ γναφεύει γ'· Κα. ὁ δέ γε πλύνει κῴδια·
Χρ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'· Κα. ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα·
Χρ. ὁ δ' ἁλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
Πλ. οἴμοι τάλας ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
Κα. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
Χρ. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
Κα. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Χρ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Κα. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Χρ. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;
Κα. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
Χρ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
Κα. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
Χρ. ἐρᾷ δὲ Λαὶς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
Κα. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος— Χρ. ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
Κα. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνοι.
Πλ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
Χρ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδείς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή,
ἔρωτος Κα. ἄρτων Χρ. μουσικῆς Κα. τραγημάτων
Χρ. τιμῆς Κα. πλακούντων Χρ. ἀνδραγαθίας
Κα. ἰσχάδων
Χρ. φιλοτιμίας Κα. μάζης Χρ. στρατηγίας
Κα. φακῆς·
Χρ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδείς μεστὸς οὐδεπώποτε.

166 κναφεύει RV: τις γναφεύει Brunck Valckenaer 168 που] γ' οὐ

ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
κἂν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται,
ἢ φησιν εἶν' ἀβίωτον αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. Χρ. φράζε τοῦ πέρι;
Πλ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατε
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ' ὁ Πλοῦτος. Πλ. ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχας τις διέβαλ'. ἐσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλῃμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
Χρ. μή νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
Πλ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
Χρ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Πλ. ὁρᾶτε. Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὠγαθέ.
ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κεἰ δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Κα. κἂν βούλῃ γ', ἐγώ.
Χρ. πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅστοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἅλφιτα.
Πλ. παπαῖ πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
Χρ. οὐκ ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών— Κα. τί δρῶ; λέγε.

196 ἀνύσῃ codd. : corr. Dawes 197 εἶν' ἀβίωτον αὐτῷ scripsimus : ἀβίωτον αὐτῶ Λ : οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ R V Ald. 203 δειλότατος R A 205 ἐκ τῆς οἰκίας Bothe 215–217 om. R^1 : in marg. add. R^2 216 κεἰ δεῖ A : καὶ δεῖ V : κ' ἂν δεῖ R^2 : κἂν χρῇ Cobet

τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
Κα. καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων
εἶσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αἰτῶν λαβεῖν τι σμικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνου.
Χρ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί,
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείθομαι.
Χρ. τί γὰρ ἄν τις, οὐχὶ πρὸς σὲ ταληθῆ λέγοι;

227 τουτοδὶ] Elmsl. : τουτο δὴ R : τοῦτο δὴ V : τοῦτο δὲ A codd. 228 λαβών] παρών V 231 ἐμοῦ] ἐμὲ R 237 ὡς Junt. : εἰς 244 χρόνου Et. Mag. : χρόνῳ codd. 245 οὐκ ἐπέτυχες] ἐπέτυχες οὐδὲ V

Κα. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ' ἐγκονεῖτε σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ

οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.

Κα. οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας.

Χο. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;

Κα. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι
ῥυπῶντα κυφὸν ἄθλιον ῥυσὸν μαδῶντα νωδόν·
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

Χο. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Κα. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

Χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἔπειτ' ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

Κα. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

Χο. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
'ἰοὺ ἰού,' τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Κα. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

Χο. διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως

256 παρόντ' V : παρόντας R A 257 προθύμους A 258 ἄνδρας] ὄντας Mein. 260 μ' ὁ] χ' ὡ A κέκληκε δεῦρο] κέκληκεν ἡμᾶς A 271 ἔπειτ'] ἡμᾶς Π A : μ' ἔπειτ' Mein. 277 λαχὼν V¹ 280 post

δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Κα. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ ὧνδρες ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χο. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;
Κα. νὴ τοὺς θεοὺς Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὥτ' ὄνου λάβητε.
Χο. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

Κα. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.

Χο. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶντα
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

Κα. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένου σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

285 ἄγων] φέρων V ὑμᾶς] ἡμᾶς R 286 ἡμῖν ἅπασιν V : ἅπασιν ἡμῖν R Λ Ald. 287 μίδας codd. : corr. Kuster Bergk 297 βληχώμενόν V σὲ] τε V 300 καταδαρθέντα vel καταδραθέντα codd. : corr. Pors. Bentl. 307 γρυλλίζοντες R A Ald. 293 βληχωμένων πινῶντα Brunck 301 σφηνίσκον

Χο. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου
τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Κα. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρᾳ
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΟΡΟΥ

Χρ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν ὦνδρες δημόται
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ' ὅτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταμένως κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

Χο. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.

Χρ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.

καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νὴ τοὺς θεοὺς
ὦ Βλεψίδημ' ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
Χρ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
Βλ. ποῖός τις; Χρ. οἷος; Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι
φῄς ποτε.
Χρ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.
Βλ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
Χρ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. παῦσαι φλυαρῶν ὦγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.
Βλ. φεῦ,
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

338 ἐπὶ] ἐν Cobet
340 θαυμαστὸν R A
343 νὴ] μὰ A
361 τοιουτονί Pors. : τυιοῦτον vel τοιοῦτο vulg.
365 εἶχες R

Χρ. μελαγχολᾷς ὦνθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Βλ. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. κακοδαιμονᾷς.
Βλ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
Χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι.
Χρ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. ὦ τᾶν ἐγώ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
Χρ. καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, κοὐ διοίσονθ' ἅντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.
Χρ. οὐκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν,
ἀπολεῖς. Βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ
ἔχω. Βλ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; Χρ. αὐτὸν
τὸν θεόν.
Βλ. καὶ ποῦ 'στιν; Χρ. ἔνδον. Βλ. ποῦ; Χρ. παρ'
ἐμοί. Βλ. παρὰ σοί; Χρ. πάνυ.

367 ἔχει A : ἔχεις R : ἔχεις γρ. μένει V 368 πεπανουργευκότι R : πεπανούργηχ' ὅτι Bergk 369 σὺ] σὲ Elmsl. 374 ἂν Kuster : οὖν codd. 375 ἐθέλει Mut. 1. 2 : ἐθέλεις R V A Ald.

Βλ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; Χρ. νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
Χρ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
Χρ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. τί φῄς; οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα
Βλ. τί;
Χρ. βλέψαι ποιῆσαι νώ— Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ πρότερον ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.
Βλ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσάγειν ἐχρῆν τινά;
Χρ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει; οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. μὰ Δί' ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ κράτιστόν ἐστι. Βλ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς. μή νυν διάτριβ' ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. σπεῦδέ νυν. Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ

ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε—
ποῖ ποῖ; τί φεύγετον; οὐ μενεῖτον; Βλ. Ἡράκλεις.-
Πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·

396 γρ. *Βοιώτιον* λέγεις V in marg. 406 *εἰσαγαγεῖν* R A
414 δή] μήν R

τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. σὺ δ' εἴ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. πανδοκεύτριαν
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἀνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. ἆληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ' ἥτις εἶ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. ἦ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἥκ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ;
Χρ. οὗτος τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον·
οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. οὐ
μενεῖς;
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.
Χρ. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Βλ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ,
Χρ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

428 ἀνέκραγες R : ἀνακέκραγες V : ἐνέκραγες A Ald. 438 φύγοι

Βλ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
Χρ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
Πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
Χρ. σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
Πε. οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν; Πε. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
Χρ. ὅ τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Πε. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. ταυτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
Πε. καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
Χρ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
Πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.

454 καθάρματοι R : καθάρματα A 461–2 εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ πορίζομεν; | Πε. τί δ' ἄν ποθ' ὑμεῖς Elmsl. 461 ἐκπορίζομεν] ἐκποριζοίμεθ' V : πορίζομεν Ald. 464 νομίζετε R 465 ἀνθρώποις R V 472 τουτὶ A Ald. 476 καὶ | ὦ Bentl.

Χρ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν 'ἰοὺ ἰοὺ'
τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐὰν ἁλῷς; Πε. ὅ τι σοι δοκεῖ. Χρ. καλῶς λέγεις.
Πε. τὸ γὰρ αὖτ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν.
Χρ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἵκοσιν;
Βλ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ', ἢ τί γ' ἂν
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
Χο. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε τηνδὶ
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε
μηδέν.
Χρ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν
ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ
δίκαιον,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τἀναντία
δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις ηὕρομεν, ὥστε γε-
νέσθαι
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν
ἔργον.
ἦν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπο-
λείψει,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται· κἄτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα
σέβοντας.

480 ἐπεγράψω R . . . πράττοντες codd. φθάνοιτε . . . πράττοντες· τί γὰρ Bergk
485 φθάνοιτον . . . πράττοντ' Ald. : φθάνοιτε ἢ τί γ' ἂν A Ald. : εἴ (ἢ R^2) τι γὰρ R V
493 βούλευμα Flor. Laur.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;
Βλ. οὐδείς· τούτου μάρτυς ἐγώ σοι· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
Χρ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
ῥᾴκουν εἶναί φημ', εἰ παύσει ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος,
ὁδὸν ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
Πε. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον αὐτόν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
Χρ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;

498 τίς] τls Mein. : τί Bamberg Cobet ἐγώ σοι τούτου μάρτυς R V A Ald.: correximus πολλὰ Reiske 505 εἰ παύσει V : εἰ παῦσαι R : ἢ παύσει A Ald. ταύτην βλέψας R : ταῦτ' ἢν βλέψῃ V A Ald. 506 ἥντιν'] ἤν τις Hemsterhuys 514 σκυτοδεψεῖν R A Ald. : βυρσοδεψεῖν V : corr. Bentl. 517 νῦν δὴ R : νῦν V : νυνὶ A Ald.

Χρ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Πε. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χρ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Πε. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν, οὐ γὰρ ἔσονται,
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον,
οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστιν τούτων πάντων ἀποροῦντας;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον·
ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου

519 πρῶτος V A ἔσται Pors. 521 πλείστων] λῃστῶν Bergk 528 δάπησι V: τάπησιν A 531 καίτοι] καὶ τῷ Rutherford ἐστιν] ἀποροῦντας V A Ald.: ἀπορούντα R: ἀπορούντι

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν;
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, 'πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίστω.'
πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἢ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
φιδάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;

Πε. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

Χρ. οὐκοῦν δήπου τῆς Πτωχείας Πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Πε. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,

536 κολοσυρτοῦ Kuster codd. 544 φυλλεῖ' schol. ad Ach. 469 : φύλλ' 545 θράνου Pollux 547 αἰτίαν codd. : corr. Bentl. 548 ἐπεκρούσω Pollux

περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
Χρ. ὡς μακαρίτην ὦ Δάματερ τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
Πε. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαγρῶντες
καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνιαροί.
Χρ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
Πε. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶ
ὑβρίζειν.
Χρ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους
διορύττειν.
Βλ. †νὴ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν
ἐστι;†
Πε. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν
μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι
γεγένηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκα-
νος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἥττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἄμεινον
Πενία Πλούτου. Πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω
δύνασαι περὶ τούτου,

562 ἀπὸ] ὑπὸ V Ald. 564 ἐνυβρίζειν R (om. ἐστὶν) 566 cicit Bentl. Δί' R V•Ald. : Δία γ' A εἰ δεῖ R : εἴ γε A V : εἴ γε δεῖ Ald. πῶς οὐχὶ R : δεῖ V : δεῖ πῶς οὐ A 573 ὁτιὴ Vat.-Urb. 141 : ὅτι γε R V A Ald. ἀναπείσειν R V Ald. : ἀναπείσεις A : corr.

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χρ. καὶ πῶς
φεύγουσί σ' ἅπαντες;
Πε. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦ-
ντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δί-
καιον.
Χρ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κρά-
τιστον·
κἀκεῖνος γὰρ τὸν Πλοῦτον ἔχει. Βλ. ταύτην δ'
ἡμῖν ἀποπέμπει.
Πε. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας
ἄμφω,
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς
ἀγῶνα
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυν-
αγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας
κοτίνου στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ
ἐπλούτει.
Χρ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν Πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπα-
νᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν Πλοῦτον ἐᾷ παρ'
ἑαυτῷ.
Πε. πολὺ τῆς Πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
Χρ. ἀλλά σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνου στεφάνῳ στεφα-
νώσας.

581 *γρ. γνώμαις* V in marg. 583 *αὐτὸς τὸν ὀλυμπικὸν* R V : *τὸν ὀλυμπιακὸν αὐτὸς* A : corr. Kuster 584 eicit Cobet 586 *κοτίνου* V Ald. : *κοτίνῳ* R A : *κοτινῷ* (idemque v. 592) Pors. 587 *δηλοῖ*] *δῆλος* Cobet 592 *σέ γ'* Junt. 2 : *σε* A : *σ'* R V Ald. *κοτίνου* A Ald. : *κοτίνῳ* R V

Πε. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ'
ὑμῖν
διὰ τὴν Πενίαν. Χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν
τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν'
ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.
Πε. Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.
Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
Πε. τί πάθω τλήμων;
Χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
Πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
Χρ. ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν.
Πε. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.
Χρ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
Βλ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
Χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἠπίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν

598 γρύζῃς R A; γρύζεις V: corr. Brunck 607 χρῆν V Ald.: χρή R A

ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς 'Ασκληπιοῦ.
Βλ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
Χρ. παῖ Καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

ΧΟΡΟΥ

Κα. ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
Χο. τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Κα. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
'Ασκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
Χο. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
Κα. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.
Χο. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος 'Ασκληπιόν.

ΓΥΝΗ

τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
Κα. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. καὶ ποῦ 'στιν; Κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

621 ἐγκατακλινοῦντες R A Ald. 626 εὐπρεπισμένα R 641 ἆρ' Ald.: ἆρά γ' codd. ἀγγέλλεται R: ἀγγελεῖ V A Ald. 647 post

Γυ. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
Κα. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
Γυ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα. μὴ τἀγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται; Γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
Κα. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. Γυ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
Κα. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
Κα. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπών, ἤν τις αἴσθηται ψόφου
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γραδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας

660 προθύματα] θηλύματα v. l. apud schol. Rav. 661 πέλανος] μέλανος Bergk 662 κατεκλίνομεν Λ Ald. 666 ὑπερηκόντισεν

ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν ἐς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
Γυ. ταλάνταθ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Κα. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ' ὡς ἤσθετο δή μου τὸν ψόφον,
ἄρασ' ὑφήρει· κἄτα συρίξας ἐγὼ
ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαλλόμην.
Γυ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄει; Κα. οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
Γυ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.
Κα. οὔκ, ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα
ὑπηρυθρίασε χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
Γυ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; Κα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.
Γυ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.

678 ταῦτα V 681 ἤγιζεν] ηἴτιζεν R : ἤκιζεν V : ἤλιζεν Blaydes σάκταν] σάκκον v. l. apud schol. 688 ἤσθάνετό (om. δή) Pors. δή om. R V 689 ἄρασ' Dobr. : τὴν χεῖρ' codd. 692 συντυλίξασ' V 695 om. A ἀνεπαυόμην V γρ. Vat.-Urb. 141 701 τις A Ald. : γέ τις R : γε V : γ' ἐπ- Reisig 702 ὑπερυθρίασε R : ὑπερηρυθρίασε Bergk

Κα. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. αἰ τάλαν.
Κα. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
Γυ. λίθινον; Κα. μὰ Δί' οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
Γυ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς; Κα. διὰ τοῦ τριβωνίου·
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφευγ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
'ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ὑπομνύμενον παύσω σε τὰς ἐκκλησίας.'
Γυ. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
Κα. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. ὦ φίλοι θεοί.
Κα. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ

721 ἐκτρέψας R V 725 ἐπομνύμενον codd. : corr. Girardus τὰς ἐκκλησίας] τῆς ἐκκλησίας A : ταῖς ἐκκλησίαις Bergk (cf. schol.) 727 τοῦτο] ταῦτα *Ald.* Πλοίτῳ 'τι Mein. 729 ἡμιτύβιον Ald., lemma schol. Rav. : ἡμιτύμβιον codd. 731 κατεπέτασ'] κατέπασσ' R :

τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνειστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὐτὸν οἵ τ' ὄφεις ἐς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
Γυ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; Κα. ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς ξυνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι
γελῶντες εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. νὴ τὴν Ἑκάτην κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. μή νυν μέλλ' ἔτι,

736 γέ μοι δοκεῖν Ald., lemma schol. : γ' ἐμοὶ δόκει Dind. 755 om. R¹A : in marg. add. R² 759 προβήμασιν] κροτήμασιν Mein

ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ

Πλ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς,
οἷσὶς ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὢ τλήμων ἐγώ,
ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.
Χρ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
Γυ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. Πλ. μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσφέρειν.
Γυ. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

769 secl. Rutherford 770 ὑπαντῆσαι Mein. κομμάτιον χοροῦ om. A 772 κλεινὴν πόλιν Steph. Byz. 779 αὐτὰ] αὖ

Πλ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος·
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ' ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
Γυ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικός γ' οὑτοσὶ
ἀνίσταθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ

Κα. ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρές ἐστ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἡδικηκόσιν.
[οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα δή.]
ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἵππος γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος·
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

801 τῶν ἰσχάδων Suid. πού A h. v. eicit Bentl. χοροῦ R² Ald. : om. vulg. 805 a δή] γέγον'] ἵππος Λ Ald. : ἵπος Bentl. ex Pollucc 813 σαθροὺς Kuster 815 ἵππος

ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
Κα. †ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος†.
Συ. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
Δι. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
Κα. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
Συ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ.
Κα. κακόδαιμον ὀσφραίνει τι; Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.
Δι. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
Δι. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ τί;
Δι. γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
Δι. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ. οὐ μὰ τὸν Δία.
Δι. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;
Συ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τί μαθών; Συ. βούλομαι.
Δι. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν

885 ἀλλ' οὐκ] φέρμακα δ' Velsen ἔνεστι] ἔστι Suid. 895 ῡῦ septies deinde ῡ V 897 secl. Rutherford γ' om. V 901 γ' om. V 908 τί παθών; Brunck 910 μηδὲν] δεινὸν R

εὐεργετεῖν ὦ κέπφε καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δι. εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.
Δι. οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. ὁ βουλόμενος. Συ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ,
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. νὴ Δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
Δι. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
Δι. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Κα. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.
Συ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. Κα. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
Συ. οἴμοι τάλας ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Δι. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς;
Συ. οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
Κα. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα

917 ἄρχειν] κἀρχὰς Herwerden 919 ὥστ'] ὡς Mein. 920 γ' ἆρα] τἄρα Dind. 932 ποιεῖ Budaeus 933 ἦγες V Ald.: εἶχες P A

ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
Συ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὁτιὴ καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
Κα. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ

ΓΡΑΥΣ

ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
Χο. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.
Χρ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.
Γρ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ' ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
Χρ. τί δ' ἔστιν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια

946 καὶ] κἂν Hemsterhuys 948 ὁτιὴ Bentl. : ὅτι ἡ V : ὅτι R A Ald. 949-59 fortasse οὔτε τὴν ἐκκλησίαν | τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν βουλὴν πιθών : cf. schol. τὴν τῶν πολιτῶν· ἤγουν τοὺς πολίτας ὅλους

ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
Γρ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
Χρ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
Γρ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἤτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί θ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκα μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου.
Χρ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι— Χρ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
Γρ. ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,

979 πάντα ταῦθ' V Ald. : ταῦτα πάνθ' R A : γ' αὖ τὰ πάνθ' Holden
985 θ' ἱματίδιον Urbinas : τε θοἰματίδιον R A Ald. : τ' εισ ἱμάτιον V
988 ὅτι σ'] ὡς Λ 993 νῦν] τοίνυν R : νυνί γ' Ald. ἔτι V : om. R A Ald.

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
'πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.'
Χρ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν,
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπανθ' ὑπήσθιεν.
Γρ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι νὴ τὼ θεὼ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. ἐπ' ἐκφοράν; Γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
Χρ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτει σ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
Γρ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
Γρ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.
Χρ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς ὦ φίλ' ἄνερ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. τί γὰρ ποιήσει; φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία

1004 *ἐπεὶ ζαπλουτῶν* Mein. 1005 *ἅπανθ' ὑπηίσθιεν* R : *ἅπαντα γ ἤσθιεν* V : *ἅπαντα κατήσθιε(ν)* A Ald. : *ἅπαντ' ἂν ἤσθιεν* Dobr. 1010 *γ'* om. R 1011 *νίταριον* codd. : corr. Bentl. *φάττιον* Bentl. : *βάτιον* codd. : *φάβιον* Mein. 1012 *ᾔτει σ'* R^2 : *ᾔτησ'* vulg. 1013 *μεγάλοις ὀχουμένην*] *μεγάλοισι νὴ δία* V 1018 *παγκά-*

τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν,
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιόν ἐστ' ἔχειν.
Χρ. οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
Γρ. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
Χρ. οὐκ ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Γρ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.
Χρ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται.
στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀσπάζομαί σε. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
Γρ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι.
Γρ. ποίου χρόνου ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Χρ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. οὔκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
Νε. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.
Γρ. ἃ ἃ,
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. Χρ. εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλαν;

1029 μ' Mut. 2, 3 : om. R V A Ald. 1030 δίκαιός Brunck 1033 ζῆν σ'] σε ζῆν R 1037 τηλίας R 1041 στεφάνους R 1042 ἀσπάζομαι— Χρ. σέ φησιν Bergk σε om. V Ald. Γρ. τί om. R 1044 ὑβρίζομαι] αἰσχύνομαι V 1048 πολλοῖς] ἄλλοις V 1052 λέγεις R 1053 λάβῃ] βάλῃ Wakefield 1054 παλαιάν Brunck

εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ Δί' οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
Ερ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κα. σωφρονεῖς.
Ερ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν μέλι
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; Ερ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.
Κα. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
Ερ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τι στρέφειν.
Ερ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
Ερ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ερ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Κα. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
Ερ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκεύαριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Κα. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς ὢ τοιχωρύχε.

1116 ἔτι θύει V : ἐπιθύει R A 1120 μὲν Ald. : om. codd. 1128 ἧς ἐγὼ Bentl. 1131 ἔοικ(εν) ἐπιστρέφειν A Ald. : ἔοικ' ἔτι στρέφειν Hemsterhuys : ἔοικέ τις στρέφειν dett. aliquot 1138 ἐκφορά] ἔκφορα R A Ald. 1139 ὁπότε τι V Ald. : ὅτε γε R A 1140 ὑφέλοι'

ἦκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
Κα. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Κα. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
Ερ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
Ερ. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. τί δῆτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξηύρηκεν αὐτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Κα. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.

(ΧΟΡΟΥ)

1161 τί δῆτ' V : καὶ τί ἔτ' R A 1163 μουσικῆς Hemsterhuys 1170 εἶναί μοι codd. : corr. Brunck Χοροῦ add. Bergk

ΙΕΡΕΥΣ

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
Χρ. τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε; Ιε. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
Χρ. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
Ιε. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. Χρ. τίνος οὕνεκα;
Ιε. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὁ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών, ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις
κἀμέ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς
θύει τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
Χρ. οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;
Ιε. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.
Χρ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων. Ιε. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Χρ. ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. Ιε. πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή. Χρ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.
Γρ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; Χρ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον; Χρ. πάντα σοι πεπράξεται.

1171 φράσει' ὅπου 'στὶ Cobet 1173 Πλοῦτος] θεὸς Elmsl. οὗτος om. R V βλέπειν ante ὁ habet V 1182 κἀμέ γ' ἐκάλει] καὶ

ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἑσπέραν.
Γρ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.
Χρ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
Χο. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
ἐς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

1207 ἔνεισιν A Ald.

in exitu fabulae aliquot versus videntur excidisse

FRAGMENTA

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ

1 *ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον*
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

2 *ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν· ὡς ἀγοράσω*
ἁπαξάπανθ' ὅσ' ⟨ἂν⟩ κελεύῃς, ὦ γύναι.

3 *ὅπερ ⟨δὲ⟩ λοιπὸν μόνον ⟨ἔτ'⟩ ἦν ἐν τῇ γνάθῳ*
διώβολον; γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον.

4 *καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δή σοι τέτταρα*
ἥψησα τακερά.

Numeros editionis Kockianae secuti sumus. Asterisco notantur fabulae quarum nova fragmenta in appendice adiecimus.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ] *τελευταίαν δὲ ἐδίδαξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην* (sc. Plutum) *ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.* (Arg. Plut. iv) *ἐπέλιπον οἱ χορηγοί. οὐ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγοὺς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικὰ μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπεξῃρέθη τῆς κωμῳδίας τὰ χορικὰ μέλη καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. σκοποῦ γὰρ ὄντος τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας τοῦ σκώπτειν δήμους καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρεὶς ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολὺν φόβον, Αἴολον τὸ δρᾶμα τὸ γραφὲν τοῖς τραγῳδοῖς ὡς κακῶς ἔχον διασύρει. τοιοῦτος οὖν ἐστιν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλεῖστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικὰ οὔτε παραβάσεις ἔχοντα.* (Platonius xiii. 28 Dübner) *Αἰολοσίκων δεύτερον* cõmmemoratur apud **Ath.** 372 a, Schol. Hephaest. Gaisf.[2] p. 56 1 Ath. 112 e 2 Bekk. An. 331. 24 : Suid. (*ἀγοράσαι*) *ὅσα κελεύεις* codd. : corr. Bekker 3 Poll. 9. 63 *δὲ* et *ἔτ'* add. Bergk *γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον* Bergk : *γένηταί μοι ἰδικόλλοικον* margo Falckenburgii : *γένηταί μοι* vulg. 4 Ath. 95 e *δή* Bergk : *δέ* vulg.

5 *τῶν δὲ γηθύων*
ῥίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

6 *κοιτὼν ἁπάσαις εἷς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.*

7 *δοῖδυξ, θυεία, τυρόκνηστις, ἐσχάρα.*

8 *καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν*
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

9 *καί ⟨κ'⟩ ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.*

10 *οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες,*
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλῶσιν ἑκάστοθ' ἄνδρες·
δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

11 *καὶ δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους*

12 'Αριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν 'Ορνισι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι.

13 *τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη, εἶτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός; ὡς ⟨ὁ⟩ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων οἱονεὶ δι' ὅλης νυκτός.*

14 *δυοῖν λυχνειδίοιν*

15 *ἀκερματίαν*

16 *κληδίον*

17 *σμηματοφορεῖον*

5 Ath. 372 a *σκοροδομίμητον* Toup: *σκοροδόμητον* codd. 6 Poll. 1. 79 7 Poll. 10. 104 8 Poll. 10. 116: Ath. 699 f *καινῷ* Salmasius: *κενῷ* codd.: *ἐκ καινοῦ λυχνούχου* Kock 9 Herod. i. 405. 10: ii. 912. 4 *κ'* add. Dind. 10 Heph. 9. 3 11 Poll. 10. 25 12 schol. Pac. 741 13 Ath. 276 c 14 Poll. 10. 118 15 Poll. 9. 89 *ἀκερμίαν* cod. Florent. Pollucis: *ἀκερματιᾶν* Fritzsche 16 *κλειδίον* Poll. 10. 24 corr. Dind. 17 Poll.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ *

18 Α. *γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; Β. ἀλεκτρυὼν*
τὴν κύλικα καταβέβληκεν. Α. *οἰμώζουσά γε.*

19 *καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε*
κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.

20 *νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ;*

21 *'ἀλλ' ὦ θύγατερ' ἔλεξ' 'Ιασοῖ πρευμενής'*

22 *ἔπειτ' ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.*

23 *ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.*

24 *πόθεν ἂν λάβοιμι βῦσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;*

25 *ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.*

26 a *ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πόνηρε σύ.*

26 b *πρῶτον γὰρ ἐπὶ θήραν τὸν ἄνδρ' ἐξήγαγον.*

27 a *Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω*

27 b *ἐμβαλὼν ἀχηνίαν.*

28 *καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις*
ἐν κίστῃ που κατασήμηναι
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

* ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ] *ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα* (sc. Aves) *καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου.* (Arg. Av. ii) **18** schol. Nub. 663 *οἰμώξουσά* Brunck **19** Herod. i. 319. 18: ii. 348. 10, 944. 23: Poll. 10. 40 **20** Suid. (*ἀχηνία*) **21** schol. Plut. 701 *ἔλεξ' Ἰασοῖ* Seidler: *ἔλεξά σοι* codd. **22** Poll. 7. 181 *ἔρειξον* Dobr.: *ἔρειξεν ὡς* codd. **23** Ath. 158 c **24** schol. Ran. 244, Suid. (*φλέων*) **25** Phot. Suid. (*τοὺ*) **26 a** Suid. (*Φρυνώνδας*) **26 b** cod. Vat. Gr. 2226, Cohn. *Rh. M.* 43 (1888) **27 a** Harp. (*Λαμπτρεῖς*) **27 b** Lex. Sabbaiticum **28** Poll.

29 *ὀσφῦν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἠύτε κίγκλου*
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τελέειν δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

30 *οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.*

31 *– ∪ ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνων.*

32 *ἀκραιφνὲς ὕδωρ*

33 *ἱερὸν συμβουλή*

34 *πλεκτὴν σχοῖνον*

35 *τυφλότερος λεβηρίδος*

36 *ἀναφλᾶν καὶ ἀνακνᾶν*

37 *ἀνθρωπίζεται*

38 *ἠντεβόλησε*

39 *ῥόπτρον*

40 *καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης*
κλέπτειν τὰ κοίν' ἅμα τε συκοφαντεῖν.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ *

41 *μὴ κλᾶ', ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι*

42 *ψήχει . . . ἠρέμα*
τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν.

43 A. *ὡς δ' ὀρθοπλήξ.* B. *πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.*

29 Ael. N. A. 12. 9 *τελέειν* Bergk : *τελέει* codd. **30** Heph. 9. 5 **31** schol. Pac. 474 **32** Bekk. An. 81. 24, 23. 4 **33** schol. Platon. 383 (Bekk.) **34** Poll. 10. 92 **35** Hesych. (*γυμνότερος λεβηρίδος*) **36** Poll. 2. 176 *ἀναφλᾶν*] *ἀναφᾶν* A : om. B *ἀνακνᾶν*] *ἀνακλᾶν* B : *ἀνακνᾶν καὶ ἀνακλᾶν* A **37** Bekk. An. 82. 15 : Poll. 2. 5 **38** E. M. 112. 52 **39** Harp. (s. v.) **40** schol. Plut. 174 *συκοφάντην* codd. : corr. Hemsterhuys **ΑΝΑΓΥΡΟΣ**] **41** E. M. 207. 55[a] Et. Gud. 113. 47 **42** E. M., Gud. ibid.

Α. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ. Β. μῶν τις αὖτ' ἀνείλετο;

εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἑκάστοτε.

καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' αὖ.

ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.

ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων

†καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τι ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν†

πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας

πρὸς θεῶν ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσαμένη
καλάμῳ λεπτῷ.

οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.

καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός.

ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἁπληγίδας ποιῶν

ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.

ἀναχύρωτον τὸν πηλόν

'Αργεῖοι φῶρες

στόμια πριονωτά

44 Poll. 9. 72 δύ' ὀβολὼ Pors. : διωβόλω codd. 45 Ath. 385 f 46 Phot. Suid. (ξυννένοφε) 47 Phot. Suid. (ὁδοῦ παρούσης) ὅρμου] φορμοῦ Kock 48 Poll. 9. 64 49 Poll. 10. 76 χἠμῖν σκάφην δὸς νῦν τινα πτίλον θ' ἵν' ἐξεμῶμεν Bentl. 50 Ath. 650 e 51 Ath. 133 b 1 ἑρᾷ Ath. : corr. Pors. 3 cf. Anth. Pal. 9. 264, 9. 273 52 Ath. 301 a 53 schol. Av. 1292 καὶ μὴ Πέρδιξ χθὲς ἦν χωλός R : καὶ μὴν χθὲς γὰρ ἦν Πέρδιξ χωλός vulg. : corr. Pors. : καὶ μὴν χθὲς παρῆν Πέρδιξ ὁ χωλός Nauck 54 Bekk. An. 425. 20 : Suid. (ἁπλήγιος) 55 Phot. Suid. (παραλοῦμαι) 56 Poll. 7. 164 57 Suid. (s. v.) 58 Poll. 10. 56

ΑΝΑΓΥΡΟΣ—ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ

59 *ἀμφιανακτίζειν*

60 *τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.*

61 *ὑφόλμιον*

62 *τὴν ψήκτραν*

63a *ἀλλ' Ἀριφράδη δέδοικα μὴ τὰ πράγματα*
ἡμῶν διακναίσῃ.

63b *ἐκλιμάκισεν, ὥστ' εἰς μέσην*
ἔπιπτε τὴν τάφρον.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ

64 *Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος.*

65 *ἀνὴρ πεδήτης ἰτέαν ἐνημμένος.*

66 *ἵσταισθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.*

67 *ὦ Ζεῦ τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.*

68 *ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα*
ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

69 *ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος.*

59 Suid. (s. v.) 60 Poll. 10. 54 61 Poll. 10. 114 62 Poll. 10. 55 63 a Et. Gud. 330. 52 ἀλλ' Ἀριφράδη . . . διακναίσῃ Dobr.: ἀλλὰ ῥίμφα . . . διακνήσει codd. 63 b Lex. Sabbaiticum ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ] *τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης . . . ἐπὶ Εὐκλέους.* Suid. (Σαμίων ὁ δῆμος) *τὴν πέρυσι κωμῳδίαν· τοὺς Βαβυλωνίους· τούτους πρὸ τῶν Ἀχαρνέων Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ἐν οἷς πολλοὺς κακῶς εἶπεν· ἐκωμῴδησε γὰρ τάς τε κληρωτὰς καὶ χειροτονητὰς ἀρχὰς καὶ Κλέωνα παρόντων ξένων. εἶπε γὰρ δρᾶμα τοὺς Βαβυλωνίους τῇ τῶν Διονυσίων ἑορτῇ . . . ἐν τῷ ἔαρι.* schol. Ach. 378 64 Hesych. Phot. (Σαμίων ὁ δῆμος) Plut. Pericl. 26 65 Eustath. 911. 63 66 schol. Lysistr. 282 67 Phot. (νεολαίαν) 68 Ath. 86 f 69 E. M. 311. 1

70 κἀν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ᾔτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφῳ δύο.

71 A. δεῖ διακοσίων δραχμῶν.
B. πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; A. τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.

72 πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρὼν οὑτοσί;

73 ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν.

74 μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.

75 ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε.

76 εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν

77 τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν.

78 ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ

79 ἦ που κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί.

80 εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης ὡς ἐξοίσων ἐπίγυον.

81 ἦ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν.

82 ἦ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν.

83 κατάγου ῥοθιάζων

84 ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ

85 ἐς τὸν λιμένα

70 Ath. 494 d poetae verba ita restituit Kock ᾔτουν δ' ἐμὲ | ἐπὶ τὴν δίκην ἄγοντες ὀξυβάφῳ δύο 71 Poll. 10. 85: cf. Ath. 478 c 72 Poll. 10. 173 73 ibid. οὐ] εὖ Bergk 74 schol. Lysistr. 288: Suid. (σιμός) 75 Prisc. 18. 207 76 Poll. 10. 38 77 schol. Platon. 381 (Bekk.) 78 Phot. (ναυλοχεῖν) 79 Phot. (στοῖχος) 80 Harp. (ἐπιβάτης) 81 schol. Av. 1556 αἰτῶν Dind.: αἰτοῦντες codd. πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου codd.: transposuit Bergk 82 Amm. 149: App. Et. Gud. 640. 44: Bachm. An. 2. 381. 10 83–84 Suid. (ῥοθιάζουσιν): Phot. (ῥόθιον) 85 Hesych. (s. v.)

86 *Φορμίων . . . αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις.*

87 *ἀνθ' Ἑρμίωνος: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σῳζόντων τοὺς ἱκέτας, ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνῃ τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.*

88 *Ἰστριανά. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανά φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἴστρῳ οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστριανὸς λέγεται, ὁ λευκός, κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοὐναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα.*

89 *πόδα βαλλαντίου*

90 *ἔστι δὲ ὁ ὑποκορισμός, ὃς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις ἀντὶ μὲν χρυσίου χρυσιδάριον, ἀντὶ δ' ἱματίου ἱματιδάριον, ἀντὶ δὲ λοιδορίας λοιδορημάτιον καὶ νοσημάτιον.*

91 *ἁλυκόν*

92 *δύσριγος*

93 *ζώστειον*

94 *θωμόν*

95 *λακεδαιμονιάζω*

96 *ὁρκωμοτεῖν*

97 *στίγων, ὁ στιγματίας*

98 *ὠτοκάταξιν τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς.*

99 *Κράτης μέντοι δύο οἶδεν δράματα γράφων οὕτως· 'ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ.'*

86 schol. Pac. 347 87 Zen. 2. 22 *Ἑρμίωνος*] *Ἑρμιόνος* Fritzsche : fortasse *Ἑρμιόνης* 88 Hesych. (s. v.) 89 Poll. 10. 152 90 Aristot. Rhet. 3. 2 *νοσημάτιον*] *νοημάτιον* Fritzsche 91 Bekk. An. 80. 14 92 Poll. 4. 186 93 E. M. 414. 40

ΓΕΩΡΓΟΙ*

100 A. ἐθέλω γεωργεῖν· B. εἶτα τίς σε κωλύει;
A. ὑμεῖς. ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς,
ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. B. δεχόμεθα·
δισχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

101 A. ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.
B. ἐμοὶ μὲν †ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι†· οὐκ ἀκήκοας;

102 τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;

103 εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

104 ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται

105 'εἴ γ' ἐγκιλικίσαιμ', ἐξολοίμην' φαθὶ λέγων

106 †καχέτας καὶ Μεγακλέας καὶ μαλακοὺς†

107 ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ
ἡμᾶς ἐκεῖ ⟨'ν⟩ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

108 – ∪ – συκᾶς φυτεύω †πάντα† πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν·
οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

109 Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν,
εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο

ΓΕΩΡΓΟΙ] **100** Plut. Nic. 8 **2** *ἐπεὶ*] *τί δ' εἰ* Kock **101** schol. Eq. 963 **1** *ὅτου* Brunck : *οὕτω* Θ : *ὅτῳ* vulg. **2** *ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι*] *αἴνειν μολγόν* Bergk : *ἐπὶ τὸν μολγόν* Pors. : *εἶναι μολγόν* Herwerden **102** E. M. 234. 35 **103** Ath. 111 b *εἶτ'*] *εἴτ'* Bergk **104** Ath. 460 d **105** Prisc. 18. 303 *εἴ γ' ἐγκιλικίσαιμ'* Bergk : cirekiaMA M : ΕΙΓΕ ΚΙΜΚΙΑΣΑΙΜΑ L : *κιλικίας δίμα* C : *εἴρηκεν* (cum praecedentibus *Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς* coniungendum) *ἀλλ'* Jacobi **106** Suid. (*Ἀτρέα*) *Λάχητας Μεγακλέας καὶ Λαμάχους* Bergk : *Λάχητα Μεγακλέα καὶ Λάμαχον* Kock **107** Poll. 9. 69 **2** *'ν* add. Kock *χαλκῷ ἑλλουσάμενον κολάζειν* codd. : corr. Pors. **108** Ath. 75 a **1** *πάντα*] *κάρτα* Kock : *πάνυ τι* Meineke : ⟨*καὶ γένη*⟩ *συκῆς φυτεύω πάντα* Blaydes **109** Stob. Flor. 55. 2 **1** *βοεικόν* Dind. : *βοϊκόν* codd.

σκάψαι κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ †διελκύσαι†
τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φαγόντι.

110 ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὔθαρ ἀγαθῆς χθονός.

111 ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

112 τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν· οὗτοι ὡς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι καὶ ἐν Τριφάλητι.

113 τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης.

114 Μέλητος τραγῳδίας φαῦλος ποιητής. ἐν δὲ Γεωργοῖς (Ἀριστοφάνης) ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται.

115 †αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον† μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων.

116 καλὰ δὴ παταγεῖς.

117 ἀγαθήν γε κωδίαν

118 τῶν γὰρ ἀπυρήνων (ῥοῶν) Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει.

119 ἐλαΐζειν

120 μετόρχιον

121 πορνεύτριαν

3 σκάψαι κἀποκλάσαι Dind. : σκάψαντ' (vel σκάψαι τ') ἀποκλάσαι codd. 4 φαγόντι Bothe : φέροντι codd. 110 Heph. 13. 3 : Marc. Aurel. 4. 23 111 Heph. 13. 4 112 Suid. (τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν) 113 schol. Av. 1701 114 schol. Platon. 330 (Bekk.) ὡς Καλλίου περαίνοντος αὐτὸν Bergk 115 Zen. 2. 27 αὐτῷ μελητέον] ἐν τῷ Μελιτέων Mein. ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον] λείπει (τῷ) οἴκῳ Kock : fortasse ἐλλείπει τὸ οἴκῳ 116 schol. Platon. 369 (Bekk.) 117 Harp. (κωδία) 118 Ath. 650 e 119 E. M. 326. 20 120 E. M. 634. 38 121 Poll. 7. 201

122 *Σηράγγιον*

123 *Στρεψαίους*

124 *τραπεζοφόρου*

ΓΗΡΑΣ*

125 *Κριβανίτην· τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλλόντων*

A. *Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;* B. *θερμοὺς ὦ τέκνον.*
A. *ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς;* B. *κριβανίτας ὦ τέκνον.*
A. *τί κριβανίτας;* B. *πάνυ δὲ λευκούς, ὦ τέκνον.*

126 *ὁ δὲ μεθύων ἥμει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.*

127 *πτωχικοῦ βακτηρίου*

128 *βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης*

129 *ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς,*
ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ

130 *ὀξωτὰ σιλφιωτὰ βολβὸς τευτλίου,*
περίκομμα θρῖον ἐγκέφαλος ὀρίγανον,
καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

131 A. *τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;*
B. *ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται.*

132 *ἔδει δέ γέ σε βληθεῖσαν εἰς Ἀλμυρίδας*
. . . τηδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

122 Harp. (s. v.) 123 Phot. (s. v.) 124 Poll. 10. 69
ΓΗΡΑΣ] 125 Ath. 109 f ἥμει Bekk. : ἡμεῖς codd. 126 Bekk. An. 449. 14 129 Poll. 4. 180 130 1, 2 Poll. 6. 69 127, 128 Poll. 10. 173 3 Diog. Laert. 4. 18, Suid. (ὀζωτά) 131 Phryn. Epit. 367 132 Bekk. An. 383. 16 ubi Aristophanis 'Τηρεῖ' tribuitur : Γήρᾳ Seidler Vid. Append.

133 ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας

134 A. σὺ δ' οὐκ ἐγήμω; B. νὴ Δί' ὀλίγας ἡμέρας

135 ἐγὼ δ' ἀπολοπίζειν τε κᾆτ' ἐπ' ἀνθράκων

136 ὑδρίαν διανίζειν πεντέχουν ἢ μείζονα

137 ταῖς πολιόχρωσι μεμβράσιν τεθραμμένη

138 κοπίδι τῶν μαγειρικῶν

139 εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

140 λορδοῦ κιγκλοβάταν ῥυθμόν

141 ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπεπεῖς ἑταίρας
ἢ ⟨σὺ⟩ τὰς ὑποπαρθένους, ἁλμάδας ὡς ἐλάας
στιφράς;

142 καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην παράγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ἣ καὶ ἐρεθίζουσά φησι πρὸς αὐτόν

ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

143 Μελιτέα κάπρον

144 καλαμίνους αὐλούς

145 καταλαλεῖν

146 κληρωτήριον

133 Poll. 9. 39 134 Prisc. 18. 246 *ἐγήμω* Haupt : ΕΓΗΙΜΟΥ. vel similia codd. 135 Bekk. An. 430. 15 *ἐγὼ δ'*] *ἐγῷδ'* Fritzsche 136 Poll. 10. 74 *δανείζειν* codd. : corr. Herwerden 137 Ath. 287 d *μεμβράσιν* scripsimus : *βεμβράσιν* codd. 138 Poll. 10. 104 . 139 schol. Eq. 580 : schol. Platon. 334 (Bekk.) : Phot. Suid. (*στλεγγίς*) 140 Ael. N. A. 12. 9 141 Ath. 133 a 1 *δρυπεπεῖς* V : *δρυπετεῖς* vulg. 2 *σὺ* add. Bergk 142 schol. Nicandr. Ther. 295 *ἀποπλευστέον* Toup : *ἀπέπλεις τεὸν* vel similia codd. *ἐπὶ τὸν νυμφίον* | *ἀποπλευστέ' ἐστὶν* Blaydes 143 Phot. (s. v.) 144 Poll. 10. 173 145 Bekk. An. 102. 15 146 Poll. 10. 61

147 *σκάφιον*

148a *τῆτες*

148b *ᾠδικός*

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ

149 *καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν εἰς Ἅιδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητάς, λέγων οὑτωσὶ*

A. καὶ τίς νεκρῶν κενθμῶνα καὶ σκότου πύλας
ἔτλη κατελθεῖν; B. *ἕνα γὰρ ἀφ' ἑκάστης τέχνης*
εἱλόμεθα κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας,
οὓς ᾖσμεν ὄντας Ἀιδοφοίτας καὶ θαμὰ
ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. A. *εἰσὶ γάρ τινες* 5
ἄνδρες παρ' ὑμῖν Ἀιδοφοῖται; B. *νὴ Δία*
μάλιστά γ', ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται. πάντ' ἔχεις.
A. *καὶ τίνες ἂν εἶεν;* B. *πρῶτα μὲν Σαννυρίων*
ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν
Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας. 10

150 *εἶθ' ἑξῆς φησιν*

ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·
τούτους γάρ, ἢν †πολλῷ ξυνέλθῃ†, ξυλλαβὼν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται.

151 A. *καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;*
B. *εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ ξηροὺς ἅλας.*

147 Harp. (s. v.) Eust. 1292. 61 **148a** Harp. **148b** Lex. Messanense **149, 150** Ath. 551a **149** 2 *ἕνα γὰρ* Herm.: *ἕνα δ'* codd. similia codd. 4 *οὓς ᾖσμεν ὄντας* Tyrwhitt: *οὐ σῃ μένοντας* vel Bentl.: *κυλίκων* vel *κυκλικῶν* codd. 9 *τρυγῳδῶν* Bentl.: *τραγῳδῶν* codd. 10 *κυκλίων* V L: *πολὺς* Bergk **150** 2 *πολλῷ* A: *πολλῶν* *ξυνέλθῃ*] *κατέλθῃ* Blaydes 3 *ἐξοιχήσεται* codd.: corr. Dawes v. 2 etiam Poll. 6. 65 **151** schol. Vesp. 1312: Ath. 367b: Poll. *ξηροὺς* schol.: *λευκοὺς* Ath.: *λεπτοὺς*

152 *τότε μὲν . . . σου κατεκοττάβιζον ⟨ἂν⟩*
νυνὶ δὲ ⟨καὶ⟩ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι
καὶ καταχέσονται

153 *ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον*

154 *θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν.*

155 *ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον*
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

156 *ἆρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;*
ὡς μὲν γάρ ἐστε νήστιδες, γιγνώσκετε.

157 *τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.*

158 *ἀκροκώλι' ἄρτοι κάραβοι βολβοὶ φακῆ.*

159 *πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἕψειν ἢ φακῆν;*

160 †*ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ*†
ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

161 *ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου.*

162 *ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.*

163 *πόλος τόδ' ἐστίν; εἶτα πόστην ἥλιος τέτραπται;*

164 †*φήμαις οὖν ἐγὼ*† *βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.*

152 Poll. 6. 111 1 *ἂν* add. Bergk 2 *καὶ* add. Din[1].
153 Ath. 365 b **154** Ath. 99 f **155** Ath. 112 e: cf. Fr. 1
156 Ath. 307 c 2 *ἐστε*] *ἐστι* (*ὲ* supra) P: *ἐστι* vulg.: *εἰσι* Casaubon *γιγνώσκετε* A: *γιγνώσκεται* vulg. **157** Poll. 10. 59
158 *ἀκροκώλι' ἄρτοι κάραβοι* Ath. 95 f: *ἀκροκώλι' ἄρτοι βολβοὶ φακῆ* E. M. 53. 14: corr. Dind. **159** Ath. 158 c **160** Poll. 10. 91
161 E. M. 420. 5: Herod. ii. 517. 8 **162** schol. Ven. Ran. 436
163 Poll. 9. 46 *πόλος τοῦτ' ἐστὶν ἑκασταποστὴν* codd.: corr. Pors *τόδ' ἐστὶν* Frot. 68. 5 (Klein) *φήμη 'στιν ἐξ ὠῶν βροτοὺς*

165 †ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτή· περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ †.

166 χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.

167 ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

168 'ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν;' καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ.

169 Ἀγάθων, τραγῳδίας ποιητὴς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει Γηρυτάδῃ.

170 Ναΐς

171 αὐτοὶ θύομεν.

172 φορμῷ σχοινίνῳ

173 ῥόαι

174 ἀσκοθύλακος

175 γαργαλισμοῦ

176 ἔρμα

177 καρπεῖα

178 κατάπλασμα

179 μέτοχος

180 οἰκοδόμους

165 Ath. 485 a περιέφερε δὲ κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε Poll. 10. 75 166 Harp. (βωμολοχεύεσθαι) 167 Ath. 261 f 168 schol. Soph. Elect. 289 169 schol. Lucian. 222 (Jacobitz) : cf. schol. Platon. 373 (Bekk.) 170 Ath. 592 c 171 Hesych. (s. v.) 172 Poll. 10. 169 173 Ath. 650 e 174 Poll. 10. 160 175 Erot. 61. 6 (Klein) 176 ἑρμὰν Harp. Phot. (s. v.) Suid. (ἑρμαῖος) : ἑρμᾶ Suidae A : corr. Valesius 177 Poll. 7. 149 178 Poll. 4. 181 179 Pollx. A

181 *περίθεσιν*

182 *σκόμβρος*

183 *σύντεχνοι*

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

184 *Εὐρυβάτος· πονηρός· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλάττοντα*
ἤδη τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία;

185 *ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεκτρυών.*

186 *†ἐνίοτε† πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ*
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

187 *πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου*
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

188 *ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν*
†ἐᾶν† ἀνεκάς, λέγε 'χαῖρε φέγγος ἡλίου.'

189 *καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.*

190 *τὸν πουλύπουν μοῦθηκε.*

191 *πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.*

192 *περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος*
νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς.

181 Poll. 10. 170 **182** Ath. 321 a **183** Poll. 7. 7 **ΔΑΙΔΑΛΟΣ**] cf. Clem. Alex. Strom. 6, p. 753 *Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Δαιδάλῳ τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται* **184** Suid. (*Εὐρύβατος*): cf. Eust. 1864. 31 *πλάττοντα* Bothe: *πλουτοῦντα* Suid.: *πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα* Eust. *ἤδη* Eust.: *εἰ δὴ* Suid. *εἶδεν*] *οἶδεν* Eust. **185, 186** Ath. 374 c **186** Phot. Suid. (*ὑπηνέμια*) 1 *ἐνίοτε*] om. Ath.: *εὖ ἴστε* Mein. **187** Ath. 367 d, 368 b, c **188** Erot. 42. 5 (Klein) 2 *ἐᾶν*] *ἰμᾶν* Kock: *ἕλκειν* Cobet *κἀνεκὰς* codd.: corr. Brunck **189–191** Ath. 316 b **189** etiam Ath. 323 c **191** *πληγαὶ* Casaubon: *πηγαὶ* A C **192** Phot. Suid. (*ὄνου σκιᾷ*)

193 *κογχυλίας λίθος*

194 *Δαιδάλεια· Ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον.*

195 *ἀρχιτεκτονεῖν*

196 *δορυφόνον*

197 *κακκάβη*

ΔΑΙΤΑΛΗΣ*

198 A. *ἀλλ' εἶ σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι.*
B. *ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.*
A. *ἦ μὴν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῷ χρόνῳ.*
B. *τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.*
A. *ἀποβήσεταί σοι ταῦτά ποι τὰ ῥήματα.*
B. *παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τἀποβήσεται.*
A. *τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις καλοκἀγαθίαν ἀσκοῦντας;* B. *οἴμ', ὦ Θρασύμαχε, τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων τερατεύεται;*

199 *σοὶ γὰρ σοφίσματ' †ἐστίν· ἐγὼ κτησάμην† οὐκ εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου;*

200 *οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.*

193 Poll. 7. 100 **194** Hesych. (s. v.) **195** Poll. 7. 117 **196** Hesych. (s. v.) *δολοφόνον* Blaydes **197** Phryn. Ecl. 427

ΔΑΙΤΑΛΗΣ] **198** Galen. Gloss. Hippocr. prooem. xix. 66 (Kuehn) 1 *ἀλλ' εἶ σορέλλη* Elmsl. : *ἄλις ὀρέλλη* codd. 2 *ἰδοὺ σορέλλη* : *ἥδου σωρέλη* Ald. : *ἥδουσ' ὀρέλη* Dorv. 3 *ἡμῶν ἴσως οὐ* codd. : corr. Pors. 3, 4 *καταπληγήσῃ* codd. : corr. Pors. : *καταπλιγήσει* Dind. 6 *ἀποβήσεται* codd. : corr. Brunck 7 *κακῶς* Elmsl. : *κακοὺς* codd. 8 *καλοκἀγαθίαν* H. Stephanus : *καλοκἀγαθῶν* Ald. : *καλοκἀγαθεῖον* ed. Basil. : *καλοκἀγαθεῖν* Bergk *οἴμ'* Elmsl. : *οἶμαι* vulg. 9 *τοῦτο* Brunck : *τούτων* codd. *τερατεύεται* Dobr. : *τηρεύεται* codd. : *γηρύεται* Brunck **199** schol. Hippocr. Vatic. De Fractur. p. 212. 3 *ἐστίν· ἐγὼ κτησάμην*] *εἴ τιν' εἰσηγησάμην* Dübner : fort. *εἴ τιν' ἐγὼ σοφιζόμην* **200** Ath. 119 c

201 ἢν μὴ μεταλαβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαέτω.

202 ἐγὼ δὲ νῷν
πέψω πλακοῦντ' ⟨εἰς⟩ ἑσπέραν χαρίσιον.

203 ἢ χόνδρον ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

204 τί δαί; κυνίδιον λευκὸν ἐπρίω τῇ θεῷ
εἰς τὰς τριόδους;

205 τῆς μυρηρᾶς ληκύθου
πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου.

206 φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

207 οὐδ' ἐστὶν αὕτη στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

208 οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν κεκερματισμένον.

209 ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ . . . τὸ δ' ἆθλον Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν ἔγνωκεν· ἐγὼ δὲ χαλκίον (τοῦτ' ἐστὶ κοτταβεῖον) ἱστάναι καὶ μυρρίνας.

210 ὁ δ' ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

211 τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

212 ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

213 ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

201 Harp. (*ἐπίπεμπτον*) *ἢν* Brunck : *εἰ* codd. **202** Ath. 646 b 1 *δὲ νῷν*] *δ' ἰὼν* Dind. 2 *πέψω* Fritzsche : *πεμψω* codd. *εἰς* add. Bentl. **203** Ath. 127 c **204** schol. Theocr. 2. 12 1 *δαί* Toup : *δέ* codd. *λευκὸν*] *λεπρὸν λευκὸν* codd. : *λεπτὸν* Bergk **205** Poll. 10. 120 2 *κατελάσαι* Hemsterhuys : *κατήλασας* codd. **206** Ath. 690 e **207** Phot. Suid. (*στλεγγίς*) : schol. Eq. 577 : schol. Platon. 334 (Bekk.) *αὕτη*] *αὐτῇ* scholl. Eq. et Platon. : *αὐτῷ* Bergk **208** Poll. 7. 170, 9. 88 **209** Ath. 667 f *ἔγνωκεν* scripsimus : *ἔγνωκ'* editores, quod Aristophani tribuunt *ἐγὼ δὲ*] *ἐγῷδα* Mein. *χαλκίον*] *χαλκοῦν* Blaydes *τοῦτ' ἐστὶ κοτταβεῖον* glossema esse cognovit Jacobs *ἱστάναι* eicit Kock **210** Harp. (*κιγκλίς*) **211** Suid. (*Αἰγέα*) *κάλει*] *καλεῖ* A Suidae **212** Ath.

214 *οὔκ, ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.*

215 *κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην*

216 *ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλο*
πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς, Συρακοσίων τράπεζαν,
Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινῶν.

217 *εἰ μὴ δικῶν τε γυργάθους ψηφισμάτων τε θωμοὺ*
φέροντες

218 *καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς χρυσοῦς ἔχων κικίννους.*

219 *ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν ἐσυκοφάντουν.*

220 *ἐς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.*

221 *ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος*
εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

222 A. *πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμηρείους γλώττας, τί κα*
λοῦσι κύρυμβα;
. . . . . *τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα;*
B. *ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω, τ*
καλοῦσιν ἰδυίους
. . . . . *τί ποτ' ἐστὶ τὸ †εὖ ποιεῖν†*

214 Poll. 10. 109 **215** Ath. 169 c **216** Ath. 527
1 *ἔμαθε ταῦτ'* Elmsl.: *ἐμάθετε ταῦτ'* codd.: *ἐμάθετ' αὖτ'* Pors
2 *Συρακοσίων*] *Συρακοσίαν* Pors. 3 etiam apud Ath. 484 f ub
sequuntur verba *κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως* **217** Poll. 10. 15
ubi legitur *εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός* (om
φέροντες): corr. Kock ex Ath. 4 d *γυργάθους ψηφισμάτων φέροντε*
218 Ath. 299 b et schol. ad Theocr. 11. 10 **219** Phot. Suid
(*σεῖσαι*) *ἐσυκοφάντουν* Bergk: *ἐσυκοφάντουν πάλιν* codd.: *πάλιν*
ἐσυκοφάντουν Brunck **220** Suid. (*ἀναλίσκειν*), qui addit *καὶ αὖθις*
εἰς οἴ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα, quem versum ad Daetalense
refert Pors. *δεῖ μ'*] *δεῖν* Bergk **221** Ath. 184 e 1 *ὅστι*
Brunck: *ὅστις δ'* codd. *αὐλοῖς* Casaubon: *αὐτὴν αὐλοῖς* codd
κατατέτριμμαι] *κατατέθρυμμαι* Bergk **222** Galen. Gloss. Hippocr
prooem. xix. 66 (Kuehn): v. 1 etiam apud Poll. 2. 109 1 *Ὁμηρείου*
Dind.: *Ὁμηρε* Galen.: *Ὁμήρου* Poll. 3 *ἰδυίους* Seidler: *ἰδοῦσ*
Galen. 4 *τὸ εὖ ποιεῖν*] *ὀτιοῦν* Dind.: *ὀτιοῦν* Bergk

223 ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

224 καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα

225 ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένον ἐξαίφνης

226 ὦ παρανοία καὶ ἀναιδεία

227 καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι

228 ὅτε τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο

229 εἶχον δε καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν, καὶ δῆλον ἐκ τῶν Δαιταλεων.

230 ἐγένετο χρησμὸς Ἀθηναίοις ἐπὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος·
'εὔδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης
πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα'
. . . τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ . . . καὶ ἐν Δαιταλεῦσι μέμνηται.

231 ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιαρὸς καὶ καταπύγων εἰς ὑπερβολήν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται . . . Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

232 θῆτες . . . ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν.

233 ἐν ἀλιπέδῳ

234 ἄγγη μυρηρά

235 ὡρικὴν ὑληφόρον· ἀντὶ τοῦ ὡραίαν καὶ ἀκμαίαν· ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ †κόρη, ὡς† ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός.

236 ἀποβροχθίσαι

237 ἐψυχρολουτήσαμεν

223 Ath. 694 a 224 Ath. 368 e χναυμάτι' ἄττ' ἐρόεντα Herwerden 225 Harp. (ναυτοδίκαι) 226 Eust. 1579. 30 παραὶνοία Dind. : προνοία Eust. : πορνεία Bergk 227 Phryn. Ecl. 91 228 Phot. (ὀαὶ τῶν ἱματίων) : Eust. 1828. 54 (om. ἴσας) 229 schol. Vesp. 823 230 schol. Eq. 1013 231 schol. Lucian. 140 (Jacobitz) 232 Harp. (θῆτες) 233 Harp. (ἁλίπεδον) 234 Poll. 10. 119 235 schol. Ach. 272 καὶ κόρη ὡς] καὶ ὡρικῶς Dobr.

238 *θυλακίσκον*

239 *κλινάριον*

240 *λυρωνίαν*

241 *νεβλάρετοι· περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν.*

242 *ὀρτυγοκόμον*

243 *βαγδαίους*

244 *τρίγωνον*

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

245 *μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας,*
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

246 *ἀλλ' εἴσιθ' ὡς τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι*
τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ.

247 *τραπόμενον εἰς τοὔψον λαβεῖν*
ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

248 *κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.*

249 *ἤδη παροινεῖς (εἰς) ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι.*

250 *δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα*

251 *οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν.*

252 *λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.*

238 Poll. 10. 172 **239** Poll. 10. 32: cf. Bekk. An. 104. 28 **240** Poll. 7. 153 *λυρῳδίαν* Bothe **241** Phot. (s. v.) *νεβλάρεται* Alberti **242** Phot. (s. v.) *ὀρτυγοκόπον* Fritzsche **243** Phot. Suid. (s. v.) **244** Ath. 183 e **ΔΑΝΑΙΔΕΣ**] **245** schol. Pac. 923 et Plut. 1198 2 *μεθ' ὧν*] *παρ' αἷς* schol. Plut. **246** Phot. Suid. (*τοῦ*) 1 *ἐλέγξαι* Dobr.: *λέξαι* codd. **247** Poll. 2. 76: 2 etiam apud. Phot. (*ὀσμύλια*) Ath. 324 b **248** Poll. 10. 130 **249** Ath. 422 e *εἰς* add. Brunck **250** schol. Il. 14. 200 **251** Poll. 10. 26: ad Eccl. 361 referendum censet Dind. **252** Ath. 400 a *λύσας*] *Ὕλας* Mein.: *μύσας* Jacobs: *ἀνύσας* Kock *ἡμῶν*] *ὑμῶν* tres codd.: *ἡμῖν* Jacobs

253 ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν.

254 οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.

255 πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κατορυττεῖν

256 μήτ' ἄρα μ' εἶναι ἐγκριδοπώλην.

257 καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετύσιριν.

258 μυοῦς

259 Δαναώτατος

260a ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως· Λυγκεύς, ὡς αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησίν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν.

260b Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις· οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου.

261 Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.

262 ἀργύριον

263 ἐχῖνος

253 Ath. 57a 254 Bekk. An. 457. 29: E. M. 162. 40: Gud. 88. 31: Suid. (ἀταλαίπωρον) διέκειτο] διάκειται E. M., Gud. 255 Suid. (αὔλειος) σχίνου Dobr.: ἐχίνου codd. κεφαλὴν Kuster: κεφαλῆς codd. 256 Ath. 645c μήτ' ἄρα μ' εἶναι Jacobs: μήτ' ἄρμα εἶναι codd.: μή τἄρ' εἶναί μ' Bergk 257 Ath. 114c 258 Poll. 10. 38 ἐν δὲ Δαναΐσι τῶν χειρῶν ἔργα μυοῦς ἐστιν] τῶν χηνῶν πτερὰ μυοῦς ἐστιν Bentl., quem secuti praeter μυοῦς verba Pollucis non comici esse statuimus: τῶν χοίρων μυοῦς ἔρι' ἐστίν Bergk: at setas porci, non lanuginem praebent 259 Apoll. Pron. 64. 11 260 (a) schol. Plut. 210 (b) Suid. (Λυγκεύς)

264 προσωπίδιον

265 συρμαιοπῶλαι

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ

266 τί ὦ πόνηρέ μ' ἐξορίζεις ὡσπερεὶ
κλιντήριον;

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

267 ἐγὼ γάρ, εἴ τί σ' ἠδίκηκ' ἐθέλω δίκην
δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.

268 ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.

269 ἀλλ' ἐς κάδον λαβών τιν' οὖρει πίττινον.

270 ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας

271 πτίττω βράττω μάττω δεύω πέττω καταλῶ.

272 χωρεῖ δ' . . . ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

273 τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.

274 κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμήτιδας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἔφη 'ἐν κωμήτισι καπήλοις ἐπίχαρτον.'

264 Poll. 10. 127 265 Poll. 7. 199 **ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ**] ἐν Δὶ ναυαγῷ Ἀριστοφάνης ἔφη Poll. 10. 33 codd. Voss., ubi διοναυαγῶ plerique codd.: Ναυαγός Vita Aristoph. i. 84 (Dind.): Διόνυσος ναυαγός index cod. Ambros.: inter spurias referebant hanc fabulam veteres critici, cf. Vitam Aristophanis l. c. ἔγραψε δὲ δράματα μδ', ὧν ἀντιλέγεται δ' ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ· ἔστι δὲ ταῦτα Ποίησις, Ναυαγός, Νῆσοι, Νίοβος, ἃ τινες εἶναι ἔφασαν Ἀρχίππου. 266 Poll. l. c. 1 ἐξορίζεις] ἐκκορίζεις Bergk **ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ**] 267 Phot. (πρόδικον δίκην) Suid. (πρόδικον) 2 ἐν Pors.: ἓν Phot.: ἑνὶ Suid. 268 Poll. 3. 74 269 Poll. 10. 185 270 Poll. 10. 79 ἐκκρουσάμενος Casaubon 271 Poll. 7. 24 πτίττω Dind.: πίττω vel πήττω vel πίπτω codd. 272 Hesych. (οὐ γὰρ ἄκανθαι) 273 Hesych. (Κύλλου πήρα) 274 Poll. 10. 33

275 *ἀπόκινον*

276 *λίθος δεκατάλαντος*

277 *κλιμακτῆρες*

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ

278 *ἔστιν γὰρ ἡμῖν τοῖς κάτω πρὸς τοὺς ἄνω*
ἀπὸ συμβόλων, καὶ μὴν ὁ Μαιμακτηριών,
ἐν ᾧ ποιοῦμεν τὰς δίκας καὶ τὰς γραφάς.

279 *οἴμοι κακοδαίμων ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται.*

280 *καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνοῦχον οἴχεται*
κἄλαθέ σ' . . .

281 *ἀλλ' ὥσπερ λύχνος*
ὁμοιότατα καθηῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνειδίου.

282 *οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.*

283 *ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ Κυκλοβόρου τοῦ ποταμοῦ λέγων*

ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρεψε . . .

284 *περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ*

'καὶ δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα
Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.'

ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

285 *καττύς*

275 Ath. 629 c **276** Poll. 9. 53 **277** Poll. 10. 171 **ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ**] cf. quae ad *Δὶς ναναγὸν* adnotavimus **278** Et. Mag. Milleri (*Mélanges* 210) **279** Ath. 699 f *ὁ λύχνος* Bergk: *λυχνοῦχος* codd. **280–281** Ath. 699 f **281** etiam Poll. 10. 119

ΔΡΑΜΑΤΑ

286 *ἀλλ' εὔχομαι 'γωγ' ἑλκύσαι σε τὸν ζυγόν,*
ἵνα μή με προσπράττωσι †γραῦν† οἱ φράτερες.

287 *αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας.*

288 *πάντες δ' ἔνδον †πεταχνεῦται†.*

289 *ἐν τοῖς πρὸ τούτου δεδιδαγμένοις Δράμασιν εἰς τὴν Ἡρακλέους ἀπληστίαν πολλὰ προείρηται.*

290 *οὐ μόνον ἐν τοῖς Δράμασιν εἰσῆκται οὕτως Εὐριπίδης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Προαγῶνι καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν.*

291 *Χαιρεφῶντα . . . . Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι κλέπτην (λέγει).*

292 *βύρσαν*

293 *κιχόρεια*

ΕΙΡΗΝΗ ΕΤΕΡΑ

294 *Γε. τῆς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης*
πιστὴ τροφὸς ταμία συνεργὸς ἐπίτροπος
θυγάτηρ ἀδελφή· πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι.
Β. σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; Γε. ὅ τι; Γεωργία.

295 *τὴν δ' ἀσπίδα*
ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως.

286 schol. Ran. 798 1 *ζυγόν* Raspe : *σφυγμόν* codd. : *σταθμόν* Brunck 2 *προσπράττωσι*] *προστάττωσι* V *γραῦν* om. V : *ἕτερον* Kock : fortasse *ἑτέραν* (sc. *οἶν*) *φράτορες* codd. : corr. Dind. 287 Phot. (*σταθμούς*) 288 Ath. 496 a *πεταχνεῦται*] *πεταχνοῦνται* Casaubon ex Photio : sed postulant Athenaei verba *πέταχν' εὔχονται* vel simile quiddam 289 schol. Vesp. 60 *δράμασιν* codd. : *Δράμασιν* Wilamowitz 290 schol. Ven. Vesp. 61 *ἐν τοῖς Δράμασιν*] *ἐν τούτῳ, τῷ δράματι* schol. Ald., quod falsum est 291 schol. Platon. 331 (Bekk.) 292 Hesych. (s. v.) 293 Bekk. An. 105. 21 **ΕΙΡΗΝΗ ΕΤΕΡΑ**] de Pace bis docta, vide quae feruntur in Arg. Pacis iii 294 Stob. Flor. 56. 1 : sequuntur apud Stobaeum Pacis quam habemus vv. 556–7 1 *τῆς*] *τοῖς* duo codd. 295 Poll. 10. 188

ΕΙΡΗΝΗ—ΗΡΩΕΣ

296 *ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερον;*

297 *πόθεν τὸ φῖτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;*

ΗΡΩΕΣ

298 Α. *οὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας.*
Β. *μὰ Δί' οὐδέ γ' Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.*

299 *τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν*
τῶν ἔνδοθεν καὶ βῦσμα καὶ γευστήριον,
κἄπειτα μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

300 *ὀβολῶν δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς*

301 *ἢ καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα*

302 *παύσειν ἔοιχ' ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε.*

303 *ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον.*

304 *οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν.*

305a *τὰ δὲ πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινός. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι μὴ γεύεσθ' ἅττ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζης ἐντός. ἀλεκτρυόνος μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ.*

305b *τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελετῇ τινός. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν.*

296 scholl. Rav. et Ven. Nub. 699 : Suid. (*τήμερος*) h. v. *Ὀλκάσιν* tribuit schol. Ald. Nub. 699 *Λακεδαῖμον* scholl. : *Λακεδαίμων* Suid. *τήμερον* Blaydes, qui monet, si adiectivum esset, *τημέρα* scribendum fuisse : *τήμερα* scholl., Suid. **297** Eust. 1291. 26 **ΗΡΩΕΣ**] 1 *ἐστ' οὐκ* Scaliger : *ἐστί γ' οὐκ* codd. **298** Steph. Byz. (*Ἄργος*) 2 *οὐδέ γ'* Scaliger : *οὐδ'* codd. **299** Suid (*ἀμφορεαφόρους*) : vv. 1–2 etiam Poll. 10. 75 2 *τῶν . . . βῦσμα* Poll. : *τὸν . . . γεῦμα* Suid. **300** Poll. 7. 133 **301** Poll. 10. 113 **302** schol. Ven. Pac. 14, cf. Poll. 7. 20, 10. 113 *παυσικάη* codd. : corr. Dind. **303** Poll. 10.

ΗΡΩΕΣ—ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

306 *μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λούτριον*

307 *κἀπὸ τῆς Διειτρέφους τραπέζης*

308 *'οἷόν τέ πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι'* διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ *'σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.'* ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται.

309 *δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς . . . καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.*

310 *ἐμπόλω Διοσκόρω*

311 *πῶς πίομαι;*

312 *ἀνδραποδώνης*

313 *ἀρτοποιία*

314 *ἡλίσκον*

315 *πυελίδα*

316 *χερνιβεῖον*

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

317 *οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,*
οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

318 A. *ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον*
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους,

306 Poll. 7. 167 *μήτ' ἀπόνιπτρον* codd. : corr. Seidler **307** schol. Av. 798 **308** schol. Thesm. 21 **309** schol. Soph. Oed. Col. 793 **310** Poll. 7. 15 **311** E. M. 673. 1 : Drato 73. 14 **312** Poll. 7. 16 **313** Poll. 7 21 **314** Poll. 10. 61 **315** Harp. (s. v.) **316** Ath. 409 c *χερνίβιον* codd. : corr. Riemann **ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ**] **317** Ath. 29 a, cf. Hesych. (*ἔμβολον*) 2 *οὐχὶ* Dind. : *οὐ* codd. 3 *ἐπεγερεῖ* Brunck : *ἐπεγείρει* codd. **318** Ath. 104 e : v. 1 etiam 324 b 1 *ἰχθὺς* Brunck : *ἰχθῦς* codd.

ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες;
B. *μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.* A. *οὐδὲ βατίς;* B. *οὔ*
φημ' ἐγώ.
A. *οὐ χόριον οὐδὲ πυός, οὐδ' ἤπαρ κάπρου,*
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβος; μέγ' ἂν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

A. *ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτήν, λίτρον*
προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἔγχουσαν, ὅλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον,
μύρον, κίσηρι, στρόφον, ὀπισθοσφενδόνην,
κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,
τρυφοκαλάσιριν, ἑλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές, ξυστίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον·
τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. B. *εἶτα τί;*
A. *διώπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάχιον, βότρυς,* 1
χλίδωνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
σφραγῖδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας, †ἄλλ' ἀφ' ὧν
οὐδ' ἂν λέγων λέξαις†. 15

4 *οὐδὲ φήμ'* codd. : corr. Pors. 5 *οὐ* Pors. : *οὐδὲ* codd. 6 *οὐδὲ* Brunck : *οὐ δὴ* codd. 7 *κάραβος* Blaydes : *κάραβον* codd. *μέγ' ἂν* Wilamowitz : *μέγα* A : *μέγαν* vulg. **319** Ath. 690 d 1 *ἐνέπνευσ'* Dobr. : *ἔπνευσ'* codd. 2 *λυόμενος* Dalecamp. : *λουόμενος* codd. **320** Poll. 7. 95 : *μίτρας* (v. 2) usque ad *ἑλικτῆρας* (v. 14) etiam apud Clem. Alex. Paedag. 2. 245 3 om. Clemens *ἔγχουσαν* Poll. : corr. Dind. 4 *μύρον*] *νίτρον* Clemens *στρόφον*

321 *ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων*
ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

322 *ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει*
ἥκειν φέροντάς φασι τοὺς πυλαγόρας
. . . . . καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

323 *ὡς διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι φέρειν*
σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι.

324 *οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας ὅτε*
ἐπέν μ' ὁ κῆρυξ 'οὗτος ἀλφάνει . . .'

325 *τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου*
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιτθίδια.

326 *καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον*

327 *Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τίθεσθαι τοὔνομα*

328 *σακίου ἐν οἵσπερ ταργύριον ταμιεύεται*

329 *ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι.*

330 *τὸ χαλκίον θερμαίνεται.*

331 *ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται.*

332 *ἅμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος*

321 schol. Plut. 159 1 *ὅσα* Bergk (om. *ἦν*) 2 *ὅσαις* V : *ὅσαι ἔτι* Ald. : *ὅσοις* Bergk unum coniungit Weil **322** schol. Nub. 623 **323–324** in schol. Ran. 3 *φέρειν σκεύη* Seidler : *σκεύη* (*σκεύει* R) *φέρειν* codd. **324** Bekk. An. 382. 8 : Suid. (*ἀλφάνει*) Brunck **325** Poll. 7. 66 2 *τὸν ἀπόδεσμον* Bergk *τὰ τιτθία* Sat. 1. 85 **326** Bekk. An. 410. 14 *ἐξυρημένον* Jahn : cf. Pers. **327** Poll. 9. 36 *τεθεῖσθαι* codd. : corr. Cobet **328** Poll.

333 *ἦ μέγα τι βρῶμ' †ἐστὶν ἢ† τρυγῳδοποιομουσική,*
ἡνίκα Κράτητί *τε τάριχος ἐλεφάντινον*
λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον,
ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο.

334 *μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους*
μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν 'Ολυμπίας·
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

335 a Καλλιγενείᾳ· *δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν.*

335 b Καλλιγένειαν· *'Απολλόδωρος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· 'Αριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.*

336 *οἶνος ἀνθοσμίας*

337 *λύκος ἔχανεν*

338 *λακωνίζειν*

339 *καὶ τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις (ᾠδή), ὡς Αριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.*

340 *ἀμεινόνως*

341 *βαρβός*

342 *βαυκίδων*

343 *διαλέξασθαι*

344 a *ἐπανορθώσασθαι*

344 b *ὄκλασμα*

333 Ath. 117 c 1 ἦ] ἦν Elmsl. βρῶμ'] χρῆμ' Bergk ἐστὶν ἢ] ἔτι Elmsl. 2 ἡνίκα Pors. : ἡνὶ codd. Κράτητί τε] Κράτης ποτὲ Kock 3 ἐκόμιζεν Casaubon : ἐνόμιζεν codd. παραβεβλημένον] παρακεκλημένον duo codd. **334** Heph. 13. 5 **335 a** schol. Thesm. 298 **335 b** Phot. (Καλλιγένειαν) **336** Erot. 104. 14 **337** Phot. (s. v.) **338** Phot. Suid. (s. v.) **339** Ath.

ΚΩΚΑΛΟΣ*

345 Α. †παρέσο† κατέτριβεν ἱμάτια· Β. κἄπειτα πῶς φῳδὰς τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον;

346 Α. ⟨ἦ⟩ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; Β. πώμαλα· οὐδ' εἶπον οὐδέν.

347 ἀλλ' ἐστὶν ὦ πάτερ κομιδῇ μεσημβρία,
ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.

348 ἐκδότω δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

349 κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευες
ἡμᾶς ⟨ἱμᾶν⟩ ἐπὶ τὸν κέραμον.

350 †ἄλλαι ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μεστὸν κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον, ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου†.

351 *illud antiquo poeta teste monstrabo, hunc morem loquendi pervagatum fuisse ut Acheloum pro quavis aqua dicerent. Aristophanes vetus comicus in comoedia Cocalo sic ait,* ἤμουν ἄγριον βάρος. †ἤτειρεν γάρ τοί μ'† οἶνος οὐ μείξας πόμα Ἀχελῴῳ. *gravabar, inquit, vino, cui aqua non fuisset admixta, id est mero.*

ΚΩΚΑΛΟΣ] πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ (Vit. Aristoph. 1. 8 (Dind.)). ἔγραψε Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τἄλλα πάντα ἃ ἐζήλωσε Μένανδρος (Vita Aristoph. 1. 69 (Dind.)). τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην (Plutum) ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα (Arg. Plut. iv) **345** Erot. 133. 9, 134. 3 1 παρέσο] πάρες ὦ Fritzsche : πατρὸς Dind. : fortasse πέρυσιν codd. : corr. Seidler 2 χειμώναυλον **346** Harp. (πώμαλα) 1 ἦ add. Bergk **347** Ath. 156 b 2 γε Dind. : καὶ codd. **348** Phot. Suid. (ὧδε) 2 ψηφολογεῖον Pors. : ψηφολόγιον Plut. : ψηφολόγον vel ψοφολύγον Suid. **349** Poll. 7. 162 ἱμᾶν add. Bergk : ἱμᾶν (om. ἡμᾶς) Kuehn κεραμευόμεναι κοτύλας μεγάλας Bergk οὐδὲν ἄκοσμον codd. : δέμας] δέπας Blaydes **ΗΓΕΙΡΕΝΤΑΡΟΙΝΟΣ** corr. Toup **351** Macrob. Sat. 5. 18. 4, 5 μείξας Kock : μείζας codd. : cod. Parisinus ἤτειρεν] ἔτειρε Cobet

352 *χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος*

353 *ἰπνός*

354 *κορινθιάζομαι*

355 *στραγγουρία*

ΛΗΜΝΙΑΙ

356 *Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.*

357 *ἐνταῦθα ⟨δ'⟩ ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ*
Θόας, βραδύτατος ὢν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

358 *τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.*

359 *ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἑστία.*

360 *ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην*
ἐν τῇ πυέλῳ.

361 *ἕως νεαλής ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.*

362 *ἦ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χρῄσται ποιεῖν;*

363 *οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,*

364 *οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου*
ὑπογάστριον.

365 *τὴν κρατίστην δαίμον' ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.*

352 Zen. 6. 47 **353** Hesych. (s. v.): cf. Poll. 5. 91 **354** Steph. Byz. (*Κόρινθος*) **355** Poll. 4. 187 **ΛΗΜΝΙΑΙ**] **356** Ath. 366 c, d **357** Amm. 138 Valck. 1 δ' add. Bergk 2 *ὢν* Bergk : *τῶν* codd. **358** Bekk. An. 423. 32 : Suid. (*ἀπεχρήσαντο*) **359** schol. Ach. 3 : Suid. (*γάργαρα*) *γάργαιρ'* codd. : corr. Toup **360** Poll. 7. 166 **361** Phot. (*νεαλής*) **362** Suid. (*χρή*) *ἦ καρδιώττεις* Dobr. : *ἡ καρδία δὲ τίς* codd. *χρῆται* Herm. : *χρῆσθαι* codd. **363–364** in unum coniunxit Dobr. **363** Ath. 311 c **364** Ath. 302 d, cf 329 b **365** Suid. (*ὁ νῦν θερμὸς θωμός*)

366 *πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι*

367 *αἱ ⟨δὲ⟩ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται.*

368 *μεγάλην θεόν· Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· ἴσως †τέλβαιναν† Θράκιος γάρ.*

369 *μόχλωσον τὴν θύραν*

370 *ἄρκτοι*

371 *μέταυλος*

372 *ναυφύλαξ*

373 *πρῷμος*

374 *συκίδας*

375 *φανόν.*

ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ

376 *Εὐριπίδῃ δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν*
τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.

377 *κείσεσθον ὥσπερ πηνίῳ βινουμένω.*

378 *δὶς παῖδες οἱ γέροντες.*

379 *ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.*

380 *μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.*

366 Poll. 9. 126 367 E. M. 283. 45 δὲ add. Bentl. Δόριλλος Suid. (s. v.) 368 Phot. (s. v.) τέλβαιναν] τὴν Βενδῖν Kock, coll. Hesych. μεγάλη θεός· Ἀριστοφάνης ἔφη τὴν Βενδῖν 369 Poll. 10. 25 370 Harp. (ἀρκτεῦσαι) 371 Harp. (s. v.) 372 Poll. 7. 139 373 Poll. 7. 152 πρῷος Bergk 374 Poll. 7. 152 375 schol. Lys. 308 ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ] cf. Arg. Nub. v 376 Diog. Laert. 2. 18 377 Phot. Suid. (πηνίον) πηνίωι κινούμενοι Phot. 378 schol. Platon. 465 (Bekk.) cf. Nub. 1417 379 Phot. (Πάρνης) ἐς τὴν Pors. : ἐστὶν codd. κατὰ] καὶ Dind. : κὰς Kock 380 Ath. 479 c

381 *οὐ μετὸν αὐτῷ*

382 *Φορμίων . . . αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις.*

383 *ζυμήσασθαι*

384 *ἠπίαλος*

385 *κόλασμα*

386 *μετεωρολέσχας*

ΝΗΣΟΙ*

387 *ὦ μῶρε μῶρε ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἔνι,*
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βληχωμένων,
τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης,
ὄψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
τριταῖα πολυτίμητα βεβασανισμένα
ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ.

388 A. *τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;*
B. *αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον.*

389 *λέξεις ἄρα*
ὥσπερ τὰ παιδί' 'ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.'

381 Suid. (s. v.) **382** schol. Pac. 347 **383** Bekk. An. 98. 1 *ζημιώσασθαι* Fritzsche : *ζυμώσασθαι* vel *ζωμεύσασθαι* Kock **384** schol. Vesp. 1038 **385** Bekk. An. 105. 2 **386** schol. Pac. 92 **ΝΗΣΟΙ**] cf. quae ad **Δὶς ναναγὸν** adnotavimus **387** Stob. Flor. 55. 7 2 *ἐν ἀγρῷ τοῦτον* | *ἀργὸν αὐτὸν* Bergk 5 *προβάτων* codd. : corr. Grotius 6 *τρυγός*] *αἰγός* Trincavelli *ὠθουμένης*] *ἠθουμένης* Herwerden 7 *ὄψῳ . . . σπινιδίοις* Salmas. : *ὄψων . . .*

390 ἀλλ' οὐ τυγχάνει
ἐπίδημος ὤν.
λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ.

391 θλαστὰς ποιεῖν ἐλάας.

392 οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα.

393 θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ἁλμάδος.

394 ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις
'καταλιπὼν Παναίτιον
πίθηκον.'
ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον.

395 ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.

396 θύρσου κυνῆ· Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους.

397 ἀργύρια

398 ἔλυμος

399 θρᾶνοι, θρανία, θρανίδια

ΟΛΚΑΔΕΣ

400 βαβαί, Λάκων· ὡς ἀμφοτέρων ὑμῶν πρὶν ἦν
τὰ πράγματ' οἰσυπηρὰ καὶ βαρύσταθμα.

401 ἰὼ Λακεδαῖμον τί ἄρα πείσει τήμερον;

390 E. M. 338. 53 Lex. Sabbaiticum 391–393 Ath. 56b: cf. Poll. 6. 45 393 ἁλμάδος] ἁλμάδας Steph. Thes. 394 schol. Av. 440 395 Phot. Suid. (ξυννένοφε) 396 Hesych. Θύρσου γυνὴ Bergk 397 Poll. 9. 89, 7. 104 398 E. M. 333. 33 399 Poll. 10. 47 ΟΛΚΑΔΕΣ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ . . . Ὀλκάδας (Arg. Pac. i) 400 E. M. Milleri (*Mélanges* 324) ὑμῶν] ἡμῶν Wilamowitz πρὶν ἦν Dind.: πρινὴ cod. Flor. 401 schol. Ald. Nub. 693 τήμερον Blaydes: τήμερα Ald., cf. 296

402 a ἀλλ' ἱμάντα μοι
δὸς καὶ ζμινύην· ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐπὶ ξύλα.

402 b φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὀλκάσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον καὶ σμινύδας.

403 ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἷπερ ἦ' ἐπὶ ξύλα.

404 λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

405 τί δαὶ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

406 καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθειον καὶ οἰκίσκον περδικικὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ἔφη.

407 παῖδες ἀγένειοι, Στράτων

408 πρώην ἐρανιστὰς ἑστιῶν ἤψησ' ἔτνος.

409 – ⏑ δαρδάπτοντα μιστύλλοντα διαλείχοντά μου
τὸν κάτω ⏑̄ – σπατάγγην.

410 ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ' ἐκλέγει τ' ἀεὶ
ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς †τοῦ Διός†.

411 ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος
ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις . . . . .

412 ἀράκους, πυρούς, πτισάνην, χόνδρον, ζειάς, ἄρας,
σεμίδαλιν.

402 a Aelius Dionysius apud Eustath. 217. 29 nullo fabulae nomine : Ὀλκάσι tribuit Bergk **402 b** Poll. 10. 173 *ἐγκρούειν, σκυτάλιον, σμινύας* Bergk **403** Phot. (ἦα) **404** Poll. 10. 144 **405** Eust. 1423. 4 δαὶ Brunck : δὲ codd. **406** Poll. 10. 159 **407** schol. Ach. 122 Στράτων] Κλεισθένης τε καὶ Στράτων Fritzsche **408** Phot. (ἐρανίσας) **409** Ath. 91 c 1 δαρδάπτοντα] δάπτοντα Pors. 2 τὰ κάτω Blaydes **410** Bekk. An. 474. 31 : v. 1 etiam Phot. Suid. (ἀδαχεῖ) Bekk. An. 340. 28 2 τοῦ Διός] τουδί Dobr. : ⟨τὰς⟩ τοῦ Δίος Bergk. **411** schol. Ach. 710, Suid.

413 *καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον.*

414 *σκόμβροι, κολίαι, λεβίαι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες*

415 *σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς, ἢ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.*

416 *ὦ κακοδαίμων, ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.*

417 *σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα.*

418 *ἀγκαλίδες ξύλων*

419 *ἁλμαίαν πιών*

420 *δρομάδες ὁλκάδες*

421–2 *v.* 402 b

423 *ὕρχας οἴνου*

424 *ἀπεσφακέλισεν*

425 *δραχμιαῖον*

426 *ἐπίγυον*

427 *νάνους*

413 Ath. 111 a *τοῖσι περῶσιν*] *τοῖσι γέρουσιν* Bergk : *τοῖς πεινῶσι* Wilamowitz **414** Ath. 118 d *λέβιοι* codd. : corr. Dind. ex Poll. 6. 48 **415** Eust. 1534. 47 **416** Ath. 329 b *κακόδαιμον* codd. : corr. Brunck **417** Phot. (*σκαφίδας*) **418** Bekk. An. 13. 10 **419** Bekk. An. 82. 23 **420** Poll. 1. 83 **423** Poll. 10. 73 **424** Hesych. Suid. (s. v.), Bekk. An. 422. 25 **425** Poll. 9. 60 **426** Harp. (s. v.) *ἀπόγυιον* cod. N **427** Gell. 19. 13 ubi legitur 'si memoriæ, inquit, mihi non labat, scriptum hoc est in

428 *τροχιλεία*

429 *Φασιανός*

ΠΕΛΑΡΓΟΙ *

430 *ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην*
ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.

431 a *τὸν Πατροκλέα κωμῳδεῖ ὡς Ἀθηναῖον μὲν καὶ πλούσιον, σκνιπὸν δὲ καὶ φειδωλόν. ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής, ἄλλως δὲ καὶ κακόβιος καὶ φιλοχρήματος, ὡς καὶ ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἶα προσιέσθαι φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου.*

431 b *εἷς ἦν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον ζηλούντων, Ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται ὡς ἐν τοῖς Πελαργοῖς.*

432 *ἀπεσημηνάμην*
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

433 *ἀτταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.*

434 *κεφαλὰς ἀρνῶν κωλᾶς τ' ἐρίφων*

435 *βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.*

436 *χαλκώματα, προσκεφάλαια*

437 *ἦν γὰρ ἕν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς, ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.*

438 *Μέλητος δὲ τραγῳδίας φαῦλος ποιητής, Θρᾷξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς, Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν· καθῆκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίαις.*

428 schol. Lysistr. 722 **429** Steph. Byz. (*Φᾶσις*) **ΠΕΛΑΡΓΟΙ**] **430** schol. Vesp. 1239 2 *μέλος*] *μέρος* V **431 a** schol. Ven. Plut. 84 *προσιέσθαι*] *προσικέσθαι* Fritzsche **431 b** schol. Rav. Plut. 84 **432** Herodian. 462 (Pierson) **433** Ath. 387 f

ΠΕΛΑΡΓΟΙ—ΠΟΙΗΣΙΣ

439 *εἷς μέν γε Νεοκλείδης· . . . εἴρηται δὲ καὶ ἐν Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης ἐστίν.*

440 *ὀβολίας ἄρτους*

441 *οἰκίσκος*

ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ

442 *τῶν λαμπαδηφόρων τε πλεί-*
στων αἰτίαν
τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν

443 *βλᾶκες φύγεργοι.*

444 *[ἦν ἐγώ.]*

445 *ἀναπηρίαν*

446 *γραΐζειν*

447 *ἐμπαίζειν*

448 *ἐπικρούσασθαι*

449 *ζυγοποιεῖν*

450 *ῥυφῆσαι*

ΠΟΙΗΣΙΣ

451 *γυναῖκα δὴ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἤκομεν,*
ἣν φασιν εἶναι παρὰ σέ.

439 schol. Plut. 665 **440** Bekk. An. III. 7 **441** Harp. Phot. (s. v.) **ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ**] *τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ . . . ὡς ἀεὶ ξενικόν τι ἐχόντων Κορινθίων καὶ οὐχ ὡς ἔνιοι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ φέρεσθαι, ὃς ἔσχατος ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον· εἰ μὴ ὅπερ εἰκὸς ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου μετενήνεκται. ἐκεῖ γὰρ ὀρθῶς ἔχει. ἤδη γὰρ ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος συνέστη τρισὶν ἢ τετράσιν ἔτεσι πρότερον τοῦ Ἀντιπάτρου, ἐφ' οὗ ἐδιδάχθη, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἐπανήθροιστο ἐν Κορίνθῳ, τὸ δὲ Λακεδαιμόνιον ἐν Σικυῶνι.* (schol. Plut. 173) **442** schol. Ran. 1093 1 *πλείστων*] *πλεῖστον* Θ **443** Bekk. An. 84. 4: E. M. 198. 57: Zon. 1. 390 *πύγαργοι* Hemsterhuys **444** Bekk. An. 1380: sed cf. Plut. 29 **445** Bekk. An. 78. 11: Suid. (s. v.) **446** Bekk. An. 88. 7 **447** Bekk. An. 95. 29 **448** Poll. 9. 139 **449** Poll. 7. 115 **450** Bekk. An. 113. 11 **ΠΟΙΗΣΙΣ**] cf. ad *Δὶς ναναγόν* **451** Priscian. 18. 264 1 *δὴ* M: *δὲ* O *ἐνθάδ' ἤκομεν | ἣν φασιν* Haupt ex vestigiis cod. Monacensis: ΕΙΚΟΜΗΝ . ΗΝΘΑΣΙΝ V R: ΕΝΕΑΔΕΣΚΟΜΝΗΝΕΑΣΙΝ

ΠΟΛΥΙΔΟΣ

452 *τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς·*
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

453 *ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι*
Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἥκειν ἄγων.

454 *διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων, ἀναρίστητος ὤν.*

455 *ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις.*

456 *ἔρημον ἐμβλέπειν*

457 *οὐκ ἀπήρκει.*

458 *Θησειότριψ*

459 †*θησομύζειν*† 460 *προσεμφερῆς*

ΠΡΟΑΓΩΝ

461 *ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·*
πῶς ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

462 *οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;*
βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

463 *κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε*
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

464 *ὥρα βαδίζειν μοὐστὶν ἐπὶ τὸν δεσπότην·*
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ] Πολύιδος . . . διὰ τοῦ ι γράφεται . . . οὕτω δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται παρ' Ἀριστοφάνει. μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος (Herodian. ii. 572. 12) **452** Stob. Flor. 118. 16 **453** Stob. Flor. 68. 17 *ἥκειν* Herwerden : *ἥξειν* codd. **454** Suid. (*ἀνάριστος*) **455** Poll. 9. 31 **456** Phot. Suid. (s. v.) : E. M. 373. 19 : Apostol. 7. 92 **457** Moeris 205. 19 **458** E. M. 451. 52 : Suid. (s. v.) **459** E. M. 451. 52 : Et. Gud. 85 *θησειομύζειν* anon. ap. Gaisford **460** Poll. 9. 130 **ΠΡΟΑΓΩΝ**] **461** Ath. 95 d 1 *τέκνων* A : *τέκνον* V L : *κύων* Jacobs 2 *πῶς*] *πῶς σ'* Dobr. : *πῶς σφ'* Kock *περικεκαυμένος* Kock **462** Poll. 10. 44 **463** Ath. 80 a **464** Ath. 422 e *μοὐστὶν* Bergk : *μοι 'στὶ(ν)* codd. *ἐπὶ*] *πρὸς* L

ΠΡΟΑΓΩΝ—ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ

465 ὁ δ' ἀλφίτων ⟨γε⟩ πριάμενος τρεῖς χοίνικας
κοτύλης δεούσας, εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

466 τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

467 σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης

468 ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται Εὐπολίδι ἐν Ἀστρατεύτοις, Δήμοις, Ἀριστοφάνει δὲ Προαγῶνι.

469 ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν

470 ἀντλίον

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ

471 χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ,
τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἧττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ.

472 λήκυθον
τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτρεᾶν, τὴν ἀγκύλην,
ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.

473 καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα
καὶ κρῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.

474 ὥσπερεὶ Καλλιππίδης
ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

475 ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα
μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

465 Ath. 478 f 1 ἀλφιτώνης Nauck γε add. Schweighäuser 2 δὲ οὔσης B : δεούσης Casaubon εἴκοσ'] οἰκάδ' Λ ἑκτέα λογίζεται Dobr. 466 Ath. 380 d 467 Phot. Suid. (σταθερόν) 468 schol. Lucian. 140 (Jacobitz) 469 schol. Platon. 322 (Bekk.) : Zenob. 3, 65 470 Bekk. An. 411. 17 ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ] 471 schol. Platon. Clark. 330 (Bekk.) : Plut. Mor. 30 d 472 Poll. 10. 67 2 τὴν χυτραίαν τὴν καλήν codd. : corr. Lobeck 473 Phot. (ὀξυρεγμεῖν) 474 Poll. 10. 29 ὥσπερεὶ Καλλιππίδης Toup : ὥσπερ ἐν Καλλιππίδῃ codd. 475 Ath. 287 a

498 τὸ δ' ἔτνος τοὺν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο
παφλάζον.

499 †γενναῖα βοιώτιος ἐν 'Αγχομενοῦ†

500–1 . . . . χθονία θ' 'Εκάτη
σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη.
. . τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν;

502 φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

503 ὡς οὐψώνης διατρίβειν
ἡμῶν τἄριστον ἔοικεν.

504 ὁ δὲ λύων κύστιν ὑείαν
κἀξαιρῶν τοὺς Δαρεικούς.

505 δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδρᾱμεν.

506 ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.
ἀλλὰ φέρετ' †ἀπόβασιν† ἡπάτιον ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μὴ πλευρὸν ἢ γλῶτταν ἢ
σπλῆνά γ' ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιαρῶν.

507 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια

498 Poll. 10. 88 τοὺν Dind. : ἐν codd. **499** Herod. i. 180. 32, ii. 913. 23 γενναία· | Βοιωτὶς δ' ἦν, ἐξ 'Αγχομενοῦ· Lehrs **500–501** schol. Ran. 293 1-2 χθονίας Ἑκάτης πείρα σοφῶν codd. : corr. Pors. 2 ἐλελιζομένη Seidler : ἐξελιζομένη codd. 3 ⟨οὗτος,⟩ τί καλεῖς Kock **502** Ath. 410 b **503** Ath. 171 b **504** Poll. 10. 151 **505** Bekk. An. 1066 : Herod. ex schol. Ach. 465 (Pierson) **506** Ath. 96 c : cf. schol. Ach. 640 1 παρατέταμαι Athenaeus 2 φέρετ' ἀπόβασιν] φέρεθ' Dind. 4 σπλῆνά

508 *τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους; πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ.*

509 Διὸς Κόρινθος

510 λίθους πωρίνους

511 μελιτηρὸν ἄγγος

512 ἀμφαρίστερον

513–4 βάθρα, βαθρίδια

515 δόκος

516 ἐσχάρια

517 καρπεύειν

518 κηρύκιον

519 κύπασσις

520 κωνῆσαι

521 μυρίδιον

522 νεβρίδα

523 πέρδιξ ὄρουσον

524 παραλοῦται

525 σπινός

526 τέλειον

527 φήληξ

ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ

528 *οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.*

529 *ἡ κωμῳδία γε τὸ λοιπόν ἐστιν, ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισσέας τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὔ.*

508 Ath. 269 e *καταχήνης* Schweighaüser : *κατ' ἀχαρνεῖς* A **509** schol. Plat. 368 (Bekk.) **510** Poll. 10. 173 **511** Poll. 10. 93 *μελιτήριον* codd. : corr. Cobet **512** Galen. Hipp. aphor. xviii (2). 147. 8 (Kuehn) **513-514** Poll. 10. 47 *βαθράδια* codd. : corr. Hemsterhuys **515** Cram. An. Ox. i. 223. 19 : Herod. i. 148. 27 **516** Poll. 10. 101 **517** Poll. 7. 149 **518** Poll. 10. 173 **519** Harp. (s. v.) **520** E. M. 551. 23 : Et. Gud. 358. 22 : Cramer An. Par. iv. 52. 17 **521** Poll. 10. 119 **522** Poll. 10. 173 **523** Phot. Suid. Apostol. 13. 87 qui *παραιξο-ρουσον* vel similia praebent : corr. Crusius ex cod. Pal. Gr. 129 (*Philologus* 1888 : *N. F.* i. 196, 207) **524** Poll. 7. 168 **525** Phot. (s. v.) **526** schol. Plat. 383 (Bekk.) **527** schol. Ven. Pac. 1165 **ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ**] **528** schol. Plat. 335 (Bekk.) **529** Aristid. i. 277. 6 (Jebb) versum fuisse *λόγῳ γὰρ ἠγωνιζόμεσθ'* (fort. *ἠγωνιζόμην*) *ἔργοισι δ' οὔ* coni. Bergk

ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ—ΤΡΙΦΑΛΗΣ

530 Α. *τράπεζαν ἡμῖν ἔσφερε*
τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω,
Β. *καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;*

531 *οἴνου τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρου.*

532 *πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν.*

533 *ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς.*

534 *ὡς ἂν τίς ἂν οὖν ἦ – ⏑ ⏑ – τί ποιήσας ὦ Τελεμησσῆς;*

535 *φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ' ὦ*
Τελεμησσῆς;

536 *μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὕρημα*
Μεγάλλου.

537 *μελανοπτερύγων κορακίνων*

538 *'Αρίστυλλος*

539 *ἐν Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει (τὸν Χαιρεφῶντα).*

540 *πύλαι* 541 *σιπύα*

ΤΡΙΦΑΛΗΣ

542 *λάβεσθε καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ.*

543 *ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι*
ἐπηκολούθουν κἠντεβόλουν προσκείμενοι,

530 Ath. 49 c : Eust. 1398. 17 et alibi 1 ἔσφερε Pors. : φέρε codd. 531 Poll. 10. 72 532 Poll. 10. 82 533 Bekk. An. 386. 6 : Eust. 1258. 57 et alibi 534–535 Steph. Byz. (Τελμησσός) : Herod. ii. 227. 28 et alibi 536 Hesych. (Μετάλλειον μύρον) : Ath. 690 f : E. M. 587. 7 Μεγάλλου] Μετάλλου Hesych. 537 Ath. 308 f 538 E. M. 142. 143 539 schol. Plat. 331 (Bekk.) 540 Hesych. (s. v.) 541 Harp. (s. v.) ΤΡΙΦΑΛΗΣ] 542 schol. Plat. 380

'ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 's Χίον,'
ἕτερος δ' 'ὅκως ἐς Κλαζομενάς,' ἕτερος δ' 'ὅκως
εἰς Ἔφεσον' . . .
οἱ δ' 'εἰς Ἄβυδον·' †ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ†

544 †τίς δ' εἷς ἐγγύτατα ὁ λοιπὸς τὰς ὀσφύας†
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν ἀργοναύτης οὑτοσί;

545 ἔπειτ' ἐπὶ τοὔψον ἦκε τὴν σπυρίδα λαβὼν
καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλλάντιον.

546 καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

547 ᾔτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

548 ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.

549 ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

550 μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι.

551 τοὺς Ἴβηρας, οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

552 κοὐδὲν †ἄνδρα εἰς ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιῆλαι μέν.†

553 Ἑρμῆς †τρικέφαλος†

554 τὸν Ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι. σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα· ἐπασχητία γάρ.

5 ἐς Ἔφεσον, ὁ δ' ἐς Ἄβυδον· ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ Mein. : ἦν δὲ πάνθ' 'ὅκως' Blaydes **544** schol. Hippocr. Epidem. 5. 7 1 sub λοιπὸς latere λίσπος videt Schneidewin : ὁ λίσπος τὰς ὀσφύας pro glossemate habet Kaibel 2 ἀργοναύτης Schneidewin : ἀργὸς αὐτὸς codd. **545** Poll. 10. 151 **546** Poll. 10. 162 **547** Poll. 9. 90 **548** Poll. 10. 121 **549** Phot. Suid. (τῶν τριῶν κακῶν ἕν) **550–551** Steph. Byz. (Ἰβηρίαι) **552** schol. Vesp. 1348 κοὐδὲν ἂν δρασείας ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιήλαιμεν (ἄν) Bergk **553** Hesych. (s. v.) Ἑρμῆς τετραφάλης Goettling **554** Hesych. (ἐπὶ Φαληνίου) Ἀρίσταρχος] Ἀριστοφάνης Pearson, sed cf. frag. 559 et Thuc. 8. 98

ΤΡΙΦΑΛΗΣ—ΩΡΑΙ

555 Ἰλάων ἥρως· ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάληται ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει.

556 τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάληται, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ νότιον.

557 *vide Frag.* 112.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

558 ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κόρω,
Ἄρης κατέσκηψ', ⟨ἔς⟩ τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν.

559 καὶ τὸν ἱμάντα μου
ἔχουσι καὶ τἀνάφορον.

560 εἰκὸς δή που πρῶτον ἁπάντων
ἴφυα φῦναι
καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

561 στίλβη θ' ἣ κατὰ νύκτα μοι
†φλογάνας ἠράζεις† ἐπὶ τῷ
λυχνείῳ.

562 θεατροπώλης.

563 μυάγρα.

ΩΡΑΙ

564–5 τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

555 Hesych. (Ἰλάων) **ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ**] **558** Ath. 154 e 2 ἔς add. Pors. **559** Poll. 10. 17 **560** Ath. 90 a, 62 d : Suid. (ἀκαλήφη) : Bekk. An. 370. 20 2 φλογάνας ἠράζεις vel φλόγα ἥξει codd. : φλόγ' ἀνασειράζεις excerpt. Voss. : φλόγα στάξεις Pors. **562** Poll. 7. 199 **563** Poll. 10. 155 **ΩΡΑΙ**] **564-565** Eust. 1720. 24 : Bekk. An. 425. 3 : Poll. 1 δὲ παῖδε Heringa : δετταιδε Ath. **560** Ath. 90 a, 62 d : **561** Poll. 10. 119 excerpt. **563** Poll. 10.

566 τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον

567 ἐμοὶ
κράτιστόν ἐστιν ἐς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ' ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν μένειν.

568 διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.

569 A. ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων (ῥόδων, κρίνων) κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,
πυόν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
ὑρίχους δ' ἴδοις ἂν νειφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν. 6
ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
. . . μέγιστον ἀγαθόν, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. B. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο. 10
ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἄν.
A. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν
Ἀθηνῶν·
τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
B. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς.
A. τιὴ τί; 14
B. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

570 Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σερίφοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὥραις ἡταιρηκότα †ἄρα† τὸν αὐτόν.

566 schol. Av. 874 **567** Poll. 7. 13 1 ἐμοὶ Toup : εἴ μοι codd. **568** Ammonius 41 : Bachmann An. ii. 377. 11 **569** Ath. 372 b 2 ῥόδων, κρίνων supplet Pors. 3 αὐτὸς Dind. : ωυετος vel ὠυτὸς codd. 4 χελιδόνα codd. : corr. Pors. 5 ὑρισοὺς A : corr. Pors. 6 ἀροῦσιν] ἄγουσιν Kaibel 8 εἶπες post ἀγαθόν add. Pors. : ⟨τοῦτ' οὐ⟩ μέγιστον . . . λαβεῖν; Kaibel χρήσας Pors. : φήσας A 11 τοῦτ' Brunck : τοῦτον A 12 δρῶ Casaubon : δρῶν A 14 τιὴ

ΩΡΑΙ—ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

571 *ὁ Θεογένης οὗτός ἐστιν ὁ Ἀχαρνεύς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλα ἀποπατεῖν κωμῳδοῦσιν, δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὥραις.*

572 *ὁ μὲν Καλλίας οὗτος . . . Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεύς, ὡς Ἀριστοφάνης Ὥραις.*

573 (*Χαιρεφῶντα*) . . . *νυκτὸς παῖδα καλεῖ.*

574 *δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι.*

575 *ἱερὸν Ἀρᾶς*

576 *ζεῦγος τρίδουλον*

577 *ἀσκοπήρα*

578 *χοιροπῶλαι*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

579 *γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν, οἵῳ Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους φησί, λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε Πραμνίοις †σκληροῖσιν† οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.*

580 *Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,*
σὺ δὲ ξυνέζης ἐς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν τραγῳδίαν.

581 *ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχριμένου*
ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα.

571 schol. Vesp. 1183 572 schol. Luciani p. 186 Jacobitz 573 schol. Plat. 331 (Bekk.) 574 Hesych. (*δικαστικόν*) 575 Hesych. (s. v.) 576 Hesych. (*ζεῦγος τριπαρθένον*) 577 Poll. 10. 160 578 Poll. 7. 187 ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ] 579 Ath. 30b *σκληροῖσι*] *Ἰκαρίοισι* Kock ex Ath. 30d: del. Herwerden 580 Vit. Eur. i. 73 (Dübd.): ad Gerytadem refert Berak

582 ἄλλαι δὲ κναμίζουσιν αὐτῶν· εἰσὶ δὲ
ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

583 ἵνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἤδεσθον βίῳ,
σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.

584 οὐκ εἶ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

585 'ἄκων κτενῶ σε τέκνον·' ὁ δ' ὑπεκρίνετο,
'ἐπὶ Παλλαδίῳ τἄρ' ὦ πάτερ δώσεις δίκην.'

586 οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.

587 ἀλλ' οὐδὲ τὸ μέλι γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.

588 τὴν γυναῖκα δὲ
αἰσχύνομαι τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.

589 οἴμοι,
τουτὶ τί ἦν; ἀδιάφορός μοι φαίνεται
ὁδί.

590 ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.

591 τὴν χύτραν,
ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' ἥψες ἐζωμευμένα.

592 πλὴν εἴ τις πρίαιτο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως

582 Poll. 2. 18 583 Poll. 2. 189 584 Poll. 8. 17 1 εἶ Pors. : ᾖ codd. 2 ἐντεῦθεν codd. : corr. Jungermann 585 Eust. 1419. 52 1 ἀπεκρίνατο Cobet 2 τἄρ' ὦ Elmsl. : παρ' ᾧ codd. 586 Ath. 652 f : Julian. Epp. 24 587 ex Julian. Epp. 24 effinxit Cobet 588 Vit. Aristoph. 1. 88 (Dind.) 589 cod. Laurent. plut. 57 apud Herwerden Stud. Crit.

593 *τί δῆτά σοι δράσω, κακόδαιμον, ἀμφορεὺς*
ἐξοστρακισθείς;

594 a *καὶ κύων ἀκράχολος*
Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

594 b *ἤτουν δὲ οὐδέν . . . καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους λόγος ἦν οὐκ ἐῶν κακὸν τὸν τοιοῦτον δοκεῖν.*

595 *λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.*

596 *ἡδύς γε πίνειν οἶνος, Ἀφροδίτης γάλα.*

597 *πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.*

598 *τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν, ὦναξ δέσποτα.*

599 *ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.*

600 *αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.*

601 *πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.*

602 *ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.*

603 *λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρὸς τὸν ἥλιον.*

604 *ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πλήγεὶς ξύλῳ.*

605 *φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν †ἀναστοιχήσας† ἄνω.*

606 *φθέγμα κεκράτηκε.*

607 *τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω;*

593 Plutarchus Mor. 853 b δῆτά Dübner : δέ codd. **594 a** Eust. 1467. 35 : cf. Eur. Frag. 959 (Nauck) **594 b** Liban. i. 83. 15 (R) **595** Ath. 310 f **596** Ath. 444 d : Eust. 1624. 17 γε Pors. : τε codd. **597** Ath. 416 e : Eust. 1253. 50 : Cram. An. Par. iv. 246. 7 **598** Ath. 485 a **599** Ath. 701 b et fort. apud *Oxyrhynch. Pap.* ii. ccxii. p. 20 cf. fr. 969 **600** Clem. Alex. Strom. 6. 745 : cf. Eur. fr. 319, 804 (Nauck) **601–602** schol. Plat. 372 (Bekk.) : E. M. 167. 14 : Harp. (s. v.) : Eust. 148. 40 **603** Poll. 2. 34 **604** Poll. 2. 39

608 *τὸν Πειραιᾶ ⟨δὲ⟩ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.*

609 *ἥτις κυοῦσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί.*

610 *ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.*

611 *τὸ παραπέτασμα, τὸ Κύπριον, τὸ ποικίλον.*

612 *ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται.*

613 *ὥστ' ἔγωγ' ηὐαινόμην*
θεώμενος.

614 *τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.*

615 *τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.*

616 *ἔφευγε κἀγὼ τῆς ὑπαντὰξ εἰχόμην.*

617 *οὔκουν μ' ἐάσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε;*

618 *ὑπὸ ⟨τοῦ⟩ γέλωτος εἰς Γέλαν ἀφίξομαι.*

619 *χωρεῖ 'πι γραμμὴν λορδὸς ὡς ⟨εἰς⟩ ἐμβολήν.*

620 *οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν. οἰμώζων κάθου.*

621 *σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες σαυτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.*

622 *οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν †ἔστι μέλει†*

608 Poll. 6. 31 δὲ add. Mein. 609 Poll. 2. 6 610 Poll. 6. 80 611 Poll. 10. 32 612–613 Suid. (*αὐαίνεται*) 614 Phot. et Suid. (*μηλῶσαι*) *μηλῶν* Pors. : *μηλῶσαι* codd. 615 Phot. et Suid. (*πρόσισχε*) 616 Eust. 1442. 3 617 Bekk. An. 57. 14 618 Plutarchus Mor. 853b *τοῦ* add. Elmsl. *Γέλαν* Xylander : *τὸ γελᾶν* codd. 619 Galen. xviii (2). p. 347 (Chartier) *εἰς ἐμβολήν* Dind. : *ἐμβολῇ* codd. 620 Zon. ii. 1168 *ἔλαχον* Bergk 621 Bekk. An. 400. 9 : Lex. Vindobonense : Varin. Horti Adonidis 16a 622 Bekk. An. 434. 5 : Suid. (*ἀπόρρητα*) *ἔστι μέλει*] *ἔτι μέλλει* Suid. : *ἐστιν μέλι* C. F. Hermann : *ἐτημέλει* Bergk

623 *γίγνωσκε τὸν ἄλεισόν (τε) καὶ τὰ γράμματα.*

624 *ὁρῶ γὰρ ὡς στόμφακα διασαυλούμενον.*

625 *καταὐτιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες.*

626 *ἐκμαίνετον τὸν πάτερα τοῖς ὀρχήμασι.*

627 *καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὠπτημένων.*

628 *ἰκτῖνα παντόφθαλμον ἁρπαγαῖς τρέφων.*

629 †*μέλαινα δεινὴ γλῶσσα*† *Βρεττία παρῆν.*

630 *ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι;*

631 *ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος.*

632 *ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον.*

633 *ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους*

634 *πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενὴς ὦ φαρμακέ;*

635 *λίθός τις ὤζησεν τεθυμιαμένος.*

636 *ὤμην δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.*

637 *ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων.*

623 E. M. 61. 17 *τε* add. Pors. **624** E. M. 270. 45: Cram. An. Par. iv. 198. 26: Zon. i. 539 *ὄμφακα* codd.: corr. Gaisf. **625–626** E. M. 280. 28 **625** *κᾆτ' ἀντιβολεῖτον* Kock **626** *ἐκμαίνετον* D M: *ἐκβαίνετον* vulg.: *εὐφραίνετον* Kock **627** E. M. 298. 54 **628** E. M. 470. 99: Choeroboscus 278. 24, 279. 3 *ἅρπαγα στρέφων* vel *ἅρπαγας τρέφων* codd.: corr. Nauck **629** Steph. Byz. (*Βρέττος*) *δεινὴ* pro adscripto habet Kaibel, coll. Hesych. *μέλαιναι φρένες· αἱ δειναί* *γλῶσσα*] *πίττα* Bochart **630** Eust. 73 (extr.): Herod. i. 226. 14 **631** Eust. 959. 44: Cram. An. Ox. i. 399. 18 **632** Eust. 1166. 52 **633** Eust. 1387. 4 **634** Eust. 1415. 62 **635** Bekk. An. 1403: Cram. An. Ox. ii. 142. 20: Herod. i. 444. 3 *ὄζησεν* codd.: corr. Dind. **636** schol. Eq. 137 *ἔγωγε* Brunck:

638 *καὶ στρεψίμαλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης*

639 *καὶ πρός γε τούτοις ἥκετον πρέσβη δύο.*

640 *ἐκτεὺς δέ ⟨γ'⟩ ἐστὶν ἐξαχοίνικον μέτρον.*

641 *Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς μνημονεύει τοῦ Φιλοξένου καί φησιν, ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο.*

642 *θύειν με μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.*

643 *φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου σκότον εἶναι τεθνηκότος.*

644 a *φωνάριον ⟨εἶχεν⟩ ᾠδικὸν καὶ καμπτικόν.*

644 b †*ὅταν φίλοι παρῆσαν*† *ἐπὶ τὴν ἐκφοράν*

645 a *εἰ μὴ Προμηθεὺς εἰμί· τἄλλα ψεύδομαι.*

645 b *εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.*

646 *οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι*
ἐοικέναι.

647 *ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν*
τὰ κάρυά μοὐξέπιπτεν.

648 *οὔτε νύκτωρ παύεται*
οὔθ' ἡμέραν.

638 schol. Ran. 775 : Eust. 1561. 36 : Hesych. Phot. (*στρεψίμαλλος*) **639** Ioannes Alex. 14. 24 : Bekk. An. 1247 : Herod. ii. 324. 7, i. 420. 14 **640** Erot. 76. 1. 4 (Klein) **641** Plut. Mor. 1142 a **642** Bekk. An. 86. 3 *θύειν με* Mein. : *θύτην* codd. **643** Aristides 1. 87. 19 **644 a** Poll. 4. 64 *εἶχεν* add. Kock **644 b** schol. Oribas. 3. 680 *ὅτων* Nauck *παρῶσιν* Daremberg **645 a** schol. Bachm. Lycophr. p. 347 **645 b** Aristides 2. 204 **646** E. M. 526. 20 : Cram. An. Par. iv. 75. 4 **647** Poll. 7. 67 **648** Prisc.

649 ἀγρὸν γὰρ ἔλαβεν
ἀργὸν παρ' αὐτοῦ.

650 μεσέγγυον τὴν μείρακα
⏑ – καταθέσθαι

651 ἀνήσω κροκύδα μαστιγουμένη.

652 ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὅρκον.

653 φαύλως φέρει νῦν τὸ κακόν.

654 τὴν θύραν ἀναζυγώσας.

655 σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν;

656 A. ποῖ κῆχος; B. εὐθὺ Σικελίας.

657 εἴ τις †κολακεύει παρὼν† καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.

658 οὕτω γὰρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.

659 οὐχ οἷα πρῶτον ἦδον ἑπτάχορδα πάνθ' ὁμοῖα.

660 πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;

661 ἁλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους.

662 κοπρολογεῖ κόφινον λαβών.

663 ἀωρὶ θανάτῳ ἀπέθανεν.

664 γαλῆν καταπέπωκεν.

649 Aristot. Rhet. p. 1410. 23 650 Poll. 8. 28 651 Poll. 7. 64 ἀνήσεις cod. Falck. μαστιγουμένην codd.: corr. Schneider 652 Ammonius 140: Thom. Mag. 368. 16 ὑπερῶ Valckenaer: ὑπαίρω codd. 653 Eust. 1357. 1 654 Varin. Horti Adonidis p. 15 b 655 Moschop. ap. Thom. Mag. 274. 16 656 E. M. 682. 52: Herod. i. 512. 20, 513. 1, ii. 295. 14 εὐθὺ Valck.: εὐθὺς codd, 657 Bekk. An. 468. 19: Suid. (ἀφαιρεῖν κροκύδας) παρὼν] περιὼν Bergk 658 Eust. 959. 42 γὰρ Dobr.: παρ' codd. 659 Et. Florent. Milleri (*Mélanges* p. 124) ἦδον Kock: ἦδ' cod. 660 schol. Pac. 1081 661 Bekk. An. 384. 3 662 Poll. 7. 134 663 Bekk. An. 476. 10 ἀωροθάνατος Dind. 664 Bekk. An. 31. 27 καταπέπτωκεν cod.: corr. Bekk.

665 *νεῖν ἐξ ὑπτίας*

666 *αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες*

667 *ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος*

668 *λαλίστερόν σ' ηὕρηκα*

669 *ἄχθομ' αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ*

670 *ἔχε δὴ καὶ σκόπει*

671 *⟨Ἐξηκεστίδης⟩ ἔχων λύραν,*
ἔργον Εὐδόξου, τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον.

672 *ὃς τὰ ⟨μὲν⟩ ἀφανῆ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.*

673 *φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος.*

674 *σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλαις ἐψόμενον*

675 *ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν·*
†ἢ 'πὶ τὸ δεῖπνον ὡς ἤδη καλεῖ μ'†
ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.

676a *μὰ τοὺς πρόσωθεν*

676b *ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιοῦ στριφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν*
καὶ μισόγελως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς,
ἀλλ' ὅ τι γράψαι, ταῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

677 *τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.*

678 *τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,*

665 Poll. 7. 138 **666** Bekk. An. 18. 23 **667** Poll. 2. 125 **668** E. M. 31. 14 *εὕρηκά σε* codd. : corr. Dind. **669** Suid. (*ἄχθομαι*) **670** cod. Laurent. plut. 57 apud Herwerden *Stud. Crit.* 93 *ἔχε* Herwerd. : *ἔχει* cod. **671** schol. Av. 11 *Ἐξηκεστίδης* add. Bergk **672** Achill. Tat. Isagoge p. 121 *τὰ μὲν ἀφανῆ* Bergk : *τὰ φανῆ* codd. **673** Bekk. An. 398. 26 **674** Cram. An. Ox. i. 264 : Herod. i. 108. 30 **675** Ath. 502 b 2 *ὡς καλεῖ μ' ἤδη 'πὶ δεῖπνον* Herm. 3 *χορὸς* Casaubon : *χρόνος* Ath. : *καιρὸς* Nauck **676 a** schol. M. Eurip. Hippol. 102 **676 b** Aul. Gellius 15. 20. 8 qui Alexandro Aetolo tribuit. Aristophani vindicavit Nauck coll. Euripidis Vit. ii. 92 et 116 (Dind.) 1 *χαιοῦ* Valckenaer : *ἀρχαίου* codd. 3 *ἐπεπνεύκει* Nauck **677–678** Ath. 21 f

701 *κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα· ἀφ' ἧς Ἀριστοφάνης φησὶ Τειρεσίαν πιόντα . . . ἀποθανεῖν.*

702 Ἀφρόδιτος

703 Ἱπποκλείδης

704 Κλύμενος· *ἰατρὸς ἀφυής, ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμῖχθαι τῷ Μορσίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ· ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος.*

705 Σέριφος· *Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον.*

706 *παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά.*

707 a *τὸν χορταῖον τοὺς προπώλας φορεῖν ὡς ἀγοραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη.*

707 b *Ἀριστοφάνης φησὶ ταὐτὸν κώνωπας καὶ ἐμπίδας.*

708 *ἀκύμων θάλασσα*

709 *ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα*

710 *ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν*

711 *ἄνδρα σάρκινον*

712 *ἀπόμακτρ' ἀπεσκοτωμένα*

713 *αὐτὸς λέγει*

714 *ἀφαιρεῖ τρίχας*

715 *γερόντειαι παλαῖστραι*

716 *Δαυλίαν κορώνην*

717 *ἔξαινε τῶν ἐρίων*

701 Ath. 11 e sed rectius Aristophani Boeoto vindicat Kaibel 702 Macrob. Sat. 3. 8: cf. Serv. Aen. 2. 632 703 Hesych. (s. v.) *τὸ τῆς γυναικὸς μόριον* vult dicere 704 Hesych. (s. v.) 705 Hesych. (s. v.) 706 schol. Lysistr. 1237 707 a Poll. 7. 60 cf. 7. 12 707 b Bachm. An. 2. 320. 30 708 Bekk. An. 6. 1 709 Eust. 1854. 12 710 Poll. 2. 150: apud Bekk. An. 23. 27 *ἀμεταχείριστα· τὰ καινά* legitur 711 Poll. 2. 233 712 Suid. (*ἀπόμακτρα* et *ἀπεσκοτωμένα*): Bekk. An. 431. 26 713 Bekk. An. 78. 29 714 Bekk. An. 4. 30 715 Poll. 2. 13 716 E. M. 250. 8 717 Poll. 7. 30

718 *ἰξοί, ῥυποκόνδυλοι*

719 *καλαμίνην σύριγγα*

720 *κάμινον βαλανείου*

721 *ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας*

722 *κνημιοπαχὲς ξύλον*

723 *λεπρᾶν κεράμιον ὀξηρόν.*

724 *μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν.*

725 *μεσαύχενας νέκυας*

726 *ὀ πίττομαι*

727 *πάγκυφος ἐλαία*

728 *στήμονα δὲ ἐξεσμένον*

729 *συστάδας ἀμπέλους*

730 *τρήμας ἔχει*

731 *ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα*

732 *φιλοκηδῆ λόγον*

733 *Ἀβυδοκόμην*

734 *ἄγλωττον*

735 *ἄγνυον*

736 *ἀδηφάγοι*

737 *Ἀδώνιον*

738 *ἀείταν*

739 a *ἀθλοθετία*

739 b *ἀκάτια*

740 *ἀλειφόβιον*

741 *ἀλουργιαῖον*

718 Bekk. An. 43. 33 719 Poll. 4. 67 720 Poll. 7. 166
721 Poll. 10. 27 722 Phot. (*κνημία*) 723 Poll. 7. 161, 162
724 Hesych. (*ἀφορμή*) 725 Hesych. (s v.) ubi *μ. νέκυας ἀσώτους· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον μεσαύχενας* legitur: *μ. νέκυας οὕτως διὰ κ.τ.λ.* M. Schmidt *ἀσώτους*] *ἀσκούς* Bergk ex Poll. 2. 135 726 *ὀπλίττομαι* Phot. *οὐ πείθομαι* interpretatus: corr. Bergk 727 Poll. 6. 163
728 Poll. 7. 32 729 Poll. 6. 159 730 E. M. 726. 53
731 E. M. 782. 22 732 Poll. 6. 167 733 Zenob. 1. 1 ubi *Ἀβυδηνοκώμην* vel *-κόμον* legitur: corr. Dind. ex Bekk. An. 215. 6
734 Poll. 2. 108 735 Poll. 3. 48 736 Phot. (s. v.)
737 Bekk. An. 346. 1 738 Bekk. An. 348. 2. *ἀίταν* Dind.
739 a Poll. 3. 140 739 b Poll. 7. 93 740 Bekk. An. 382. 17
741 Bekk. An. 380. 14.

742 *ἀναβιών*

743 *ἀνασηκῶσαι*

744 *ἀνδρίζεσθαι*

745 *ἀνεψιαδαῖ*

746 *ἀνοητία*

747 *ἀπαίροντες*

748 *ἀρτοστροφεῖν*

749 *ὁ ἀσπάλαθος*

750 a *αὐόμενος*

750 b *αὐτοχειρία*

751 *ἀψευδοῦντες*

752 *βαρβιτίζειν*

753 *βαρύφωνος*

754 *ὁ βάτος, ὁ νάρκισσος*

755 *βελέκκων*

756 *βιβλιδάριον*

757 *βλέπησιν*

758 *βοηλατεῖν*

759 *βοῦκλεψ*

760 *βοῦς* (*i. e. βόες*)

761 *βωλοκοπεῖν*

762 *γεῖσα*

763 *γέρρα*

764 *δαφνοπώλην*

765 *διαβάτην*

766 *διετησίως*

767 *δράκαιναν*

768 *δράψ*

769 *δυάκις καὶ τριάκις*

770–1 *ἐγχειρητής, ἐγχείρησις*

742 Harp. (s. v.) **743** Suid. (s. v.) **744** Poll. 2. 20 **745** Bekk. An. 401. 18 **746** Poll. 2. 228: Bekk. An. 406. 16 **747** Zonar. 1. 258: Bekk. An. 6. 16 **748** Poll. 7. 22 **749** Bekk. An. 10. 9 **750 a** Bekk. An. 13. 19 **750 b** Lex. Sabbaiticum **751** Bekk. An. 13. 28 **752** Poll. 4. 63 **753** Poll. 4. 64 **754** schol. Theocr. 1. 132 ubi *ὁ νάρκισσος* legitur in cod. Ambr. Ziegleri **755** E. M. 194. 31 **756** Poll. 7. 210 **757** Poll. 2. 56 **758** Poll. 7. 187 **759** Cram. An. Ox. 1. 269. 9: Herod. i. 246. 23 **760** Thom. Mag. 55. 11 **761** Poll. 7. 141 cf. schol. Pac. 566, 1148 **762** E. M. 229. 4: Bekk. An. 231. 2 **763** schol. Lucian. 220 (Jacobitz): Bachm. An. 2. 339. 29: Osann Auct. Lex. Gr. 47 **764** Hesych. (s. v.) **765** Poll. 2. 200 **766** Bekk. An. 35. 30 **767** Hesych. (s. v.) **768** Gramm. Herm. p. 436: Cram. An. Ox. 3. 286. 15: Herod. i. 404. 13 **769** Bekk. An. 942. 22 **770–771** Poll. 2. 154

772 ἐμπεδορκεῖν
773 ἐπιπταίσματα
774 ἐπιφορήματα
775 ἐπροξένει
776 ἑστιοῦχον
777 ἐσχαρίδα
778 ἑτερεγκεφαλᾶν
779 ἐτνήρυσις
780 εὔειλος
781 εὐζωρότερον
782 εὐθετῆσαι
783 εὐκόπως
784 ἡμιφωσώνιον
785 ἦ ποθέν
786–7 θεοποιούς, θεοπλάστας
788 θερίστριαν
789 θυλακοφορεῖν
790 θυμάγροικος
791 κάνδυτος
792 καρηβαριᾶν
793 καταχυτρίσαι
794 καχύποπτος
795 κελέοντες
796 κλέος
797 κοινοθυλακεῖν
798 κρᾶστις
799 κρεοστάθμης
800 κυνοσουρίδες
801 κωλήν
802 Κωπαῖοι

772 Hesych. (s. v.) 773 Poll. 2. 199 774 Poll. 6. 79 775 Cram. An. Par. 4. 114. 12 776 Poll. 6. 11 : (?) Aves 866 777 Poll. 10. 101 778 Poll. 2. 42 779 Hesych. (s. v.) 780 Phot. (s. v.) εὔηλος codd. : corr. Kock 781 Phrynich. Ecl. 145 782 Suid. (s. v.) 783 Poll. 9. 162 784 Poll. 6. 161 785 Phot. (s. v.) Aristophani Byz. tribuit Nauck 786–787 Poll. 1. 12 788 Poll. 7. 150 789 Poll. 7. 100 790 Poll. 6. 125 791 Phot. (s. v.) 792 Poll. 2. 41 793 schol. Ald. Vesp. 289 : schol. Plat. 336 (Bekk.) 794 Poll. 2. 57 795 Harp. (s. v.) 796 Phot. (s. v.) 797 Bekk. An. 47. 7 798 Harp. (s. v.) 799 Poll. 6. 91 800 Cram. An. Ox.

803 τὸ καταλαλεῖν, λάλησις

804 λεγωνῆσαι

805 λεκανίσκην, λεκανίδα

806 λεπτόφωνος

807 λιβανωτοπωλεῖν

808 λιποναῦται, λιποταξίου

809 λίστρον

810 λογάρια

811 λογγάζειν

812 λοφοπωλεῖν

813 μαγίδες

814 μάθος

815 μαλθακόν

816 μάμμην

817 μελαναίων

818 μελῳδός

819 μικροπολιτικόν

820 μύξαν (*i. e.* τὸν μυκτῆρα)

821–4 μυροπωλεῖν, μυροπώλιον, μύρου ἀλάβαστρον, μυρίδα

825 ναύτριαι

826 νεαλές

827 νεανιεύεσθαι

828 νεόφυτον

829 Νωνακριεύς

830 νωτοπλῆγα

831 ξειρίς

832 Ὀλυμπίειον

833 ὀνηλατεῖν

834 ὀνυχίζεται

803 Poll. 2. 125 **804** Phot. (s. v.) λαγυνίσαι L. Dind. **805** Poll. 6. 86 : Phot. 213. 4 **806** Poll. 4. 64 **807** Poll. 7. 196 **808** Cram. An. Ox. 2. 239. 11 **809** Phrynich. Epit. 321 : formam λίστριον ex Bekk. An. 51 9 adfert Dind. **810** Suid. (s. v.) **811** Bekk. An. 50. 33 et 51. 1 **812** Poll. 7. 157 **813** Phot. (s. v.) **814** Phot. (s. v.) **815** Phot. (s. v.) **816** Phot. (s. v.) μάνην Phot. : corr. Nauck **817** Phot. (s. v.) μελανεών Bergk **818** Poll. 4. 64 **819** Poll. 9. 25 **820** Phot. (s. v.) **821–824** Poll. 7. 177 **825** Poll. 7. 139 **826** Bekk. An. 52. 22 **827** Poll. 2. 20 **828** Poll. 1. 231 **829** Steph. Byz. (Νώνακρις) : formam Νωνακρεύς dant Hesych. Phot. **830** Poll. 2. 180 **831** Phot. (ξείρης) : corr. ex Hesych. **832** Phot. (s. v.) **833** Poll. 7. 187 **834** Phot. Suid. (s. v.)

835 *οὐδαμᾷ*

836 *Παμβωτάδαι*

837 *πέδων*

838 *περίζυξ*

839 *πέτευρον*

840 *πλειστα χόθεν*

841 *πλυντρίδες*

842 *προσχίσματα*

843 *πρόσχορον*

844 *προσῳδός*

845–6 *πυξίον, πυξίδιον*

847 *πυτίνη*

848 *σαγήν*

849 *σαικωνίσαι*

850 *σεῖν*

851 *σκελετεύεσθαι*

852 *σκευοφόριον*

853 *σκιμβάζειν*

8′,4 *σκοπᾶν*

855 *σμινύδιον*

856 *σπογγίας*

857 *σπυρθίζειν*

858 *σταδιοδρόμης*

859 *στάσις*

860 *Στρεψαῖος (Ἑρμῆς)*

861 *στρογγυλοναύτας*

862 *συγκοίτας*

863 *συγχορεύτριαν*

864 *συλλήπτριαν*

865 *σύμποδα*

866 *συρβάβυττα*

867 *ταμιεῖον*

835 Phot. (s. v.) 836 Steph. Byz. 837 Eust. 1542. 48 838 Bekk. An. 58 10 839 Phot. Poll. 10. 156 840 Poll. 4. 163 841 Phot. (*λουτρίδες*) 842 Phot. (s. v.) 843 Poll. 4. 106 844 Poll. 4. 64 845–846 Poll. 4. 18 et 10. 59, 60 847 Phot. (s. v.) 848 Poll. 7. 157 849 Bachm. An. 1. 360. 26: Phot. (s. v.) 850 Phot. (s. v.) Bachm. An. 1. 362. 31 851 Phot. (s. v.) 852 Poll. 10. 17 853 Phot. Bachm. An. 1. 366. 9 854 Phot. (*σκοπήν*) 855 Poll. 7. 148 856 schol. Aeschin. 3. 112 857 Phot. (s. v.) 858 Poll. 3. 146 859 Phot. (s. v.) 860 Cram. An. Ox. 2. 53. 14: Herod. 1. 133. 26 861 Poll. 7. 190 862 Poll. 6. 159 863 Poll. 4. 106 864 Poll. 6. 158 865 Poll. 6. 159 866 Phot. *σύρβα τύρβα* Nauck Aristoph. Byz. 242 867 Herod. 1. 375. 26: Steph. Byz.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ—ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

868 *τάρρωμα*
869 *τάχας*
870 *τετραχίζειν*
871 *τίζειν*
872 *τικτικόν*
873 *τραγωδεῖν*
874 *τράπεζαν*
875 *τρίκλυστος*
876 *τροχίμαλλον*
877 *τύρβη*
878 *τὸν Ὑην*
879 *ὕλην*
880 *ὑπογεγραμμένη*
881 *ὑπόξυλος*
882 *φαυλουργούς*
883 *φαύστιγγες*
884 *Φλεήσιον*
885 *φνεί*
886 *φορτηγούς*
887 *φρυγανίστριαν*
888 *χείμαστρον*
889 *χιδρίαν*
890 *ψευδίστατον*
891 *ψίλαξ*
892–3 *ψό*
894 *ὠξυθυμήθη*

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

898 *ἐγὼ διὰ ταῦτα μὴ γέλων ὀφλὼν λάθω*
περὶ τὴν κεφαλὴν †ἐξῆμμαι† πηνίκην τινά.

868 E. M. 747. 3 **869** Phot. (s. v.) Bachm. An. 1. 382. 20 **870** E. M. 754. 34 : Phot. (s. v.) **871** Phot. (s. v.) **872** Phot. s. v. **873** Phot. (s. v.) **874** Poll. 7. 11 **875** Poll. 6. 165 **876** Phot. (s. v.) **877** Phot. (*συρβάβυττα*) **878** E. M. 775. 5 : Phot. 616. 14 **879** Phot. (s. v.) **880** Phot. E. M. 782. 10 **881** E. M. 783. 17 **882** Poll. 7. 7 **883** E. M. 789. 52 **884** Phot. E. M. 796. 5 **885** E. M. 796. 46 *φλίει* Phot. Suid. s. v.) : *φνη* Cram. An. Ox. 2. 155. 23 **886** Bekk. An. 71. 13 **887** Poll. 7. 150 **888** Poll. 10. 123 et 7. 61 **889** Poll. 6. 62 **890** E. M. 31. 13 **891** Moeris 214 : Thom. Mag. 403. 8 **892–893** Phot. (s. v.) etiam quae sequuntur '*πλέω ψοθοίου καὶ γράσου*' et '*ῥύπου τε καὶ ψόθου*' Aristophani vindicat Nauck **894** Poll. 2. 231 **895, 896, 897** sub his numeris 346, 367, 435 inter incerta iterat Kock **ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ**] **898** Gramm. Herm. Opusc. 3. 40, Aristophani tribuit Bergk coll. Plut. Symp. 3. 2

899 a *βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν,*
χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

899 b *ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει*
ἀλκήν.

900 a *καὶ γὰρ πρύτερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών.*

900 b *κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.*

901 b *ἄγροικός εἰμι· τὴν σκάφην σκάφην λέγω.*

902 a *οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.*

902 b *σὺ δ' ἐκ ποίου τελεῖς τοῦ δαπέδου;*

903 *Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.*

904 *ἔμπορός εἰμι σκηπτόμενος.*

905 *Καπαῖον [ἤτοι Φάλτον] Δία.*

906 *αἱματοσταγῆ*
κηλῖδα τέγγῃ

907 *Κυτολάκων ὁ Κλεινίου*

908 *λάχανα κνήστ' ἢ στέμφυλα*

909 *οὐδὲ πάτταλον δίδωσι*

910 *[τίν' οἱ δατηταί;]*

899 a Clem. Alex. Strom. 6. 751 **899 b** Macar. 1. 16 inter tragicorum adespota numerat Nauck **900 a** Ath. 329 b fort. ad Vesp. 1127 referendum **900 b** E. M. 184. 50 : Etym. Florent. Milleri (*Mélanges* 60) **901 a** versus a Kockio citatus Euripidis est 871 (Nauck) **901 b** Tzetzes Chil. 8. 567 **902 a** Hesych. (s. v.) **902 b** Thom. Mag. 289 R, adn. 13 **903** Zenob. 1. 52 : Aristoph. Byz. tribuit Dobree **904** Suid. (s. v.) ex Plut. 904 vel Eccl. 1027 fort. conflatum **905** Cram. An. Ox. 3. 83. 14 : Eust. 722. 2 : Antiphani trib. Mein. **906** Bekk. An. 362. 9 : cf. Ran. 471 **907** Phot. (s. v.) **Κλεινίου** Ruhnken : **Κλεινίας** codd. **908** Ath. 373 a : Eust. 872. 9 *κνιστά* Ath. Antiphani trib. Mein. **909** Bekk. An. 55. 1 : cf. Eccl. 284 **910** E. M. 249. 43 : ubi recte

911 a *οὐδὲ ἐθελήσει μαθεῖν*

911 b †*πέδει τὰς πλευρὰς καὶ ἐκάθηρεν*†

912 *αὐτὸς δείξας ἔν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων*

913 *εὔξασθαι κατὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ.*

914 *δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάψιπτρα.*

915 *Ἐνδυμίωνα Κᾶρά φησι διὰ τὸ περὶ τὸν Λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι.*

916 *ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας ἐκάλουν οἱ βάρβαροι, προεῖρηται.*

917 *Γρίσσων*

918 *Οἴαγρος (τραγικὸς ὑποκριτής)*

919 *ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμεῖ.*

920 *ἀκρατιοῦμαι μικρόν*

921 *ἀμφήκης γνάθος*

922 *γραῦς βακχεύουσα*

923 *κόπρου ἀγωγάς*

924 *Κυδώνια μῆλα*

925 *λύσιοι τελεταί*

926 *ἄανθα*

927 *ἀγῶνα*

911 a Cram. An. Par. 4. 198. 27 : cf. Pac. 852 911 b schol. Theocrit. 5. 118 verbum *σποδεῖν* latere iudicat Jacobs : cf. Ran. 622, Nub. 1379 912 Suid. (*χιάζειν*) post Nubes 969 intulit Brunck 913 Aristid. 1. 321 *ποιητὴς ἤδη τις εἶπε σκώψας* : Aristophani trib. Cobet 914 Suid. (*δεξιόν*) : Aristoph. Byz. trib. Dind. 915 Hesych. 916 schol. Ach. 106 : haec ad nostrum refert Bergk sed quomodo vix liquet 917 Zon. 1. 451 : Aristoteli tribuit Kuster, Aristophani Byz. Alberti *Κρίσων* edd. 918 schol. Vesp. 579 : ad Vesp. 566 refert Dind. 919 Bekk. An. 335. 32 920 Bekk. An. 23. 16 : Aristomeni tribuit Ath. 11 d 921 schol. Soph. Ai. 277 922 Diogenian. 3. 74 923 Poll. 7 134 *κοπραγωγεῖν* Dind. quod ad Lys. 1174 invenitur Brunck 924 Poll. 6. 47 ad Ach. 1199 refert Brunck 925 Phot. (s. v.) : inter frag., Aristoph. Byz. recipit Nauck 926 Hesych. qui *Ἀλκμᾶνι ἢ Ἀριστοφάνει* tribuit : Cram. An. Par. 4. 81. 18 927 Phot. (s. v.) : cf. Ach. 504

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

928 *ἀκατάπληκτον*

929 *ἀλέοιμι*

930 *ἀνδρεράστριαν*

931 *ἀνθρήνη*

932 *ἀπέκλισεν*

933 *Ἀχραδοῦς*

934 *βρόταχος*

935 *γραβίων*

936 *διδοῦσιν*

937 *δοκήσει*

938 *ἡμερίδα*

939 *ἰσχνός*

940 *κροαίνω*

941 *νοβακκίζειν*

942 *ὀργυίας*

943 *περιγίγνεται*

944 *πτωχίστερον*

945 *ῥήτορα*

946 *σίλουρος*

947 *στρουθίζων*

948 *συνθήκην*

949 *τύλη*

950 *μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν*

951–962 *v. infra*

928 Cram. An. Par. 4. 124. 26: fortasse ex *ἀκατάβλητον* Nub. 1229 corruptum **929** Bekk. An. 376. 1: cf. Eccl. 540 *ἵν' ἀλεαίνοιμι* **930** Poll. 3. 70: cf. Thesm. 392 **931** Hesych. qui Aristarcho tribuit: Aristophani trib. Mein. cf. Vesp. 1080, Nub. 947 **932** Cram. An. Par. 4. 198 *ἀπέβλισε* Kock: cf. Av. 498 **933** Herod. 1. 242. 28: cf. Eccl. 362 **934** E. M. 214. 44: Archilocho trib. Mein. **935** Ath. 699 f: *. . . ἐν Φοινίσσαις'* lacunae *'Στράττις'* solum aptum (Kaibel) **936** Bekk. An. 88. 24: Antiphani trib. Mein. **937** Bekk. An. 89. 18: cf. Ran. 737 et 1485 **938** Phot. (s. v.): cf. Ach. 997 **939** Phot. (s. v.): cf. Plut. 561 **940** E. M. 539. 38: Et. Gud. 348. 7: Aristoph. Byz. tribuit Dind. **941** Phot. (s. v.) ad nostri Niobum refert Kock **942** Phot. (s. v.): cf. Av. 1131 **943** Phot. (s. v.): cf. Plut. 554 **944** E. M. 31 (cod. D): cf. Ach. 425 **945** Phot. (s. v.): cf. Thesm. 292 **947** Cram. An. Par. 4. 190. 12 **947** Eust. 228 et 1411. 15 *ὃ φησιν ὁ κωμικός*, sed neutiquam liquet hunc Aristophanem esse **948** Poll. 6. 159: cf. Pac. 1065, Lys. 1267 **949** Phot. (s. v.): cf. Ach. 860, 954 **950** Greg. Cor. 69: cf. Av. 3, 4 **951–962** quae sub his numeris adfert Kockius, aut manifesto Aristophanis non sunt aut in superstitibus fabulis adhuc exstant

963 *τὸ φημὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, οἷον παίφημι*

964 *ἀναχαίνειν* 965 *λείψας* 966 *λίξαι*

967 *σποδοῦν* 968 *τάλιδος*

969 *ὑβριζόμεναι.* Β. *μὰ Δί' ἀλλ' ἐγὼ . . .*
ἣν νοῦν ἔχωμεν, σκεψ⟨όμεθα . . .⟩
μηδὲν πλέον τούτου σθ⟨ένωσιν . . .⟩
Α. *τί οὖν γένοιτ' ἄν;* Β. *ἔχ' ἀ⟨πόκριναί μοι τάδε·⟩*
τί ἐστι τοῦθ' ὃ λέγουσι τὰς ⟨Μιλησίας⟩ 5
παίζειν ἐχούσας, ἀντιβολῶ, ⟨τὸ σκύτινον;⟩
Α. *φλυαρία καὶ λῆρος ὕβρεως ⟨ἔμπλεως⟩*
κἄλλως ὄνειδος καὶ κατ⟨άγελως ἄντικρυς·⟩
τούτῳ γὰρ ὥσπερ τοῖσιν ⟨ᾠοῖς χρηστέον⟩
τοῖς ἀνεμιαίοις ὅτι νεοτ⟨τοὺς οὐ ποιεῖ.⟩ 10
εὐ⟨χὴ⟩ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστιν· εὖ . . .
ἐς τοῦτο χρήσει· καὶ πονο . . .
Β. *καὶ μὴν λέγεταί γ' ὡς ἐσθ' ⟨ὅμοιον . . .*
ἀληθινῷ καὶ τοῦτο. Α. *νὴ Δί' . . .*
ὥσπερ σελήνη γ' ἡλίῳ· τὴν μὲν ⟨χρόαν⟩ 15
ἰδεῖν ὁμοιόν ἐστι, θάλπει δ' οὐ⟨δαμῶς.⟩
Β. *οὐκ ἄξιον γάρ ἐστι;* Α. *διὰ τοὐπὸν . . .*
Β. *φέρ', εἰ δὲ τοῖς θεράπουσι κοινω⟨σαίμεθα⟩*
τὸ πρᾶγμα, τί ἂν εἴη; λάθρᾳ . . .
ἐγὼ μὲν οὔτε πιότερον αὐτῆς . . . 20

963 Cram. An. Par. 4. 217. 19: ad Ran. 37 refert Kock **964** Poll. 2. 97 sed forma verbi non est Attica **965** Bekk. An. 106. 24: Antiphani tribuit Mein. **966** Phot. (s. v.): cf. Eq. 103 **967** Phot. (s. v.) **968** Phot. (s. v.): Sophocli tribuit Mein. (Antig. 629) **969** Grenfell and Hunt *Oxyrhynchus Papyri* ii. ccxii. pp. 20–23 In laciniis quae huc pertinent occurrunt verba mutila *ταγάθω* quae eadem atque fr. 599 promittere videntur 1 *ἐγὼ ⟨οὐκ ἀνέξομαι⟩* Platt 2 *σκεψ⟨όμεθα . . . ὅπως⟩* Blass: *σκεψόμεθα ⟨τοὺς ἄνδρας, ὡς⟩* Platt 4 restituit Blass 5–6 rest. Platt 7 *⟨ἔμπλεως⟩* Postgate 8 *⟨κατάγελως⟩* Blass *⟨ἄντικρυς⟩* Postgate 9 rest. Blass 10 rest. Platt 11 *εὐ⟨χὴ⟩* Blass, sed vestigia admodum incerta sunt 13–18 rest. Blass 13 fort. *⟨ὅμοιον παττάλῳ⟩*

APPENDIX

TOM. I

PAX.—70 *ἀνηρριχᾶτ'* habet Photius (cod. Berol.) 415 *ἁμαρτωλίας* Phot.

TOM. II

LYSISTRATA.—740 *τοῦτο σύ* Γ : *τούτου σὺ* R : *τουτουί* van Leeuwen 1062 *ὡς τὰ κρέ"*] *ὥστε τὰ κρέα* R 1246 *γ' υ* (deleto *υ*) *δρῶν ὑμᾶς* R

THESMOPHORIAZUSAE.—306 *καὶ* post *δρῶσαν* add. R^3 1019 *προσαιδοῦσσαι* R^2 1174 *κἀνακάλπασον* iampridem Hermannus quocum facit Photius, cod. Berol. (*ἀνακαλπάζει*) 1226 *τρέχε* alterum add. Meinekius 1227 *πέπαικται* schol. in marg. R

RANAE.—*ὑπόθεσις* I 5 *δρμᾶται*] *ὅρμᾳ* RV 234 qui sequuntur versus extant valde mutili in papyro Berolinensi 231 (saec. v P.C.); 234 *ἔννδρον* . . . 245 *μέλεσιν* : 249 *πομφο-* . . . 263 *πάντως* : 273 *τί ἔστι* . . . 286 *ϒθι* : 288 *καὶ μὴν* . . . 300 *θατέρου* : 405 *σὺ γὰρ* . . . 412 *εὐπροσώπου* : 607 *οὐκ ἐς κόρακας* . . . 611 *ὑπερφυᾶ* 245 *πολυκολύμβοις* vel *πολυκολύμβοισι* Pap. Berol. 271 *ἢ ποῦ ξανθίας* R 286 *Δι. ποῦ ποὐστιν ; Ξα. ἐξόπισθεν· Δι. ἐξόπισθεν ϒθι* R fortasse idem habuit Pap. Berol. unde tantum *που που· σ . . . νιθι* superest. sed dubitari licet ; nam et vulgata lectione *Δι. ποῦ ποῦ 'στιν ; Ξα. ὄπισθεν· Δι. ἐξύπισθέ νυν ϒθι* lacunam facile expleveris 369 unum tantum punctum supra *απ* (in *ἀπανδῶ*) habet R, fortuitum potius quam cogitatum 410 *συμπρόπεμπέ μοι* Pap. Berol. perperam 699 *αἰτουμένοις* R^2 1011 *τ'* post *μοχθηροτέρους* add. V 1330 *τρόπον* V *γρ.* 1505 *τούτοισι* (non *τούτοις*) V *γρ.*

ECCLESIAZUSAE.—1166 lacunam indicat Mein.

PLUTUS.—*ὑπόθεσις* II 9 *ἐπεισρεόντων ἐν* diserte habet V 56 *πρότερον* diserte V 271 *ἔπειτ'*] *ἡμᾶς ἔπειτ'* V 316 *ἀλλ'* om. R 1017 quae huic v. adscribuntur in Veneto nunc palam est legi debere *ἐν τῇι οἰκία τ(ης) γρ(αος) δηλ(ον)οτ(ι)* 1041 *δᾷδ'*] *δαῖδας* R 1131 *περὶ*] *προσ* R *ἔοικέ*] *ὡσ ἔοικε* V

FRAGMENTA

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ 2 Phot. (*ἀγοράσω*).

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

*40 b *ἀνθρωπικὸς μῦθος*
ὁ περὶ ἀνθρωπείων πραγμάτων ἔχων τὴν ὑπόθεσιν Phot. (s. v.); cf. Vesp. 1179, et Bekk. Anec. 21

ΑΝΑΓΥΡΟΣ

*63 c *τήνδε ἕωλον ἀναβεβρασμένην*
Phot. (*ἀναβεβρασμένη*).

*63 d *χαίρειν μὲν Ἄλον τὸν Φθιώτην,*
χαίρειν δ' ἀτεχνῶς Ἀναγυρασίους.
Phot. (*ἀναγυράσιον*).

ΓΕΩΡΓΟΙ

*124 b *καὶ τὰς δίκας οὖν ἔλεγον ᾄδοντες τότε*
νὴ Δία· φράσω δ' ἐγὼ μέγα σοι [καὶ] τεκμήριον·
ἔτι γὰρ λέγουσι [οἱ] πρεσβύτεροι καθήμενοι,
ὅταν κακῶς ⟨τις⟩ ἀπολογῆται τὴν δίκην,
ᾄδεις.
Phot. (*ᾄδειν ὅμοιον*).

ΓΗΡΑΣ

132 *ἔδει δέ γέ σε βληθεῖσαν εἰς Ἀλμυρίδας*
μὴ τῇ θυγατρὶ δεῖ παρέχειν σε πράγματα.
Phot. (*ἀλμυρίδες*). quod etiam Photius Aristophanis **Τηρεῖ** tribuit. *τῇ θυγατρὶ δειλῇ μὴ παρέχειν σε πράγματα* E. Schwartz; quod vix graecissat, nedum atticissat. latet fortasse *θυγατριδῇ*.

*148 c *⟨ἀ⟩θάρης ἀνακαλύψασα μεστὸν τρύβλιον*
Phot. (*ἀθάρην*).

ΔΑΙΤΑΛΗΣ 211 Phot. (*Αἰγέα*).

*244 b *ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.*
Phot. (*ἀνήρ*).

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ 324 Phot. (*ἀλφάνει*). *326 Phot.

ΚΩΚΑΛΟΣ

*355b *ἀνταναιρεῖ⟨ν⟩*

οἷον οἱ πολλοὶ ἀνθυφελεῖν λέγουσιν Phot. (s. v.).

ΝΗΣΟΙ

*399b *ὁ μέν τις ἀμπέλους τρυγῶν ἄν, ὁ δ' ἀμέργων ἐλάας.*

Phot. (*ἀμέργειν*).

ΠΕΛΑΡΓΟΙ

*441b *οὐ γὰρ σὺ παρέχεις ἀμφιέσασθαι τῷ πατρί.*

Phot. (*ἀμφιέσασθαι*).

*441c *ἀμφί⟨σ⟩βαινα*

Phot. (s. v.).

ΠΟΛΥΪΔΟΣ 454 Phot. (*ἀνάριστος*).

ΠΡΟΑΓΩΝ 470 huc respicit Phot. (*ἀντλιαντλητῆρας*).

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ

506 *ἅλις ἀφύης μοι, παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων.*

Phot. (*ἅλις*) : idem praebet schol. Ach. 640.

ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ 533 Phot. (*ἀλφιτόχρωτος*).

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ 560 Phot. (*ἀκαλήφη*) ubi legitur perperam *ἀναφῦναι* pro *ἅφνα φῦναι*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ 594 eodem respicit Phot. (*ἄγαλμα Ἑκάτης*).
709 cf. Phot. (*ἄδδιξ*).

742 *ἀναβιούς*

Phot. (*ἀναβιφήν*).

*970 *ἀγαθός τε δαίμων καὶ ἀγαθὴ σωτηρία*

Phot. (*ἀγαθοῦ δαίμονος*).

*971 *ἀκολαστότατον*

Phot. (*ἀκολασία*).

972 *ἀκόλουθον·*

οὐδετέρως μὲν Ἀριστοφάνης, θηλυκῶς δὲ Πλάτων Phot. (s. v.).

*973 *ἡ μὲν πόλις ἐστὶν Ἀμαλθείας κέρας· σὺ μόνον εὖξαι καὶ πάντα παρέσται.*

Phot. (*Ἀμαλθείας κέρας*) : cf. Cratin. 244 *δωροδοκούντων αἶξ οὐρανία.*

*974 *σαυτὸν δ' ἀμαυροῖς ὥστε λήσει⟨ς⟩ τῷ χρόνῳ.*

Phot. (*ἀμαυροῖς*).

*975 *κατέσκεδασέ μου τὴν ἀμίδα κεχηνότος*

Phot. (*ἀμίδα· δασέως*).

*976 *ἀμιλλοφόρος*

Phot. (*ἄμιλλον*).

*977 *ἀμπελουργεῖν*

Phot. (*ἀμπελουργός*).

*978 *ἀμυκλᾷδες*

Phot. (s. v.).

*979 *ἀμφορεαφόρους*

Phot. (s. v.).

*980 *ἐκ τῶν ἀναβασμῶν ἀπίασιν*

Phot. (*ἀναβασμοί*).

*981 *ἀνακαλπάζει*

Phot. (s. v.) quod tamen spectare ad Thesm. 1174 videtur.

*982 *ἀνασπᾶν βούλευμα*

Phot. (s. v.).

*983 *ἀνασπᾶν γνωμίδιον*

Phot. (s. v.).

*984 *ἀνηλεήτως*

Phot. (s. v.).

*985 *ἄνθρωπος οὐ σεμνός*

Phot. (s. v.).

*986 *ἀνδρόπαις*

Phot. (*ἀντίπαις*).

*987 *ἀπαλοσώματος*

Phot. (s. v.).

*988 *(ἀ)παλύνειν*

Phot. (*ἀπαλοσώματος*).

*989 *ἀνεπιεικές*

Phot. (s. v.).

INDEX NOMINVM

'Αβυδοκόμης *f.* 733.
Ἄβυδος *f.* 543.
'Αγάθων B 83; Θ 29 *sq.*; *f.* 169, 326, 599.
'Αγαμέμνων O 509.
'Αγήνωρ B 1226.
'Αγκυλίων Σ 1397.
Ἄγλαυρος Θ 533.
'Αγοράκριτος I 1257 *sq.*
'Αγροτέρα I 660.
'Αγυιεύς Σ 875; Θ 489.
'Αγύρριος EK 102, 184; Π 176.
'Αγχομενός *f.* 499.
'Αδείμαντος B 1513.
Ἄδμητος Σ 1238; *f.* 430.
Ἄδωνις Λ 393 *sq.* 'Αδώνιος *f.* 737. 'Αδώνια EI 420. 'Αδωνιασμός Λ 389.
'Αθάμας N 257.
'Αθηνᾶ, ἄνασσα Λ 1300 (*schol.*). γλαυκῶπις Θ 318. Γοργολόφα I 1181. δεινά N 967. δέσποινα I 763; EI 271. θυγάτηρ Διός EI 736. κληδοῦχος Θ 1143. κόρα Θ 317. 'Ὀβριμοπάτρα I 1178. Παλλάς N 300, 967, 1265; I 581, 1172; Θ 1136; Π 772. πάμμαχος Λ 1322. περσέπολις N 967. Πολιάς O 828. πολιοῦχος I 581; N 602; Λ 345. πότνια I 1170; EI 271; EK 476. Πυλαιμάχος I 1172. Τριτογένεια N 989; Λ 347. -γενής I 1189. φιλύχορος Θ 1136. Φοβεσιστράτη I 1177. Χάλκιοικος Λ 1300, 1322. Χρυσολόφα Λ 344.
ΑΘΗΝΑΙ ἀρχαῖαι I 1323. 1327. ἱεραί I 1037, 1319. ἱοστέφανοι Α 637; I 1323, 1329. Κέκροπος χώρα Π 773; cf. N 301; O 1407; *f.* 110. λιπαραί Α 639, 640; I 1329; N 300. πολύνμνοι I 1328.
(1) *Respublica.* ἀτιμία O 766; B 692; cf. B 702. ἀριστοκρατεῖσθαι O 125. γεωργικὸς λεώς EI 920; EK 198. δημαγωγεῖν B 423. δημαγωγικός I 217; cf. 191. δημιόπρατα Σ 659. δημιουργοί I 650; EI 297; Λ 407; cf. O 490 *sq.* δημοκρατία Α 618; O 1570; -κρατεῖσθαι Α 642; EK 945. -κρατικός B 952. τὸν δῆμον ἐπιτροπεύειν I 212, 426, 949; cf. I 948. δημόσιος Λ 436. -ιον Λ 581. -ια I 827; N 351; Σ 554; Θ 812; EK 206. δημότης ὅμιλος EI 921. δοκιμάζεσθαι Σ 578. ἐγγράφειν I 926; EI 1180. εἰκοστολόγος B 363. ἑκατοσταί Σ 658. ἐπίτροπος EI 686; EK 212. ἐσφορά I 924; Λ 654. θεωρεῖν EI 342. θρανίτης λεώς Α 162. ἱππαγωγοί I 599. ἱππῆς Α 7, 301; I 225, 242, 610; N 120; Λ 676. ἱπποτοξόται O 1179. ἐν τοῖς ἰχθύσιν Σ 789; B 1068. κατάλογος I 1369. κληρουχικὴ (γῆ) N 203. κριταί (*comici*) Α 1224; N 1115; O 447, 1105; EK 1142. κύκλιοι χοροί N 333; B 366. κύρβεις O 1354. κωμῳδοδιδάσκαλος I 507 (cf. 516). ἐν τοῖς λαχάνοισιν Λ 557. μέτοικοι Α 508; I 347; EI 297; Λ 580. μισθὸς ἐκκλησιαστικός (ὀβολόν) EK 301 *sq.* (τριώβολον) Π 329; cf. EK 185 *sq.*, 380. μ. στρατιωτικός Α 66, 159, 602. μ. ναυτικός B 140; cf. I 1366. μισθοί Σ 659. (τῶν ποιητῶν) B 367. (πρέσβεων) Α 66. τὸ ναυτικόν I 1063, 1186. νεώριον Α 552, 918, 919, 921. νεώσοικος Α 96. νόμισμα B 720, 722. γλαῦκες

INDEX NOMINVM

Λαυρειωτικαί Ο 1106. στατῆρες Π 816; cf. ΕΚ 822. ξένοι Α 503–5; Ι 326; ΕΙ 297, 644; Λ 580; Β 730; cf. Ο 30. ξυνωμοσία Ι 476. -ότται Ι 257, 628, 862; Σ 315, 483, 507, 953. πένητες Σ 464; ΕΚ 197; Π 568. πλούσιοι Ι 224, 265; ΕΙ 639 (σύμμαχοι) ΕΚ 198. πολῖται Ι 264; Β 1427. ἐξισῶσαι Β 688. ἐπίτιμοι Β 702. εὐγενεῖς Β 727. καλοὶ κἀγαθοί Ι 227; Β 719. μοχθηρός Ι 1304. πλεῖον ἢ τρισμυρίων ΕΚ 1132. χρηστοί Α 595; ΕΙ 909. πολιτεία Ι 219. οἱ πολλοὶ τοὐβολοῦ Ι 945. πρέσβεις Α 192; Λ 1072. αὐτοκράτορες Λ 1010. προεδρία Ι 575, 702; Θ 834. πρόξενοι Ο 1021. προστάτης Ι 1128; ΕΙ 684; Β 569; Π 920. ῥαβδοῦχοι ΕΙ 734. ῥήτορες Α 38, 680 (νεανίσκοι); Ι 60, 325, 358, 880, 1350; Θ 382; Β 367; Π 30, 379, 567. τὸ ῥυππαπαῖ Σ 909. σῖτος Σ 716. σύμμαχοι Α 193, 506; Ι 802, 839; Σ 673; ΕΙ 639, 936. νῆσοι Ι 1034; Ο 1422. σχοινίον μεμιλτωμένον Α 22; cf. ΕΚ 379. τριήρεις μισθοφόροι Ι 555; Ι 1300, 1353; Σ 1093; ΕΙ 626. τριήραρχος, -εῖν Ι 912; Θ 837; Β 1065. τέλη Ι 305; Σ 658; Α 896. ἀγορᾶς τέλος Α 896. πρυτανεῖα Ν 1136, 1180, 1197, 1199, 1255; Σ 659. εἰκοστολόγος Β 363. ἐσφορά Ι 924; Λ 654. τετταρακοστή ΕΚ 825. φόρος Α 643; Σ 657, 1115. εἰσίν γε πόλεις χίλιαι αἳ νῦν τὸν φ. ἡμῖν ἀπάγουσι Σ 707. φράτορες Ο 765, 1669; Β 422. φ. τριττύος Ι 255. φυλή, Κεκροπίς Ο 1407. χορηγός Α 1155; ΕΙ 1022. ἐν ταῖσι χύτραις Λ 557.

(2) *Senatus et Comitia.* βῆμα ΕΚ 677; Π 382. βουλή Α 124; Ι 629, 642, 653, 657, 663; Σ 590; ΕΙ 893; cf. Θ 373. βουλευτήριον Α 379; Ι 395, 485. τὸ βουλευτικόν Ο 794. ἐκκλησία, κυρία Α 19. πρυτάνεις λύουσι Α 173; cf. Α 56, 169; Ι 305, 746, 936; Ο 1030; Θ 300, 376; Λ 390; ΕΚ 20, 161, 183, 270, 289, 352, 490, 740; Π 171, 950. ἐπιστατεῖν Θ 374. πρυτανεῖον Α 125; Ι 167, 281, 535, 1404; ΕΙ 1084; Β 764. δειπνεῖν ἐν πρ. Ι 766. πρυτάνεις Α 23, 40, 54, 56, 167; Ι 300, 665, 674; ΕΙ 887, 906; Λ 981; Θ 654, 764, 854, 923, 936, 1083; Β 1287; ΕΚ 87, 396. λύουσι τὴν ἐκκλησίαν Α 173. πρυτανεύειν Α 60. ψήφισμα Α 536; Ι 1383; Ν 1019, 1429; Σ 378; Ο 1041, 1289; Λ 703, 704; Θ 361; ΕΚ 649, 813, 1013. Καινωνοῦ ψ. ΕΚ 1089. Μεγαρικὸν ψ. ΕΙ 609. ψηφισματοπώλης Ο 1038. χειροτονεῖν Α 598, 607; Ο 1571; ΕΚ 266, 298, 517, 797.

(3) *Magistratus et Curatores.* ἀγορανόμοι Α 723, 824, 968: Σ 1407. ἀρχηγέται *f.* 126. ἄρχων Α 67; Σ 692; Ο 1123; Β 1072. βασιλεύς Α 1224. καλεῖ τὴν δίκην Σ 1441. καταδωροδοκεῖται Β 361. καθίζει τὸ δικαστήριον Σ 304. πολέμαρχος Σ 1042. θεσμοθέται Σ 775, 935; ΕΚ 290. γραμματεύς Ν 770. ὑπογραμματεύς Β 1084. δήμαρχος Ν 37. ἐπίσκοπος Ο 1023, 1031. ἐπ. τῷ κνάμῳ λαχών Ο 1022. εὐθύνη 1825; Σ 571. ἵππαρχος Ο 799. κῆρυξ ΕΚ 30, 684. γλῶττα τῷ κ. τέμνεται Π 1110. κ. φησι 'τίς ἀψήφιστος;' Σ 752. κωλακρέτης Σ 695, 724; Ο 1541. στρατηγός Α 593, 1073, 1078; Ι 166, 573, 1313; Ν 582; Ο 397; Λ 833; ΕΚ 246, 491, 500, 727. τοὺς ἐν Πύλῳ Ι 355, 742. τῶν ἐν Σάμῳ Λ 313. στρατηγεῖν Ι 288; Ν 586; ΕΙ 450. ταμίας Ν 566; Σ 613; cf. Ι 948, 959. ταξίαρχος Α 569; ΕΙ 1172; Ο 353; Θ 833; cf. ΕΙ 444.

(4) *Iudicia.* παρὰ τοὺς ἕνδεκα Σ 1108. Ἡλιαία Ι 897. τὸ

INDEX NOMINVM

κρηνών Σ 120. ἐπὶ Παλλαδίῳ *f.* 585. πρὸς τοῖς τειχίοις Σ 1109. ἐν ᾠδείῳ Σ 1109. γράμμα ΕΚ 683 *sq.*; Π 277, 972, 1167. δικασταί, δικαστήρια Ι 306; Σ 782; ΕΙ 349; Β 1466. ἓξ χιλιάσιν Σ 662. δρύφακτοι Ι 675; Σ 386, 552, 830. ἐπιβολή Σ 769. καδίσκοι Σ 853. κημοί Σ 754; Θ 1031. κῆρυξ Σ 752. κιγκλίς Ι 641; Σ 124, 775. κληρωτήρια ΕΚ 682. κλητήρ, κλητεύειν Ν 1218; Σ 189, 1310, 1408, 1413, 1416; Ο 147, 1422. τῷ λίθῳ προσέσταμεν Α 683. μισθὸς δικαστικός Ν 863; Σ 606, 609, 661, 690, 1121; *f.* 574; cf. Ι 51. ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα τάλαντα Σ 663. ναυτοδίκαι *f.* 225. ξυνήγορος Α 685, 705, 715; Ι 1358, 1361. τὸ συνηγορικόν, δραχμήν Σ 691. πραγματοδίφης Ο 1424. πρυτανεῖα Ν 1136, 1199; Σ 659. σύμβολον Π 278.

(5) *Res sacrae, Feriae, etc.*

Ἀδώνια (*s. v.*) ἀλετρίς Λ 642. Ἀνθεστήρια (*s. v.* Χόες, Χύτροι). ἀπάργματα ΕΙ 1056; Α 244. ἀπαρχαί Β 1241. Ἀπατούρια (*s. v.*) ἄρκτος Λ 645. ἀρρηφορεῖν Λ 641. ἀσκωλιάζειν Π 1129. Βουφόνια (*s. v.*) Βραυρώνια Λ 645; ΕΙ 874. δᾴς Β 313. Διάσια Ν 408, 864. Διιπόλεια (*s. v.*) Διονύσια (τὰ κατ' ἀγρούς) Α 202, 250; ΕΙ 530. (τὰ ἐπὶ Ληναίῳ) Α 504, 1155; Ι 547. (τὰ μεγάλα *sive* τὰ ἐν ἄστει) Β 368. διθύραμβος Ο 1388; cf. ΕΙ 829. εἰρεσιώνη Ι 729; Π 1054. [Ἐλευσίνια] θεοφιλὴς ἑορτή Β 446. τὰ μεγάλα (μυστήρια) Π 845, 1013; cf. ΕΙ 375; Β 159. ἐνύρχην σφαγιάζειν Ο 569. ἐποπτεύειν Β 745. Ἡράκλεια (*s. v.*) ἥρωες, Λύκος Σ 389. Κέκροψ Σ 438. θαλλοφόροι Σ 544. Θεσμοφόρια (*s. v.*) Θησεῖα (*s. v.*) θίασος Β 156, 327; Θ 41. Ἴακχος (*s. v.*) ἱερομνημονεῖν Ν 624; cf. *f.* 328.

καθαγίζω Ο 566; Λ 238. κάθαρμα Α 44. κανηφόρος Α 242, 260; Ο 1551; Λ 646, 1194; ΕΚ 732. κύκλιοι χοροί Ν 333; Β 366. Λήναια (*s. v.* Διονύσια). Λίμναι Β 217. λόγια Ι 120, 122, 194, 211, 797, 999, 1015, 1026, 1045, 1050; Σ 799. μαντεία Σ 1019; Ο 719; cf. Σ 159; ΕΙ 1026; Ο 1332. μελιτοῦττα Ν 507; Ο 567; Λ 601. ὀπισθόδομος Π 1193. ὄργια θεοῖν Θ 948, 1151. ὄ. Μουσῶν Β 356. Ὀρφεύς (*s. v.*) Παναθήναια (*s. v.*) πανήγυρις ΕΙ 342. πέλανος Π 661. περιρραίνειν Λ 1130. πόπανον Θ 285; Π 660. πυλαγόραι *f.* 322. Σκιροφόρια (*s. v.* Σκίρα) Στήνια (*s. v.*) τελεταί Ν 304; Σ 121, 876; ΕΙ 419; Β 342, 368, 1032. φαλλός Α 243, 260; cf. 261; Ν 538. φαρμακός Ι 1405; Β 733. Χόες, Χύτροι (*s. vv.*) χοῖρος Ἀφροδίτᾳ Α 794. χ. μυστική Α 764.

Ἀθηναία Ι 763; ΕΙ 271. ἀγελείη *f.* 230. Πολιάς Ο 828.

Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι Ο 41. Κεχηναῖοι Ι 1263. μετάβουλοι Α 632. οἱ πολλοὶ τοῦ βολοῦ Ι 945. ταχύβουλοι Α 630. -ων κολοσυρτός Σ 666. μικροπολῖται Ι 817. -ων ῥυάχετος Λ 170.

Ἀθμονεύς ΕΙ 190, 919.

Αἴας Β 1294.

Αἰγαῖος Β 665.

Αἰγείδης Ι 1067.

Αἰγεύς *f.* 211.

Αἴγινα Α 653; Σ 122; Β 363.

Αἰγύπτιος ΕΙ 1253; Ο 1133; Β 1406; Π 178.

Αἴγυπτος (ἡ χώρα) Ν 1130; Ο 504; Θ 856, 878; *f.* 569. (ὁ Βήλου) Β 1206; *f.* 260.

Ἄιδης Α 390; Σ 763; Β 69, 118, 172, 774, 1333; Θ 1040.

Αἰδοῦται *f.* 149.

Αἰθήρ Ν 265; Β 311, 892.

Αἰξωνεύς Σ 895.

Αἴολος Β 869.

INDEX NOMINVM

Αἴσιμος EK 208.
Αἰσχινάδης EI 1154.
Αἰσχίνης Σ 459, 1220, 1242; O 823.
Αἰσχύλος A 10; N 1365 *sq.*; O 807; B 758, 768, 778 *sq.*, 807, 1471, 1500; Λ 188; Θ 134; *f.* 153, 643, 667.
Αἴσωπος Σ 566, 1401, 1446; EI 129; O 471, 651. Αἰσωπικός Σ 1259.
Αἴτνα O 926. Αἰτναῖος EI 73.
Αἰτωλοί I 79.
Ἀκαδήμεια N 1005.
Ἀκεσίας *f.* 903.
Ἀκέστωρ Σ 1221; *v.* Σάκας.
Ἀλέξανδρος O 1104.
Ἀλιμουντάδε O 496.
Ἀλκαῖος Θ 162 (?); *f.* 223.
Ἀλκιβιάδης Σ 44, 46; B 1422; *f.* 198; cf. A 716.
Ἀλκμήνη B 531, 582; O 558.
Ἀλμυρίδες *f.* 132.
Ἀλόπη O 559.
Ἀλφειός O 1121.
Ἀμαζόνες Λ 678.
Ἀμβροσία O 1320.
Ἀμειψίας B 14.
Ἄμμων O 619, 716.
Ἄμοργις Λ 735 *sq.* Ἀμόργινος Λ 150.
Ἀμύκλαι Λ 1299.
Ἀμυνίας *creditor Strepsiadae* N 31, 1259 *sq.* Ἀμυνίας ὁ Προνάπους N 686 *sq.*; Σ 74, 1267. *κομηταμυνίας* Σ 466.
Ἀμύνων EK 365.
Ἀμφίθεος A 45 *sq.*
Ἀμφίων O 1247.
Ἄμφοδος *f.* 327.
Ἀναγυρουντόθεν Λ 67.
Ἀνακρέων Θ 161: *f.* 223.
Ἀναξαγόρας *f.* 676 b.
Ἀναφλύστιος B 431; EK 979.
Ἀνδροκλῆς Σ 1187; *f.* 570.
Ἀνδρομέδα B 53; Θ 1012, 1070, 1113.
Ἀντίθεος Θ 898.
Ἀντιλέων I 1044.
Ἀντίλοχος EK 392.
Ἀντίμαχος A 1150; N 1022.
Ἀντισθένης EK 366, 806.
Ἀντιφῶν Σ 1270, 1301.
Ἀπαιόλη N 1150.
Ἀπατούρια A 146; Θ 558.
Ἀποδρασιππίδης Σ 185.
Ἀπόλλων ἀγυιεύς Σ 875; Θ 489 (cf. O 1233). Ἀμύκλαις σιός Λ 1299. ἄναξ Π 438. ἀποτρόπαιος I 1307; Σ 161; O 61; Π 359, 854. δαφνοπώλης *f.* 764. δίδυμος Λ 1281. ἑκάεργος Θ 972. εὐλύρας Θ 969. ἰατρός O 584; cf. Π 11. Λητοΐδης I 1081. Λοξίας I 1047, 1072; *f.* 284. Λύκιος I 1240. μαντεῖος O 722. Παιάν Σ 874, 890. πατρῷος O 1527. πρεπτός Λ 1298. ῥύταρ τόξων Θ 108. Φοῖβος (*s. v.*) φορμικτάς B 231. χρυσόθρονος O 950. χρυσοκόμας O 217. χρυσολύρας Θ 315.
Ἀρά *f.* 575.
Ἀργεῖος I 466; EI 475; *f.* 57.
Ἀργεῖος *nomen proprium* EK 201.
Ἀργόλας *f.* 298.
Ἀργοναύτης *f.* 544.
Ἄργος *urbs* I 465, 813; B 1208: Θ 1101; Π 601.
[Ἄργος] πανόπτης EK 80.
Ἀργώ B 1382.
Ἄρης EI 457; B 1021; Π 328; *f.* 558. Ἄρεως νεοττός O 835. Ἐνυάλιος EI 457.
Ἀρίγνωτος I 1278; cf. Σ 1275.
Ἀρίσταρχος *f.* 550.
Ἀριστείδης I 1325.
Ἀριστογείτων Λ 633.
Ἀριστόδημος *f.* 231.
Ἀριστομάχη Θ 806.
[Ἀριστοφάνης], *calvus* I 550; *f.* 898; N 540; EI 771: *accusatus a Cleone* A 377-382, 502 *sq.*: *praedia in Aegina* A 626 *sq.*: *fabulae* I 513; N 530; Σ 1015-1059; EI 734-774.
Ἀρίστυλλος EK 647; Π 314; *f.* 538.
Ἀριφράδης I 1281; Σ 1280; EI 883; EK 129; *f.* 63 a.
Ἀρκαδία I 798, 801.
Ἁρμόδιος A 980, 1093; I 786; Σ 1225; EK 683; *f.* 430.

INDEX NOMINVM

Ἄρπυιαι EI 810.
Ἀρταμίτιον Λ 1251.
Ἀρταμουξία *s. v.* Ἀρτεμισία.
Ἄρτεμις, ἀγροτέρα Θ 116; Λ 1262. Ἀκαλανθίς O 872. ἄνασσα Θ 970. ἀπειρολεχής Θ 119. Δίκτυννα (*s. v.*) καλά B 1359. Κολαινίς O 873. κόρα Θ 115. παρσένος Λ 1263, 1270. πολυώνυμος Θ 320. Ταυροπόλος Λ 447.
Ἀρτεμισία *meretrix* Θ 1200. Ἀρταμουξία Θ 1201 *sq.*
Ἀρτεμισία *filia Lygdamidis* Λ 675.
Ἀρτέμων A 850.
Ἀρχέδημος B 421, 588.
Ἀρχένομος B 1507.
Ἀρχεπτόλεμος I 794 (cf. 327).
[Ἀρχίλοχος] A 120; EI 603, 1298; B 764.
Ἀσιάς Θ 120.
Ἀσκληπιὸς ἄναξ δέσποτα Π 748. εὔπαις Π 639 *sq.* Παιών Π 636.
Ἀσκώνδας Σ 1191, 1383.
Ἀσπασία A 527.
Ἀσαλαμίνιος B 204.
Ἀτρεύς B 1270.
Ἀττική I 582; O 1704. οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός *f.* 110. *Nomina Demorum quae apud nostrum inveniuntur:—Acharnai, Acherdus* (*s. v.* Ἀχραδοῦς), *Aixone, Anagyrus, Anaphlystos, Athmonon, Cholargos, Cholleidai, Gargettos, Halimus, Kephale, Kerameikos, Kikynna, Kolonos, Konthyle, Kopros, Kothokidai, Krioa, Kropidai* (*s. v.* Κλωπίδαι), *Kydathenaion, Lamptrai, Marathon, Melite, Paionidai, Pambotadai, Peiraieus, Pergase, Phlya, Phyle, Skambonidai, Sphettos, Sunion, Teithrasioi, Thymoitadai* (*s. v.* Θυμαιτίς), *Trikorythos.*
Ἀττικός, -οὶ αὐτόχθονες Σ 1076. βλέπος N 1176. μέλι Θ 1192.
Αἰαίνου λίθος B 194.
Αὐτομένης Σ 1275 *sq.*
Ἀφύη Λ 556. πότνια Λ 833.
Ἀφροδίτης ὄργια Λ 832, 898. χοῖρος Ἀφρ. A 792.
Ἀφρόδιτος *f.* 702.
Ἀχαία A 709.
†Ἀχαιός† Θ 162.
Ἀχαιός B 1270, 1285.
Ἀχαρνεύς A 177 *sq.*; Λ 62.
Ἀχαρνικός A 180, 329, 665; Θ 563.
Ἀχελῷος Λ 381. -ου πύμα *f.* 351.
Ἀχερόντιος B 471.
Ἀχιλλεύς B 912, 992, 1264, 1400.
Ἀχίλλειος I 819.
Ἀχραδοῦς *f.* 933.
Ἀχραδούσιος EK 362.

Βαβυλών O 552.
[Βαβυλώνιοι] A 378.
Βάκις I 123, 124, 1003 *sq.*: EI 1070 *sq.*, 1119; O 962, 970.
Βάκχαι N 605; Λ 1312.
Βακχέβακχον ᾆσαι I 408.
Βακχεῖον B 357; Λ 1.
Βακχεῖος B 1259; Θ 988.
Βάκχιος A 263; Λ 1284; EK 14.
Βαλληνάδε A 234.
Βασίλεια O 1537, 1634, 1687, 1754.
Βάττος Π 925.
Βδελυκλέων Σ 134 *sq.*
Βελλεροφόντης A 427; B 1051.
Βερέσχεθοι I 635.
Βλέπυρος EK 327 *sq.*
Βλεψίδημος Π 332, 344.
Βοιωτία A 160; Λ 86 *sq.*
Βοιώτιος A 14, 624, 721, 872, 1023, 1077; Λ 35; *f.* 364.
Βοιωτίς *f.* 499.
Βοιωτός A 873, 900; I 479 *sq.*; EI 466, 1003; Λ 40, 75, 702.
Βούπαλος Λ 361.
Βουφόνια N 985.
Βρασίδας EI 640 (cf. 281–3); Σ 475.
Βραυρωνάδε EI 874.
Βραυρώνια Δ 645.

INDEX NOMINVM

Βυζάντιον N 249 ; Σ 236.
Βύρσα *f.* 292.
Βυρσίνη I 449.

Γανυμήδης EI 724.
Γαργηττόθεν Θ 898.
Γέλα A 606 ; *f.* 618.
Γενετυλλίς N 52 ; Λ 2. *-ίδες* Θ 130.
Γεραίστιος I 561.
Γέρης EK 932. *Γερητοθεοδώρους* A 605.
Γέρων EK 848.
Γευσιστράτη EK 49.
Γεωργία *f.* 294.
Γῆ N 364, 366 ; EI 188, 1117 ; O 586 ; Θ 300.
Γηγενεῖς O 824.
Γηρυόνης A 1082.
Γλάνις I 1004, 1035, 1097.
Γλαυκέτης EI 1008 ; Θ 1033.
Γλύκη B 1344, 1363 ; EK 43.
Γόργασος A 1131.
Γοργίας Σ 421. *-ίαι* O 1701.
Γοργολόφα I 1181.
Γοργώ, *-όνα* A 574, 964, 1095, 1181 ; Λ 560. *-όνος* Θ 1101, 1102, 1103. *-όνες* EI 810 ; B 477. *-όνας* EI 561. Γόργο Θ 1104.
Γρίσσων *f.* 917.
Γρύττος I 877.

Δαιδάλεια *f.* 194.
Δανάαστατος *f.* 259.
Δαρδανίς Σ 1371.
Δαρεικοί EK 602 : *f.* 504.
Δαρεῖος B 1028 ; O 484.
Δᾶτις EI 289.
Δαυλία κορώνη *f.* 716.
Δελφίς N 605.
Δελφοί *urbs* Σ 159 ; O 618. 716 ; *incolae* Σ 1446 ; *f.* 684.
Δεξίθεος A 14.
Δεξίνικος Π 800.
Δερκέτης A 1028.
Δερκύλος Σ 78.
Δεύς A 911.
Δήλιος Θ 333, 334.
Δῆλος B 659 ; Θ 316.
Δημήτηρ ἄνασσα B 384 *sq.* Ἀχαία A 709. *βασίλεια* B 382. *δέσποινα* Θ 286. Δηώ (*s. v.*) *Θεσμοφόρος* Θ 83, 89, 282, 297, 1156, 1228 ; EK 443. *καρποφόρος* B 384. *μήτηρ* O 746. *πολυτίμητος* Θ 594. *σώτειρα* B 379.
Δημητρία N 684.
Δημακίδιον I 823.
Δημολογοκλέων Σ 342.
Δῆμος I 42, 727 *sq.* *υἱὸς Πυριλάμπους* Σ 98.
Δημόστρατος Λ 391 *sq.*
Δηώ Π 515.
Διαγόρας O 1073 ; B 320.
Διάκριοι Σ 1223.
Διαλλαγή A 989 ; Λ 1114.
Διάσια N 408, 864.
Διειτρέφης O 798, 1442 ; *f.* 307.
Διιπόλεια EI 420.
Διιπολιώδης N 984.
Δικαιόπολις A 406 *sq.*
Δίκη O 1240.
Δίκτυννα Σ 368 ; B 1359.
Δῖνος N 381, 828, 1471.
Διοκλῆς Λ 774.
Διόμεια B 651.
Διομεαλαζόνες A 605.
Διομήδεια ἀνάγκη EK 1029.
Διονύσια A 195, 202, 250 ; EI 530 ; Θ 747.
Διονύσιον *f.* 131, 161.
Διονύσιος *tyrannus* Π 550.
Διόνυσος, ἄναξ EI 442. Βάκχιος A 263. Βρόμιος Θ 990. *δεσπότης* A 247 ; Θ 988. εὔιος Θ 990, 993 *sq.* Ἴακχος (*s. v.*) *καθαπτὸς θύρσοισι* B 1211. *κωμαστής* N 605 *sq.* *κισσοφόρος* Θ 987. Νυσήιος B 215. Νύσιος Λ 1283. Πράμνιος I 107. Σεμέλας παῖ Θ 991. Ὕης (?) *f.* 878. *υἱὸς Σταμνίου* B 22. *Διονύσου ἱερεύς* A 1087. *τελεταί* B 368.
Διοπείθης I 1085 ; Σ 380 ; O 988.
Διὸς Κόρινθος (*s. v.* Κόρινθος).
Διοσκόρω EI 285 ; EK 1069 ; *f.* 310. *ναὶ τὼ σιώ* A 905 ; EI 214 ; Λ 81, 86, 90, 142, 983, 1095, 1105, 1171, 1174, 1180.

INDEX NOMINVM

Διτύλας B 608.
Δοθιήν Σ 1172.
Δύριλλος cf. *f.* 367.
Δράκης Λ 254 ; EK 294.
Δρακοντίδης (1) Σ 157 ; (2) Σ 438.
Δράκυλλος A 612.
Δωδώνη O 716.
Δωροδοκιστί I 996. Δωριστί I 989.
Δωρώ I 529.

Ἔβρος O 774.
Εἰλείθυια Λ 742 ; EK 369.
Εἰρήνη EI 975, 1019, 1055, 1108 ; *f.* 109, 294.
Ἑκάταιον Σ 804 ; B 366 ; Λ 64.
Ἑκάτη Π 594 ; Λ 700. *ἀνέχουσα λαμπάδας* B 1361. *φωσφόρος* Θ 858 ; *f.* 594 a. *χθονία f.* 500.
Ἐκβάτανα A 64, 613 ; I 1089 ; Σ 1143 *sq.*
Ἐλάφιον Θ 1172.
Ἑλένη Θ 850. Ἑλένας τὰ μᾶλα Λ 155.
Ἑλλάνιος I 1253.
Ἑλλάς A 8, 531 ; I 1330 ; Σ 520, 577 ; EI 59, 108, 270, 408, 646, 1082 ; O 409, 998 ; B 1285 ; Λ 29, 41, 343, 525, 1006 ; Π 463.
Ἕλλη Σ 308.
Ἕλλην A 529, 773 ; I 797, 838, 1333 ; N 413, 430 ; EI 93, 105, 204, 292, 436, 611, 866, 996, 1321 ; O 499, 500, 509 ; Λ 554, 1110, 1134 ; B 724, 1004 ; Π 584, 878 ; *f.* 298.
Ἑλληνικός A 115 ; O 148.
Ἐλύμνιον EI 1126.
Ἔμπουσα B 293, 305 ; EK 1056 ; *f.* 501.
Ἐνυάλιος EI 457.
Ἐνδυμίων *f.* 915.
Ἐξηκεστίδης O 11, 764, 1527 ; *f.* 671.
Ἐπιγένης EK 931.
Ἐπίγονος EK 167.
Ἐπίδαυρος B 364.
Ἐπίκουρος EK 644.
Ἐπικράτης EK 71.
Ἐπικεχοδώς O 68.

Ἕπτ' ἐπὶ Θήβας B 1021.
Ἐρασινίδης B 1196.
Ἐργασίων Σ 1201.
Ἔρεβος O 691, 693.
Ἐρεχθείδης I 1015, 1030.
Ἐρεχθεύς I 1022 ; *f.* 211.
Ἐρινύς Λ 811 ; Π 423 ; cf. I 1312 ; B 472 ; Θ 224.
Ἑρμήδιον EI 382, 924.
Ἑρμῆς *ἀγοραῖος* I 297. *ἀλεξίκακος* EI 422. *δεσπότης* EI 385, 399. *δόλιος* Θ 1202 ; Π 1157. *ἐμπολαῖος* A 816 ; Π 1155. *ἐναγώνιος* Π 1161. *ἐριούνιος* B 1144. *ἡγεμόνιος* Π 1159. *νόμιος* Θ 977. *παλιγκάπηλος* Π 1156. *σοφώτατος θεῶν* EI 428. *τρικέφαλος f.* 553. *φιλανθρωπότατος* EI 393. *χθόνιος* B 1126, 1138, 1145.
Ἕρμιππος N 557.
Ἑρμίων *f.* 87.
Ἑρμοκοπίδαι Λ 1094.
Ἐρυθρὰ *θάλαττα* O 145.
Ἔρυξις B 934.
Ἔρως *ἀμφιθαλής* O 1737. *γλυκίθυμος* Λ 551. *ποθεινός* O 696. *πτερύγοιν χρυσαῖν πέτεται* O 574 ; cf. A 991 ; O 700 ; EK 957, 967.
Ἑστία *ὀρνίθειος* O 865 ; cf. Σ 844 ; Π 395.
Εὔαθλος A 710, Σ 592 ; *f.* 411.
Εὐαίων EK 408.
Εὔβοια N 211 ; Σ 715.
Εὐβουλη Θ 808.
Εὔδαμος Π 884.
Εὔδοξος *f.* 671.
Εὐελπίδης Κριῶθεν O 645.
Εὐεργίδης Σ 234.
Εὐθυμένης A 67.
Εὐκράτης I 254 ; Λ 103 ; *f.* 696 ; cf. *f.* 143, 696.
Εὔπολις N 553.
Εὐριπίδης, *ἀδικεῖ τὰς γυναῖκας* Θ 336, 375, 385 *sq.*, 426, 466, 518, 545. *Atheniensium corruptor* B 967, 1011, 1015, 1069 ; cf. I 18. *bibliotheca eius* B 943, 1409. *γάμους ἀνοσίους ἐσφέρων* B 850 ; cf. B 1043 *sq.*, 1079-81.

carmina melica B 1302, 1309 *sq.*, 1493. *a Cephisophonte adiuvatur* B 944; *f.* 580. ἐπύλλια A 398; EI 532; B 942 *sq.* *impietas* B 890; Θ 272, 274, 450. κομψευριπικῶς I 18; cf. Θ 93, 927. λάλος B 91, 841, 1160; cf. EI 994. *mater eius* λαχανοπωλήτρια A 457, 478; Θ 387, 456, 910; B 840. πτωχοποιός etc. B 842; cf. A 412 *sq.*; B 1063. σοφός A 401; B 776, 1451; Λ 368; cf. Θ 21. στρεψίμαλλος *f.* 638. χωλοποιός B 846; cf. A 140; EI 1146.
Εὐριπίδης *filius poetae* EK 825 *sq.*
Εὐρύβατος *f.* 184.
Εὐρυκλῆς Σ 1019.
Εὐρώτας Λ 1302 *sq.*, 1309.
Εὐφήμιος Σ 599.
Εὐφορίδης A 612.
Εὐχαρίδης Σ 680.
Ἔφεσος N 599; *f.* 543.
Ἐφουδίων Σ 1191, 1383.
Ἐχινοῦς κόλπος Λ 1169.

Ζακύνθιος Λ 394.
Ζεύς, ἀγοραῖος I 410, 500. βασιλεύς N 2, 153; Σ 625; O 223; B 1278; Π 1095. δεσπότης Λ 940. διόπτης A 435. Ἑλλάνιος I 1253. ἑρκεῖος *f.* 245. Εὐρύβατος *f.* 184. Καπαῖος *f.* 905 (?). καταιβάτης EI 42. κεραυνοβρόντης EI 376. Κρονίδης Σ 652. μεγαβρόντης Σ 323. μεγαλώνυμος Θ 315. μέγας N 564, 1239; O 570. Ὀλύμπιος N 366, 817, 818; O 130. ὁμόγνιος B 750. παγκρατής Θ 368. πατήρ Σ 652; O 1605. πατρῷος N 1468, 1469. πολυτίμητος I 1390; O 667; *f.* 319. σωτήρ B 738, 1433; EK 79, 761, 1045, 1103; Π 877, 1175, 1180, 1189. τύραννος N 563–565. δαιμόνων ὑπέρτατος O 1765 (?). Φαλτός *f.* 905 (?). φίλιος A 730. φίλτατος EK 378. φλεγόμενος πυρί Λ 1285.
Ζήν N 564; EI 722; O 1740; Λ 716; *f.* 245. Ζάν O 570.

Ἡγέλοχος B 303.
Ἠλεῖος O 149.
Ἠλέκτρα N 534.
Ἥλιος EI 406; Π 771. ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε *f.* 389.
Ἥρα ἄλοχος Διός Λ 1286. εὐδαίμων O 1740. Ὀλυμπία O 1731. ὀλβία, πότνια Λ 1286. τελεία Θ 973.
Ἡράκλεια B 651.
Ἡρακλεῖδαι Π 385.
Ἡρακλειοξανθίας B 499.
Ἡράκλεια B 651. λουτρά N 1051.
Ἡρακλῆς A 860; N 1050; Σ 60; cf. EI 741; O 567. B 551. ἄναξ A 94; EI 180; O 277; Λ 296; B 298. γαστρίμαργος *f.* 12. γαῦρος B 282. οὐκ Μελίτης μαστιγίας B 501. ξενίζεται Λ 928. -έους ὀργή Σ 1030; cf. EI 752; B 462. πολυτίμητος A 807. τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας EI 741.
Ἡσίοδος B 1033. *citatur* O 609.
Ἡσυχία O 1321; Λ 1289.
Ἥφαιστος Π 661.
Ἠχώ Θ 1059.

Θαλῆς N 180; O 1009.
Θάνατος B 1392.
Θαρρελείδης O 17.
Θάσιος, ἀμφορείδια EK 1119. οἶνος Π 1021; *f.* 317, 350. Θασίαν (ἅλμην) λιπαράμπυκα A 671. σταμνίον Λ 196.
Θεαρίων *f.* 1, 155.
Θείβαθε(ν) A 862, 868, 911.
Θεμιστοκλῆς I 84, 812, 818, 884.
Θεογένης Σ 1183; EI 928; O 822, 1127, 1295; Λ 63; *f.* 571.
Θέογνις A 11, 140; Θ 170.
Θεύδωρος A 605.
Θεονόη Θ 897.
Θεσμοφορεῖον Θ 278, 880.
Θεσμοφόρια O 1519; Θ 80, 182, 377; EK 223.

INDEX NOMINVM

Θεσμοφόρια Θ 83, 89, 282, 296, 1156, 1229; EK 443.
Θέσπις Σ 1479.
Θέτις N 1067.
Θετταλία Π 521.
Θετταλικός *f.* 492.
Θετταλός N 749; Σ 1247, 1274; Λ 1152; *f.* 492.
Θέωλος Σ 45.
Θεωρία EI 523, 524, 713, 715, 871, 873, 887, 906.
Θέωρος A 134, 155; 1608; N 400; Σ 42, 47, 418, 599, 1220, 1236.
Θῆβαι B 1021.
Θηβαῖος Λ 697; B 1023.
Θηραμένης B 541, 967; *f.* 549.
Θησεῖον I 1312; *f* 567.
Θησεῖα Π 627.
Θησειότριψ *f.* 458.
Θησεύς B 142.
Θόας *f.* 357.
Θουκυδίδης A 703, 708; Σ 947.
Θούμαντις I 1267.
Θουριομάντεις N 332
Θουφάνης I 1103.
Θούφραστος Σ 1302 *sq.*
Θράκη A 136, 138, 602; Σ 288; EI 283; O 1369; Λ 103
Θρᾳκοφοίτης *f.* 149.
Θρᾷξ A 153, 155, 170, 172; Λ 563.
Θρᾶττα A 273; Σ 828; EI 1138; Θ 279, 280, 284, 293.
Θρασύβουλος EK 203, 356; Π 550.
Θρασύμαχος *f.* 198.
Θρῆικιος B 681.
Θυέστειος A 433.
Θυμαιτίς Σ 1138.
Θύρσος *f.* 396.
Θωρυκίων B 363, 383.

Ἴακχος B 316, 317, 325, 341. πολυτίμητος B 323, 399. φιλοχορευτής B 404, 410, 416.
Ἰαοναῦ A 104.
Ἰάονες *f.* 916.
Ἰαπετός N 998.
Ἰασώ Π 701; *f.* 21.
Ἴβηρες *f.* 550, 551.
Ἴβυκος Ω 161.
Ἴδα B 1356.
Ἱερομνήμων *f.* 322. ἱερομνημονείν N 624.
Ἱέρων κῆρυξ EK 757.
[Ἱέρων, *tyrannus*] κτίστορ Αἴτνας, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε O 926.
Ἱεροκλέης EI 1046.
Ἱερώνυμος A 386. ὁ Ξενοφάντου N 349.
Ἱερώνυμος EK 201.
Ἰήιος Λ 1282.
Ἴθακος Σ 185.
Ἰλάων *f.* 555.
Ἰλλυριοί O 1521.
Ἰνώ Σ 1414.
Ἰόλαος A 867.
Ἰούλιος I 407.
Ἰοφῶν B 73 *sq.*
Ἱππῆς *fabula* N 554.
Ἱππίας I 449; Λ 619. 1153.
Ἱππόβινος B 433.
Ἱππόδαμος I 327.
Ἱπποκλείδης *f.* 703.
Ἱπποκράτους υἱοί N 1001; *f.* 112, 557. ξυνοικία Θ 273.
Ἱππόνικος O 283; cf. B 433.
Ἵππυλλος Σ 1301.
Ἱππῶναξ B 661.
Ἶρις O 1222, 1255.
Ἴσθμια EI 879.
Ἰσθμιακός *f.* 491.
Ἴσθμοῖ *f.* 390.
Ἰσθμός Θ 647.
Ἰσμηνία Λ 697.
Ἰσμηνίας A 861.
Ἰσμήνιχος A 954.
Ἰσοκράτης *f.* 700 a.
Ἰστριανός *f.* 88.
Ἶτυς O 212.
Ἴων ὁ Χῖος EI 835.
Ἰωνία EK 918.
Ἰωνικός EI 46, 930; EK 883. -κῶς EI 933; Θ 163; cf. *f.* 543.

Κάδμος B 1225.
Καινόν Σ 120.
Καλλίας O 283. 284; B 432; EK 810; *f.* 114. 572.
Καλλιγένεια Θ 297; *f.* 335.
Καλλιλεξία (*v. l.*) Θ 383.
Καλλίμαχος EK 809.

INDEX NOMINVM

Καλονίκη Λ 6 *sq.*
Καλύκη Λ 322.
Καμάριμα Α 606.
Κανθάρου λιμήν ΕΙ 145.
Καννωνοῦ ψήφισμα ΕΚ 1089.
Καπαῖος *f.* 905.
Καπνίας Σ 151.
Κάρ Ο 292, 764; *f.* 915.
Καρδία Ο 1474.
Καρδοπίων Σ 1178.
Καρία Ι 173.
Καρικός Β 1302.
Καρίων Π 624, 1100.
Καρκινίτης Σ 1505.
Καρκίνος Ν 1261; Σ 1501, 1508, 1512; ΕΙ 781, 864; Θ 441.
Καρύστιος Λ 1059, 1181.
Καρχηδών Ι 174, 1303.
Κάστωρ Λ 206, 988.
Καταγέλα Α 606.
Καύστριος Α 68.
Κεβριόνης Ο 553.
Κεῖος Β 970.
Κεκροπίδης Ι 1053.
Κεκροπίς Ο 1407.
Κέκροψ Ν 301; Σ 438; Π 773; *f.* 110.
Κελεός Α 48.
Κένταυρος Ν 346. 350.
Κεραμεικός Ι 772; Ο 395; Β 129.
Κεραμῆς Β 1093.
Κερβέριος Β 187.
Κέρβερος Ι 1030; ΕΙ 313; Β 467.
Κεφαλῆσιν Ο 476.
Κέφαλος ΕΚ 248.
Κεχηναῖος Ι 1263.
Κηκείδης Ν 985.
Κηφεύς Θ 1056, 1113.
Κηφισόδημος Α 705.
Κηφισοφῶν Α 395 *sq.*: Β 944. 1408, 1452 *sq.*; *f.* 580.
Κιθαιρώνιος Θ 996.
Κικυννῆς Ν 210.
Κικυννόθεν Ν 134.
Κιλλικῶν ΕΙ 363.
Κιμμερικός Λ 45. 52.
Κιμώλιος Β 712.
Κίμων Λ 1144.
Κινησίας Ο 1377, Β 153. 1437; Λ 838, 852, 856, 860; ΕΚ 330; *f.* 149.
Κίρκη Π 302, 309.
Κλαζομεναί *f.* 543.
Κλεαίνετος Ι 574.
Κλειγένης Β 709.
Κλειδημίδης Β 791.
Κλειναρέτη ΕΚ 41.
Κλεινίας Α 716; *f.* 907.
Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου Α 118; Ι 1374; Ν 355; Σ 1187; Ο 831; Λ 621, 1092; Θ 235, 634, 763, 929; Β 48, 57, 426.
Κλειταγόρα Ν 684; Σ 1246; Λ 1237; *f.* 261.
Κλειτοφῶν Β 967.
Κλεόκριτος Ο 877; Β 1437.
Κλεύμαχος *schol. Ran.* ΕΚ 22.
Κλεομένης Λ 274.
Κλεοφῶν Θ 805; Β 679, 1504, 1532.
Κλεψύδρα Ο 1695; Λ 913.
Κλέων Α 6, 300, 377, 502, 659; Ι 976; Ν 549, 586, 591; Σ 62, 197, 242, 409, 596, 759, 1220, 1224, 1237, 1285; ΕΙ 47; cf. 270, 313, 648; Β 569. 577.
Κλεωναί *f.* 688.
Κλεωνύμη Ν 680.
Κλεώνυμος Α 88, 844; Ι 958, 1294, 1372; Ν 353, 400, 673–5; Σ 19, 20, 822; ΕΙ 446. 673. 675, 1295; Ο 289. 290. 1475; Θ 605.
Κλύμενος *f.* 704.
Κλωπίδαι Ι 79.
Κοάλεμος Ι 221.
Κύβαλοι Ι 635.
Κοθωκίδαι Θ 620.
Κοισύρα Α 614; Ν 800.
Κολαινίς Ο 875.
Κολακώνυμος Σ 592.
Κολοφώνιος *f.* 352.
Κολωνός Ο 598.
Κομπασεύς Ο 1126.
Κονίσαλος Λ 982.
Κονθυλεύς Σ 233.
Κοννᾶς Ι 534.
Κόννος Σ 675.
Κοπρεαῖος ΕΚ 317.
Κόπρειος Ι 859.
Κόρη Θ 296.
Κορίνθιος Ι 608; Ν 710; Ο 969;

Λ ξγ1 ; Θ 404, 648 ; EK 199 : Π 149. κορινθιάζεσθαι *f.* 354.
Κόρινθος, Διός Β 443 ; EK 828 ; *f.* 509.
Κόρινθος Ι 604 ; Ο 968 ; Π 173, 303 ; *f.* 902 a.
Κορύβαντες Λ 558 ; EK. 1069. κορυβαντίζειν Σ 119.
Κορκυραῖα Ο 1463.
Κουροτρόφος Θ 297.
Κραναός Α 75 ; Ο 123 ; Λ 481.
Κράτης Ι 537 ; *f.* 333.
Κρατῖνος Α 849. 1173 ; Ι 400, 526 ; Β 357.
Κρής Β 1356.
Κρητικός Β 849 ; Θ 730 ; EK 1165.
Κρῖος ὡς ἐπέχθη Ν 1356.
Κρίτυλλα Θ 898 ; Λ 323.
Κριῶθεν Ο 645.
Κρόνια Ν 398.
Κρονίδης Σ 652.
Κρονικός Π 581.
Κρόνιππος Ν 1070.
Κρόνος Ι 561 ; Ν 929 ; Σ 1480 ; Ο 469, 586.
Κρώβυλος Σ 1267.
Κτησίας Α 839.
Κτησιφῶν Α 1002.
Κυβέλη Ο 877.
Κυδαθηναιεύς Σ 895, 902.
Κυδοιμός EI 254 *sq.*
Κυδώνια *f.* 924 ; cf. Α 1199.
Κυζικηνικός EI 1176.
Κύθηρα Λ 833.
Κυκλοβόρος Ι 137 ; *f.* 283, 636. -βορεῖν Α 381.
Κύκλωψ Π 290, 296.
Κύκνος Β 963.
Κυλλήνη Ι 1081 *sq.*
Κύλλου πήρα *f.* 273.
Κυναλώπηξ Λ 957.
Κύνθιος Ν 596.
Κύννα Ι 765 ; Σ 1032 ; EI 755.
Κύπριος *f.* 611.
Κύπρις Α 989 ; Λ 1290 ; Θ 205 ; EK 722, 966, 972.
Κυπρογένεια Λ 551.
Κύπρος Λ 833 ; Θ 446.
Κυρήνη Θ 98 ; Β 1328.
Κυσολάκων *f.* 907.
Κωλιάς Ν 52 ; Λ 2.
Κωμαρχίδης EI 1142.
Κωμίας Σ 230.
Κωπαῖος *f.* 802.
Κωπαΐς Α 880, 883, 962 ; EI 1005.

Λάβης Σ 836, 895, 899, 903, 937, 968, 994.
Λάϊος *f.* 438.
Λαΐς Π 179.
Λαισποδίας Ο 1569.
Λάκαινα Λ 78, 140, 1298 ; *f.* 216.
Λακεδαιμόνιος Α 52, 131, 338, 356, 369, 482, 509, 536, 541, 647, 652 ; Ι 467, 1008. 1053 ; EI 282. *perfidiosi* Α 308 ; Λ 629. λακεδαιμονιάζω *f.* 95.
Λακεδαίμων Α 175 ; Ι 668 ; Ν 214 ; EI 274 ; Λ 994, 995, 1144, 1231 ; *f.* 296, 401. ξενηλασία Ο 1013.
Λακρατείδης Α 220.
Λάκων Α 303, 305, 309, 514 ; Ι 743 ; EI 216, 478, 622, 701 ; Λ 620, 1074, 1097, 1100, 1122, 1137, 1139, 1150, 1223, 1274, 1297 ; *f.* 400. αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνύξενοι EI 623. λακωνίζειν *f.* 338. λακωνομανεῖν Ο 1281 ; cf. Λ 276, 1072.
Λακωνικός Ι 55 ; Ν 186 ; Σ 1158. 1162 ; EI 212, 245 ; Λ 276, 628, 991, 992, 1115, 1226 ; Θ 142. 423 ; EK 74, 269, 345, 356, 405, 508, 542 ; *f.* 108.
Λάμαχος Α 566, 568, 575, 576, 579, 590, 614, 619, 625, 722, 960, 1115, 1131, 1174 ; EI 473. 1290 ; Θ 841 ; Β 1039. Λάμαχοι Α 270, 1071 ; *f.* 106 (*coni.*). μισολάμαχος EI 304.
Λάμια Σ 1035, 1177 ; EI 758 ; *f.* 700 b.
Λάμιος EK 77.
Λαμπιτώ Λ 77 *sq.*
Λαμπτρεύς *f.* 27 a.
Λάμπων Ο 521, 988.
Λάρτιος Π 312.
Λᾶσος Σ 1410, 1411.
Λατώ Θ 117, 118, 120, 132, 139,

INDEX NOMINVM

Λαυρειωτικός O 1106.
Λάχης *dux* Σ 240 ; *f.* 106 (*coni.*).
Λάχης *choreutes* Λ 304.
Λειψύδριον Λ 665.
Λεπραί A 724.
Λέπρεος O 149, 151.
Λέσβιος EK 920. λεσβιάζειν Σ 1346 ; B 1308.
Λευκολόφας B 1513 ; EK 645.
Λεωγόρας N 109 ; Σ 1269.
Λεωνίδας Λ 1254.
Λεωτροφίδης O 1406.
Λήδα Λ 1314.
Λήθη B 186.
Λήμνιος EI 1162 ; Λ 299.
Λῆμνος *f.* 356.
Λήναιον Λ 504.
Λήναια A 1155.
Λητοΐδης I 1081.
Λιβύη O 710, 1136. -νικός O 65.
Λικύμνιος O 1242.
Λίμναι B 217.
Λοκρίς O 152.
Λοξίας I 1047, 1072 ; Π 8.
Λυγκεύς Π 210 ; *f.* 260.
Λυδός N 600 : *f.* 492.
Λυκαβηττός B 1056 ; *f.* 379.
Λύκειον EI 356.
Λυκῖνος A 50.
Λύκιος I 1240.
Λύκις B 14.
Λύκος Σ 389, 819.
Λυκουργεία Θ 135.
Λυκοῦργος O 1296.
Λύκων Σ 1301 : Λ 270.
Λυσικλῆς I 765.
Λυσικράτης O 513 ; EK 630. 736.
Λύσιλλα N 684 ; Θ 375.
Λυσιμάχη EI 992. -αι Λ 554.
Λυσιστράτη Λ 6 *sq.*
Λυσίστρατος A 855 ; I 1266 ; Σ 787. 1302. 1308 ; Λ 1105 : *f.* 198.

Μάγνης I 520.
Μαιφάς Λ 1284.
Μαιῶτις λίμνη N 273.
Μακάρων νῆσοι Σ 640.
Μαμμάκυθοι B 990.
Μανία Θ 728, 739. 754 : B 1245.
Μανόδωρος O 657.
Μαραθών A 697, 698 ; I 781, 1334 ; Σ 711 ; O 246 ; Θ 806 ; B 1296 ; *f.* 413.
Μαραθωνομάχαι A 181 ; N 986.
Μαρικᾶς N 553.
Μαριλάδης A 609.
Μαρψίας A 701.
Μασιντύας Σ 433.
Μεγάβυζος O 484.
Μεγαίνετος B 965.
Μεγακλέης N 46, 70, 124, 815 ; *f.* 106.
Μέγαλλος *f.* 536.
Μέγαρα EI 246. μεγαρίζειν A 822.
Μεγαράδε A 524.
Μεγαρεύς A 519, 526, 533, 535, 624, 721, 729, 753 : EI 249, 481, 500.
Μεγαρικός A 522, 738, 750, 768, 818, 830. ψήφισμα EI 609. σκέλη Λ 1170.
Μεγαρόθεν Σ 57.
Μεγαροῖ A 758.
Μειδίας O 1297.
Μελάνθιος EI 802, 1009 ; O 151.
Μελανίππη Θ 547.
Μελανίων Λ 785.
Μελέαγρος B 864 ; cf. B 1238.
Μελησίας N 686.
Μέλητος B 1302 ; *f.* 114, 149.
Μελισσονόμοι B 1273.
Μελιστίχη EK 46.
Μελίτη B 501.
Μελιτεύς *f.* 115, 143.
Μελιτίδης B 991.
Μέμνων N 622 ; B 963.
Μενέλαος O 509 ; Λ 155 ; Θ 867, 901, 910.
Μένιππος O 1293.
Μέτων O 997, 1010.
Μεσσήνη Λ 1141.
Μήδεια EI 1012.
Μηδικός I 606 ; Λ 653 ; B 938.
Μῆδος I 478, 781 ; Σ 12, 1097 ; EI 108 ; O 277. 278 ; Λ 1253 ; Θ 337, 365.
Μηλιεὺς κόλπος Λ 1169.

INDEX NOMINVM

Μίδας *rex* Π 287.
Μίδας *servus* Σ 433.
Μίκκα Θ 760.
Μίκων Λ 679.
Μιλήσιος Ι 361, 932 ; Λ 108, 729 ; Β 542. *πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι* Μιλ. Π 1002, 1075.
Μιλτιάδης Ι 1325.
Μίμας Ν 273.
Μναμούνα Λ 1248.
Μόθων Ι 635, 697.
Μοῖραι Θ 700 ; Β 454.
Μολοττικός Θ 416.
Μύλων Β 55.
Μόρσιμος Ι 401 ; ΕΙ 801 ; Β 151.
Μόρυχος Α 887 ; Σ 506. 1142 ; ΕΙ 1008.
Μοσσυνικός *f.* 417.
Μόσχος Α 13.
Μουνυχιῶν Ο 1046.
Μοῦσαι Ι 505 ; Ν 313, 971, 1030 ; Σ 1028 ; ΕΙ 775, 816 ; Ο 659, 724, 737, 783, 905, 909, 913, 924, 937. 1719 ; Λ 1295 ; Θ 41, 107 ; Β 674, 876, 1300, 1308 ; ΕΚ 882, 973. *μουσεῖον* Β 93. **Μῶα** Λ 1249, 1298. *Ἀχαρνική* Α 665. *γενναῖαι* Β 356. *ἑλικοβόστρυχοι* *f.* 334. *εὔλυροι* Β 229. *Εὐριπίδου* Β 1306. *οἰκεῖαι* Σ 1022. *παρθένοι* Β 875.
Μουσαῖος Β 1033.
Μύρμηξ Β 1506.
Μυρρίνη Λ 70, 850, 851, 874.
Μυρρινίδιον Λ 872.
Μύρριον Λ 906.
Μυρτία Σ 1396.
Μυρωνίδης Λ 801 ; ΕΚ 303.
Μύσιος Α 439.
Μυσός Α 430 ; Ν 922.
Μυτιλήνη Ι 834.
Μυστήρια *τὰ μεγάλα* Π 1013 ; cf. Π 845.

Ναΐς Π 179 (*v. l.*) ; *f.* 170.
Ναξιουργής ΕΙ 143.
Νάξος Σ 355.
Ναυσικύδης ΕΚ 426.
Ναυφάντης Ι 1309.
Νεῖλος Ν 272 ; Θ 855.
Νεοκλείδης ΕΚ 254. 398 ; Π 665, 716, 747.
Νέστωρ Ν 1057.
Νεφελοκοκκυγία Ο 819. 821, 917, 963, 1023, 1565.
Νεφελοκοκκυγιεύς Ο 878. 1035, 1040.
Νηρεύς Θ 325.
Νίκαρχος Α 908 *sq.*
Νίκη *δέσποινα* Λ 317. *πτερύγοιν χρυσαῖν* Ο 574. *χορικῶν ἑταίρα* Ι 589.
Νικίας *dux* Ι 358 ; Ο 363 ; *f.* 100. *μελλονικιᾶν* Ο 640.
Νικίας ΕΚ 428.
Νικόβουλος Ι 615.
Νικοδίκη Λ 321.
Νικόμαχος Β 1506.
Νικόστρατος Σ 81, 83.
Νιόβη Σ 580 ; Β 912, 920.
Νόμιος Θ 977.
Νύμφαι *θεαί* ΕΙ 1070. *ὀρεσσίγονοι* Β 1344. *ὀρείπλαγκτοι* Θ 326. *οὔρειαι* Ο 1098. *χοροί* Θ 993 ; cf. Ν 271 ; ΕΙ 1071 ; Θ 978.
Νύξ Ο 693, 695 ; Θ 1065 ; Β 1331, 1335.
Νυσήιος Β 215.
Νύσιος Λ 1283.
Νωνακριεύς *f.* 829.

Ξανθίας Α 243, 259 : Ν 1485 ; Σ 1, 136, 456 ; Ο 656 ; Β 271, 524, 543, 579.
Ξανθίδιον Β 582.
Ξάνθιππος Ν 64.
Ξενοκλέης Θ 169, 441 ; Β 86.
Ξενοφάντης Ν 349.
Ξένυλλα Θ 633.

Ὀβριμοπάτρα Ι 1178.
Ὀδόμαντοι Α 156–164.
Ὀδυσσεύς Σ 181, 351.
Οἴαγρος Σ 579 ; *f.* 918.
Οἰδίπους Β 1182 ; ΕΚ 1042 ; *f.* 558.
Οἰνεύς Α 418, 420 ; Β 1308, 1312.

INDEX NOMINVM

Ὀλυμπία Σ 1387. -ίασιν Σ 1382; Λ 1131.
Ὀλυμπιάδες Ο 782.
Ὀλυμπίειον *f.* 832.
Ὀλυμπικός Π 583.
Ὀλύμπιος Ν 817, 818; Ο 866. 1202, 1231, 1731; Θ 331, 332, 960; *f.* 334.
Ὄλυμπος Ν 270; Ο 578, 606, 780, 1372; Θ 1069 *sq.*
Ὄλυμπος *tibicen* (*s. v.* Οὔλυμπος).
Ὅμηρος Ν 1056; ΕΙ 1089, 1096; Ο 575, 910, 914; Β 1034; *f.* 222.
Ὀπούντιος *homo luscus* Ο 153, 1294.
Ὀπούντιος Ο 152.
Ὀπώρα ΕΙ 523.
Ὀρεστεία Β 1124.
Ὀρέστης Β 1139, 1167.
Ὀρέστης λωποδύτης Α 1166; Ο 712, 1490.
Ὀρθαγόρας ΕΚ 916.
Ὀρνεαί Ο 399.
Ὀρτυγομήτρα Ο 870.
Ὀρφεύς Β 1032.
Ὀρσίλοχος Λ 725.
Ὀτοτύξιοι Ο 1042.
Οὔλυμπος Ι 9.

Παιάν Α 1212; Σ 874.
Παιονίδης Λ 852.
Παιών Ι 408; ΕΙ 453-4; Ο 1763; Θ 311, 1035; Π 636. παιωνίζειν Ι 1318; ΕΙ 555.
Παιώνια Α 1213.
Παλαμήδης Β 1451; Θ 770, 848.
Παλλάς (*s. v.* Ἀθηνᾶ).
Παλλάδιον *simulacrum* Α 547. *iudicium f.* 585.
Παμβωτάδης *f.* 836.
Πάμφιλος δημαγωγός Π 174, 175; *f.* 40.
Πάμφιλος ζωγράφος Π 385.
Πάν Ο 745; Θ 978. Πανὸς αὐλίον Λ 721; cf. 911. ἐς Πανός Λ 2. ἀπὸ Πανός Λ 998. κεροβάτας Β 230. Πᾶγες ΕΚ 1069.
Παναθήναια Ν 386, 988; ΕΙ 418; Β 1090.
Παναίτιος (1) Ι 243. 2) Λ 394; cf. Ο 446.
Πανάκεια Π 702, 730.
Πανδελέτειος Ν 924.
Πανδίων ΕΙ 1183.
Πάνδροσος Λ 439.
Πανδώρα Ο 971.
Πανέλληνες ΕΙ 302.
Πανόπτης ΕΚ 80.
Πανουργιππαρχίδης Α 603.
Παντακλέης Β 1036.
Πάραλοι Λ 58; cf. *s. v.* Διάκριοι.
Πάραλος Ο 1204; cf. Β 1071.
Παρδόκας Β 608.
Παρμένων ΕΚ 868.
Παρνασσός Β 1057, 1212.
Παρνάσσιος Ν 603.
Παρνήθιος Λ 348.
Πάρνης Ν 323; *f.* 379.
Πάρος Σ 1189.
Πασίας Ν 21, 22, 30.
Πατροκλέης Π 84; *f.* 431.
Πατροκλείδης Ο 790.
Πάτροκλος Β 1041.
Παύσων Α 854; Θ 949; Π 602.
Παφία Λ 556.
Παφλαγών Ι 2 *sq.*
Πάφος Λ 833.
Πειθώ Β 1391. δέσποινα Λ 203.
Πειραιεύς Ι 815, 885; ΕΙ 145, 165; *f.* 608.
Πείσανδρος ΕΙ 395; Ο 1556; Λ 490; *f.* 81.
Πεισίας Ο 766.
Πελαργικόν Ο 832, 868.
Πελλήνη Ο 1421; Λ 996.
Πελοποννήσιος Α 620, 623, 720: Ι 279; Λ 33, 40, 75. *belli causae* Α 515 *sq.*
Πέλοψ Β 1232.
Πενέστης Σ 1273.
Πενία Π 437 *sq.*
Πεπαρήθιος *f.* 317.
Περγασῆσιν Ι 321.
Πέρδιξ Ο 1292; *f.* 53.
Περικλείδας Λ 1138.
Περικλέης Ι 283; Ν 213; ΕΙ 606. Ὀλύμπιος Α 530. ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα Ν 859.
Πέρσαι Ο 484; Λ 1261. *tragoedia* Β 1026.

Πέρσεύς Θ 1011, 1134.
Περσικαί N 151; Λ 229; Θ 734; EK 319.
Περσικός O 485, 833; Θ 1175.
Περσίς Σ 1137; *f.* 128.
Πετόσιρις *f.* 257.
Πηγάσειος EI 76.
Πήγασος EI 135, 154.
Πηλεύς N 1063, 1067; B 863.
Πηνελόπη Θ 547 *sq.*
Πινδάρειος O 939; cf. I 1263, 1329; N 597; O 926, 941–944.
Πῖσα B 1232.
Πισθέταιρος O 644, 1046, 1123, 1271, 1495.
Πίτταλος Λ 1032, 1222; Σ 1432.
Πλαθάνη B 549.
Πλαταιεύς B 694.
Πλοῦτος Π 284 *sq.*
Πλούτων = Πλοῦτος Θ 299; Π 727.
Πλούτων B 163, 436, 765, 784: *f.* 488.
Πνύξ I 165, 749, 751; EI 680 (ὁ λίθος); Σ 31; Θ 658; EK 243, 281, 283. πυκνίτης I 42.
Πόθος EI 456; O 1320.
Πόλεμος Λ 979; EI 205, 223, 239, 310.
Πόλυβος B 1192.
Πολυμνήστεια I 1287.
Πολυχαρείδας Λ 1098.
Ποντοποσειδῶν Π 1050.
Πόντος Σ 700.
Πορφυρίων O 553, 1252.
Ποσειδῶν ἁλιμέδων Θ 322. ἁλνκός Λ 403. ἄναξ I 551; Σ 143, 1531; O 869. ἀσφάλειος Λ 682. Γεραίστιος I 561. θαλάσσιος Σ 1519; Π 396. ἵππιος I 551; N 83. παῖς Κρόνου I 561. πόντιος Θ 322; B 1341. ποντοποσειδῶν Π 1050. σείων Λ 1142. σεμνός Θ 322. Σουνιάρατος I 560. ἐπὶ Ταινάρῳ Λ 510. ταμίας τριαίνης N 566. χρυσοτρίαινα I 559.
Ποτείδαια I 438.
Πράμνιος I 107; *f.* 317, 579.
Πραξαγόρα EK 124, 251, 520.
Πρέπις Λ 843.
Πρασιαί EI 242.
Πρίαμος O 512; *f.* 678.
Πρινίδης Λ 612.
Πρόδικος N 361; O 692; *f.* 490.
Πρόκνη O 665.
Προκρούστης EK 1021.
Προμηθεύς O 1504; *f.* 645 a.
Προνάπης Σ 74.
Πρόνομος EK 102.
Προξενίδης Σ 325; O 1126.
Πρωτέας Θ 876, 883.
Πρωτεύς Θ 874 *sq.*
Πυθάγγελος B 87.
Πυθίας O 856.
Πυθικός I 220, 1229; Π 213.
Πύθιος Σ 869; O 870; Θ 332, 333.
Πυθοῖ Λ 1131. Πυθώδε O 189.
Πυθών I 1273; B 659.
Πυκνίτης I 42.
Πυλαγόρας *f.* 322.
Πύλαι Λ 1131.
Πυλαιμάχος I 1172.
Πύλος I 55, 76, 355, 702, 742, 846, 1005, 1058, 1059, 1167, 1201; N 186; EI 219, 665; Λ 104, 1163.
Πυριλάμπης Σ 98.
Πύρρανδρος I 901.

Ῥόδιος Λ 944.
Ῥοδίππη Λ 370.

Σαβάζιος Σ 9, 10; O 876; Λ 388; *f.* 566.
Σάιοι EI 1298.
Σάκας O 31.
Σαλαβακχώ I 765; Θ 805.
Σαλαμίνιος EK 38; cf. B 204. Σαλαμινία (ναῦς) O 147, 1204.
Σαλαμίς I 785; Λ 59, 411.
Σαμοθράκη EI 277.
Σάμιος *f.* 64.
Σάμος Σ 282; Λ 313.
Σαννυρίων *f.* 149.
Σαρδανάπαλλος O 1021.
Σάρδεις Σ 1139.
Σαρδιανικός Λ 112; EI 1174.
Σαρδώ Σ 700.
Σαρπηδών N 622.
Σεβῖνος B 431; EK 980.
Σεληναίη N 914.

INDEX NOMINVM

Σελλάρτιος Σ 459.
Σέλλος Σ 325, 1242, 1267.
Σεμέλη Ο 559 ; Θ 991.
Σερίφιος Α 542.
Σέριφος = ἡ Λακεδαίμων *f.* 705.
Σηράγγιον *f.* 122.
Σθενέβοια Β 1043, 1049.
Σθένελος Σ 1313 ; *f.* 151.
Σίβυλλα ΕΙ 1095, 1116. σιβυλλιᾶν Ι 61.
Σιβύρτιος Α 118.
Σιδώνιος Β 1225.
Σικελία ΕΙ 250 ; Λ 392 ; *f.* 656.
Σικελικός Σ 838, 897.
Σικυών Ο 968.
Σίκων ΕΚ 867.
Σιμαίθα Α 524.
Σιμουντίς Θ 110.
Σίμων *eques* Ι 242.
Σίμων Ν 351, 399.
Σιμωνίδης Ν 1356, 1362 ; ΕΙ 697. 698 ; Ο 919.
Σίσυφος Α 391.
Σιτάλκης Α 134, 141.
Σιφνιάζειν *f.* 912.
Σκαμάνδριος Θ 864.
Σκάμανδρος Β 928.
Σκαμβωνίδης Σ 81.
Σκεβλίας Β 608.
Σκελ(λ)ίας Ο 126.
Σκιάποδες Ο 1553.
Σκίρα Θ 834 ; ΕΚ 18, 59.
Σκίταλοι Ι 634.
Σκιώνη Σ 210.
Σκύθαινα Λ 184.
Σκύθης Α 704 ; Ο 941 ; Λ 451. 455 ; Θ 1017, 1026, 1121, 1182, 1186.
Σμικύθης Ι 969.
Σμικυθίων Σ 401 ; ΕΚ 46.
Σμίκυθος ΕΚ 294.
Σμοῖος ΕΚ 846.
Σόλων Ν 1187 ; Ο 1660.
Σουνιάρατος Ι 560 ; cf. Ο 868.
Σούνιον Ν 401.
Σοφία Ο 1320.
Σοφοκλέης ΕΙ 531, 695, 697 ; Ο 100 ; Β 76, 79, 787, 1516 ; *f.* 581.
Σπάρτη Ο 814, 815 ; Λ 984, 999.
Σπερχειός Β 1383.
Σπίνθαρος Ο 762.
Σπονδαί Ι 1389.
Σποργίλος Ο 300.
Στάμνιος Β 22.
Στήνια Θ 834.
[Στησίχορος] ΕΙ 798, 800.
Στιλβίδης ΕΙ 1032.
Στιλβωνίδης Ο 139.
Στρατονίκη Θ 807.
Στρατυλλίς Λ 365.
Στράτων Α 122 ; Ι 1374 ; Ο 942 ; *f.* 407.
Στρατωνίδης Α 596.
Στρεψαῖος *f.* 123, 860.
Στρεψιάδης Ν 134, 633, 1145, 1221.
Στρούθιος Ο 1077.
Στρυμόδωρος Α 273 ; Σ 233 ; Λ 259.
Στύξ Β 470.
Σύβαρις Σ 1435.
Συβαρίτης Σ 1427.
Συβαριτικός Σ 1259.
Συβαρῖτις Σ 1438 ; *f.* 216.
Σύρα ΕΙ 1146.
Συρακόσιος Ο 1297 ; *f.* 216.
Σφήττιος Ν 156 ; Π 720.
Σφίγξ Β 1287.
Σωκράτης Ν 104 *sq.*, 830 (ὁ Μήλιος) ; Ο 1555 ; Β 1491.
Σωκρατίδιον Ν 221, 237, 746.
Σωσίας Σ 78, 136.
Σωστράτη Ν 678 ; Σ 1397 ; Θ 375 ; ΕΚ 41.
Σώτειρα Β 378.

Ταίναρον Α 510 ; Β 187.
Ταντάλειος Β 1232.
Τάρταρος Ν 192 ; Ο 693, 698.
Ταρτήσιος Β 475.
Ταΰγετος Λ 117, 1296.
Ταυροπόλος Λ 447.
Τειθράσιος Β 477.
Τεισαμενοφαίνιπποι Α 603.
Τελαμών Λ 1237 ; *f.* 706.
Τελέας ΕΙ 1008 ; Ο 168, 1025.
Τελεμησσῆς *f.* 534–5.
Τερηδών Θ 1175.
Τετράπολις Λ 285.
Τεῦκρος Β 1041.

Τήλ φος A 430. 432, 446, 555; N 922; B 855, 864.
Τήνιος Π 718.
Τηρεύς O 15. 46, 101, 102; Λ 563.
Τιθωνός Λ 688.
Τιμόθεος Π 180.
Τιμόκλεια Θ 374.
Τίμων O 1549; Λ 809, 812.
Τισιάδης Σ 401.
Τιτᾶνες O 469.
Τληπόλεμος N 1266.
Τραγασαῖος A 808, 853.
Τριβαλλός O 1529, 1533, 1627, 1628, 1677.
Τρικορύσιος Λ 1032.
Τριπτόλεμος A 48, 55.
Τριτογένεια s. v. Αθηνᾶ.
Τροία Θ 901.
Τροφώνιος N 508.
Τρυγαῖος EI 190. 1197, 1198. 1203, 1210.
Τρυφή EK 973.
Τυνδάρειος Θ 919.
Τυνδάρεως Θ 860.
Τυνδαρίδαι Λ 1301.
Τυφώς I 511; N 336.

Ὕης f. 878.
Ὕλας I 67; f. 252 (coni.).
Ὑμήν EI 1334-1354; O 1736, 1742, 1754.
Ὑπέρβολος A 846; I 1304, 1363; N 551, 557, 558, 623, 876, 1065; Σ 1007; EI 681, 921, 1319; Θ 840; B 570.
Ὑποδεδιώς O 65.
Ὑψιπύλη f. 357.

Φιάξ I 1377.
Φαίδρα Θ 153, 497, 547, 550; B 1043, 1052; f. 453.
Φαιδρίας Λ 356.
Φαιναρέτη A 49.
Φαίνιππος A 603.
Φαλήνιος f. 554.
Φαληρικός A 901; O 76; f. 507.
Φαλῆς Ἀ 263, 271, 276.
Φάλτος (?) f. 905.
Φαναί O 1694.
Φανός I 1250; Σ 1220.
Φαρνάκης O 1028, 1030.
Φάρσαλος Σ 1271.
Φασιανικός O 68.
Φασιανός A 726; f. 429.
Φάυλλος A 215; Σ 1206.
Φειδίας EI 605, 616.
Φειδιππίδης N 67, 80, 827, 1143, 1229. -ίδιον N 80.
Φείδων N 134.
Φειδωνίδης N 65.
Φελλεύς A 273; N 71.
Φέναξ avis A 89 Φένακες I 634.
Φερέδειπνος Σ 401.
Φερεκράτης Λ 158.
Φερρέφαττα Θ 287; B 671.
Φθιώτης B 1264.
Φιλαινέτη EK 42.
Φιλέψιος Π 177.
Φιλήμων O 763.
Φίλιννα N 684.
Φίλιππος Σ 421; O 1701, 1703; f. 113.
Φιλίστη Θ 568.
Φιλοδώρητος EK 51.
Φιλοκλέης Σ 462; Θ 168; O 281, 1295.
Φιλοκλέων Σ 133, 163, 1466.
Φιλοκράτης O 14, 1077.
Φιλοκτήμων Σ 1250.
Φιλοκτήτης A 424.
Φιλόξενος N 686; Σ 81, 84; B 934; f. 641.
Φιλόστρατος I 1069.
Φιλοῦργος Λ 266.
Φίλων N 25.
Φιλωνίδης Π 179, 303.
Φλέγρα O 824.
Φλεήσιος f. 884.
Φλυεύς Σ 234.
Φοβεσιστράτη I 1177.
Φοῖβος I 1024, 1084, 1240; N 595; Σ 869; O 217, 716; Θ 108, 112, 128; B 754; Π 39, 81, 213; f. 684.
Φοίνικες O 505.
Φοινίκη O 504.
Φοῖνιξ A 421.
Φορμίσιος B 965; EK 97.
Φορμίων I 562; EI 347; Λ 804; f. 86.
Φρύγιος O 493; Θ 121.
Φρύνη EK 1101.

INDEX NOMINVM

Φρῦνις N 970.
Φρυνίχειος Σ 1524.
Φρύνιχος (1) *Stratonidae filius* B 689.
(2) *poeta tragicus* Σ 220, 269, 1490, 1524; O 749; Θ 164; B 910, 1299.
(3) *poeta veteris comoediae* N 556; B 13.
(4) *conviva* Σ 1302.
Φρυνώνδας Θ 861; *f.* 26.
Φρύξ Σ 433; O 762, 1244; *f.* 566, 678.
Φυλάσιος A 1028.
Φυλή A 1023; Π 1146.
Φυρόμαχος EK 22.
Φωσφόρος Λ 443, 738.

Χάβης Σ 234.
Χαιρέας Σ 687.
Χαιρεφῶν N 104, 144, 146, 156, 503, 831, 1465; Σ 1408, 1412; O 1296, 1564; *f.* 539, 573.
Χαιρητάδης EK 51.
Χαιριδῆς A 866.
Χαῖρις A 16; EI 951; O 857.
Χαλκιδεύς I 238.
Χαλκιδικόν I 237.
Χαλκίοικος Λ 1320.
Χάονες A 604, 613; I 78.
Χάος N 424; O 691, 693, 698.
Χάρης A 604.
Χαρινάδης Σ 232; EI 1155.
Χαριξένη EK 943.
Χάριππος N 64.
Χάριτες A 989; N 773; E 41, 456; Λ 1279; Θ 122, 300; O 1320. *ἀμβρόσιαι* O 1320. *-των δαμώματα* EI 797. *θρέμμα* EK 973. *κηπεύματα* O 1100. *καλλίκομοι* EI 797. Ὀλυμπιάδες O 781. Ὀλύμπιαι *f.* 334.
Χαριτιμίδη; EK 293.
Χαρμῖνος Θ 804.
Χάρυβδις I 248.
Χάρων B 183–4; Π 278; Λ 606.
Χερρόνησος I 262.
Χῖος EI 171, 835; O 879, 880; B 970; EK 1139; *f.* 216, 317, 531, 543.
Χιάζειν *f.* 912.
Χλόη Λ 835.
Χόες A 561, 1007, 1068, 1076, 1211; Θ 746.
Χολαργεύς A 855.
Χολλείδης A 406.
Χολοζύγης Λ 397.
Χρέμης EK 477.
Χρεμύλος Π 336, 1171.
Χρήμων Σ 401.
Χρόνος B 311.
Χρυσός Σ 1251.
Χύτροι A 1076; B 218.

Ψακάς A 1150.
Ψευδαρτάβας A 91, 99.

Ὠιδεῖον Σ 1109.
Ὠκεανός N 271, 277; O 701.
Ὧραι EI 456, 1168.
Ὠρεός EI 1047, 1125.

CONSPECTVS NVMERORVM HVIVS EDITIONIS ET DINDORFIANAE QVINTAE

Ed. Dind.	Ed. nostra
Δαιταλῆς	
1	222
2	223
3	216
4	221
5a	224
5b	199
6	202
7	206
8	205
9	209
10	203
11	212
12	214
13	213
14	207
15	220
16	225
17	201
18	210
19	217
20	219
21	200
22	211
23	204
24	208
25	218
26	215
27	228
28	227
29	226
30	233
31	236
32	238
33	239
34	240
35	241
36	242
37	243
38	244
39	237
40	235
41	232
42a	229
42b	231
Βαβυλώνιοι	
43	64
44	88
45	79
46	97
47	66
48	70
49	68
50	81
51	80
52	82
53	71
54	72, 73
55	74
56	69
57	67
58	75
59	76
60	83
61	85
62	77
63	87
64	90
65	91
66a	92
66b	93
67	94
68	95
69	78
70	96
71	89
72	98
73	86
Προαγών	
74	467
76	461
77	463
78	464
79	465
80	462
81	469
82	470
Ἀμφιάρεως	
83	21
84	19
85	24
86	18
87	23
88	22
89	34
90	25
91	20
92	26a
93	27a
94	29
95	28
96	30
97	31
98	32
99	36
100	37
101	38
102	35
103	39
104	33
Πλοῦτος α	
105	442
106	445
107	450
108a	446
108b	447
108c	443
Αἰολοσίκων	
109	4
110	2
111	3
112	7
113	6
114	8
115	14
116	10
117	11
118	13
119	15
120	16
121	12
122	5
123	9
Κώκαλος	
124	345
125	347
126	346
127	348
128	350
129	349
130	351
131	352
132	353
133a	354
133b	355

CONSPECTVS

Ed. Dind.	Ed. nostra
Ἀνάγυρος	
135	41
136	43
137	60
138	62
139	58
140	45
141	50
142	46
143	47
144	48
145	44
146	51
147	52
148	53
149	54
150	55
151	59
152	56
153	57
154	49
155	61
Γεωργοί	
156	100
157	101
158	103
159	104
160	102
161	105
162	110
163	109
164	108
165	118
166	117
167	119
168	120
169	107
170	115
171	116
172	121
173	122
174	123
175	124
176	114
177a	113
177b	106
177c	112

Ed. Dind.	Ed. nostra
179	137
180	130
181	129
182	133
183	136
184	138
185a	135
185b	132
186	126
187	131
188	134
189	139
190	141
191	140
192	142
193	143
194	146
195	147
196	148a
197	145
Γηρυτάδης	
198	149
199'	155
199''	162
200	158
201	159
202	154
203	156
204	153
205	151
206	157
207	152
208	160
209	165
210	163
211	164
212	166
213	167
214	171
215	168
216	161
217	174
218	175
219	176
220	177
221	178
222	179

Ed. Dind.	Ed. nostra
225	182
226	183
227	172
228	173
229	169
230	170
231a	581
231b	580
Δαίδαλος	
232	194
233	184
234	188
235	189–191
236	187
237	185
238	192
239	196
240	193
241	195
Δαναΐδες	
242	247
243	249
244	248
245	245
246	246
247	250
248	252
249	253
250	254
251	255
252	256
253	257
254	258
255	262
256	264
257	261
258	260
259'	251
259''	259
Δράματα ἢ Κένταυρος	
260	267
261	268
262	269
263	270
264	276

Ed. Dind.	Ed. nostra
267	271
268	273
269	275
270	277
Δράματα ἢ Νίοβος	
272	284
273	282
274	279, 280
275	283
276	285
Δράματα	
277	286
278	287
279	288
280	292
281	293
282	291
Ἥρωες	
283	304
284	298
285	299
286	301
287	302
288	303
289	308
290	306
291	305
292	307
293	300
294	311
295	312
296	314
297	315
298	316
299	309
Θεσμοφ. β	
300a	335
300b	326
301	317
302	318
303	319
304	327
305	328

Ed. Dind.	Ed. nostra
308	324
309	320
310	321
311	342
312	325
313	333
314	334
315	332
316	330
317	329
318	331
319	339
320	341
321	340
322	338
323	339
Λήμνιαι	
324	357
325	356
326	360
327	359
328	358
329	362
330	361
331	369
332	365
333	363
334	364
335	366
336	367
337	370
338	371
339	372
340	373
341	375
Δὶς Ναναγός	
342	266
Νῆσοι	
343	388
344	387
345	391–3
346	389
347	394
348	390
349	395
350	397
351	398
352	399
353	396
Ὀλκάδες	
354	401
355	408
356	403
357	404
358	405–6
359	409
360	410
361	407
362	411
363	413
364	412
365	414
366	416
367	417
368	415
369	424
370	425
371	426
372	422
373	428
374	429
375	420
Πελαργοί	
376	438
377	430
378	432
379	433
380	434
381	436
382	437
383	435
384	440
385	441
386	431
387	439
Ποίησις	
388	451
Πολύιδος	
389	453
390	452
391	454
392	455
393	456
394	458
395	457
396	460
Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι	
397	471
398	473
399	472
400	475
401	476
402	478
403	479
404	480
405	481
406	482
407	483
408	474
409	485
410	486
411	487
412	484
Ταγηνισταί	
413	492
414	491
415	493
416	495
417	489
418	490
419	494
420	497
421	506
422	507
423	498
424	503
425	504
426	500–1
427	502
428	496
429	510,518,522
430	499
431	505
432	512
433	513. 514
434	509
435	516
436	517
437	526
438	519
439	521
440	518
441	521
442	523
443	525
444	508
445[a]	488
445[b]	488
Τελμησσῆς	
446	528
447	530
448	531
449	532
450	534–5
451	536
452	537
453	533
454	540
455	541
456	538
457	539
Τριφάλης	
458	542
459	555
460	543
461	552
462	547
463	548
464	545
465	546
466	549
467	550–1
468	553
469[a]	556
469[b]	557
469[c]	544
Φοίνισσαι	
470	561
471	558
472	559
473	560
474	563
475	562
Ὧραι	
476	569
477	567
478	566
479	568
480	564–5
481	575

CONSPECTVS

Ed. Dind.	Ed. nostra
482	577
483	574
484	576
485	578
486[a]	573
486[b]	570
486[c]	571
486[d]	572
Ἀδήλων δραμάτων	
487	588
488	590
489	595
490	596
491	597
492	598
493	586
494	599
495	639
496	619
497	600
498	899
499	601-2
500	582
501	603
502	604
503	583
504	711
505[a]	607
505[b]	608
506	610
507	591
508	651
509	647
510	592
511	723
512	584
513	611
514	612-3
515	614
516	615
517	605-6
518	617
519	621
520	622
521	623
522	624
523	625-6
524	627
525	628
526	646
527	656
528	630
529	631
530	632
531	633
532	634
533	585
534	616
535	594
538	635
539	636
540	696
541	637
542	638
543	660
544	661
545	673
546	686
547	687
548	681-2
549	689
550	688
551	684
552	685
553	691
554	679
555	683
556	680
557	698
558	912
559	693
560	697
561	699
562	642
563	579
564	675
565	643
566	700
567	926
568	733
569	662, 923
570	734
571	735
572	927
573	709
574	736
575	737
576	738
577	708
578	740
579	710
580	785
581	654
582	773
583	743
584	745
585	746
586	712
587	748
588	749
589	750[a]
590	724
591	751
592	663
593	754
594	752
595	755
596	756
597	757
598	758, 833
599	760
600	761
601	664
602	762
603	715
604	764
605	766
606	767
607	769
608	721
609	773
610	774
611	778
612	779
613	780
614	782
615	783
616	784
617	786-7
618	788, 887
619	789
620	718
621	703
622	719
623	720
624	645[a]
625	792
626	793
627	794
628	795
629	796
630	722
631	797
632	798
633	799
634	924
635	802
636	804
637	805
638	807
639	809
640	810
641	811
642	841
643	812
644	813
645	814
646	815
647	816
648	725
649	819
650	820
651	821
652	825
653	744, 827
654	665
655	829
656	830
657	717
658	831
659	832
660	834
661	942
662	835
663	666
664	727
665	836
667	839
668	840
669	707
670	842
671	845-6
672	847
673	945
674	849
675	850
676	705
677	851

NVMERORVM

Ed. Dind.	Ed. nostra
678	853
679	854
680	763
681	857
682	858
683	859
684	728
685	861
686	868
687	869
688	870
689	871
690	872
691	873
692	730
693	875
694	876
695	880
696	731
697	879
698	882
699	883
700	732
701	884
702	885
703	886
704	707
705	891
706	892
707	790
708	888
717	947
718	593, 618
719	629
720	65
723	655
724	648
725	742
726	765
727	716
728	808
729	768
730	620
731	640
732	641
733	674
734	704
735	649
736	668
737	775
738	800
739	653
740	781

FRAG. DUBIA.

I	677-8
III	950
IV	726
V	881
VI	940
VII	902
VIII	934
IX	817

IMPERIAL LIBRARY

NVMERORVM

Ed. Dind.	Ed. nostra
678	853
679	854
680	763
681	857
682	858
683	859
684	728
685	861
686	868
687	869
688	870
689	871
690	872
691	873
692	730
693	875
694	876
695	880
696	731
697	879
698	882
699	883
700	732
701	884
702	885
703	886
704	707
705	891
706	892
707	790
708	888
717	947
718	593, 618
719	629
720	65
723	655
724	648
725	742
726	765
727	716
728	808
729	768
730	620
731	640
732	641
733	674
734	704
735	649
736	668
737	775
738	800
739	653
740	781

FRAG. DUBIA.

I	677-8
III	950
IV	726
V	881
VI	940
VII	902
VIII	934
IX	817

IMPERIAL LIBRARY

OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus